

32764

తెలుగులో బాలల నవలలు
(పి. హెచ్.డి., సిద్ధాంత గ్రంథం)

డా॥ పసుపులేటి ధనలక్ష్మి

మోహనరావు పబ్లికేషన్స్
శ్రీకాళహస్తి — 517 644

సర్వ స్వామ్య సంకలితం
ప్రథమ ముద్రణ డిశంబరు 1986
ప్రతులు - 1000

వెల - 45.00

ప్రతులకు

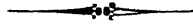
డా॥ పి. వి. లక్ష్మి, యమ్. బి. బి. యస్.,
3/88, కొండమిట్ట వీధి
శ్రీ కాళహస్తి - 517 644

ముఖపత్ర చిత్రణ - డా॥ పి. ధనలక్ష్మి

ముద్రణ :-

శ్రీ లక్ష్మి ప్రింటర్స్ & బైండింగ్స్
పి లే డ - 517 214

ఓం నీ తం

“ నల్లవివాడు పద్మనయనంబులవాడు
కృపారసంబుపై జల్లెడువాడు
మోళివరి సర్పిత పింఛమువాడు
నవ్వు రాజులెడు మోమువాడు

సదా నను రక్షించే శ్రీకృష్ణ పరమాత్మకు భక్తితో సమర్పితం

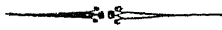
బొలిలే విజ్ఞాన హేతువులు
నేడు రేపు వ్యధ్య నేతువులు
చంద్ర బంధుక సుధా శీతువులు
మానవజ్ఞాన విజ్ఞాన హేతువులు ”

శ్రీ శ్రీ

ఆచార్య. జి. నాగయ్య

తెలుగు అధ్యయన శాఖా చార్యులు
శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వ విద్యాలయం.

శుభాశీస్సులు

ఆధునిక తెలుగు సాహిత్యంలో క్షుణ్ణికంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న విస్తృతమైన వైవిధ్యమును ఒకానొక ప్రక్రియ బాలసాహిత్యం. ఆతి సాధారణంగా కన్పించే అసాధారణ ప్రక్రియ ఇది. ఆధునిక యుగంలో దీని ప్రాపకం ప్రాభవం ఇంతింతన రానిది. ఇందులో బాలల మానసిక వినోద విజ్ఞాన వికాసాలకు తోడ్పడే — గేయాలు, కథాగేయాలు, కథలు, నవలలు, నాటికలు మొదలైన శాఖలన్నీ ఉన్నాయి. సాహిత్య రంగం విద్యారంగంలో బాలసాహిత్య ప్రాముఖ్యాన్ని గుర్తించని దశలోనే ముందు చూపుతో ఆచార్య. జి. నాగయ్య. రెడ్డి గారు గుర్తించి శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం తెలుగు అధ్యయన శాఖలో తెలుగు బాలగేయ సాహిత్య పరిశోధనకు ప్రోత్సహించినారు. మొట్ట మొదటి సారిగా డా॥ యం. దేవకి తెలుగు బాలగేయ సాహిత్యంపై పరిశోధన జరిపి 1979లో పి.హెచ్.డి పట్టాన్ని పొందింది. ఆ తర్వాత బాలసాహిత్యంలోని తదితర శాఖలపై కూడా పరిశోధన నా పర్యవేక్షణలో జరగడం నాకు గర్వకారణం.

సుమారు 200 పైగా బాలల నవలలని శ్రమించి సేకరించి దీక్షతో నిశితమైన అనుశీలనా పటిమతో పి.హెచ్. డి పట్టానికి ఒక నిర్దాంత వ్యాసాన్ని రూపొందించి కుమారి పి. ధనలక్ష్మి పట్టాన్ని నా పర్యవేక్షణలోనే పొందింది. ఆ నిర్దాంతవ్యాసమే ప్రస్తుతం ప్రచురితమైన బాలల నవలలు" అనే ఈ పరిశోధక గ్రంథం. తెలుగులో బాలల నవలలపై గురించిన ప్రత్యేక విమర్శ గ్రంథం ఇంతవరకు ఏదీ వెలువడలేదు. ఇదియే మొదటిది. అపూర్వమైన కృషిని సాగించి కుమారి పి. ధనలక్ష్మి ఈ గ్రంథాన్ని లోకాని కందించి ఎందుకు అమెను మనసారా అభినందిస్తున్నాను.

తెలుగులోని బాలల నవల పుట్టుకను, వికాసాన్ని, ఇతి వృత్త
 వైవిధ్యాన్ని, నవలలకు ముఖ్యాంశాలైన పాత్ర చిత్రీకరణ, సన్నివేశ
 కల్పన, సంభాషణలు, శిల్పం, శైలి, భాష సందేశం మొదలైన వాటిని
 కూడా కుమారి పి.ధనలక్ష్మి ఈ గ్రంథంలో చక్కగా ప్రదర్శించింది.
 విషయ సేకరణలోనూ, విమర్శ నాత్మక పరిశీలనలోనూ, విషయ వ్యక్తి
 కరణలోనూ ధనలక్ష్మికి గల ప్రావీణ్యం ప్రతి పుటలోనూ ప్రతిబింబి
 స్తుంది. బాలసాహిత్యంలో లాగే ధనలక్ష్మి భాషాశైలి రచనా విధానం
 ఇందులో లలితంగా, సుందరంగా ఉన్నాయి. పరిశ్రమ, పరిశోధన
 పుష్కలంగా ఉన్న ఈ గ్రంథం పాఠక లోకాన్ని కూడా ఆకట్టుకొంటుంది.

ఈ గ్రంథానికి సముచితమైన గుర్తింపు, ఆదరణ, వ్యాప్తి తప్పక
 కలుగుతుందని నా నమ్మకం. మునుముందు ఇతర దాక్షిణాత్య భాషా
 సాహిత్యాల్లో - బాలల నవలలకు సంబంధించిన తులనాత్మక సాహిత్య
 విమర్శ ప్రధానమైన గ్రంథాన్ని కూడా చిరంజీవి పి. ధనలక్ష్మి రచించా
 లని ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

తిరుపతి

జి. నాగయ్య

27-12-86

కృతజ్ఞతాంజలి

నాకు ఈ పరిశోధనావళాన్ని కల్పించి ప్రోత్సహించిన గురు తుల్యులు ఆచార్య జి.యన్. రెడ్డి గారికి

బాల సాహిత్యానికి సంబంధించిన "తెలుగులో బాలల నవలలు" అనే అంశాన్ని సూచించి నా పరిశోధనా పర్యవేక్షణ భారాన్ని వహించి, నాకు అన్ని విధాల సహకరించి ఈ సిద్ధాంత వ్యాసానికి రూపు రేఖలు దిద్ది ఈ వ్యాసం పుస్తక రూపంలో రావడానికి తోడ్పడిన పూజ్యులు గురువర్యులు ఆచార్య జి. నాగయ్య గారికి

పరిశోధనా కాలంలో అమూల్య సలహాల నిచ్చి ప్రోత్సహించిన తెలుగు శాఖలోని అధ్యాపక బృందానికి

ఈ పుస్తక ప్రచురణ విషయంలో సూచన లిచ్చిన సహృదయులు డా॥ కె. సర్వోత్తమన్ గారికి డా॥ పాపిరెడ్డి నరసింహారెడ్డి గారికి

పరిశోధనా కాలంలో నా పరిశోధనాంశానికి సహకరించి ఓపికతో సూచన లిచ్చిన ము.డా సూర్యనారాయణ గారికి కలువ కొలను సదానంద గారికి మధురాంతకం రాజారాం గారికి

పరిశోధనా కాలంలో నా పరిశోధన సవ్యంగా కొనసాగడానికి బాలల నవలల్ని సేకరించి పంపిన లెక్కలి సాహిత్య సాంస్కృతిక సమాజ అధ్యక్షులు రఘు పాత్రుని పద్మనాభరావు గారికి

పరిశోధన కనసరమైన పుస్తకాలను సమకూర్చి యిచ్చిన తిరుపతి శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వ విద్యాలయ ఉద్యోగులు చంద్రన్ గారికి వణ్ణుగం గారికి ఎన్.వి. బాల మందిర్. తిరుపతి, బాలల గ్రంథాలయం తిరుపతి పి.సి.ఆర్ గవర్నమెంటు కాలేజీ చిత్తూరు, బ్రాంచి లైబ్రరీ లెక్కలి గ్రంథాలయ సిబ్బందికి

ఈ పుస్తకం ప్రచురణకు ఆర్థిక సహాయాన్ని అందచేసిన తెలుగు విశ్వ విద్యాలయం హైదరాబాదు వారికి

ఈ పుస్తకాన్ని ముద్రించి ఇచ్చిన శ్రీ లక్ష్మి ప్రింట్స్-పీలేరు వారికి ముఖపత్రాన్ని ముద్రించిన ఎ.హెచ్. ప్రెస్ వెల్లూరు వారికి

అందరికీ వందనాలు.

డా॥ పి. ధనలక్ష్మి

ఉపక్రమణిక

గురుతుల్యులు పూజ్యులు ఆచార్య జి, నాగయ్య గారు నా పరిశోధనా పర్యవేక్షణ భారాన్ని వహిస్తూ తెలుగులో బాలల నవలలు అనే అంశం మీద పరిశోధన అనగానే వెంటనే అంగీకరించి, పరిశోధనకు ఉపక్రమించాను. కొంత మంది బాలసాహితీ రచయితల్ని కలుసుకొన్నాను. వాళ్ళు బాలల నవలలు ఇప్పుడు రావటం లేదని ఇంతకు ముందు వచ్చేవని, ఇప్పడవి లభ్యం కావని పరిశోధనాంశాన్ని మార్చుకోమని సలహా ఇచ్చారు. చాలా నిరుత్సాహంతో మా గురువు గారిని కలిసాను. పర్యవేక్షకులు, ఆచార్య జి. నాగయ్య గారు నాకెంతో దైర్యాన్నిచ్చి పరిశోధన కొనసాగించడానికి ప్రోత్సహించినారు బాలల నవలలు కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం వెలువడ్డాయని, అవి కూడా దొరకడం చాలా కష్టమని ఆయా రచయితల్ని కలుసుకొంటే ప్రయోజనం ఉంటుందని సూచించినారు, ఎంత కష్టమైనా భరించి బాలల నవలల మీద పరిశోధన జరపాలని ఉత్సాహంతో పరిశోధన ప్రారంభించాను.

మొట్టమొదట పాకాలలో ఉపాధ్యాయుడిగా పనిచేస్తున్న బాలల నవలా రచయిత కలువ కొలను నడనంద గారిని కలిసాను. పరిస్థితి ఆయనకు తెలిపాను. బాలలనవలలు దొరకడం చాలా కష్టమని చాలా కష్టమైన అంశాన్ని ఎన్నుకొన్నావని అన్నారు. అయినా ఆయనకు బాలల నవలల మీద పరిశోధన ఎంతో సంతోషాన్ని కలగ చేసింది. బాలసాహిత్యం అంతంత మాత్రంగా వున్న మన దేశంలో, ఇప్పుడు ఈ పరిశోధన ఎంతో అవసరమని ప్రోత్సహించి ఎన్నో సూచన లిచ్చి తన దగ్గర నున్న బాలల నవలల నిచ్చి దైర్యాన్ని కలగ చేసినారు. ఆ తరువాత మధురాంతకం రాజారాం గారిని కలిసాను. ఆయన ఎన్నో సూచన లిచ్చి ఆయన వ్రాసిన బాలల నవలల ప్రతులు కూడా ఆయన దగ్గర లేనందున చాలా బాధపడుతూ బాల సాహితీ వేత్త, బాలల నవలా రచయిత మండా సూర్య నారాయణ గారి (మ.సూ.న) అద్రను ఇస్తూ ఉత్తరం వ్రాయమని ఎంతో ఉపకారం చేశారు. వెంటనే మ.సూ.న. గారికి నా పరిశోధనా వివరాలు వ్రాస్తూ ఉత్తరం వ్రాసాను. సహృదయులు మ.సూ.న. గారు పరిశోధనకు ఎన్నో ఆధారాలు చూపుతూ ఎన్నో సలహాలతో పాటు ముఖ్యమైన బాలల నవలల జాబితా నిస్తూ ఉత్తరం వ్రాసినారు. బాలల నవలల మీద పరిశోధన చాలా అవసరమని పరిశోధనాంశాన్ని సూచించిన వారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ ఈ పరిశోధనకు తోడ్పడటం తన కెంతో ఆనందంగా ఉంటుందని బాలలకు ప్రత్యేకంగా నవలలన్నాయని అందరికీ తెలియాలని అవి వెలుగుకోకి రావాలని, బాల సాహిత్యానికి తాను యధాశక్తి సేవ చేయ కు గుతున్నందుకు సంతోషిస్తున్నానని వ్రాస్తూ, బాలల నవలా పరిశోధనా విషయంలో

తోడ్పడడానికి అవకాశం కల్పించి నందుకు సంతోషిస్తూ పరిశోధనకు చాలా ముఖ్యమైన బాలల నవలల్ని కూడా పంపినారు. మ సూ.న. గారు పంపిన నవలల్ని చూడగానే నాకెంతో ధైర్యాన్ని ఆయన తెలిపిన విషయాలు నా కెంతో ఆనందాన్ని, ఉత్సాహాన్ని కలుగ చేసినాయి. నా పరిశోధన పూర్తయ్యే వరకు శ్రమ అనుకోకుండా, ఎప్పటికప్పుడు సలహాల నిస్తూ బాలల నవలల్ని గూర్చి సమాచారాన్ని అందిస్తూ నాకు తోడ్పడడం నా అదృష్టం.

తిరుపతి లోని ఎస్.వి. బాలమందిర్, బాలల గ్రంథాలయం వెతికి కొన్ని నవలలు సేకరించాను. చెక్కలి సాహిత్య సాంస్కృతిక సమాజ అధ్యక్షులు రఘుపాత్రుని పద్మనాభరావు గారు కొన్ని నవలలు సేకరించి పంపినారు. విజయవాడ హైదరాబాదు షుద్రాను, నెల్లూరు. ప్రచురణల నుండి నవలల్ని తెప్పించుకున్నాను. బాలల నవలా రచయితలు కె నభా గారు, కాణిపాకం లింగన్న గార్లు చిత్తూరులో వుండేవారని, వాళ్ళ ఇండ్లకు వెళ్ళి విచారిస్తే ప్రయోజనం ఉంటుందని చిత్తూరుకు వెళ్ళడం జరిగింది. ఆ విధంగా కొన్ని నవలల్ని సేకరించాను చిత్తూరు లోని గ్రంథాలయాలు కూడా చూడాలన్న వుద్దేశంతో పి.సి.ఆర్ గవర్నమెంటు కాలేజి లైబ్రరీకి వెళ్ళడం ఆక్కడ నాకు చాలా బాలల నవలలు మోకడం జరిగింది ఎంతో మంది నిరుత్సాహపరచినా, మొట్ట మొదట కొద్ది కాలం వరకూ ఒక్కనవల కూడా దొరక్కపోయినా, ఆధైర్య పడకుండా బాలల నవలా రచయితల్ని కలుసుకొని కొంత మందితో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపి, వున్నకాలు తెప్పించుకొని దాదాపు 200 నవలల్ని సేకరించి పరిశీలించాను.

బాలల నవలలపై పరిశోధనా సమయంలో వ్యయప్రయాసలకు లోనై నా మొట్ట మొదటి సారిగా బాలల నవలల మీద పరిశోధన చేయడం నాకెంతో ఆనందాన్ని కలగ చేసింది. ఈ సిద్ధాంత గ్రంథాన్ని నాలుగు అధ్యాయాలుగా విభజించి నాకు అందుబాటు లో వున్న మూలాధారాలతో పరిశీలించినాను. ఆ మూలాధార రచయితలకు నా కృతజ్ఞతలు. సిద్ధాంత వ్యాస రచనా ప్రణాళిక మొదటి అధ్యాయంలో ఇవ్వబడింది. సహృదయులు ఈ వున్నకాన్ని ఆదరిస్తారని ఇక మీదనైనా బాలల నవలలు వెలుగులోకి వస్తాయని ఆశిస్తాను

డా॥ పి. ధనలక్ష్మి

విషయ సూచిక

1. తెలుగు బాలసాహిత్య వికాసం

1.1. బాలసాహిత్య ప్రక్రియ	1
1.1.1. తెలుగులో బాలసాహిత్యా రంభదశ	2
1.1.2. బాలసాహిత్యోద్ధరణ	3
1.2. బాలసాహిత్య స్వరూప వ్యభిచారాలు	9
i.2.1. కాల్యము - మూడుదశలు	11
1.2.1.1. మొదటిదశ - శ్రవ్యసాహిత్యము	12
1.2.1.2. రెండవదశ - దృశ్యసాహిత్యము	14
1.2.1.3. మూడవదశ - చరనసాహిత్యము	18
1.3. బాలసాహిత్యముపై జరిగిన కృషి	23
1.4. ఏడాదిత వ్యాపరచినా ప్రణాళిక	24

2. బాలల నవల వికాసం

2.1. తెలుగు నవల - అవిచ్ఛిన్న వికాసాలు	27
2.1.1. నవల - విద్వంసనాణ	27
2.1.2. మొట్ట మొదటి తెలుగు నవల	30
2.1.3. మొదటిదశ 1872 - 1900	31
2.1.4. రెండవదశ 1900 - 1920	31
2.1.5. మూడవదశ 1920 - 1942	32
2.1.6. నాలుగవదశ 1943 - 1978	32
2.2. ఆధునిక బాల నవల వికాస చరిత్ర	35
2.3. బాల నవల వికాసానికి ప్రతికూల కృషి	46
2.4. తెలుగు బాలల నవల వికాసానికి ప్రచురణ సంస్థల, సాహిత్య సంస్థల కృషి	49

3. బాలల నవలలు - వర్గీకరణ

3.1. బాలల జానపద నవలలు	53
3.1.1 బాలల ఆధునిక నవలలు	54

3.1.2	వసువక్ష్యాదులు పాత్రలు గాగల	
	జానపద బాలలనవలలు	69
3.1.3	జానపద బాలల నివోద నవలలు	76
3.1.4	బాలల జానపద నవలల్లోని వివిధాంశాలు	80
3.1.4.1	చూలాంశము (Motif)	80
3.1.4.2	మాదిరి (type)	82
3.1.4.3	సమానాంశాలు	83
3.1.4.4	సన్నివేశాలు	87
3.1.4.5	బాలల జానపద నవలల్లో పాత్రచిత్రీకరణ	90
3.1.4.6	బాలల జానపద నవల స్వరూపం	98
3.1.4.7	బాలల జానపద నవలల ప్రాశస్త్యం	100
3.2.	బాలల అనువాదనవలలు	101
3.3.	బాలల స్వతంత్ర నవలలు	112
3.3.1	పౌరాణిక బాలల నవలలు	113
3.3.1.1	రామాయాణానికి సంబంధించిన బాలల నవలలు	114
3.3.1.2	భారతానికి సంబంధించిన బాలల నవలలు	115
3.3.1.3	భాగవతానికి సంబంధించిన బాలల నవలలు	119
3.3.1.4	ఇతర పురాణాలకు సంబంధించిన బాలల నవలలు	120
3.3.2.	చారిత్రకనవలలు	124
3.3.3.	మహాపురుషుల జీవిత చరిత్రలకు సంబంధించిన	
	బాలల నవలలు	133
3.3.4	సాంఘిక నవలలు	136
3.3.4.1	సాహాసిక నవలలు	152
3.3.4.2	హాస్యనవలలు	154
3.3.4.3	వైశ్వానిక నవలలు	156

4. బాలల నవలలు — వివిధాంశాలు

4.1.	పాత్రచిత్రీకరణ	159
4.2.	సన్నివేశకల్పన	171

4.3.	సంభాషణలు	178
4.4.	శిల్పం	181
4.4.1.	కైలి	182
4.4.2.	భాష	184
4.5.	సందేశం	191
	అనుబంధం	200_240

తెలుగు బాలసాహిత్య వికాసం

1. 1 బాలసాహిత్య పృక్తియ

ఆధునిక తెలుగు సాహిత్యంలో త్వరితగతిన అభివృద్ధిచెందుతున్న ఒకానొక ప్రక్రియ బాలసాహిత్యం. ఇది అతి సాధారణంగా కనిపించే ఒక అసాధారణ ప్రక్రియ. బాలసాహిత్యం, బాలవాఙ్మయం, పిల్లలసాహిత్యం అనే పదాలు మూడు సామాన్య జన వ్యవహారంలో సమానార్థకాలుగానే వాడుతున్నారు. వీటిలో బాలసాహిత్యం పదం దాగాప్రవాహాన్ని పోందింది. బాలలకోసం చేసే సరళమైన రచనలు బాలసాహిత్యం. దీన్ని జానపద సాహిత్యంలో ఒక ప్రత్యేక భాగంగా కూడా చెప్పకోవచ్చు. కాని బాల సాహిత్య సృష్టి ఇటీవలకాలంలో విరివిగా జరుగుతోంది. విదేశీయ ప్రభావం వలన బాలసాహిత్యంలో అనేక ప్రక్రియలు ఆధునిక కాలంలో విస్తరించినాయి. బాల సాహిత్యంలోని కొన్ని ప్రక్రియలు జానపద సాహిత్యానికి సంబంధించినవైనా దీన్ని ప్రత్యేక ప్రక్రియగా చెప్పకోవచ్చు. జానపదసాహిత్యం, ఆధునిక ప్రక్రియలు కలిసిన ఒక ప్రత్యేక ప్రక్రియగ బాలసాహిత్యాన్ని చెప్పకోవచ్చు. ఆధునికయుగంలో ఈ బాలసాహిత్యం అత్యంత స్వాప్రకాన్ని, స్వాభవాన్ని సంపాదించుకొంది.

చాలసాహిత్యం చిరకాలంగా ఉన్న ప్రక్రియ. ఇది దేశవ్యాప్తంగా విస్తరించిన సంస్కృతిపరిణామంగా విశిష్టమైన రూపురేఖలు దిద్దుకుని దశదశలా వ్యాపించినది. మన దేశంలో చాలసాహిత్యమయినా ఇప్పుడిప్పుడే లభిస్తున్నది. బెంగాలీ హిందీ మొదలైన భాషలలో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి పూర్వం కూడా చాలవత్రికలు ఉండినట్లు తెలుస్తున్నది తెలుగులో మాత్రం చాలవత్రికలు స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తొలి రోజుల్లోనే ప్రారంభమైనాయి.

1.1.1 తెలుగులో చాలసాహిత్యారంభ దశ ; తెలుగులో చాలసాహిత్యం ఎప్పుడు ప్రారంభమైందో చెప్పడం చాలా కష్టం. ఈ చాలవాజ్మయం లయాత్మకమైన గేయ రూపంగానే ప్రారంభమైందని చెప్పవచ్చు. పూర్వకాలంలో చాలసాహిత్యంలో పిల్లలకు వారివారి వయస్సులనునుసరించి పుస్తకాలు లేవు. చాలకాలం వరకు తెలుగు రచయితలు సాహితీవేత్తలు ఈ విషయాన్ని గురించి పట్టించుకోలేదు. పాఠశాల కాలంలో అక్షరాభ్యాస కాలంలోనే ఆంధ్రనామసంగ్రహం, శబ్దమంజరి ఆమరకోశం మొదలైన వాటిని పిల్లలచేత పఠింపజేసేవారు. సుమతీశతకం, శృంగారశతకం, భాస్కరశతకం, నృసింహశతకం, ఇత్యాది కొన్ని శతకాలను, భాగవతంలోని గజేంద్రమోక్షం, కుచేలో పాఖ్యానం, ప్రహేలకాదవరిత్ర, రుక్మిణీకల్యాణం, ద్రువోపాఖ్యానం, మొదలైన ఘట్టాల రోలి పద్యాలను పిల్లలచేత కంఠస్థం చేయించేవారు. ప్రాచీనాంధ్ర లావణ్యంలో చాల సాహిత్యానికి సంబంధించిన ప్రకృతి చాలా తక్కువగా ఉండేది. కొడవటిగంటి కుటుంబ రావు గారన్నట్లు “పెద్దల సాహిత్యంలో పిల్లలకు పనికి వచ్చేదంతా పిల్లల సంప్రదాయంగా చెలామణి కావడమే మన సంప్రదాయంగా చెలామణి అయ్యింది”¹ అనలు చాలలకు ప్రత్యేక సాహిత్యం అవసరమని ఎవరూ గుర్తించలేదు. ‘మన తెలుగు గ్రంథకర్తల దృష్టిలో చాలలే లేరు. వారి దృష్టిలో వున్నది ఆత్మసాండిత్య ప్రకర్ష ఒక్కటే”² అని చింతాదీక్షితులుగారు పిల్లలకు చాలసాహిత్యం యెంతో అవసరమని ఉద్ఘాటించారు. ఈ విధంగా పూర్వకాలంలో యెవరూ పట్టించుకోని చాలసాహిత్యం ఆధునిక యుగంలో కాబోవకాకుండా విస్తరించింది. ఈ శతాబ్ది ప్రారంభంలో పాశ్చాత్య సంస్కృతి ప్రభావ కారణంగా ఆధునిక స్కూలు విద్య ప్రవేశ పెట్టబడినది. ఈ పరి

-
1. చాలసాహిత్యం (సాహిత్య ప్రయోజనం) పుట 180
 2. చాలవాజ్మయ ము (ప్రజావాజ్మయము) పుట 58

జానువోపిల్లలకు పాఠ్య గ్రంథాలు రావడం మొదలైనాయి. ఆంగ్లభాషా పృథావంగా తెలుగులో గద్య, పద్య, గేయ రూపంలో ఆధునిక బాలసాహిత్యం వెలసింది, బాల సాహిత్యానికి సంబంధించి కొన్ని వ్యాసాలు పత్రికలలో వెలువడినాయి. అలాగే బాలలో ప్రత్యేకంగా పిల్లలపాఠ్యక్రమాలు, చాలానంద సంఘాలు వెలసినాయి. పత్రికల పుస్తకాల పృథురణ బాగా పెరిగి బాలసాహితీ ప్రగతికి చక్కని అవకాశం లభించింది. బాలలకు ప్రత్యేకంగా ప్రాథమిక విద్య, సాహిత్య వ్యుత్పత్తి పెంపొందించడానికి ఆధునిక కాలంలో అనేక ప్రయత్నాలు చురుకుగా సాగుచున్నాయి.

1. 1. 2 బాలసాహిత్యోద్ధరణ :

ప్రపంచంలోని బాలసాహిత్యాన్ని పరిశీలిస్తే గ్రీకుదేశానికి చెందిన హెసెడ్, డెన్మార్కు దేశానికి చెందిన హాన్స్ ఎండర్సన్, బర్మిస్ దేశానికి చెందిన గ్రీమ్ సోదరులు జాకబ్ కార్లగ్రీమ్ విల్ హెల్మ్ గ్రీమ్ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా బాలసాహిత్యాభివృద్ధికి తోడ్పడినారు. పందొమ్మిదో శతాబ్ది తరువాత ఎందరో కవి పండితులు బాలసాహిత్యంలో రచనలు చేసినారు. వీరి రచనలు తరువాతి తరానికి ప్రేరణ కలిగించినాయి. తెలుగు బాలసాహిత్యంలో నూతన శకారంభకులుగా కంఠకురూపి వీరేశలింగం పంతులుగారిని, గురుజాడ అప్పారావుగారిని ప్రధములుగా చెప్పకోవచ్చు. మారుతున్న సమాజంలో పిల్లల్ని బాధ్యతాయుతమైన పౌరులుగా తీర్చిదిద్ది, వారిలో నైతికాభివృద్ధిని పెంపొందించడానికి వీరేశలింగం పంతులుగారు బాలలకు "నీతిదీపిక" "నీతికథామంజరి" అనే చునవ్ నీతికథలు చిన్న చిన్న పద్యాలతో సులభవచనంలో వ్రాసినారు. గురుజాడ అప్పారావుగారు బాలలకోసం భాషలో, భావంలో తెలిలో క్రొత్త దనం చూపి, ముత్యాల సరాలతో పిల్లల్ని ఆలరించినారు. బాలసాహిత్యోద్ధరణకు తోడ్పడిన వారిలో వెంకట పార్వతీశ కవులు, వావిలి కొలను సుబ్బారావుగారు, గజ్జెల రామానుజులు నాయుడుగారు మొదలైనవారు పిల్లలలోరకు రచనలుచేసి బాలసాహిత్యాభివృద్ధికి ఎంతో కృషి చేసినారు.

క్రీ. శ. 20వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో పాశ్చాత్య దేశాల్లోని బాలసాహిత్యాన్ని పరిశీలించి, ఆధునిక బాలసాహిత్యంలో అనేక ప్రక్రియలు చేపట్టిన వారిలో గిడుగు సీతావతి, చింతాదీక్షితులు ముఖ్యులు. వీరి కృషి ఫలితంగా పెద్దల సాయం లేకుండానే పిల్లలే చదివి అర్థం చేసుకోగల వివిధ రచనలు తెలుగులో వెలువడినాయి. గిడుగు వేంకట సీతావతిగారు జాలలకు సులభంగా అర్థమయ్యే రీతిలో పద్యాలు, గేయాలు

కడలు మొదలైన పృక్తియలను వ్రాసి ప్రచురించినారు. పాశ్చాత్య భాషల్లో వాని సాహిత్యంలో పిల్లల్నే ఖ్యాత పాత్రలుగా తీసుకొని రచనలు చేయడం ఉంది. చింతా దీక్షితులుగారు కూడా పిల్లల్ని సజీవ పాత్రలుగా తీసుకొని కడలను, నవలలను రచించినారు. దీక్షితులుగారి “లక్క పిడతలు” పృసిద్ధి చెందిన బాలగేయసంపుటి. తెలుగులో మొట్టమొదటి బాలలకు ఉపకరించేనవలలను రచించి చింతా దీక్షితులు బాలవాఙ్మయ బ్రహ్మగా పృసిద్ధిపొందినారు. పిల్లలను గురించి ఒక ప్రత్యేకమైన విప్లవ దృష్టి కలిగించిన వారిలో పృముఖుడిగా చలంగారిని చెప్పకోవచ్చు. చలంగారి “బిడ్డల శిక్షణ” అనే పుస్తకం పృతి ఒక్కరూ చదువదగినది. కవికొండల వెంకటరావుగారు, టేకుమళ్ళ కామేశ్వరరావుగారు, నార్ల చిరంజీవిగారు, రేడియో ఆన్నయ్య, ఆక్కయ్యలుగా ప్రసిద్ధిచెందిన న్యాయపతి రాఘవరావు, కామేశ్వరిగారు, బి. వి. నరసింహారావుగారు, కె. సబ్బాగారు, అలవర్తి వేంకటసుబ్బారావుగారు, ఏడిద కామేశ్వరరావుగారు, సరస్వతి దేవిగారు, మొదలైన వారందరూ బాలల్ని ఉత్తేజపరచే పృక్రియల్ని సులభశైలిలో రచించి, తెలుగు బాలలకు అపూర్వమైన సేవ చేసి బాలసాహిత్యోద్ధరణకు మార్గ దర్శకులైనారు. బాలసాహిత్యోద్ధరణకు, బాలసాహిత్య వికాసానికి పిల్లలకు అన్ని రంగాల్లోను మంచి శిక్షణ ఇవ్వడానికి ఎంతో తోడ్పడుతున్నాయి. అన్ని రంగాల్లోను పిల్లలు పాల్గొనే అవకాశాలు కల్పించి వారికి ఉత్తమ అభిరుచుల్ని కలిగించడానికి ఈ సంఘాలు దోహదం చేస్తున్నాయి. ముఖ్యమైన కొన్ని బాలానంద సంఘాలు —

1. గోతమి బాలవిహార్, నాగార్జున సాగర్
2. కాకతీయ బాలానంద సంఘం, వరంగల్
3. దివిసీమ బాలానంద సంఘం, అవనిగడ్డ కృష్ణా జిల్లా
4. రామాబాలానంద సంఘం, అసశాపల్లి విశాఖ జిల్లా
5. రాయలసీమ బాలానంద సంఘం, గుంతకల్
6. కాళహస్తి తాలూకా బాలానంద సంఘం, శ్రీకాళహస్తి
7. బాలానంద సంఘం, తిరుత్తణి, చిత్తూరు జిల్లా
8. నవరంగ్ చిత్రకళానికేతన్, వెల్లటూరు, గుంటూరు జిల్లా
9. బాలానంద కేంద్రం, గుంటూరు

- 10 ఇందిరా బాలానంద సంఘం, పార్వతీపురం, విజయనగరం జిల్లా
 11 నేతాజీ బాలానంద సంఘం, పోడూరు, పశ్చిమగోదావరి జిల్లా
 12 రాజేంద్ర బాలానంద సంఘం, పోలవూరు, ,,
 13 శ్రీరవీంద్ర బాలానంద సంఘం, శాలిబండ, హైదరాబాదు
 14 జాంబాన్ బాలానంద సంఘం, జాంబాన్, ,,
 15 ఆంధ్ర బాలానంద సంఘం, నారాయణగూడ ,,
 16 బాలభారతి, విజయవాడ
 17 నవీన్ బాలానంద సంఘం చిక్కడపల్లి
 18 ఆంధ్ర చుహాణా సంఘం బాలవివాగం, జరంపురం, ఒరిస్సా
 19 ఆంధ్ర బాలానంద సంఘం మద్రాసు
 20 పాలడుగు బాలానంద సంఘం, గగనమహల్ హైదరాబాదు
 21 బాలసాహితీ అకాడమీ సంజీవరెడ్డి నగర్
 22 విశ్వశాంతి బాలానంద సంఘం తాడికొండ
 23 నెహ్రూ బాలభవన్ ఆనంతపురం
 24 విజయభారతి విజయవాడ
 25 బాలానందసంఘం గుంతకల్లు
 26 బాల సారస్వత కళాపరిషత్తు విశాఖపట్నం_24

బాలల అకాడమీలు :

ఈ బాలల అకాడమీలు బాలసాహిత్యోద్ధరణకు కృషి చేస్తూ, రచయితలకు ప్రోత్సాహాన్నిస్తూ పిల్లలకు ఆసక్తికలిగించి వారికి ప్రయోజన కరమైనసాహిత్యాన్ని అందించాలని కృషి చేస్తున్నాయి. ఇవి బాలానంద సంఘాల అభివృద్ధికి కూడా తోడ్పడుతున్నాయి. బాలసాహిత్యంలోని ఉత్తమ రచనలకు బహుమతి నిచ్చి ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. బాలసాహిత్య రంగంలో రచయితలు, రచయిత్రులు చేసిన

కృషికి మెచ్చి 1978లో డా॥ పి. తిరుమలరావుగారికి, పి.శ్రీనివాసారావుగారికి పాలంకి వెంకటరామచంద్రమూర్తిగారికి, సరస్వతీదేవిగారికి 'బాలబంధు' బిరుదు ప్రధానం చేసి సత్కరించింది. 1980లో ఏడవ కామేశ్వరరావుగారికి, శ్రీకంఠం క్రీష్ణారావుగారికి, మద్దలూరి రామకృష్ణారావుగారికి 'బాలబంధు' బిరుదు ప్రధానం చేసింది. ఈ బిరుదును బాలసాహిత్యోద్ధారకులైన న్యాయపతి రామచంద్రావు, కామేశ్వరిగార్లు తిరస్కరించారు. బాలల సంక్షమానికి అంకితమైన రెండు సంస్థలు ఆంధ్రప్రదేశ్ బాలల అకాడమీ జవహర్ బాలభవన్

ఆంధ్రప్రదేశ్ బాలల అకాడమీ ; పిల్లల వ్యత్యాసాన్ని వారిలో నిక్షిప్తమై యున్న కళాప్రతిభను వెలికి తీయడానికి, ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులను వికసించేయడానికి 1976 సెప్టెంబరు 14న రేడియో నెలకొల్పబడింది. బాలబాలికలకు విషయ ప్రాధాన్యంగా విజ్ఞానాత్మకమైన పుస్తకాలను గత ఏడేళ్ళుగా బాలల అకాడమీ ప్రచురిస్తున్నది. గోరు ముద్దలు, గోడమీద బొమ్మ, పసిడి తెర, ఇందిరా ప్యాయదర్శిని, ఆంధ్రులకథ, గవీచివ బాతు బంగారం గుడ్డుపాలవెన్నెల, గుడి గంటలు, చందమామరావే మొదలైన పుస్తకాలు ప్రచురించింది. పిల్లలకు కమ్మని కథలు, పసందైన పాటలు, విజ్ఞాన విషయాలు చెప్పేందుకు "చిలుక-పలుకులు" అనే మాట్లాడే కాసెట్లను బాలల అకాడమీ రూపొందించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ దర్శిని పేరుతో 90 నిమిషాలు రంగుల చిత్రాన్ని తీసింది బాలల అకాడమీ. ఈ అకాడమీ ప్రతిఏటా బాలలలోని కళాప్రతిభను వెలికితెచ్చి ప్రోత్సహించడానికి జిల్లాస్థాయి, రాష్ట్రస్థాయిలలో ప్రతిభాపాటవ పోటీలను నిర్వహించి గెలుపొందిన వారికి బహుమతులను, యోగ్యతాపత్రాలను అందజేస్తున్నది.

జవహర్ బాలభవన్ : భవిష్యత్తుకు ప్రతినిధులుగా నిలబడే బాలబాలికలు పరిపూర్ణులుగా రూపొందడానికిగాను వినోద, విజ్ఞానాన్ని అందించేటందుకు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ జవహర్ బాలభవనం 1966వ సంవత్సరం జూన్ 29వ తేదీన ప్రారంభించబడింది. 5 నుంచి 14 ఏళ్ళ వయసుగల బాలబాలికలు ఎవరైనా ఈ జవహర్ బాలభవనంలో సభ్యత్వం తీసుకోవచ్చును. పిల్లలకు సంగీతం, హస్తకళలు, చేతిపనులు ఈత, స్కేటింగ్, హార్మోనియం, సితార తబలా మృదంగం వీణ పోటోగ్రఫీ విజ్ఞానశాస్త్రం వ్యాయామ విద్య కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నది. జవహర్ బాలభవనం కార్యక్రమాలు జంట నగరాలకే పరిమితం కాలేదు. రాష్ట్రంలోని బాలబాలికలకు ఉపయోగపడే విధంగా అనేక కార్యక్రమాలను చేపట్టి కృషి చేస్తున్నది. 1982 సంవత్సరంలో ఈ సంస్థ నాటక ఉత్సవాన్ని నిర్వహించింది. బాలబాలికల మనోవికాసానికి అన్నివిధాలుగా ఆరోగ్యవంతులుగా రూపొందడానికి పిల్లల్లో వికాస

తోతులు బెలుగొందాలని బాలసాహిత్యోద్ధరణకు ఈ సంస్థలు చేస్తున్న కృషి ప్రశంసనీయం.

బాలసాహిత్యంలో అకాడమీ బహుమతులు పొందిన కొన్ని బాలసాహిత్య రచనలు —

వారల కేంద్రప్రభుత్వ బహుమతి పొందినవి :

1. లక్కపిడతలు, చింతాడీక్షితులు, 1955
2. పిల్లల బొమ్మల రామాయణము, మా గంటి బాపిసీత, 1955
3. బొమ్మరిల్లు, కవిరావు 1955
4. బడిగంట, శ్యామలతి రాఘవరావు, 1956
5. బాలానందం, గిడుగు సీతాపతి, 1956
6. నర్తన బాల, నటరాజ రామకృష్ణ, 1957
7. పాలబడి పొటలు. బి. వి. నరసింహారావు, 1958
8. జంటు వ్యవంపం, వారణాసి సుబ్బిహ్మణ్యం, 1958
9. చిలకమ్మ చుట్టాలు, ఆవంబ లక్ష్మణరావు, 1959
10. ఆకాశం, విస్నా ఆప్పారావు, 1960
11. బొమ్మల గౌతమ బుద్ధుడు, వేదుల శామేశ్వరశర్మ, 1960
12. జంటు పురాణం, ఎస్. ఎల్. నరసింహాచారి, 1960
13. విడల చేతి పనులు, కె. ఎస్. నరసింహాచారి 1961
14. పరమాణు కథ, ఏ. వి. ఎస్. రామారావు, 1961
15. నర్తనసీమ, నటరాజ రామకృష్ణ, 1962
16. ఆంధరిక్ష విజయం, ఏ. వి. ఎస్. రామారావు, 1962
17. విశ్వ రహస్యం, 1963

18. పగలు — రాత్రి, డి. కన్యాకుమారి, 1964
19. బాలల బొమ్మల నెహ్రూజీ, బి. సూర్యనారాయణ, 1965
20. నర్తన కథ, నటరాజ రామకృష్ణ, 1967
21. స్వతంత్రభారతి, వక్కలంక లక్ష్మీపతిరావు, 1968
22. రంగురంగుల దీపాలు, మిరియాల రామకృష్ణ, 1969
23. బాలప్రపంచం — మండా సూర్యనారాయణ, 1971
24. చంద్రలోక యాత్ర, ఎ. వి. యస్ రామారావు 1972
25. గాలిలో ప్రయాణం రెడ్డి రామవయ్య 1973
26. ఆకాశాన్ని చూద్దాం ఎ. వి. యస్ రామారావు 1974
27. బాల విజ్ఞాన కథానిధి ,, 1975
28. మన చుట్టూ ఉన్న వింత మొక్కలు కొత్త శేషాద్రి 1979
29. బంగారు పిలక చింతా దీక్షితులు
30. పక్షి పాటలు సత్తిరాజు కృష్ణారావు

రాష్ట్ర బహుమతి పొందిన పుస్తకాలు :

1. లక్కపిడతలు చింతా దీక్షితులు 1949
2. బాలవినోద గేయాలు గిడుగు సీతాపతి 1958
3. ముద్దు పాటలు వేణెండ్ర సాంబశివరావు 1959
4. గంగవతరణం ఉత్పల సత్యనారాయణాచార్య 1959
5. ఆంధ్రుల కథ నాయని కృష్ణకుమారి
6. బాలవీరులు ఇల్లందల సరస్వతీదేవి
7. రవి కథ కోడూరి శ్రీరామమూర్తి

8. పిల్లల నాటికలు, శ్రీమతి పి. సేతారాజ్యలక్ష్మి
9. జంతుపురాణం, గంటుపల్లి రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి బాలసాహిత్యాన్ని ప్రోత్సహించే ఉద్దేశ్యంతో మహిళల రచనలకు పోటీ పెట్టి బహుమతులిచ్చిన పుస్తకాలు -

1. చిట్టమూత్యాలు, గంగరాజు సుశీలాదేవి, 1966
2. గేయకథావళి, జి. రాఘవమ్మ, 1967
3. నేటి విద్యార్థి, యస్. వెంకటరమణ, 1967
4. చాలచందిరిక, కోడూరి లీలాదేవి
5. మూఱుమొగ్గులు, ఎ. లక్ష్మీరమణ, 1968
6. కుంకుమరేఖ, కోడూరి లీలావతి, 1969
7. పృథ్వీ వింతలు, గిడుగు విశాలాక్షి, 1969
8. రాబిన్ సన్ క్యూసో.
9. ఆంధ్ర దేశ యాత్ర, కంచి రమాదేవి, 1970
10. యాగ్నికం, శ్రీమతి సీత, 1973

దక్షిణ భాషా పుస్తక సంస్థ, మద్రాసు బహుమతి పొందినవి :

1. విజ్ఞాన లోకం, వెలగా వేంకటప్పయ్య, 1965
2. బాలాభిరామం, మిరియాల రామకృష్ణ, 1965

ఈ విధంగా తెలుగులో బాలసాహిత్యం ఆధునిక యుగంలో, పాశ్చాత్య ప్రభావం వలన చాలా మంది రచయితల కృషి ఫలితంగా ఆభివృద్ధిచెంది, వివిధ ప్రక్రియలుగా విస్తరించి ఒక ప్రత్యేక శాఖగా ప్రముఖ స్థానాన్ని ఏర్పరచుకొన్నది.

1. 2 బాలసాహిత్య స్వరూప స్వభావాలు :

మనిషి జీవితంలో బాల్యం చాలా ముఖ్యమైన మొట్టమొదటి దశ. ఈ దశలో పిల్లలకు మంచి సాహిత్యాన్ని అందిస్తే శారీ భవిష్యత్తు దివ్యంగా ఉంటుంది. పిల్లల ఊహల్ని అలోచనల్ని, ఆశయాల్ని సక్రమంగా ఆర్థం చేసుకొని, మసలాలి. అప్పుడే “నేటి బాలలే రేపటి పౌరులు” అనే నానుడి నిజమవుతుంది. జాతికి వెన్నెల వెలుగులు పట్టవలసిన బాలలకు అనువైన సాహిత్యాన్ని అందించాలి. బాలసాహిత్యం అంటే ఏమిటి? అది ఎలా ఉండాలి? తెలుసుకొందాం.

బాలసాహిత్య బ్రహ్మగా పేరు పొందిన చింతా దీక్షితులుగారు ‘శిశువు జన్మించినది మొదలు బాల్యదశ వీడేవరకు కూడా వాని మనసుకు రంజకంగా ఉండేది బాలవాఙ్మయ’¹ మని చెప్పినారు. బాలసాహిత్యం పిల్లల మనస్సులను ఆనందింప చేసేదిగా ఉండాలని వీరి ఆభిప్రాయం.

“బాలసాహిత్యం అంటే పాఠశాలలకు వెళ్ళిన దశనుంచి యుక్తవయస్సు వచ్చే వరకు చదివే అపారమైన సాహిత్యం”² అని ఆమెరికన్ విజ్ఞానసర్వస్వం చెబుతుంది

ఎ. లక్ష్మీరమణ గారు “బాల్యమునుండి పదునాలుగు సంవత్సరముల స్థాయిము వరకు వారి వారి కనువైన సాహిత్యమును బాలసాహిత్యమని చెప్పకొనదగును, అని చెబుతూ బాలల వయః పరిమితిని కూడా సూచించినారు.³

‘బాలల ప్రసక్తి ఉన్నదంతా బాలవాఙ్మయమే’ నని మరికొందరి అభిప్రాయం

‘బాలసాహిత్యం పేర మంత్రాలు, మాయలను, దేవుళ్ళు, దయ్యాటను, అబద్ధపు అద్భుత, భయాకన విషయాలను వ్యాప్తి చేయుట నాకు నచ్చదు. అటువంటి రచనల

1. బాలవాఙ్మయము (ప్రజ్ఞావాఙ్మయము) పుట 58
2. Literature for children (In world book encyclopaedia) Vol- 12
3. బాలసాహిత్యం, మహాతి
4. సతస్వతీదేవి ఇల్లిందల, మహాతి.

వల్ల పిల్లలకేకాక చేత భవిష్యత్తుకు కూడా హాని కలుగుతుంది. సత్యమైన విషయాలు, చక్కని భావాలు, సరళమైన భాషలో అందించితేనే అది ఉత్తమమైన చాలసాహిత్యం. అదే ప్రయోజనకరం" అని మలయశ్రీగారు ఉత్తమ చాలసాహిత్యం ఎలా ఉండాలో తన అభిప్రాయాన్ని తెలిపారు.

పిల్లల్లో సత్సృష్టిన కలిగించి సీతని, నిజాయితీని, పెంపొందించి, పిల్లలను ఉత్తమ పౌరులుగా తీర్చిదిద్దగలిగేది నిజమైన చాలసాహిత్యం.

బాల్యం నుండే పిల్లలకు సరైన శాస్త్రీయమైన ఆలోచనాపద్ధతిని అందించాలి ప తిక్షణం మార్పులకు గురి అవుతున్న సంఘంలోని సమస్యలను వివేచ కోణాలనుండి ఆవగాహన చేసుకొని వాటిని క్రమంగా అర్థం చేసుకునే అవకాశాన్ని కల్పించాలి. చదువ తలచినప్పుడు వచ్చేటట్లు పుస్తకాన్ని సంపాదించడానికి ఎన్నెన్ని కష్టాలు పడుతున్నారో పిల్లలు తెలుసుకోవాలి. ముఖ్యంగా పిల్లలకు వాస్తవ ప్రపంచంతో పరిచయముండాలి. బాలల వ్యక్తిత్వాన్ని పెంపొందించి, వారిలో ప్రేమ, విశ్వాసం, న్యాయం, నిజాయితీ, ఆనందం, ఆత్మ విశ్వాసం, వాఙ్మత పెంపొందించే ఉత్తమ చాలసాహిత్యం ఇలాంటి సాహిత్యం అందించినప్పుడే పిల్లల్లో మానసిక ఆలోచనలు సక్రమంగా సాగి ఉత్తమ పౌరులవుతారు.

1. 2. 1 బాల్యము - మూడు దశలు ;

చాలసాహిత్య స్వరూపాన్ని నిర్ణయించాలంటే బాలబాలికల వయః పరిమితిని గూర్చి తెలుసుకోవాలి బాలల వయః పరిమితిని గూర్చి మానసిక తత్వవేత్తలు, విద్యావేత్తలు భిన్నాభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చినారు. భారత రాజ్యాంగం 14 ఏళ్ళ వయస్సులోపు వాళ్ళని పిల్లలుగా గుర్తించింది. 1964లో ఢిల్లీలో జరిగిన జాతీయ చాలసాహితీ విద్వత్సభిషత్తు 1-19 సంవత్సరాల వారిని బాలలుగా గుర్తించింది. 1967లో ఢిల్లీలో జరిగిన అఖిల భారత బాలల సాహితీవేత్తల సభలో 1-15 సంవత్సరాల వయస్సు వారిని బాలలుగా నిర్ణయించినారు. బాలల లక్షణము అంతర్జాతీయ బాలల సంవత్సరంలో 1-14 సంవత్సరాలుగా బాలల వయస్సును నిర్ణయించింది. ఇది సమజసంగా ఉండని

5, మలయశ్రీ చాలసాహిత్యం.

చాలామంది రచయితలు, సాహితీవేత్తలు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

'చాలాసాహిత్యం సంగతి వచ్చేసరికి మూడు సంవత్సరాలనుండి పదిహేను సంవత్సరాలని గ్రహించుట అవసరము' ¹ అని గొర్రెపాటి వెంకటసుబ్బయ్యగారు చాలల వయ్యవరిమితి 15 సంవత్సరాలని సూచించినారు.

'చాల్యము నుండి పదునాలుగు సంవత్సరముల పాఠ్యము వరకు చారి వారి కనువైన సాహిత్యమును చాలసాహిత్యమని చెప్పకొనదగును' ² అని ఎ లక్ష్మీరమణ గారు 14 సంవత్సరాలని అన్నారు.

చాలల మానసిక వికాసాన్ని బట్టి, చారి ఆలోచనా ధారణిని బట్టి, వారి షను స్తత్వాన్ని బట్టి వారి వయస్సు నిర్ణయించ వచ్చు, పుటివప్పటినుండి పదిహేను సంవత్సరాలదాకా చాల్య దశగా చెప్పవచ్చు.

ఈ పదిహేనేండ్ల చాల్యదశలో ఏవయస్సులో ఎలాంటి సాహిత్యం పిల్లలకు అందించాలి అనే విషయాన్ని గూర్చి కొంతమంది చర్చించి చాల్యదశలను మూడు దశలుగా విభజించి చాలసాహిత్య స్వరూప స్వభావాన్ని వివరించినారు.

1. 2. 1. 1 మొదటి దశ - శ్రవ్య సాహిత్యము :

పిల్లలు పుటివప్పటినుండి ఆయిదు సంవత్సరాలదాకా మొదటిదశగా చెప్పుకోవచ్చు ఈ దశ మరీ చిన్నతనం కాబట్టి పిల్లల జీవితం ఇంటిలోను, ఇంటి పరిసరాలలోను, గడుస్తుంది. ఈ దశలో పిల్లలు శ్రవ్య సాహిత్యమంటే ఇష్టపడతారు. పిల్లలు ఆసక్తిగా వినే చిన్నచిన్న కథలు శ్రవ్య సాహిత్యంలో చేరుతాయి. ఈ శ్రవ్య సాహిత్యంలో శ్రవణమంగా గేయాలను తీసుకోవచ్చు. తల్లులు పాడే లాల్లి, జోల పాటలు ఈ దశలోని పిల్లలకు అవసరం. తల్లి జోలపాట పాడేటప్పుడు అర్థం తెలియకపోయినా పిల్లల కళ్ళు సంతోషంతో వెలిగిపోతాయి. తల్లిహాయిగా -

1. చాలవాఙ్మయం, కిన్నెర. జనవరి 1954

2. చాలసాహిత్యం, మహతి.

“హామి హాయి ఆపదలుగాయి

చిన్నవాండ్రునుగాయి శ్రీవేంకటేశా”

అని పాడుతుంటే పిల్లలు ఏడ్చుచూని ఆనక్తగా ఆనందంగా వింటుంటారు. తెలుగుదేశంలోని తొలి బాలసాహిత్యం పాటల రూపంలోనే ఉంది. మొట్టమొదటి దశలోని ఈ బాలగేయాల సృష్టికి కర్తలు పిల్లలు పిల్లల మనసెరిగిన తల్లులు. తల్లులు తమ పిల్లలకు ఉగ్గుపాలతోపాటు సంగీత సాహిత్యాన్ని కూడ తంగరించి పోషించిన దానికి అనాదిగా వస్తున్న జోల, లాలి పాటలే నిదర్శనం. పిల్లల్ని లాలిస్తూ పాడే పాటలు లాలి పాటలు, నిద్రపోవడానికి జోకొడుతూ పాడేవి జోల పాటలు.

తల్లి తన బిడ్డను రాముడిగ, గోపాలడిగ ఊహించి పాడుతుంది.

“లాలిరామన్నలాలి - ననుగన్నబాలగోపాల లాలి

లాలి తామర లాలి - రానోములపంట భాగ్యంబ లాలి”

ఈ పాట పాడేటప్పుడు ఆ తల్లి అనుమాతి మాటల కందని మధుర దివ్యానుభూతి. తాళపాక అన్నచుయ్య ఫంకీరనల్లోని “జో జోమ్యతానంద జోజో ముకుంద” అనే జోలపాట తెలుగులో ప్రాచీనమైంది, ప్రసిద్ధమైంది.

“జో జోమ్యతానంద జోజోముకుందా

రార పరమానంద రామగోవిందా జోజో

తొలుతమొకప్పుండంబు తొలై గావించి

నాలుగు వెదాలు గొలుసులమరించి

బలువైన ఫణిరాజు పాన్ను సవరించి”

భారతీయ సంస్కృతి ఉట్టి పడే ఈ లాలి, జోలపాటలు జానపదగేయ సాహిత్యంలో చాలా ప్రసిద్ధి పొందినాయి. పిల్లల ఆరోగ్యం కోసం తల్లి ఉగ్గుపడుతూ పాట పాట ఇది -

‘ ఊఊ ఉంగన్న

ఉగ్గుపాలు ఇందన్న

గంబెడు ఉగ్గు కమ్మన్న

ఉమ్మక కిక్కక మింగన్న”

బిడ్డ తాగిన పాలు జీర్ణం కావడానికి తల్లిపాకే పాపం ఈ క్రిందిది -

“జీర్ణం జీర్ణం వాతాపి జీర్ణం
గుర్యం తిన్న గుగ్గిళ్ళు జీర్ణమై
ఏనుగు తిన్న వెలక్కాయ జీర్ణమై
భీముడు తిన్న పిండివంటలు జీర్ణమై”

ఇంకా పిల్లల ఆనందానికి తల్లులు ‘జాంజి పాటలు’ కూడా పాడతారు.

ప్రథమ దశలోని పిల్లలకు తల్లి గోరుముద్దలు తినిపిస్తూ చందమామని భూషణ్ణు
కట్టాపాడుతుంది -

చందమామ రావె జాబ్లి 'రావె
కొండెక్కి రావె గోగు పూలు తేవె
వెండిగిన్నెలో వేడిబువ్వ తేవె
పైడిగిన్నెలో పాలబువ్వ తేవె
అందాల పాపకి అందించి పోవె

పిల్లలు పుట్టినప్పటి నుండి కొంచెం పెద్దయ్యేవరకు ప్రతివనిని పాట పాడుతూ చెయ్యడం తల్లులకు సరదా, పిల్లలకు ఆనందం కలుగుతుంది. 1957 లో ఢిల్లీలో జరిగిన బాలసాహిత్య సవస్థు 7-14 నెలల పాపలకు పాటలు వినిపించాలి. 7-14 నెలల పాపలకు రంగు రంగుల బొమ్మల పుస్తకాలు చూపించాలి. 2-3 ఏళ్ళ పాపలకు జంతువుల కథలు చెప్పాలి. 4-5 ఏళ్ళ పాపలు బడికి వెళ్తారు. వారికి కొత్త పరిసరాలతో పరిచయం ఏర్పడుతుంది. చిన్న చిన్న కథలు చెప్పి చదివి అలవాటు చేయించవచ్చు. అని పుట్టినప్పటి నుండి 5 సంవత్సరాల దాకా పిల్లలకు అవసరమైన సాహిత్యాన్ని ఎలా అందించాలో నిర్ణయించింది.

1.2.1.2 రెండవ దశ - దృశ్యసాహిత్యం :

అయిదు సంవత్సరాల నుండి మూడు సంవత్సరాల దాకా రెండవ బాల్యదశగ చెప్పకోవచ్చు. నీకోలస్ హార్స్ “పిల్లల మువకం” అనే వ్యాసంలో 4 సంవత్సరాల నుండి 12 సం॥ల వరకు పిల్లల బుద్ధివికాసం అత్యంతకీర్పంగా ఉంటుందని. ఈ దశ

లోని పిల్లలు మానసికంగా, శారీరకంగా శీఘ్రగతిని పెరిగి పోతుంటారని చెప్పినాడు. సాధారణంగా ఈ దశలోని పిల్లలు ప్రాథమిక పాఠశాలలో చదువుతుంటారు. అంత పెరిగి ఇంట్లో తలివంతుల వాయిదా వేసిన పిల్లలకు అనేక రకాల మనుష్యులతో నిండిన విశాల ప్రాపంచం ఎదురవుతుంది. పిల్లల్లో కొకొక్క ఆలోచనలు, అనుమానాలు బయలుపడతాయి. అందుకే ఈ దశలోని పిల్లలకు దృశ్య సాహిత్యం ఎక్కువగా పర్తిస్తుంది. చాలికి చిన్న చిన్న కథలు చెప్పడం లేదా చదివించడం చాలా అవసరం. శ్రవ్య సాహిత్యంలో శబ్దం ప్రధానమైతే దృశ్య సాహిత్యంలో బొమ్మలు ప్రధానం. బొమ్మలతో కూడిన దృశ్య సాహిత్యం పిల్లలని బాగా ఆకట్టుకుంటుంది. పిల్లలకు ఉపయోగకరంగా ఉండి, ఆసక్తి, ఆనందం కలిగించే బొమ్మలు పుస్తకాలు తెలుగులో లేవనే చెప్పాలి. పాశ్చాత్య బాలసాహిత్యంలో బొమ్మలతో కూడిన పుస్తకాలు పిల్లలకు ఆసక్తి కలిగించేవి ఎన్నో ఉన్నాయి. పాశ్చాత్యదేశాల్లో ఒక సామెత ఉంది.

**‘If you have a minute to spare, teach your child,
If you have a cent, educate him’¹**

‘నీకు క్షణం తీరిక చిక్కితే నీ బిడ్డకే దైనా బోధించు. నీ చేతిలో ఒక్క ఖాసుంటే నీ బిడ్డ విద్యకే వెచ్చించు ఈ సామెతను వాళ్ళు అక్షరాల పాటిస్తారు.

ద్వితీయ దశలోని పిల్లలకు నీతి కథలు తప్పని సరిగా బోధించాలి నీతి లేని మనిషి బ్రతుకు నిరర్థకం. నీతులు పిల్లలచేత వల్లె వేయించినంత మాత్రాన అవి వారికి ఒంట బట్టవు. ఆ నీతిని కథల్లో మిళితం చేసి వారికి అందిస్తే అవి పిల్లల మనస్సులో బాగా హత్తుకుంటాయి. ఈ నీతికథలలో మనుష్యులు, జంతువులు పక్షులు కలిసి మెలిసి ఉండటం మాట్లాడుకోవడం పిల్లలకు చాలా ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది.

ఈ నీతికథలు చదవడం వల్ల పిల్లల్లో లౌకిక జ్ఞానం అలవడుతుంది. బాల సాహిత్యంలో యుక్తి కథలకు స్థానం ఉంది. హాస్య, చమత్కారం, యుక్తి పిల్లల నాకర్షిస్తాయి దైత్యం, నిజాయితీ, స్నేహభావం, త్యాగబుద్ధి, చార్యదీక్ష చూపగలిగే కథల పిల్లల మెదడులో బలంగా నాలుకుంటాయి. ఐకమత్యమే మహాబలం అనే నీతి

1. వెంకట సుబ్బయ్య, గౌరెపాటి. బాలవాఙ్మయం కిన్నెర జనవరి 1954

వయస్సు కథ ౩, సభాగారి “బకమత్యం” ‘జంతువులు పాత్రలుగా గ నీతికథ. పిల్లలకు నీతిని బోధించే కథలు సుందరమూర్తిగారి ‘పేరాళ’ “యుక్తిశైలి” ఇల్లందల సర్వస్వవీచేవి గారి ‘అదృష్ట వంతుణ్ణి చెరిపేవారు లేరు.’ నీతికథల్లో ప్రసిద్ధి చెందిన పంచతంత్ర కథలు రెండు భాగాలుగా వెలువడినాయి. భాలానంద పంచతంత్రం అనే పేరుగల ఈ కథలకు గ్రంథకర్త పురాణవంశరంగనాథ్. హిలోఁదేశ కథలు ఈసప్ నీతికథలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ప్రసిద్ధి పొందినాయి. ఇలాంటి నీతికథలు పిల్లలకు బోధించడం వల్ల వారిలో సత్ప్రవర్తన అలవడుతుంది.

ద్వితీయ దశలోని పిల్లలు ఆటలంటే చాలా ఇష్టపడతారు. పిల్లలు మామూలుగా ఆడుకొనే ఆటలు కాళ్ళాగజ్జి, దాగుడు మూతలు, చెమ్మచెక్క మొదలైనవి. పిల్లలంతా కలిసి కాళ్ళా గజ్జి ఆట ఆడుతూ ఉత్సాహంగా ఇట్లా పాడతారు .

“కాళ్ళా గజ్జి కంకాలమ్మా
 వేప చెక్కా వెలగమొగ్గ
 మొగ్గాలాదు మోదుగ నీరు
 నీరుకాదు నిమ్మలవారి
 వారి కాదు వాయింట కూర
 కూరగాదు కుమ్మరి చట్టి
 చట్టిగాదు చాగల మర్ర మట్టా తీసి నీ మొగుడు కాలిమొత్తా”

పై పాటలో కాళ్ళకు గజ్జి వస్తే చేయాల్సిన చికిత్స చెప్పబడింది. ఈ ఆట పాటలలో జాతి సంస్కృతి, సంప్రదాయాలు వెల్లిపిరుస్తూ ఉంటాయి.

పిల్లలంతా గుంపుగ కలిసి ఆడే ఆట దాగుడు మూతలు

“దాగుడు మూతా దండాకోర్
 పిల్లవచ్చె ఎలుకా దాగె
 ఎక్కడి దొంగలక్కడే గవ్ చిప్”

ఇంతా పిల్లలు “కోలాటం పాటలు,” ‘గుజ్జన గూళ్లు” మొదలైన ఆటలు ఆడుతారు ఆటల వల్ల పిల్లలకు మానసిక ఆనందం కలగడమే కాక వ్యాయామం కూడా కలుగుతుంది.

ఈ దశలోని పిల్లలకు దృశ్య సాహిత్యం ముఖ్యంగా ఉండాలి. నాటిలు, సినిమాలు, బెలివిజన్లు మొదలైనవి దృశ్య సాహిత్యం కిందికి వస్తాయి. కనపర్తి వరలక్ష్మిగారి యజ్ఞాశ్వము, ఇల్లందల సరస్వతిదేవిగారి మహావీరుడు, అంతా చేస్తుని మహిమ, బాలవీరులు. యస్ మునిసుందరం గారి మహాదాత, కోడూరి లీలావతిదేవి గారి తెలుగు రాణి, ఏ. రమేష్ గారి పన్నా రాజకృతి చుధురాంతకంరాజారాం గారి లాను వెలిగించినపాలు పుద్దిపట్ల వెంకటాపుగారి పరుడు దొరికాడు, పీడిద కామేశ్వర రావు గారి పౌరాణిక నాటికలు, హాస్య నాటికలు, భమిడిపాటి కామేశ్వర రావు గారి ఇపుడు, మద్యమును, శ్రీవాత్సవగారి రాజుగారి రామచిలుక, ఉన్నవ సేతు మాధవరావు గారి సున్నారాయళ్ళ సంఘం, డి. వార్ణాచంద్రరావు గారి పాలిష్ ఓయ్యా, కె. సభాగారి పరీక్షాఫలితాలు, ఏ.బి.గట్టున, నండూరి సుబ్బారావు గారి పన్నా, జంధ్యాల పాపయ్యశాస్త్రిగారి కరుచాచులు, బంగారు వద్దం, జి. నారాయణరావు గారి బాలవిజయం, ఎ. రమేష్ గారి, దీక్ష పిళ్ళా సుబ్బారావు గారి దర్మశీల, అమరజీవి, తగిసశిక్ష, యస్. మునిసుందరం గారి శలభాలు జె. పూర్ణచంద్రరావు గారి దొంగ చదువు సైక్, పిళ్ళా ప్రసాద్ గారి ఎలక్షన్ మేళం, అనపర్తి సీతారామాంజనేయులు గారి పృథ్విరాజు, నారద సంవారం, చేత వెన్నముద్ద, అంతాబక్కలే, గంగిరెద్దు పోగ్రెసు కార్డు కర్తవ్యం, కనపర్తి వరలక్ష్మమ్మ గారి పిల్లల నాటికలు, కోడూరి లీలావతిగారి బాలచండ్రిక, న్యాయపతి రామవరావు గారి బాల హాస్యనాటికలు, బాల పౌరాణిక నాటికలు, మూచుశిల్పి, గమ్మత్తునాటికలు, న్యాయపతి కామేశ్వరిగారి ధ్రువ మార్కండేయ, ప్రహ్లాద ఇద్దరు లలితలు, మందమతి, పరీక్షల హడావిడి, సోమంచి రామంగారి నాయనమ్మ నల్లమందు, యాచుర్తి గోపాలరావు గారి బడితనికీ, సంక్రాంతి పాటి వెంకటరమణ గారి నేటి విద్యార్థి, ఆచార్య ఆత్రేయగారి పృగతి రాపలా వాని దీపల, ఎవరు దొంగ, తెన్నేటి సూరిగారి గొడ్లకాడ, పిళ్ళా సుబ్బారావు గారి గోపి కోపం, ధర్మశీల, మొదలైనవి పిల్లల నాటికలలో పేర్కొనదగినవి. ఈ నాటికలు చూడడం వలన పిల్లలు సత్పుత్రుల అలవరచు కోవడమేగాకుండా, ఆదర్శవంతులైన పౌరులుగా తయారవుతారు. ఈ దశలోని పిల్లలకు సాహసగాథలు, హాస్యపుకథలు, అవుపులి, సింహంకుందేలు, రెండు పిల్లులుకోతి రొట్టి ముక్కకథ, ముంగిర-ఉయ్యాలలో పిల్లవాడుకథ, కుందేలుతాబేలుకథ, నక్కకొంగ విందుకథ, మొదలైన చిట్టి పొట్టికథలు వీరికి అనందోత్సాహాన్ని, విజ్ఞానాన్ని, నీతి కుశలతను పెంపొందిస్తాయి

ఈ కథలు కొన్ని జీవిత సత్యాలను తెలియజేస్తాయి.

1.2.1.3 మూడవదశ - పరన సాహిత్యం :

పదకొండు సంవత్సరాల నుండి పదిహేను సం ల దాదాబాల్యదశలో గీత దశగా చెప్పుకోవచ్చు. ఈదశలో పిల్లల మనోవ్యవస్థలో వ్యత్యేక మైన మార్పులు గోచరిస్తాయి. ఈ మూడవ దశలో పిల్లల్ని పఠన సాహిత్యానికి పరిచయం చేసి ప్రోత్సహించాలి. గొర్రెపాటి వేంకట సుబ్బయ్య గారి అభిప్రాయం. ఇది అందరూ అంగీకరించవలసిన విషయం. పిల్లలు తమంతతామే చదివి అర్థం చేసుకోగల సాహిత్యం పఠన సాహిత్యం. పఠన సాహిత్యం వ్యధానంగా ఉండాలంటే ఈ దశలోవి పిల్లలకు వున్నక పరిచయం కలగజేయాలి. పిల్లలకు మానసిక విరాసం కలగాలంటే తప్పనిసరిగా వున్నక పరిచయం కలగజేయాలి. మనం ఎన్ని సార్లు చెప్పినా, ఎన్ని నీతులు బోధించినా పిల్లల బుర్రకెక్కిదు. ఒక కథగాని, మంచి ఘనైకంగాని చదవినపుడు ఆవు స్తకంలో నీతి, ఆ రచయిత బోధించిన మాటలు వారి మనస్సులో హత్తుకుంటాయి. విఠలు, విడ్డూరాలు, విచిత్రమైన సంఘటనలతో కూడిన అద్భుత సాహిత్యం పిల్లల్ని ఎక్కువ ఆకర్షిస్తుంది. ఈ కథల్లో చింతా దీక్షితులుగారి బంగారు పిలక. వ్యయాగ రామకృష్ణ గారి గలివర్ సాహస యాత్రలు సత్యవోలు రాజేశ్వరం గారి అల్లావుద్దీన్ అద్భుత దీపం, కె. రమేష్ గారి మాయ గంట, వంగూరి సుబ్బారావు గారి అరబీయన్ నెక్స్ కథలు, జంధ్యాల సుబ్బామణ్యశాస్త్రిగారి ఆలీబాబా నలుబదిదొంగలు, నందనవనం శ్రీకృష్ణమూర్తి గారి పాతాళలోకంలో, పాలంకి వెంకట్రామ చంద్రమూర్తిగారి వింత బీరువాలు, దివాకర్ల వెంకటాచార్యగారి వింత లాంతరు, యం. యస్. మూర్తి గారి ఇంద్రజాలపు కథలు, నందూరి విఠల్ బాబుగారి విచిత్రద్వీపము, ఉట్ల కొండయ్య గారి తాతా తాతాకు బుట్ట, స్వర్ణవనం, దేవబాల, పంచపద్మరాణి, శ్రీ ఆచార్యగారి వందిమాగదులు, వింతపక్షి, సముద్ర కన్య, రాధామణి గారి రాక్షస మంత్రి, మండవ రఘునాథ గారి మహేంద్ర మణి, లక్ష్మీకాంత మోహనగారి పేదరాసి పెద్దమ్మ కథలు, ఎస్.కె. వెంకటాచార్య గారి సువర్ణకేళిని, సువర్ణసుందరి, సుగుణసుందరి కె.పి. బాబుగారి బంగారు ధూతం కప్పగంతుల మురళీకృష్ణ గారి అల్లావుద్దీన్ మాయా లాంతరు ముఖ్యమైన అద్భుత కథలు. కొంత వాస్తవం కొంత కల్పనలతో కూడు కున్న ఈ కథలు పిల్లల్ని ఎక్కువ ఆకర్షిస్తాయి. తెనాలి రామకృష్ణుని కథలు, పరమానందయ్య శిష్యులకథలు, మొగలాయి హాస్యకథలు, కీర్తీశర్ కథలు,

ఓమిడిపాటి కామేశ్వరరావు గారి లోకోభిన్నరుచి; మునిమాణిక్యం నరసింహారావుగారి హాస్యకథలుతమాషా కథలు కోట సోదర కవుల హాస్యకథలు యం. యస్. మూర్తిగారి రాజా-పంత్రి శేషయ్యకథలు ఆదిరాజు వీరభద్రరావుగారి నవ్వులు-పువ్వులు మిరాయి చెట్టు' జి.వి.జి. కృష్ణగారి వినోద కథలు, రాచమల్లు రామచంద్రారెడ్డిగారి విక్రమార్కు విడ్డూరం, వి.వి.యల్, నరసింహారావు గారి పిచ్చి పుల్లయ్య, న్యాయపతి రాఘవరావు గారి పొట్టివావ-విట్టిమరదలు లాంటి హాస్యకథలు పిల్లలకు వినోదాన్ని కలిగించడమే కాకుండా మెదడుకు పదును పెట్టుంది. ఈ కథల్లోని హాస్యం యుక్తి, చమత్కారం పిల్లలను ఆకట్టుకుంటాయి. పిల్లలు సోమరితనానికి అలవాటు పడకుండా వారి నిరంతర వినోద పృష్ఠానికి ఉపయుక్తమైన ఏదో ఒక పనిలో నిమగ్నం చెయ్యాలి ఆ సమయం వారికి పుస్తక పరిచయం చేస్తే అది అలవాటుగా మారి మంచి విజ్ఞానాన్ని పెంపొందించు కుంటారు.

మూడవ దశలోని పిల్లలు వాగా అర్థం చేసుకొనే శక్తి కలిగి ఉంటారు. అందుకే పిల్లలకు జనమంచి రామకృష్ణగారి విజ్ఞానం చంద్రచండలయాత్ర, ఆరోగ్యమేమహా భాగ్యం. విభావసుగారి బొగ్గుకథ, ధూమికథ, నీరుకథ, గాలికథ, మెడిసిన్ కథ, గిడుగు విశాలాక్షిగారి ప్రకృతిలో వింతలు లాంటి విజ్ఞాన శాస్త్ర విషయాలు, పవనశ్రీ గారి ధృవుడు, భక్త సీరియాళ బలభద్ర పాతుని కృష్ణారావు గారి ప్రహ్లాద విజయము దంటు కృష్ణమూర్తిగారి వీరాభిమన్య, కప్పగంతుల కమలాకరరావు గారి భారత వీరులు, ఉప్పల కోటయ్య చౌదరిగారి భక్తాంజలి, సరిపెల్ల విశ్వనాథశాస్త్రి గారి పంచ కన్యలు, కలగర అన్నపూర్ణాదేవి గారి సీతారామము, నాళం అప్పల నరసింహంగారి సీతాదేవి, మునిమాణిక్యం నరసింహారావు గారి బాలకుశలవ చరిత్ర, బాలధ్రువ చరిత్ర, దంటుకృష్ణమూర్తిగారి కురుక్షేత్రము అమృత కవి అన్నపూర్ణదేవిగారి అనసూయదేవి దమయంతి సతీసావిత్రి, శకుంతల, ఉభయశ్రీగారి ప్రవరుడు వడ్లమూడి గోపాల కృష్ణగారి కిరీటీ, సుదర్శనుడు మొదలైన పౌరాణిక గాధలు అందించాలి. ఇలాంటివి పిల్లల్లో నైతిక విలువల్ని పెంపొందించి, భారతీయ సంప్రదాయాలను తెలియజేస్తాయి.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బాలల అకాడమీ వాళ్ళు ప్రచురించిన వెలుగు బాటలు జీవిత చరిత్రలు జయశ్రీ మల్లికగారి రామకృష్ణ పరమహంస మహాత్మాగాంధీ మహాకవి గురజాడ బాలగంగాధర తిలక్ పవనశ్రీ గారి భగత్ సింగ్, ఉభయభాషా ప్రవీణ బులుసు వేంకట రమణయ్య గారి లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి రవీంద్రనాథ టాగూర్

శ్రీ ఆచంట సత్యనారాయణ గారి మార్కో-పోలో. జోనప్ ప్రిస్టీ రైట్ సోదరులు జేమ్సినాట్ మొదలైన మహాపురుషుల జీవిత గాధలు పరిచయం కలిగించడం చాల అవసరం. అనుకరణ పర్యవృత్తి గల ఈ దశలోని పిల్లలకు మహనీయుల జీవిత చరిత్రలు వారి జీవితగమనానికి తోడ్పడతాయి.

మూడవ దశలోని పిల్లలకు చారిత్రక కథలు పరిచయం చెయ్యాలి. కోట సోదర కవుల పురుషోత్తముడు ఉభయభాషా ప్రవీణ బులుసు వేంకటరమణయ్య గారి రాజా ప్రతాపసింఘుడు ఆంధ్ర భోజుడు గౌతమబుద్ధుడు జయశ్రీ పల్లిక్ గారి బాలచంద్రుడు తిమ్మరుసు రాజేంద్రుడు శివాజి కృష్ణరాయలు అక్కరు వాణిక్య చంద్రగుప్త మహావాది వేంకటరత్నము గారి పల్నాటి కథలు దీపాల పిచ్చయ్య శాస్త్రిగారి దేశభక్తి వారణాసి గంగాధరశాస్త్రిగారి స్వయం ప్రకృతి పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు గారి వాద విజయము విజయాంధ్రులు బిర దురాజు గారి దేశిగురాజు కథ సర్వాయి పాపతు బొబ్బిలి రాజు దువ్వశేషగిరిరావు గారి పిల్లల చారిత్రక పీఠగాధలు శ్రీనివాస సోదరులు గారి తెలుగు వెలుగు యామిజాలపద్మనాభ స్వామిగారి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు రత్నాకరం ఆనంతాచార్యులు గారి కళింగ దేశకథలు తల్లావజ్జల కృత్తివాస తీర్థులుగారి నాయకురాలు కోట సోదర కవుల విశ్వనాథ నాయకుడు మొదలైన చారిత్రక గాధలు పిల్లల్ని ఆదర్శ పౌరులుగా తీర్చిదిద్దడానికెంతో తోడ్పడతాయి. ఇంకా ఇల్లందల సరస్వతీదేవి గారి పంతుగ బహుమానము ముద్దులూరు రామకృష్ణగారి ముద్దుబిడ్డలు నాన్నకోసం విద్వాన్ ఘోషంగారి చందమామ చెప్పినకథ సత్తు సిపాయి రావూరి భరద్వాజుగారి పితృ హృదయం చింతాక్షితులు గారి ఎన్నోచేస్తాను సూరి-సీతి-వెంకి విద్వాన్ దేవరకొండ చిన్ని కృష్ణశర్మగారి గోకర్ణయ్య గొడుగు ఓగడ తరగలు పాలరాయలు పసిడిఫలుకులు పాలంకి వెంకట్రామ చంద్రమూర్తిగారి పంతుగ బిట్టలు దొంగలున్నారు జాగ్రత్త నార్ల చిరంజీవిగారి కర్రా చెప్పలు నీతికథానిధి మామ కథలు నండూరి విరచబాబుగారి ఆధృష్టవ్రంతుడు చిత్రమైన శిల్పము రావూరి భరద్వాజు గారి తెలివైన దొంగ ఆర్.లక్ష్మి శాంతమ్మ గారి ఎంధరో మహానుభావులు భిల్లం సోమలింగేశ్వరరాజుగారి ముగ్గురు బాలురు ఉత్తమ విద్యార్థి లాంటి బాలసాహిత్యంలో విశేష ప్రవారాన్ని పొందిన కథల్ని పిల్లలకు పరిచయం చెయ్యాలి.

మూడవ దశలోని పిల్లలచేత సీతి శతకాలు వేమన పద్యాలు వల్లె వేయించాలి ఇందువల్ల పిల్లల్లో సమత మానవతా భావాలు పెంపొందుతాయి. పిల్లలు పాడుకోవ

దానికి అనువుగా, సులభంగా ఉండే చేశభక్తి గేయాలు పిల్లలకు నేర్పించాలి.
గురభాద అప్పారావుగారి

దేశమును ప్రేమించుమన్నా
ఁచి యన్నది పెంచుమన్నా
దేశమంటే మట్టి కాదోయ్
దేశమంటే మనుషులోయ్

లాంటి గేయాలు, పిల్లల్లో చేశభక్తిని కలిగిస్తాయి. తెలుగు సంస్కృతితో బాటు, జాతిపట్ల
స్ఫూర్తిని కలిగించే రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారి గేయం ప్రతి ఒక్కరూ నేర్చుకోదగ్గది

* ఏదేశమేగినా ఎందుకాలిడినా
ఏ పీఠమెక్కినా ఎవ్వరేమనినా
పొగడరా నీతల్లి చూమి భారతిని
నిలవరా నీజాతి నిండు గౌరవం

జననీ జన్మభూమిశ్చ, స్వర్గాదపి గరియసీ అనే సూత్రాన్ని పిల్లలకి బోధించాలి. శంకరం
బాడి సుందరాచారిగారు రచించిన ఈక్రింది తెలుగుతల్లి ప్రార్థనాగీతం పిల్లలచే పాడించాలి

మా తెలుగు తల్లికి మల్లెపూదండ
మా కన్నతల్లికి మంగళారతులు
కడుపులో బంగారు కనుచూపులో కరుణ
చిరునవ్వులో సిరులు దొరిలించు మాతల్లి

కాలలే చదివి అర్థం చేసుకోగల పఠనీయ నాటికలు ఈ దశలోని పిల్లలకు అందించాలి
కేవలం చదివి ఆనందించే పఠనీయ నాటికలే గాక శ్రవ్యనాటికలైనా రేడియో నాటికలు
దృశ్య ప్రధానాలైన రంగస్థల నాటికలు, టెలివిజన్ నాటికలు వెలువడ్డాయి. శ్రవ్యనాటిక
లైన రేడియో నాటికలు వినడం వల్ల పిల్లల్లో భావనాశక్తి, ఆలోచనాశక్తి, ఉచ్చారణ
దక్షత ఏర్పడతాయి. దృశ్యనాటికలు పిల్లల కాలక్షేపానికే గాక, బుద్ధి వికాసానికి,
మానసికానందానికి తోడ్పడతాయి.

తృతీయ దశలోని పిల్లలకు విజ్ఞాన యాత్రలు చాలా అవసరం. ఇవి పిల్లల్లో
 మానసిక విరాసాన్ని కలుగజేస్తాయి. మూడవ దశలోని పిల్లలు ఆలోచనాశక్తి, కల్పనా
 శక్తి కలిగి ఉంటారు. బాలలే చదివి ఆర్థం చేసుకోగల సులభ శైలి ఉదాత్తమైన సన్ని
 వేశాలు, తెలివైన సంభాషణలు గల నవలలు మూడవదశలోని పిల్లలకు అందించాలి.
 ఈ దశలోని పిల్లలకు ఆసక్తి అనుకరణ ఉండటం సహజం అందుకే రావి ఎస్, అవ
 ధాని గారి సహపీరుడు కర్ణుడు, ఉభయభాషా ప్రవీణ శ్రీ షిష్టా లక్ష్మీకాంతశాస్త్రి గారి
 బృహ్మపుత్ర గౌతమి శీతం రాజుగారి బాల్య స్నేహితులు పాలంకి వెంకటరామచంద్ర
 మూర్తిగారి బంగారు తల్లి చిలుకప్ప వావిలాల సోమయాజులుగారి నాలంద కలువ
 కొలనుసదానంద గారి బంగారు నడిచిన బాట నార్ల చిరంజీవి గారి పేను-పెనరచేను
 మందార బాల వీడిగాయకుడు కె. సభాగారి చంద్రం సూర్యం కవిగాయకుడు పసి
 హృదయాలు బదిపంతులు గీతానుష్టారావు గారి పారిపోయిన బతాణి పూల మనసులు
 కోడూరి లీలావతి దేవి గారి ఆకాశిరణం ఎ. ఎస్ మణి (అరవింద)గారి ప్రేమమంత్రం
 కంచీ రమాదేవి గారి అంతలో అనంతం మండా సూర్యనారాయణ గారి మనోరమ
 రత్నబాల ఉన్నాడిగారి ఉన్నాడిని బద్దెపూడి రాధాకృష్ణమూర్తి గారి వసంతము కొమ్మూరి
 వేణుగోపాలరావు గారి పిల్లదొంగ రవిగారి సాహసి గోపి చాపరాల నరశాంతిలక్ గారి
 చిన్నారి మనసులు రావి కొండలరావు గారి దాసు చింతాదీక్షితులు గారి గోపీమోహిని
 లీలాసుందరి శంపాలత బాణిపాకం లింగన్న గారి శాంతి చక్రం ఆలూరి భుజంగరావు
 గారి కుక్క ఆత్మకథ ముద్దం శెట్టి హనుమంతరావు గారి వాసుచదువు కనకమేడల
 వెంకటేశ్వరరావు గారి అన్నదమ్ములు ఆర్.ఆర్. ఉప్పటూరిగారి నెహ్రూకల్లబ్బు
 సి. కనకాంబరరాజు గారి చింటూ తెచ్చిన తంటా అంతటి నరిసింహం గారి కోటవీరన్న
 సాహసం మంత్రాల రామన్న మొండితనం ఉదయగిరి పోలన్న ధైర్యం కవిగారి
 బాల్యం తంగెళ్ళ పాంచురంగ శర్మ గారి గులాబి బాలలు మిక్కిలి సుందర రావు
 గారి మంచి స్నేహితులు జయశ్రీ మల్లిక్ గారి సాహస యాత్ర మల్లాది అవధానిగారి
 పారిపోయిన పిల్లవాడు పాతూరి ప్రసన్నం గారి సుఖీభవ యమ్. ఫిరోజ్ మగారి ఉడుతా
 ఉడుతా హూత్ శ్రీమతి ధనం గారి అమ్మేకావాలి యుగంధర్ గారి టింకూ-సాహసాలు
 టింకూ-బుడిగి నక్కజిత్తులు-కుందేలు ఎత్తులు పిలకా గణపతి శాస్త్రి గారి అశోక
 వర్ణనుడు దేవరకొండ చిన్ని కృష్ణశత్రు వాసంతిక శ్రీవాత్సవగారి జల్తారు జాబిలి
 నోరి నరసింహశాస్త్రి గారి కర్పూర ద్వీప యాత్ర చక్రపాణిగారి విచిత్ర కవలలు
 రావూరి భరద్వాజుగారి రతనాల లోయ కె. రాజేశ్వర రావుగారి చిట్టిరాజు-గూనిగుర్రం

నండూరి రాఘమోహనరావుగారి టామ్సాయర్ హకల్ డెరీపిన్ రాజు_పేదఎస్ కె, వెంకటాచార్యులు గారి ఆలివరు ట్విస్టు పి దుర్గాప్రసాద్ రావు గారి అల్లి బిల్లి లోకంలో అమ్మాయికథబద్దెప్పుడి రాధాకృష్ణమూర్తి గారి చిట్టితల్లి చొమ్మకంటి శ్రీనివాసాచార్యులు గారి ఎర్రగుర్రపు పిల్ల లాంటి నవలలు వీరికి అందించాలి. సాధ్యమైనంత వరకు అసభ్యకరమైన శృంగార రచనలు పిల్లలకు దూరంగా ఉంచాలి. మూడవ దశలోని పిల్లలకు ఉత్తమమైన పఠన సాహిత్యం అందిస్తే వారు సాహితీ పరులు, విజ్ఞాన వంతులుగా తయారవడమేగాక జాతిని పృథ్వివితం చేయగలుగుతారు.

ఈ విధంగా చాలామంది ఆనందింపడేసి, చాలి మానసిక విజ్ఞాన వికాసాలకు తోడ్పడే బాలసాహిత్యం గేయాలు కడలు నాటికలు నవలలు మొదలైన వివిధ ప్రక్రియలతో విస్తృతమై ఉంది ఆధునిక చాలసాహిత్యంలో ఈ ప్రక్రియలన్ని విరివిగా వెలువడితున్నాయి.

1.3 చాలసాహిత్యంపై జరిగిన కృషి :

చాల సాహిత్య వ్యాప్తిని ప్రాముఖ్యాన్ని గూర్చి తెలుగులో సమగ్రమైన పరిశోధనగాని, పరిశీలనగాని ఇంతవరకు జరగలేదు. చాలసాహిత్యంపై పత్రికలలో షార్ట్ స్టోరీ సంచికల్లో కొన్నివ్యాసాలు వెలువడినాయి. తెలుగు చాలసాహిత్యంలో మొట్టమొదటిసారిగా డా॥ యం. కె. దేవకి గారు తెలుగులో బాలగేయసాహిత్యంపై డా॥ టి. నాగయ్య గారి పర్యవేక్షణలో పరిశోధన జరిపి శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయంలో పి.హెచ్. డి. పట్టం పొందినారు. తరువాత డా॥ వెలగా వెంకటప్పయ్య గారు చాలసాహితీ వికాసం అనే పేరుతో చాలసాహిత్యంపై పరిశోధన జరిపినారు. తెలుగులో చాల నాటికలు_సవిమర్శక సమీక్షపై యం. రజని గారు డా॥ జి. నాగయ్యగారి పర్యవేక్షణలో పరిశోధన జరిపి శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయంలో యం. ఫిల్. పట్టం పొందినారు. ఆచార్య డి. రామరాజుగారు తమ తెలుగు జానపద గేయ సాహిత్యం అనే పరిశోధన గ్రంథంలో బాలగేయాలను గూర్చి కొంత ప్రస్తావించినారు వేటూరి పృథ్వికరశాస్త్రి పేకుమళ్ళ శాపేశ్వరరావు నేదునూరి గంగాధరం, ఆర్వీయస్ సుందరం. ఎల్లోరా మొదలైన వారు జానపద బాలగేయాలను సేకరించి సమీక్షించినారు.

తెలుగులో వెలువడిన చాలల నవలలను గూర్చి ఇంతవరకు విస్తృతమైన పరిశీలనగాని పరిశోధనగాని జరగలేదు. చాలల నవలలను గూర్చిన విమర్శక గ్రంథం

ఇంతవరకూ తెలుగులో రాలేదు. తెలుగుదాలగేయ సాహిత్యం అనే పరిశోధన గ్రంథం లో బాలల నవలా రచయితలను కొన్ని బాలల నవలల పేర్లను పేర్కొన్నారు. డా॥ వెలగా వెంకటప్పయ్యగారు తమ బాలసాహితీ వికాసంలో కథా సాహిత్యం అనే అధ్యాయంలో కొన్ని పిల్లల నవలల్ని గూర్చి ప్రస్తావించినారు. డా॥ చంద్రశేఖర గారు రచయిత్రుల సాంఘిక నవలలు అనే పరిశోధన గ్రంథంలో కొన్ని పిల్లల నవలల పేర్లను పేర్కొన్నారు. ఇవి కేవలం ప్రస్తావించినట్లు చప్ప విస్తృతమైన పరిశోధనలు కావు. కాబట్టి తెలుగులో బాలల నవలల పరిశోధన అత్యంత అవశ్యకమైనది. ఇంతవరకు పిల్లల నవలల్ని గూర్చి సమగ్రమైన పరిశోధనాగ్రంథం వెలువడని వారణంగా పిల్లలంటే విపరీతమైన ఆపేక్ష ఇష్టం ఉన్నందున బాలల నవలలు అనే అంశం పై అభిమానంతో బాలల నవలలను పరిశోధనాంశంగా ఎన్నుకోవడం జరిగింది

1.4 సిద్ధాంత వ్యాస రచనా ప్రణాళిక :

తెలుగులో బాలల నవలల పుట్టుకను విశాసాన్ని ఇతివృత్త వైవిధ్యాన్ని ప్రదర్శించడం ఈ పరిశోధనా ప్యయత్నం. బాలల నవలా రచయితలను స్వయంగా కలుసుకొని కొందరితో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపి విషయాలను సేకరించి ఈ పరిశోధనా వ్యాసాన్ని వ్యాయడం జరిగింది. ముద్రితాలైన 200 బాలల నవలల్ని పరిశీలన ఈ సిద్ధాంత వ్యాసంలో వివరించడమైనది బాలలకోసం తెలుగులో వెలువడిన వివిధ రకాలైన బాలల నవలల్ని పరిశీలించడం జరిగింది.

బాలల నవలా సాహిత్య పరమైన పరిశోధనలో రూపొందిన ఈ సిద్ధాంత వ్యాసాన్ని అయిదు అధ్యాయాలుగా విభజించడం జరిగింది.

మొట్టమొదటి అధ్యాయంలో బాలసాహిత్యం అంటే ఏమిటి? బాలసాహిత్య స్వరూపతత్వం బాలదశను మూడు దశలుగా విభజించి, ఆయా దశలలో అవసరమైన శ్రవ్య పరన సాహిత్య స్వరూపం వివరించడం ఈ అధ్యాయం లోని ప్రధానవిషయం

రెండవ అధ్యాయంలో నవల అంటే ఏమిటి? నవలా నిర్వచనం తెలుగులో నవలా వ్యాప్తి బాలల నవలా వికాసం పత్రికల తోడ్పాటు బాలల అనాడమీల తోడ్పాటు గూర్చి చర్చించడం జరిగింది.

ఘూడవ ఆధ్యాయంలో ఇతివృత్తాన్ని బట్టి బాలల నవలల్ని జానపద, పౌరాణిక, చారిత్రక, సాంఘిక, అనువాద, హాస్య, వైజ్ఞానిక మొదలైన వివిధ రకాలుగా వర్గీకరించి పరిశీలించడం జరిగింది.

నల్లవ ఆధ్యాయంలో పిల్లల నవలల్లోని పాత్రలు సన్నివేశ కల్పన, సంభాషణలు, శైలులను గూర్చి శిల్ప వైశిష్ట్యాన్ని గూర్చి చర్చించడం జరిగింది.

ఈ విధంగా బాలల కోసం వెలువడిన వివిధ రకాలైన నవలలను గ్రహించి నాలుగు అధ్యాయాలుగా విభజించి ఈ సిద్ధాంత గ్రంథంలో పరిశీలించడం జరిగింది. బాలల నవలల పరిశోధన తరువాతి అధ్యాయంలో వివరించడమైంది.

బాలల నవలా వికాసం

2 0 ఆధునిక యుగంలో పిల్లలే చదివి అర్థం చేసుకోగల నవలలు వివిధంగా వెలువడుతున్నాయి. వీటిలో పిల్లల్ని పాత్రలుగా తీసుకొని పెద్దలు వ్రాసిన నవలలు కూడా వినోద ఉన్నాయి. బాలల నవలావికాసాన్ని గూర్చి తెలుసుకోడానికి ముందు తెలుగు నవల ఆవిర్భవించిన సాన్ని, స్వరూప స్వభావాలను పరిశీలిద్దాం.

2.1 తెలుగు నవల — ఆవిర్భావ వికాసాలు :-

ఆంగ్లసాహిత్య ప్రభావం వల్ల వృద్ధిపొందిన ఆధునికాంధ్ర వాఙ్మయానికి పరిపూర్ణ కలిస్తున్న సాహిత్య ప్రక్రియలలో నవల ఒకటి.

2.1.1 నవల — నిర్వచనాలు :-

సుమారు వేయి సంవత్సరాల క్రిందట జపాన్ దేశంలో నవలా ప్రక్రియ ఆవిర్భవించినట్లు తెలుస్తున్నది. జపాన్ దేశంలో క్రీ.శ. 975-1031 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో “మురాసాకి” వ్రాయబడ్డ “గెంజిగాథ” (The Tale of Ganji) విశ్వ సాహిత్యంలో మొట్టమొదటి నవలగా చెప్పవచ్చు.

ఇంగ్లీషులో Novel అనే పదానికి సమానార్థకంగా 'నవల' అనే పదాన్ని వాడుతారు. లాటిన్ భాషలో నోవెలస్ అని, ఫ్రెంచి భాషలో నోవా అని ఇటాలియన్ భాషలో నొవెల్లా అని దేశీయ భాషలైన మరాఠీ, గుజరాతీ కన్నడ భాషలలో 'కాదంబరి' అని దెంగాలీ, ఒరియా, అస్సామీ, హిందీలలో "ఉపన్యాస్" అని వ్యవహరింపబడుతున్నది, ఈ నవలా ప్రక్రియ మొట్టమొదట "వచన ప్రబంధము" నవీన ప్రబంధము' అని పిలువబడేది.

నవలను అంగ్ల విమర్శకులు, తెలుగు సాహితీ దేవులు చాలామంది నిర్వచించారు.

'Lord David cecil

'A Novel is a work art in so far as it introduces us into a living world in some respects resembling the world we live in, but with an individuality of its own'

జీవమైన జగత్తులో పరివయం చేసే కళాకృతి నవల. చాలా విధాలా ఈ జగత్తుమన దట్టూ ఉన్న వ్యవస్థాన్ని పోలి ఉంటుంది. అని తన అభిప్రాయాన్ని వెలియిచ్చినారు.

Rolph Fox

'The Novel is fictitious narrative which contains a plot'

ఈ వస్తుతో కూడిన కాల্পనిక వర్ణనాత్మక రచన నవల అని నిర్వచించినారు

“సామాన్య జీవితమునందలి సంగతులను, కుట్రలను తెలుపునట్టి ఆదీర్ఘ రసితాఖ్యానముకి అని కాకర్ల వెంకట రావు నవసంహాం గారు నిర్వచించారు. యదార్థ జీవితముల వాస్తవిక చిత్రణముగల గద్యరూపక కథాసాహిత్యము నవల అని పుల్ల వాల్ల వెంకటేశ్వర్లు గారి అభిప్రాయం.

1. Hardy the Novelist
2. The Novel and the People.
3. సాహిత్య దర్శనము
4. తెలుగు నవలానిర్మాణము పుట |

నవల యనగా కల్పనలతో కూడిన ఒక సుద్దీర్ఘమైన ఊహా విర్మితకథ. ఇందు లో వాస్తవ జీవితమునకు సంబంధించిన శ్రీ పురుష పాత్రలు సన్నివేశములు జిగిబిగి అయిన అల్లికతో కలిసిపోయి ప్రకాశించును. ఈ విర్వచనము నేడు సాహిత్యములో మనకందరికి పరిచితమగు నవలలను, గ్రంథములన్నింటిని సమన్వయించును. 1 అని తెలుగు విజ్ఞాన సర్వస్వం చెబుతుంది.

రచనా కాలమునందలి దాస్తవికములగు జీవితాచార వ్యవహారములను చిత్రించు నది. నవల 2 అని దొడ్డపాటి వేంకట కుటుంబరావుగారు చెప్పారు. మొదలి నాగభూషణ శర్మగారు తన 'తెలుగు నవలా వివాసం' లో నవలను సాంఘిక జీవితానికి ప్రతిబింబం గా వ్యక్తుల జీవిత గమనాన్ని చిత్రిస్తూ, జనుల ఆచార వ్యవహారాలను వ్యక్తికరించే గద్యవ్యంధం నవల 3 అని నిర్వచించారు.

సాహితీవేత్తల, విమర్శకుల అభిప్రాయాలను పరిశీలిస్తే సమాజంలోని వ్యక్తుల యదార్థ జీవన విధానాన్ని కళాత్మకంగా చిత్రించేది నవల అని చెప్పకోవచ్చు. సంఘం డి ని వ్యక్తుల ఆచార వ్యవహారాలు కూడా ఈ నవలలో ప్రతిబింబిస్తుంటాయి.

మనదేశంలో ప్రవేశపెట్టబడిన పాశ్చాత్య విద్యావిధానం, పాశ్చాత్య సంస్కృతుల ప్రభావం, పాశ్చాత్య విజ్ఞాన పరిచయం, అచ్చు యంత్రం, పత్రికలవ్యాప్తి, వచన వికాసం మూలంగా 19వ శతాబ్దిలో తెలుగులో నవల ఆవిర్భవించింది.

19వ శతాబ్దిలో ఆంగ్ల నవలతో పరిచయం కూడా మన తెలుగు నవలావిర్భావానికి అనేక విధాల చేయుతనిచ్చింది. పృథంవ పృథమ ద్వితీయ మహాసంగ్రామాలు భారత స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం, జాతీయ పునరుజ్జీవన పృయత్నాలు, సంఘ సంస్కరణ, స్వాతంత్ర్యసంతరం సంస్థానాల విలీకరణ తెలంగాణా ధూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటం వంటి దేశీయ-అంతర్జాతీయ సంఘటనలు, తెలుగు నవలను ముందుకు నడిపించడానికి తోడ్పడ్డాయి. చాల్సనిక అభ్యుదయ, దిగంజర, విప్లవోద్యమాలు, దిన, వార, మాస పత్రికలు సాహిత్య సంస్థలు పృయరణ సంస్థలు, పత్రికల వ్యాప్తి పృయరణ సంస్థల వ్యాపారాభివృద్ధి, వ్యాపారదృష్టి, ధారావాహిక నవలల పృయరణ

1. నవలావాఙ్మయము (తెలుగు విజ్ఞాన సర్వస్వము) పు 876
2. ఆంధ్రనవలా పరిణామము పు 102
3. తెలుగు నవలా వివాసం పు 20

నవలల పోటీలు తెలుగు నవలా వికాసానికి తోడ్పడ్డాయి. నూరేళ్ళ తెలుగు నవలా సాహిత్యాభివృద్ధికి ఆదిలో ఘనాదులు వేసింది అనువాదాలే. అవి ఈనాటికీ తెలుగు నవలా సాహిత్యాభివృద్ధికి దోహదం చేస్తూనే ఉన్నాయి, రచనా రంగంలో ప్రవేశించిన స్త్రీలు తెలుగు నవలా వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డారు.

2.1.2. మొట్టమొదటి తెలుగు నవల :

తెలుగులో మొట్టమొదటి నవల ఏది? అనే విషయం పీద చాలా చర్చలు జరిగినాయి. 1872 సంవత్సర ప్రాంతంలో తెలుగుదేశంలో కర్నూలులో నరహరి గోపాల కృష్ణమశెట్టి గారు డిప్యూటీ కలెక్టరుగా ఉండేవారు. 1872 లో లార్డు మోయో బెంగాలు గెజిట్ లో చేసిన ప్రకటన గోపాలకృష్ణమశెట్టిగారిని 'శ్రీరంగరాజ చరిత్ర' అనే వచన ప్రబంధం వ్రాసేటట్లు ప్రేరేపించింది. దీన్ని 1872లో ప్రకటించారు. శ్రీరంగరాజ చరిత్రను మద్రాసు గెజిట్ తొలి తెలుగు నవలగా పేర్కొన్నది.

1872 లో కొక్కండ వేంకటరత్నం పంతులుగారి 'మహాశ్వేత' వెలువడింది. ఇది 1872కు పూర్వమే వ్రాయబడిందని కొందరు పండిత విమర్శకులు ప్రతిపాదించారు

ఇక మూడవది కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారి రాజశేఖరచరిత్ర ఆలివర్ గోల్డ్స్మిత్ రచించిన దివికారాప్ వేక్ ఫీల్డు ఆధారంగా కథను మాత్రం ఉన్నకొని దేశీయ వాతావరణంలో తెలుగు వాళ్లకు ఆకర్షణీయంగా సాంఘిక జీవనం ప్రతిపాదించేటట్లు ఈ నవల వ్రాయబడ్డది. 1878లో వివేక వర్ధని అనే మాసపత్రిక ఈనవలను ప్రకటించింది ఈ నవలకు ఎక్కువ ప్రచారం లభించింది. ఈ నవలా లక్షణాలను బట్టి, ఆ నవలకు లభించిన ప్రచారాన్ని బట్టి వీరేశలింగం పంతులు గారి రాజశేఖరచరిత్ర మొట్టమొదటి నవలగా నిర్ణయించబడింది, ఆనాడు సమాజంలో ఉన్న దుర్మార్గాన్ని, దురాచారాలని మూఢ విశ్వాసాలను ఈ నవలలో చక్కగా చిత్రీకరించినారు. ఆనాటి సమాజానికి ప్రతిబింబమే పంతులుగారి నవల.

ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రభావం వల్ల వృద్ధిపొందుచు, అధునికాంధ్ర వాఙ్మయానికి పరిపుష్టి కలిస్తున్న ఈ నవల క్రమవికాసాన్ని పొందింది. సాంఘిక జీవితానికి ప్రతిబింబంగా సంఘంలోని మూఢ విశ్వాసాలను రూఢిమాపే సాధనంగా ప్రాచుర్యం పొందిన నవల రామరామ అనేక మార్పులకు గురైంది. ఈ మార్పులను మొదలి నాగభూషణ శర్మ గారు నాలుగు దశలుగా విభజించి చూపారు.

2.1.3 మొదటి దశ 1872—1900 :-

నవలా వికాస చరిత్రలో ఇది ప్రారంభయుగం. ఈ దశలోని రచయితలు నవలను వచన ప్రబంధం గానే భావించి రచనలు చేసినారు. సంఘంలోని దురాచారాల మూఢవిశ్వాసాలను రూపుమాపాలనే ప్రయత్నంలో మొదటి దశలో నవల వెలువడింది. సంఘ సంస్కారంతో వీరేశలింగం పంతులుగారి కలంనుండి వెలువడిన మొట్టమొదటి నవల రాజకీయ చరిత్ర ఇది సాంఘిక నవల ఈ నవల తరువాతి తరం వారందరికి చూర్ణదర్శకమైంది. మొదటి సాంఘిక నవల వెలువడినా క్రమంగా అన్ని కళాల నవలలు వెలువడినాయి. సాంఘిక, చారిత్రక నవలలతో పాటు కొన్ని ఆపరాధ పరిశోధక నవలలు కూడా వెలువడినాయి. మొట్టమొదటి దశలో కందుకూరి ఆయన మార్గాన్నే అనుసరించి నవలా రచన ప్రారంభించిన చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహంగార్ల కృషివల్ల తెలుగులో నవలకు దుంచి ఆదరాధిమానాలు లభించినాయి. వీరేశలింగం గారి అక్షుగు జాడలలో నడుస్తూ చిలకమర్తిగారు ఎన్నో నవలలు రచించినారు. చిలకమర్తిగారి పేదా సంపత్తికి, అసామాన్యమైన ప్రతిభకు ఉదాహరణగా వెలువడిన ఉత్తమ సాంఘిక నవల రామచంద్రవిజయము. ఈ దశలో ముఖ్యంగా సాంఘిక మైన ఉన్నతికి ప్రాముఖ్యమిచ్చి రచయితలు తమ రచనలు చేసినారు. ఈ దశలో సంఘ-సంస్కరణోద్యమాలు, దేశీయసాహిత్య ప్రభావం రచయితల్ని ప్రోత్సహించినాయి. తొలి దశలోని నవల సమకాలిక, సాంఘిక జీవితంలోని చెడుని విమర్శించడానే ఉద్దేశించబడింది.

2.1.4 రెండవ దశ 1900—1920 :-

ఈ దశను అనువాద యుగమనవచ్చు. ఈ దశలో అనువాదాలు, అనుసరణలు ఎక్కువగా వచ్చాయి ఈ దశలో జాతీయోద్యమ ప్రభావం రచయితల మీద పడింది. వంగ భాషనుండి అనువాదం చేయబడ్డ అపరాధపరిశోధక నవలలు ఎక్కువగా వచ్చినాయి. దొరస్వామయ్య గారి కమలాకోమల 1908 కనకవల్లి బాస్కరరావు ప్రస్థల ముఖి 1909 వాగంటి శేషయ్యగారి రాధారాణి 1910 చుక్కెనందిని 1911 నవాబునందిని 1915 వేంకటపార్వతీశకవుల రాజసింహం 1912 లాంటిటింకిం నవలలు అనువాదం చేయబడి ప్రజాదరణ పొందినాయి. ఇంకా రమేష్ చంద్రదత్తు వ్యాసిన రేక్ ఆఫ్ పామ్స్, అన్న నవలకు చిలకమర్తి వారి సుభాశరత్నంద్రము భద్రాలోకు అనుకరణ అయిన కొండవర్తి వీరభద్రాచార్యులుగారి జయసేన విజయం 1910 వంటి అనువాద నవలలు వెలువడినాయి. ఈ అనువాదాలతో పాటు స్వతంత్ర నవలలు కూడా

ఎక్కువగా వెలువడినాయి. ఈ యుగంలో చిలకమర్తి, వేంకటపార్వతీశ కవులు అనువాదాలు చేస్తూనే సాంఘిక చారిత్రక నవలలు కూడా వ్రాసినారు, వేంకటపార్వతీశ కవుల ప్రసిద్ధానవము, చిలకమర్తివారి హేమలత అహల్యాబాయి శాపము మొదలైనవి పేర్కొనవచ్చు. భోగరాజు నారాయణమూర్తి గారు తెలుగు చరిత్ర మీద నవలలు వ్రాసినారు. వీటిలో కొన్ని ముఖ్యమైన నవలలు ఆంధ్రరాష్ట్రము 1915 విమలాదేవి 1910 అస్తమయం 1916 ధరణికోట 1917. ఈ కాలంలో పాఠకులలో షరనా శక్తిని పెంపొందించటానికి అనేక పుస్తక సంస్థలు వెలసినాయి. ఈ దశలో తెలుగు నవలల మీద కేవలం జాతీయోద్యమ ప్రభావమే గాకుండా ఆనాటి సాంఘిక ఆర్థిక పరిస్థితులు ప్రభావం కూడా పడిందని చెప్పవచ్చు.

2.1.5 మూడవ దశ 1920-1942 :-

ఈ దశలో నవలా పరిణామం ఒక నూతనాధ్యాయం ప్రారంభమైందని చెప్పవచ్చు. ఈ దశలోని రచయితలు తమ భావాలకనుగుణంగా రచనలు చేసినారు ఈ దశలో వెలువడిన నవలలన్ని చాలా వరకు స్వతంత్ర రచనలే. చారిత్రకాలు సాంఘికాలు ఎక్కువగా వెలువడ్డాయి. ఈ దశలో వెలువడ్డ నవలలు చాలావరకు సాంఘిక విప్లవాన్ని ఉద్దేశించి వ్రాయబడినవి. 1921లో వెలువడ్డ ఉన్నవ లక్ష్మీ నారాయణ పంతులుగారి సాంఘిక నవల మాలపల్లి ఆంధ్ర నవలా సాహిత్యంలో సరికొత్త ప్రయోగం. గాంధీజీ ఆశయాలకు అనుగుణంగా వ్రాయబడ్డ ఈ నవల తెలుగు నవలా రచనలో కొత్త సంచలనాన్ని కలిగించింది. కాలానిక, అభ్యుదయ భావ కవితా ప్రభావం ఈ యుగంలో రచయితల మీద ప్రబలంగా పడింది. ఈ కాలానికోద్యమ ప్రతినిధులు. విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, చలం, అడవి బాపిరాజు 1925లో మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రి గారి చాణ్డ్యరు పార్వతీశం ఉత్తమ హాస్య నవలగా పేరు పొందింది. ఈ కాలంలోనే శరత్ అనువాదాలు ప్రారంభమై దేశాన్ని ప్రభావితం చేశాయి. ముఖ్యంగా ఈ దశలో తెలుగు చారిత్రక నవలా విశాసానికి అడవి బాపిరాజు, నోరి నరసింహశాస్త్రి, విశ్వనాథ సత్యనారాయణ ఎంతో కృషి చేసినారు

2.1.6. నాల్గవదశ 1943-1970:

ఈదశలోని నవల్లో ఆధునిక ధోరణులు ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. ఆంగ్ల

సాహిత్య ప్రభావం కూడా ఈ కాలపు రచయితల మీద పడింది. ఈ దశలోని కాలంలో దేశానికి స్వాతంత్ర్యం లభించడం వల్ల దేశీయ జీవన రంగంలో విప్లవాత్మకమైన మార్పులు చాలా మంది రచయితల్ని పురికొల్పినాయి. ఫ్రాయిడ్ మనో విశ్లేషణ, మార్కుస్ బౌతిక వాద దృక్పథం ప్రబలంగా తెలుగు నవలల మీద పడింది ఈ దశలో స్వాతంత్ర్యానంతరం దేశంలోని పరిస్థితుల ప్రభావం తెలుగు నవలల్లో కనిపిస్తుంది. ఈ దశలో మనోపైశ్చానిక నవలలు కూడా వెలువడినాయి. ఇందులో ముఖ్యంగా బుచ్చిబాబు గారి “చివరకు మిగిలేది” రావకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి గారి “అల్ప జీవి” గోపీచంద్ గారి “అనమర్దుల జీవయాత్ర” అను చెప్పుకోవచ్చు. జాతీయోద్ధమ ప్రభావం చక్కగా చిత్రించిన నవల కొడవటిగంటి కుంటుంబరావుగారి “చదువు” ఇంకా విశ్వనాథవారి “జేబుకొంగలు” జి. వి కృష్ణారావు గారి “కీలుబొమ్మలు” “రాగరేఖలు” “పాపికొండలు” ఋఖ్యమైనవి. తరువాతి కాలంలో ఎంతో మంది రచయితలు, రచయితులు నవలలు వ్రాయడం ప్రారంభించినారు. ముఖ్యంగా స్త్రీలు ఎక్కువ నవలలు వ్రాయడం ఈ నవలా వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడింది. ఈ కాలంలో నవలా రచయితలు తమ నవలల్లో కుంటుంబ గాథల్ని ఇతివృత్తాలుగా ఎన్నుకోవడం జరిగింది. ఈ దశలో ప్రవేశించిన మహిళా రచయితలు శ్రీమతి మాలతి బండూర్, లత, ముప్పాళ, రంగనాయకమ్మ, కోడూరు కొసల్యాదేవి తరువాత యద్దనపూడి సులోచనారాణి, ద్వివేదుల విశాలాక్షి, ఆనందరామం లాంటి వారెందరో నవలా సాహిత్యాన్ని చేపట్టి నవలా వికాసానికి తోడ్పడ్డారు మొదలి నాగభూషణశర్మ గారు నాణ్యదశల కాలాన్ని అంటే 1970 సంవత్సరం దాకా వచ్చిన నవలా పరిణామాన్ని గూర్చి వివరించినారు 1970 నుండి ఇప్పటివరకు వచ్చిన నవలల్ని గూర్చి ప్రస్తావించలేదు. 1970 నుండి ఇప్పటి దాకా ఒక దశగా గుర్తించి నవలా క్రమ పరిణామాన్ని పరిశీలిద్దాం.

1970-ఇప్పటి దాకా :

1970 తర్వాత నవలలు లెక్కకు మించి బయలుదేరినాయి. వివిధ రకాలైన దిన, వార, పక్ష, మాస, పత్రికల ప్రచురణ ఎక్కువగా జరిగింది. ఈ పత్రికలు ఉగాదికి, దీపావళికి, సంక్రాంతికి, విజయదశమికి నవలల పోటీలు ప్రకటించి నవలా వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డాయి. పైగా రచయితులు ఎక్కువగా నవలలు వ్రాయడం మొదలెట్టారు. వార, మాస, పత్రికలలో సీరియల్స్ గా డైరెక్టుగా ఎన్నో

రకాల నవలలు వెలువడినాయి. అన్ని రకాల నవలలతో పాటు తెలుగు నవలలో అంతకు ముందులేని ఒక కొత్తదనం ప్రకాశించింది. మంచి ప్రేమ కథల్ని ఎంతో మంచి కుటుంబగాధల్ని జోరుగా, హుషారుగా, చదివే తెలుగు పాఠకులు కొత్తదనం కోసం సొగసులు వెళ్ళుతూ కలవరిస్తున్న తరుణంలో సైన్స్, విజ్ఞానాన్ని, కల్పననీ, నస్పెన్సునీ, ఆధునిక జీవితంలోని అందోళననీ మిళాయించుకుని తెలుగు నవలా సాహిత్యంలో ఒక కొత్త కలం వెలసింది. తెలుగు నవలను కొత్తదారికి మల్లించిన ఆకలం యండమూరి వీరేంద్రనాథ్. హారర్ నస్పెన్స్ సరదాగా సైన్స్ తో కలిపి రొమాన్స్ తో వింపి సుమారు 1978 నుండి ఇప్పటిదాకా ఎన్నో నవలలను వ్రాసినారు. అంతకు ముందు తెలుగు నవలా సాహిత్యంలో ఎక్కువ ప్రచారంలో లేని క్షుద్ర సాహిత్యాన్ని ప్రవేశపెట్టినాడు. ఇతడు మొట్టమొదటి సారిగా 1978 లో "పర్ణశాల" అనే నవలను వ్రాసినాడు. తర్వాత వరుసగా తులసి, తులసిదళం, యుగాంతం, రాధా-కుంతి, వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల. ఆ ఒక్కటి అడక్కు. నిశ్శబ్దం నీకూ నాకూ మధ్య, చెంగల్వ పూదండ లాంటి నవలెన్నో ప్రకాదరణ పొందినాయి. ఈ దశలో క్షుద్ర సాహిత్యాన్ని ప్రవేశపెట్టి ప్రజల్ని ఉర్రూతలూగించిన వారు చందు సోంబాబు. ఎన్. ఆర్. నంది గార్లను చెప్పకోవచ్చు. చందుసోంబాబు కౌషోమా" లాంటి ఉత్కంఠత కలిగించే క్షుద్రసాహిత్యాన్నే గాక, శ్రీల లక్ష్మణదయం కోసం "మొగుడే కావాలా?" అనే నవలను కూడా వ్రాసినాడు. ఎన్. ఆర్. నందిగారు క్షుద్రసాహిత్యానికి సంబంధించిన "కాంచనగంగ" నవలేగాక సైంటిఫిక్ నవల "గుడ్ టై భూదేవి గుడ్ టై నవలను కూడా వ్రాసినారు. ఈ దశలో నస్పెన్స్ నవలలు, సైంటిఫిక్ వైజ్ఞానిక నవలలు చారిత్రక నవలలు వేల సంఖ్యలో వెలువడినాయి. రచయితలు, రచయిత్రులు దిన, వార పక్ష, మాస, పత్రికల్ని యదేచ్ఛగా పరిపాలించినారు. లల్లాదేవి గారి ఆర్య అనార్య, సంగ్రామాల అద్భుత చిత్రణ "గలగలా గోదారి" "కొగిట్లో కృష్ణమ్మ. నాగరవి. తిరుచరణాలు, ప్రసాద్ గారి అప్పాజి, ఆర్య చాణక్య రోషనార షాజహాన్, సామ్రాట్ శ్రీ రంగరాయ సురాజ్ ధౌల, విజయనగర పతనం, ఈ దశలో వెలసిన ముఖ్యమైన చారిత్రక నవలలు. మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి "ఈ గంటగడిస్తే చాలు" "నత్తలొస్తా న్నాయి జాగ్రత్త, రావినూతల సువర్ణాకస్సన్ "క్లిక్ క్లిక్ క్లిక్, మైనంపాటిభాస్కర్ బుద్ధి జీవి. ప్రఫుల్ల చూద్ర రేపటి మనుషులు లాంటి సైంటిఫిక్ నస్పెన్స్ నవలలు ప్రజల్ని ఉర్రూతలూగించినాయి.

ఇంకా ఈ దశలో ఒకం కన్నా మానవత్వం గొప్పని నిరూపించి కళాప్రపూర్ణ లత సాహిత్యం 'వీడిసత్వం?', మండికోట బ్రహ్మజీరావు గారి "శ్రామిక శకటం" "విజయవాడ జంక్షన్", కొమ్మనాపల్లి గణపతి గారి "అరణ్యకాండ", మందా వెంకట రమణ గారి 'నరబలి', తెన్నేటి హేమలత "వనమాల" కొర్ర పాటి గంగాధరరావు గారి ధంసా, కె. వి. కృష్ణకుమారి గారి 'కర్మయోగి' చీర్ల లోకేశ్వర రావుగారి నరమేథం, పవని నిర్మల ప్రభావతిగారి 'చైతన్య రాహిత్యంలో త్రీ' శలబాలు. డా॥ కేశవరెడ్డి గారి 'ఇన్ క్రెడిబుల్ గాడెస్, సి. ఆనందరామంగారి వెరైటీ నవల తుఫాన్, సరిపల్లి కృష్ణారెడ్డి గారి నిట్టూర్పుల జీవితాలన్ని కలిపై నిలువెత్తు చెతనస్యపు ఉప్పెన అని చిత్రించే నవల 'ఉప్పెన', వడ్డెర చండీదాస్ గారి 'హిమజ్వాల' అనుక్షణితం, వాసిరెడ్డి సీతాదేవి గారి సంబలన నవల 'మరీచిక' లాంటి నవలలు వెలువడి ప్రజల్ని విరివిగా ఆకట్టుకున్నాయి. 1970 నుండి ఇప్పటివరకా ప్రేమ కథలు కుటుంబ గాథలతో పాటు, క్షుద్రసాహిత్యం, సెంటిసిక్, సస్పెన్స్, వైజ్ఞానిక, హాస్య, నవలలెన్నో వెలువడినాయి.

ఆంగ్ల ప్రభావం వల్ల తెలుగులో వెలసిన నవలా సాహిత్యంలో బాలలకు కూడా నవలలు వెలసినాయి. ఇవి పిల్లల కోసంవారి మనస్తత్వాన్ని ఆధారంగా తీసుకొని పెద్దలు వ్రాసిన నవలలు, తెలుగులో బాలల నవలా వికాసాన్ని కూడా పరిశీలిద్దాం.

2.2 ఆధునిక బాల నవలా వికాస చరిత్ర:

కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారు సంఘ దురాచారాల, మూఢాచారాల విరూపాలనకు నడిపిన ఉద్యమాల్లో నవల ప్రధాన పాత్ర వహించింది. తెలుగులో నవల ప్రవేశించిన దాదాపు ఎనభై సంవత్సరాలకు గాని, తెలుగులో పిల్లల నవలలారేదు. దాదాపు 30 సంవత్సరాల క్రితం తెలుగులో పిల్లల నవల ప్రవేశించింది. ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రభావంవల్ల తెలుగులో నవల ప్రవేశించినట్లే, పిల్లల నవల కూడా ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రభావం వల్లనే తెలుగులో ఆవిర్భవించింది. తెలుగు వాఙ్మయ చరిత్రలో అనేక నూతన ప్రక్రియలకు దారి చూపిన కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారే పిల్లలకు ఉపకరించే రచనలు కూడా చేసినారు. పిల్లలకు మొట్టమొదటి సారిగా పాఠ్య పుస్తకాలు వ్రాసింది కూడా పంతులుగారే. ఈ విధంగా మొదలైన శాఖ, వాఙ్మయ శాఖ క్రమంగా గిడుగు వేంకట రామమూర్తి పంతులు గారి కాలంలో భిక్ష వినూత్న

రూపం దాల్చింది. గిడుగు సేతాపతి చింతా దీక్షితులు, పిల్లల కోసం అనేక ప్రక్రియలు చేపట్టినారు. మొట్టమొదటి సారిగా తెలుగులో పిల్లలకు లీనాసుందరి అనే నవలను పరిచయం చేసింది చింతా దీక్షితులు గారు. రేడియో అక్కయ్య, అన్నయ్యలుగా ప్రసిద్ధి కెక్కిన న్యాయపతి కామేశ్వరి, రాఘవరావుగార్లు అన్ని రంగాల్లో పిల్లల అభివృద్ధికి కృషి చేసినారు.

ఆధునిక కాలంలో తెలుగులో బాల సాహిత్య సృష్టి విరివిగా సాగుతోంది. బాల సాహిత్యంలో నవలా రచన కూడా ఆధునిక సాహిత్యంలో ఒక భాగంగా వెలసింది. తెలుగులో బాల సాహిత్యంలో ఈ నవలా ప్రక్రియకు సరైన ఆదరణ లభించలేదు. పాశ్చాత్య బాల నవలా సాహిత్యంతో పోల్చి చూస్తే మన తెలుగు బాల నవలా సాహిత్యం చాలా తక్కువని చెప్పవచ్చు ప్రపంచంలో ఇతర భాషల్లో వెలువడినట్లు పిల్లల వయసుననుసరించి చాలా మనో ప్రవృత్తుల ననుసరించి వారి ఆలోచనలు అలవాట్లు ప్రబింబించే ఉత్తమ బాల నవలా సాహిత్యం తెలుగులో వెలువడడంలేదు మొత్తంమీద బాలల నవలా సాహిత్యాన్ని పరిపిస్తే అనువాదాే ఎక్కువని చెప్పవచ్చు. తెలుగులో పిల్లల నవలల్ని గూర్చిగాని, పిల్లల నవలా సాహిత్యాన్ని గూర్చిగాని ఎవరూ ఎక్కడా సమగ్రంగా చర్చించలేదు. అసలు ఈ విషయాన్ని గూర్చి ఎవరూ పట్టించుకోలేదనిపిస్తుంది. బాల సాహిత్యానికి సుబందించిన కొన్ని వ్యాసాల్లో కొంతమంది ఈ ప్రసక్తి తెచ్చినారు. కాని బాలల నవలా ప్రగతికి ఇది ఎంతమాత్రం తోడ్పడదు.

'తెలుగు నవల తెన్నులు' అనే వ్యాసంలో కుమారి జి ఆలిత గారు పిల్లల నవలల్ని గూర్చి ప్రస్తావిస్తూ —

'పాపాయి ముద్దు రూపాయి ముద్దు

పాపాయి పయకు, పాటా ముద్దా'

అన్నారు. అటువంటి పాపాయికి ఈ నాటి తెలుగు నవలల్లో చోటున్నదా అంటే చెప్పకోదగ్గంత లేదని అనాలి. ఈ చిన్నారుల చిరుగోమును నవలులుగా రూపొందింప ప్రయత్నిస్తున్నారు. శ్రీయుతులు దత్తాత్రేయగారు, చల్ల రాధాకృష్ణశర్మగారు, రావి రావికొండలరావు గారు దిగవల్లి శేషగిరిరావు, ఈ చిరుతలపట్ల మన నవలా కారులు ఇంకా కొంతమంది చూపగలిగితే బాగుంటుంది, అని పిల్లల నవలా సాహిత్యం అభివృద్ధి పొందాలని సూచించినారు.

చంద్రశేషగారు తమ సిద్ధాంత వ్యాసం 'ఆధునిక రచయిత్రుల సాంఘిక నవల సమీక్ష' లో పిల్లల నవలల్ని గూర్చి చెబుతూ 'చింతా దీక్షితులుగారితో ప్రారంభమైన బాలల నవలా రచన కె. సఖా సాలంకి వెంకటరామచంద్రమూర్తి, శ్రీవాత్సవ, రావి కొండలరావు, కనకమేడల మొదలగు వారి చేతుల్లోపెరుగుతూ వచ్చింది. పిల్లల మాన ప్రతీక వ్యాప్తిలో ప్రత్యేకంగా పిల్లలకోసం మౌరాణిక, జానపద, చారిత్రక నవలలు శతాధిక సంఖ్యలో వెలసినాయి. కాని పిల్లలకోసం వెలసిన సాంఘిక నవలలు తెలుగులో అత్యల్పం అని చెప్పవచ్చు ¹ అని పిల్లల నవలా సాహిత్యాన్ని గూర్చి ప్రస్తావించినారు.

పుల్లభొట్ల వెంకటేశ్వర్లు గారు తమ 'తెలుగు నవలా సాహిత్యవికాసము లోను వెలగా వెంకటప్పయ్య గారు తమ బాలసాహితీ వికాసంలోను, కొన్ని పిల్లల నవలల్ని గూర్చి ప్రస్తావించడం జరిగింది. డాక్టరు దేవకి గారు తమ 'బాలగేయసాహిత్యంలో కొన్ని పిల్లల నవలల పేర్లను సూచించినారు. ఇంతకు మించి పిల్లల నవలల్ని గూర్చి ప్రత్యేక శ్రద్ధతో ఎవరూ ఎక్కడా సమగ్రంగా చర్చించలేదు.

సమాజంలోని వ్యక్తుల యదార్థ జీవన విధానాన్ని కళాత్మకంగా చిత్రించేది నవల అని చెప్పుకున్నాం. పిల్లల నవలను నిర్వచించ వలసినచ్చినపుడు వస్తు పరిధి విషయంలో పెద్దల నవలకు, పిల్లల నవలకు తేడా ఉంటుంది. పిల్లల నవలలో సామాన్యంగా పిల్లల మనో పోషకత్వం ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలి ఉంటుంది. పిల్లల భాషను, భావాన్ని వాళ్ల స్థాయికి దించుకుని, పిల్లలకు అందుబాటులో ఉండే ఇతి వృత్తాల్నే తీసికొని వాళ్లకు ఉపయోగకరంగా ఉండేటట్లు వ్రాయడం కష్టమే. పిల్లల నవల వ్రాయడం ఎంత కష్టమో వివరిస్తూ ఎ.వి.యల్. నరసింహారావు గారు 'కథ' చెప్పటం కంటే పిల్లలకోసం నవల వ్రాయడంలో కష్టమెక్కువ. కథ వ్రాయడం కుక్క పిల్లకు పాలు పోసినట్లనిపిస్తే, నవల వ్రాయడం మదపుచేసుక్కి మెతపెట్టి నట్లు, అందులోను పిల్లల నవల వ్రాయటమంటే గున్న ఏనుగుల్ని గోముగా చేరదీసి మచ్చిక చేసుకోవటం లాంటిది ² అని చెప్పూ పిల్లల నవల వ్రాసి మెప్పించడం అంత సులభంకాదని వస్తు పరిధి విషయంలో పెద్దల నవలలకు పిల్లల నవలకున్న తేడా

-
1. ఆధునిక రచయిత్రుల సాంఘిక నవలల సమీక్ష,
 2. శాంతి చక్రం, పీఠిక.

వివరిస్తూ "కె. సభా గారు "పెద్దలు చదివే నవలలో ఎన్నో సమస్యలు చిత్రించ వచ్చు అది సులభం. ఎందుకంటే ఆ నవలలకు కథావస్తువు పుష్కలంగా లభిస్తుంది. అమ్మాయి అబ్బాయితో ఆదిమధ్యంతాలను అమితోల్లాసంగా చిత్రించుకోవచ్చు. పిల్లల నవలా రచనా విధానమే వేరు. ఇక్కడ బాధ్యతలు కూడా ఎక్కువ. దృష్టివేరు. దృక్పథం వేరు, అందుచేత ఇచ్చట కథావస్తువులు కూడా వేరై పోతాయి¹ అని వివరించినారు.

పాశ్చాత్య బాలల నవలా దోరణులును పరిశీలిస్తే వారి నవలల్లో పిల్లలే పాత్ర ధారులు, పిల్లల నవల అనగానే పిల్లల మనో ప్రవృత్తులకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలి కె. సభాగారు చెప్పినట్లు "పిల్లలలో అనంతమైన సమస్యలుంటాయి, అవి నవలల్లో నిక్షిప్తం కావాలంటే వాటిని పరిశీలించాలి. ఇందుకు ఎంతో ఓపిక అవసరం ఊహించి రాసే నవలల్లో సహజత్యం కన్పించదు. అవి కృత్రిమంగా తయారై సాహిత్యంలో నిలవకుండా అదృశ్యమై పోతాయి. ప్రతి పిల్లవాడికీ ఒక కథ ఉంది అతని వెనక ఒక చరిత్ర ఉంది. అన్నీ కాకపోయినా కొన్నయినా కథలకు ఉపకరించేవే నవలలకు కథావస్తువులు కాదగినవిక అంటూ అనుభవపూర్వకంగా పిల్లల జీవితాల్ని నవలా రూపంలో మలచిన ఘనత వీరికే దక్కింది.

పిల్లలకు నచ్చే ఇతి వృత్తంలో వారికి ఆనందాన్ని కలిగించి, ఆలోచనల్ని రేకెత్తించేదే పిల్లల నవల. పిల్లల జీవితం నుంచే కథను తీసుకొని నవలగా వ్యాసి నవుడు ఆది ఉత్తమ నవలగా రూపొందుతుంది, సాధ్యమైనంత వరకు పిల్లల మధ్య ఉండే సమస్యల్నే ఇతి వృత్తంగా ఎన్నుకోవడం మంచిది. పిల్లల నవలలు సులభ శైలిలో వారికి ఉత్కంఠతకలిగించేవిగా ఉం డాలి. ఇవి చూడడానికి అందంగా, బొమ్మలు చూడగానే అర్థమై ఊహలను కదిలించేవిగా ఉండాలి, ఎలాంటి అచ్చుతప్పులు లేకుండా పిల్లలకు చాలా చవగ్గ లభించాలి. అప్పుడే పిల్లలందరికీ నవలలు అందుబాటులో ఉండి వారికి మానసిక విజ్ఞానం, అలవతుతుంది. సునిశితమైన హాస్యంతో, ఆశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని ఆహ్లాదాన్ని కలిగించే నవలలు పిల్లలకు ఆనక్తి కరంగా ఉంటాయి. అద్భు

-
1. పిల్లల నవలలు. పుట 253
 2. పిల్లల నవలలు, బాలసాహిత్య శిక్షణశిబిర ఉపన్యాసం,

తాలంటే పిల్లలకు ఎక్కువ ఇష్టం ప్రతి పిల్లల నవలలో సీతి, ఉపదేశం తప్పక ఉండాలి, మన సంస్కృతీ, సంప్రదాయాలు పిల్లల నవలలో ప్రతిబింబించాలి.

నవలా ప్రక్రియ పొరంభమై దాదాపు ఎనవై శతాబ్దాలు తర్వాత తెలుగులో పిల్లల నవల వెలువడింది. బాలసాహిత్య బ్రహ్మగా పేరు పొందిన చింతా దీక్షితులు గారు మొట్టమొదటి సారిగా తెలుగులో పిల్లల నవలను పరిచయం చేసినారు, వీరు వ్రాసిన "లీలాసుందరి" 1949 మొదటి సారిగా తెలుగులో వెలువడ్డ పిల్లల నవలగా చెప్పుకోవచ్చు. ఈ నవలకు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బహుజాతి లభించింది, వెలగా వెంకటప్పయ్యగారు తమ "బాలసాహితీ విశాసం"లో 'తొలి తెలుగు నవల' (పు. 189) అనే దాంట్లో వి. దుర్గాప్రసాదరావు గారి "ఆర్లీ బిల్లీ లోకంలో అమ్మాయి కథ" (1951) లు అయి కెరోల్ వ్యాసిన 'A lice in wonder land' మొదటి బాలల నవల అనే ఆభిప్రాయం వెల్లెబుచ్చినారు. అంతకు ముందే చింతా దీక్షితులుగారి లీలాసుందరి వెలువడింది. ఇది జానపద సంప్రదాయానికి చెందిన అద్భుత నవల. అట్లమీద, లోపల అందమైన బొమ్మలతో, పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో పిల్లల్ని ఆకట్టుకునే విధంగా వ్యాయ బడ్డది. పిల్లలు అద్భుతాలంటే చాలా ఇష్టపడతారు. పిల్లలకి వాస్తవవికన్నా అద్భుతాలంటేనే ఇష్టం. చింతా దీక్షితులుగారు పిల్లల్లో ఆలోచనా శక్తిని కలిగించాలని పనులు జంతువులు, పక్షులుగా మారడం, రాక్షసి పిల్లల్ని ఎతుకెళ్ళడం లాంటి అద్భుతాలలో పిల్లల్ని ఆకర్షించే ఇతివృత్తంతో, పిల్లల్ని ఆశ్చర్యపరిచే సంఘటనలతో అద్భుతంగా చలించిన నవల. ఈ నవల వెలువడిన తరువాత నాలుగైదు సంవత్సరాల వరకు తెలుగులో పిల్లల నవల రాలేదు. 1950 నుండి 1955 మధ్య కాలంలో అనువాదాలు విరివిగా వెలువడినాయి. ఈ కాలంలో వెలువడ్డ అనువాద బాలల నవలలు ఆఫ్ఘానిస్తాన్ని ఉర్రూతలూగించినాయి, ఈ అనువాద నవలల ద్వారానే పిల్లల నవలల్ని గుర్తించినారు ఈ అనువాద నవలల్ని మొట్టమొదటి మన తెలుగు పిల్లలకు పరిచయం చేసింది నండూరి రామమోహనరావు గారు, వీటికి మూలం అమెరికన్ సాహిత్యమూలపురుషులలో ఒకరైన మార్కెట్స్ వన్ గారి రచనలు. 1950 నుండి 1955 దాకా అనువాద నవలలు ఉధృతంగా వచ్చినప్పటికి చాలా కొద్ది సంఖ్యలో అద్భుత నవలలు, సాంఘిక, చారిత్రక నవలలు వెలువడినాయి. అయినా తెలుగులో బాల సాహిత్యంలో ఈ ప్రక్రియ అంతగా ఆదరణ పొందలేదు. 1950-1955 మధ్య కాలంలో వెలువడి ప్రజాదరణ పొందిన నవలలను, వాటి రచయితల్ని గూర్చి తెలుసు

కుండాం. ఇంగ్లీషులో లూయిజెరోల్ వ్రాసిన 'ఎ లైస్ ఇన్ ది వండర్ లేండ్" కు వి దుర్గాప్రసాదరావు గారి అనువాదం అల్లీ బిల్లి లోకంలో అమ్మాయి కథ' ఇది 1951 వ సంవత్సరంలో వెలువడింది. ఈ నవల వారపత్రికలో సీరియల్ గా ప్రచురించబడింది

అమెరికన్ సాహిత్యంలో మరపురాని మహారచయిత "మార్క్ ట్వేన్" గారి రచనలను కొన్నింటిని నండ్లూరి రామమోహనరావుగారు తెనిగించి తెలుగు పిల్లలకు పరిచయం చేశారు. మార్క్ ట్వేన్ గారి "టాయ్ సాయల్ ని," "హాకల్ బెరీఫిన్" ను నండ్లూరి రామమోహనరావు గారు అదే పేర్లతో తెనిగించి తెలుగు పిల్లల కెంతో మేలు చేసినారు. పై రెండు నవలలు అమెరికన్ సాహిత్యంలో అజరామరమైనవి ఇవి మరచిపోదామన్నా మరపురావు. ఈ నవలలు పిల్లల మనస్తత్వాన్ని, అల్లరిని కళ్ళకు కట్టినట్లు చిత్రించినాయి. ఇవి పిల్లల్ని ఎంతో ఉత్తేజపరచినాయి. మార్క్ ట్వేన్ గారి మరి రెండు నవలలు "ప్రిన్స్ ఆండ్ ది పాపర్" "మిస్టేరియస్ స్ట్రీజర్స్" ఈ నవలల్ని కూడా నండ్లూరి రామమోహనరావు గారు "రాజు పేద", "విచిత్రవ్యక్తి" అనే పేర్లతో తెనిగించినారు 1950-1953 మధ్యకాలంలో ఈ నవలలు ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో సీరియల్ గా వెలువడి. ఆతర్వాత పుస్తక రూపంలో వెలువడి పిల్లల్ని వివరీతంగా ఆకర్షించి అలరించినాయి. రాజుపేద నవల ఇటీవల ప్రజాతంత్ర వారపత్రికలో సీరియల్ గా వెలువడి ఆంధ్రపాఠశాలలోకాన్ని మరొక్కసారి ఉర్వాతలూగించింది. చార్లెస్ డికెన్స్ "అలివరు ట్వేన్" ను అదేపేరుతో ఎస్. కె. వెంకటాచార్యులుగారు తెనిగించినారు. ఇది తెలుగు దేశంలో అత్యంత ప్రచారం జొందిన నవల. ఆర్. ఎల్. స్టీవెన్సన్ గారి "గోల్డెన్ ఐలాండ్" (1955)కు వెంకటాచారిగారి అనువాదం "బంగారు దీవి" అలెగ్జాండర్ డ్యూమా గారి నవలను 'ముగ్గురు యోధులు" (1955) అనే పేరుతో ఎస్ కె. వెంకటాచారిగారే తెనిగించినారు. ఇంకా కొన్ని అనువాద నవలలు తెలుగులో వెలువడినాయి. 1950-55 మధ్యకాలంలో అనువాద నవలలు ఎక్కువగా వెలువడి నప్పటికి, కొన్ని స్వతంత్ర బాలల నవలలు కూడా వెలువడినాయి. 1950-1955 మధ్యకాలంలో తెలుగులో బాల సాహిత్యంలో ఈ ప్రక్రియకు ఎక్కువ ఆదరణ లభించలేదు. విద్యాన్ కొండూరి నరసింహం గారి 'తానాజి" (1952,) బాలజీరెడ్డి చెన్నారెడ్డిగారి "కలము ఖడ్గము" 1954, నండ్లూరి రామకృష్ణమాచార్యగారి తెలుగు దళవాయి (1954) మొదలైన చారిత్రక నవలలు, ఆలారి భుజంగరావుగారి "కుక్క అత్యకథ" (1954) ముద్దంకెట్టి హనుమంతరావు గారి వాసు

చదువు(1955)లాంటి సాంఘిక నవలలు, చింతాదీక్షితులు గారి “గోపి మోహిని”(1955) చిరంజీవిగారి ‘వీధిగాయకుడు”(1955)నంటే అద్భుత నవలలు వెలువడినాయి. స్వతంత్ర నవలలు వెలువడినా వీటికి ఎక్కువగా ఆదరణ లభించలేదు. అనువాద బాలల నవలలకే ఎక్కువ ఆదరణ లభించింది. 1950-55 ల మధ్య కాలంలో వచ్చినన్ని అనువాద నవలలు తరువాతి కాలంలో రాలేదు, క్రమంగా అనువాద నవలల ఒకవడి తగ్గి స్వతంత్ర నవలలు రావడం మొదలు పెట్టాయి. పిల్లల కోసం నవలలు వ్రాసేవారు చాలా మంది తయారైనారు. బాలసాహిత్య రచయితలలో చెప్పుకోదగినవారిలో కె. సభాగారు గీతా సుబ్బారావు గారు, నార్ల చిరంజీవిగారు, పాలంకి వెంకటరామచంద్రమూర్తి, గారు సింగంపల్లి అప్పారావు గారు మొదలైన వారందరూ పిల్లలను ఉత్తేజపరిచి, వారి మానసికానందానికి తోడ్పడే పిల్లల నవలలను వ్రాసినారు.

కె. సభాగారు పిల్లల్నే పాత్రలుగా తీసుకొని వాళ్ళ సమస్యల్ని ఇతివృత్తాలుగా తీసుకొని, వాళ్ళ మనోప్రవృత్తులు పత్రిబింబించేటట్లు “సూర్యం” (1959) “చంద్రం” (1965-ద్వి) “వసిష్టాద్యాయలు” (1961) “కవి గాయకుడు” (1961) “మత్స్య కన్యలు (1957) “బడిపంతులు” (1955) “పిల్లల రాజం” (1958) వంటి నవలలు వ్యాసీ బాలల నవలా వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డారు. పిల్లల్ని పాత్రలుగా తీసుకొని దిక్కులేని పిల్లల జీవితాల్లోని కష్టనష్టాలు వివరిస్తూ గీతా సుబ్బారావు గారు ‘పారిపోయిన బతాణి’ (1960) “పూల మనసులు” (1979) “చిన్నారి విజయం” (1962) లాంటి మంచి నవలల్ని పిల్లలకోసం వ్రాసినారు. పిల్లలకోసం కొత్తలోకాలు సృష్టించి వాళ్ళలో కొత్తభావాలు, కొత్త ఆలోచనలు ప్రవేశపెట్టాలని నార్ల చిరంజీవిగారు పిల్లలకు వీధి గాయకుడు(1955) “పేను-వెనరచేను” (1958) నవలలను అందించినారు విలక్షణమైన ఇతివృత్తంతో బాలబాలికల మనో వికాసానికి కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావుగారు ‘పిల్ల దొంగ” (1964), నవలను వ్రాసినారు.

పిల్లల హృదయాలను రంజింపచేసేటట్లు సి. కనకాంబర భాజుగారు “చింటూ తెచ్చిన తంటా” (1976). పిల్లలకు అందించినారు.

ఇంకా అనేక మంది రచయితలు పిల్లల విజ్ఞానాభివృద్ధికి తోడ్పడే నవలలను వ్రాసినారు. చాపరాల సరళాతిలక్ గారి “చిన్నారి మనసులు”, ఎ. ఎస్. మణి (అరవింద) గారి “ప్రేమ మంత్రం” (1973) సాహిత్య ఆకాడమి ఒహుమతి పొందిన,

నవల, ఆర్. ఆర్. ఉప్పటూరిగారి “నెహ్రూ క్లబ్బు” (1964), కోడూరి లీలావతి దేవిగారి “ఆశాకిరణం” (1973), (సాహిత్య అకాడమీ బహుమతి పొందిన నవల) కప్ప గంతుల మురళీకృష్ణగారి “గోపి చదువు” (1978), కనకమేడలగారి “అన్నదమ్ములు (1979), ఐ. నాగమల్లారెడ్డిగారి “పోలీసుకుక్క” (1966), శ్రీమతి ఎస్.సి. శాయి లీలాగారి “నవతి తల్లి” (1981), రవిగారి “సాహసిగోపి” తంకెళ్ళ పాండురంగ శర్మగారి “గులాబి బాలలు” (1965), గిరిజాశ్రీభగవాన్ గారి “ఓ.పాప కథ” టూవాడు కాణిపాకం లింగన్నగారి “శాంతి చక్రం” (1977) మొదలైనవి ముఖ్యమైన సాంఘిక నవలలు.

హాస్య రచయితల్లో ప్రముఖ స్థానం పొందిన ముళ్ళపూడి వెంకరమణగారు పిల్లలకోసం “బుడుగు” అనే నవలను వ్రాసినారు. ఇది హాస్య నవల,

మనదేశంకోసం, మనదేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం ఎందరో వీరులు తమ ప్రాణాలను అర్పించి, భారత దేశ చరిత్రలో స్థిరస్థాయిగా నిలిచిపోయినారు. ఇలాంటి గాధలు పిల్లలు తెలుసుకోవాలనే ఉద్దేశంతో కొంతమంది చారిత్రక అంశాలను సులభశైలిలో వ్రాసి పిల్లలకు అందించినారు.

పాలంకి వెంకటరామచంద్రమూర్తిగారి “బంగారు తల్లి” (1978), ఆంధ్ర జ్యోతి నిర్వహించిన బాలల నవలా పోటీలో బహుమతి పొందిన నవల) సింగంపల్లి అప్పారావుగారి “గోతపీ పుత్ర శాతకర్ణి” (1982), దళవాయి రామప్పయ్య (1982) “సుహారణా హమీద్ సింహుడు” (1982), “జన్యంత సింహుడు” (1982), వావిలాల సోమయాజులుగారి “నాలంద” శ్రీశార్వరిగారి ‘నాగార్జున’ (1962) ‘సాగరిక’ (1962) జీరెడ్డి చెన్నారెడ్డిగారి ‘దక్షిణ తార’, గుఱ్ఱం జామనగారి చిన్ననాయకుడు (1958) శ్రీశిష్టా లక్ష్మీకాంతశాస్త్రిగారి ‘కోహలుడు’ (1960), ‘రత్నప్రభ’ (1960) మొదలైన చారిత్రక నవలలు వెలువడి బాలల నవలా వికాసానికి దోహద మొనర్చినాయి.

పిల్లలకు మార్గదర్శకాలైన మన ఘరాణాల్లోని ఇతివృత్తాలను తీసుకుని పిల్లల కర్ణమయ్యే రీతిలో కొంతమంది నవలల్ని వ్రాసినారు. రావి ఎస్. అవధాని గారి ‘మహా వీరుడు కర్ణుడు’ (1970), శ్రీనుడుదుమాటి వేంకటరమణ శర్మగారి ‘వేణి సంహారము (1970), శీతంరాజుగారి ‘బాల్యస్నేహితుడు’ (1979), కిరణికుమారిగారి ‘మహామే

చావి శకుని", 'రాజు మర్యాద' శ్రీశ్రీ లక్ష్మీ లాంతశాస్త్రిగారి "గౌతమి" (1961), బ్రహ్మపుత్ర (1961), వి.యస్. ప్రకాష్ గారి "చూయా బజార్" "గందరగోళంలో ఇంద్రజాలం" లాంటి పౌరాణిక నవలలు వెలువడినాయి

ఇవిగాక ఇంకా కొన్ని అనువాద నవలలు, అద్భుత నవలలు కూడా వెలువడి నాయి. తమిళంలో ఎస్. ఆబ్దుల్ ఖాదర్ గారి "నల్లమ్ చూడర్" ను మధురాంతకం రాజారాం గారు "ఆకాశదీపం" అనే పేరుతో తెనిగించినారు. 1965 సంవత్సరంలో దక్షిణ భాషా వుక్త సంస్థ బాలసాహిత్యపు షోరటిలో బహుమతి పొందిన నవల.

ప్రముఖ భారతీయ నవలాకారుడు శ్రీకిషన్ చందర్ ఉర్దూలో వ్రాసిన "దాదార్ పులెకెబచ్చె" (1974) కు, "ఉల్తాదరఖ్" కుజ్జానేంద్ర అనువాదం "దాదర్ వంతెన పిల్లలు" "లిఫాముఖ వృక్షం" (1974), పుల్టన్ బార్సెలర్, విల్ బార్సెలర్ రచించిన "ఫాదర్ ఫాగన్ ఆఫ్ జాయిస్ టౌన్" కు అనువాదం శ్రీ ఎస్.ఆర్. బందూర్ గారి తెలుగు అనువాదం "బాలరాజ్యం" ఆర్.డి బ్లాక్ మోర్ రచించిన "లోర్నాడూన్" నవలను అదే పేరుతో ఉదయ శంకర్ గారు తెనిగించినారు. చార్లెస్ డికెన్స్ వ్రాసిన ఒకానొక నవలకు బద్దెనపూడి రాధాకృష్ణమూర్తి గారి అనువాదం "జీవిత నాక" (1946)

తెలుగులో బాలసాహిత్యంలో అద్భుత నవలలకు ఒక విశిష్టమైన స్థానం ఉంది. ఇవి జానపద ఇతివృత్తానికి సంబంధించినవి. పిల్లల్లో దైర్య సాహసాల్ని కలిగించడా వికీ, భయాందోళనలు తొలగించడానికి కొంత మంది అద్భుత నవలన్ని వ్రాసినారు.

పాయసం సుబ్రహ్మణ్యం గారి "శాంతి పావురం" (1979), చింతా దీక్షితులు గారి 'శంపా లత" (1956), గద్దె లింగయ్యగారు, రావూరు భరద్వాజగారు కలిపి రచించిన "రతనాల లోయ" (1956) పరకాయ ప్రవేశం (1956). "దేవరకొండ" చిన్నికృష్ణశర్మ గారి "ఆనందలహరి" (1958), ఆలూరి భుజంగరావుగారి "అంతా ముత్తు" (1962), శ్రీ వద్దిపర్తి వెంకటరావు గారి 'జలసింహ" (1956), కిరణ్ కుమారి గారి "చందమామ రావే" అలెగ్జాండర్ గారి "రత్నాల దీవి" విద్వాన్ ముదివర్తి కొండమాచార్యులుగారి కుమార రాముడు' (1983), మల్లాది అవధానిగారి "పారిపోయిన పిల్లవాడు" (1962), బాలసాహిత్య శాఖలో అత్యంత కృషిచేసిన అంతటి నరసింహం గారి "కోటవీరన్న సాహసం" (1972). "మంత్రాల రామన్న మొండితనం" (1972)

ఉదయగిరి పోలన్న దైర్యం, “కవిగారి బాల్యం”, (1972), చివుకుట పురుషోత్తం గారి “బంగారం ఎలా చెయ్యాలి?” (1980), లాంటి అద్భుత నవలలు వెలువడినాయి. 1979వ సంవత్సరాన్ని అంతర్జాతీయ బాలల సంవత్సరంగా ప్రకటించడంతో ఆ సంవత్సరంలో చాలా మంది రచయితలు పిల్లల నవలల్ని రచించినారు, అంతర్జాతీయ పిల్లల సంవత్సరంలో ఆనేక వర్గాలకు చెందిన నవలలు వెలువడినాయి. అంతర్జాతీయ బాలల సంవత్సరంలో బాలల మానసికానందానికి దోహదం చేసి, పఠనాశక్తిని పెంపొందించే నవలలు వెలువడి బాలల మనస్సులను రంజింప చేసినాయి.

సింగం పల్లి అప్పారావుగారి “పిచ్చివాడి ఆదృష్టం”, “గోస్వామి తులసిదాసు” “సామ్రాట్ అజాత శత్రువు”, “సముద్రపు దొంగలు”, మహారాణా ప్రతాప సింహుడు “వైతాత్మ-అబ్దుల్లా” “పండరీబోసుగారి” “ఇద్దూ వీరులు” “తారకానురుడు” “గీతా సుబ్బారావుగారి” “పూల మనసులు” “చూలోక సుందరి”. బోసుబాబుగారి “రాజభక్తి” “ప్రభావతీ పరిణయం”, శ్రీ శీతంరాజుగారి “ఒకరోజురాజు”, “బాల్య స్నేహితులు” “వైకుంఠ ఏకాదశి” “యుగంధర్” టింకూ సాహసాలు “టింకూ బుడిగి”, జయశ్రీ మల్లిక్ గారి “మంత్రాలయం”, పాయసం సుబ్రహ్మణ్యం గారి “శాంతి పావురం”, శీతం రాజు గారి “రౌతుకొద్దీ గుర్రం” “వీర మల్లుడి సాహసాలు” విచిత్ర కవచం” లాంటి నవలలు వెలువడినాయి. ఇవికాకుండా ఇటీవల కాలంలో “జానపద బాలల నవల” లను పేరుతో జానపద ఇతివృత్తాలకు సంబంధించిన అద్భుత నవలలు విరివిగా వెలువడుతున్నాయి. అట్ట మీద లోపలి బొమ్మలు పిల్లలను ఆకర్షించే విధంగా ఉంటున్నాయి, ఇవి కొన్ని పిల్లల పత్రికలకు అనుబంధాలుగా మరికొన్ని స్వతంత్ర సవలలుగా వెలువడుతున్నాయి, ఇవి చూడడానికి చిన్న ఆకారంలో ఉంటాయి. ఇవి ఆ సంఖ్యకంగా వెలువడుతున్నందు వలన కొన్ని నవలల పేర్లు మాత్రమే ఇక్కడ తెలియ బరచడం జరిగింది.

మదనబాబు-మహామాయ, విద్యాధర సుందరి, నాగ మంజరి.
 కుమారి గాయత్రి-రక్తచండి, రత్నాలదీవి, మంజ్రదీపం, మాయాద్వీపం, కంకాశర్కం
 మదనగోపాల్-అగ్ని గుండం, ఇంద్రజాలం, విచిత్రలోయ, ఖైరసాస్వామి,
 కిరణ్ కుమారి-త్రిలోక సుందరి, విషసుందరి.
 సుహాసిని-సింహాధ్వజం

పాణి-అక్షరముల

మధురాధర్-కీలుగుర్రం. కపాల గృహ

రమేష్ బాబు-ఆశాశ వీరుడు

శ్రీమతి లక్ష్మీరమణ-బంగారు గొర్రెపిల్ల

సాయికుమార్-చిరుతమాంత్రికుడు, పిశాచ మంటపం,

విజయకాంత్-మాయావి, అక్షయపాత్ర

మధులత-ఎగిరే గుర్రం

దేవేంద్ర భాచి-తాగుబోతు దెయ్యం

ప్రకాష్-రాణా, చీకటి రాశాపి.

కుమారి-బెబ్బలి

కేశికోయదిబ్బ, మాయకప్ప, దానవీర శూర చేప.

యామివి ప్రసన్న-సువర్ణబాల అందాల బాల.

షల్లూరి శివప్రసాద్-మంత్రాల మంత్ర-తంత్రాల సుందరి

శివాని శంకర్-వంతలోకంలో వీరన్న శోకం.

పన్నూరి రాజ్యలక్ష్మి-టక్కరి దొంగ-తిక్కల చక్రవర్తి. రాశాపి వానరం, మార్జాల మంత్రకుడు.

రెంటాల వాగేశ్వరరావు-యంత్రాల పడవ-మంత్రాల గొడవ.

పై నవలలన్ని పిల్లల్లో పరవాశక్తిని పెంపొందించి బాలల నవలా వికాసానికి తోడ్పడుతున్నాయి.

ఈ నవలలన్నిటితోపాటు జంతువులు పాత్రలుగా గల నవలలు కూడా కొన్ని వెలువడినాయి, కడవకొలను సదానందగారి “బంగారు నడచిన బాట” (1965) యం. పిరోజెమగారి ‘ఉడుతా ఉడుతా చూడ’ (1978), పాతూరి ప్రసన్నం గారి “సుఖీభవ” (1975), శ్రీమతి ధనం గారి అమ్మేకావాలి” (1978), యుగంధర్ గారి “నక్కజిత్తులు-కుందేలు ఎతులు” లాంటి నీతిదాయకమైన నవలలు బాలల నవలా వికాసాని కెంతగానో దోహదం చేసినాయి.

2.3 బాలల నవలా వికాసానికి పత్రికల కృషి :

బాలసాహిత్యంలో నవలా ప్రక్రియ వికాసానికి, ప్రచారానికి పత్రికలు ప్రధాన సాధనాలుగా చెప్పుకోవచ్చు. పిల్లల్లో చదివే అలవాటుకు, ఆసక్తిని పెంపొందించడంలో కొత్త కొత్త విభయాలు తెలియజేయడంలో పత్రికలు ఎంతగానో తోడ్పడుతున్నాయి. పిల్లల్లో భాషాభివృద్ధి పెంపొందించడానికి కూడా ఇవి దోహదం చేస్తున్నాయి.

ఈ పత్రికలు 'సాహిత్య ప్రచారానికి గొప్ప సాధనాలు సాహిత్య సృష్టికి ప్రేరణలు. బాలల రచనా శక్తి, భాషాసురకి, జ్ఞాపకశక్తి, భాషాభివృద్ధికి పత్రికలు ఎంతగానో దోహదం చేస్తాయి. 1 అని బి.వి. నరసింహారావు గారు పిల్లల పత్రికలను వాటి ప్రయోజనాల్ని గురించి వివరించినారు. పిల్లలకోసం వెలువడే పత్రికల్ని పెద్దవాళ్ళు తప్పకుండా పిల్లలకు పరిచయం చెయ్యాలి. తెలుగులో ఇటీవల కాలంలోనే పిల్లల పత్రికలు ఎక్కువగా వస్తున్నాయి. పాశ్చాత్య దేశాలలో ఈ శతాబ్దం మొట్ట మొదటి నుండి పిల్లల పత్రికలున్నటు తెలుస్తున్నది. సోవియట్ దేశంలో పిల్లల పత్రికల విషయంలో చాలా ప్రగతిని సాధించింది ఈ దేశంలో ఎక్కువ పిల్లల పత్రికలున్నట్లు తెలుస్తున్నది, మనదేశంలో తెలుగులో పిల్లల పత్రికలు తక్కువైనప్పటికీ యధోచితంగా పిల్లల నవలా సాహిత్య వికాసానికి తోడ్పడుతున్నాయి. కొన్ని పెద్దల పత్రికలు కూడా పిల్లల శ్రీకలు ప్రవేశపెట్టి బాలసాహిత్యాన్ని, బాలల నవలా సాహిత్యాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. మొట్టమొదటి సారిగా తెలుగు పిల్లలకు పత్రికల ద్వారా నవలలను పరిచయం చేసింది ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక. ఈ పత్రిక బాలలకు ప్రత్యేకంగా "బొమ్మరిల్లు" అనే శ్రీక ప్రారంభించి, పిల్లల నవలల్ని ప్రచురించింది. ఆంధ్ర సచిత్రవార పత్రికలో "బొమ్మరిల్లు" శ్రీకలో 1950 నుండి 1953 దాకా "టామ్ సాయర్" హకల్ బెరీఫీన్", "రాజు-పేద", "విచిత్రవ్యక్తి" "మనిషిలో మనిషి" "అల్లీ బిల్లీ లోకంలో అమ్మాయి కథ", లాంటి నవలలు ధారావాహికంగా ప్రచురించి బాలల నవలా వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడింది.

చందమామ :-

నాగిరెడ్డి, చక్రపాణి గార్ల సంపాదకత్వాన వెలువడిన పత్రిక. ఆట్లమీద, లోపల

1. బాల వాఙ్మయం. పుట 26

రంగు రంగుల బొమ్మలతో ఆహ్లాదకరంగా వెలువడిన పత్రిక. వెలువడిన నాటి నుండి పిల్లలను ఆకట్టుకుని ఎదురు లేకుండా ఇప్పటికీ వెలుగుతున్న పత్రిక. ఈ పత్రిక “విచిత్ర కవలలు”, “యక్ష పర్వతము”, “రాతి రథము”, శిథిలాలయము ‘రాశాసి లోయ’, “రేచుక్క”, “సుకర దేవత” “ముగ్గురు మాంత్రికులు” లాంటి పిల్లల నవలలు ప్రచురించి బాలల నవలా వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడింది. రామాయణ, భారత, భాగవతాదులను కూడా పిల్లల కర్థమయ్యే సులభ శైలిలో ప్రచురించి పిల్లలకు ఎంతగానో తోడ్పడింది.

బొమ్మరిలు :-

బాలల హృదయాలను రంజింప చేసే రంగు రంగుల బొమ్మలతో విజయ దాపిసీడు గారి నాయకత్వాన 1972లో వెలువడిన మాస పత్రిక. ఈ పత్రికలో “సర్ప కన్య” “మృత్యులోయ”, లాంటి నవలలు ప్రచురించడమేకాకుండా భారతం భాగవతం లాంటివి కూడా ప్రచురించింది. ఈ పత్రికకు అనుబంధంగా పిల్లల జానపద నవలలు కూడా వెలువడినాయి ఇప్పటికీ వెలువడుతున్న పత్రిక.

బాలమిత్ర :-

జి.వి. రాధాకృష్ణమూర్తి గారి సంపాదకత్వాన 1949లో వెలువడిన మాసపత్రిక ఈ పత్రిక “మాయావి” “విషవలయం”, ఉక్కుపిడి” వంటి అద్భుత నవలల్ని ప్రచురించి బాలల మనసుల్ని రంజింప చేసింది. ఈ పత్రిక క్షేత్రమహాత్మ్యలు, పురాణాలు భాగవతం లాంటివి పిల్లల కర్థమయ్యే రీతిలో ప్రచురించి బాలల నవలా వికాసాని కెంతగానో తోడ్పడింది. ఇది ప్రతినెలా వెలువడుతున్నది.

బాలానందం :-

శ్రీయం. సాయికుమార్ గారి సంపాదకత్వాన వెలువడిన మాసపత్రిక. బంగారు నగరం “బెన్ హార్” “వృశ్చిక లోయ” వంటి నవలలు వెలువరించింది.

బాల జ్యోతి :-

మొట్టమొదటి సారిగా పిల్లలకు నవలలను పరిచయం చేసిన బాలల నవలా సాహిత్యవేత్త నందూరి రాఘమోహనరావుగారి సంపాదకత్వాన 1980లో వెలువడిన

మాసపత్రిక. ప్రతినెల 'అనుబంధ నవల' అనే పేరుతో ఒక నవలను ప్రచురించి బాలల కెంతో ఉపయోగకరంగా ఉంది. "పరశు రాముడు" "భయపడిన ధేయ్యం" "అమ్మతవల్లి", "కమలుడు-విమలుడు" మొదలైన నవలలెన్నో ప్రచురించి బాలల నవలా సాహిత్య ప్రగతికి దోహదకారిగా వెలుగుతున్నది. "పిశాచగిరి" "పంపతం" లాంటి బొమ్మల సీరియల్ ప్రచురించింది. ఈ పత్రిక ఉత్తమ బాలల నవలలను ఆహ్వానిస్తూ, బాలల నవలా రచయితలను ప్రోత్సహించే ఉద్దేశంతో ఉత్తమ బాలల నవలలకు బహుమతి ప్రకటించింది. పోటీలో గెలుపొందిన రచనలు కనుండుడక రచన "నాకున్నది ఒక చక్కని బొమ్మ". రెంటాల నాగేశ్వరరావుగారి "దక్షిణ ద్రవయాత్ర అనే వైజ్ఞానిక నవలల్ని సీరియల్ గా ప్రచురించి ఉత్తమ బాలలనవలా విశాసానికి తోడ్పడుతున్నది

బాల రంజని :-

ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక వారి నిర్వహణలో 1985 సంవత్సరంలో వెలువిన మాస పత్రిక. ప్రచురణ కర్త శివలెంక నాగేశ్వరరావు. సంపాదకుడు శివలెంక రాధా కృష్ణ. బుడుతడు, రాము సాహసయాత్ర, శాంచనవల్లి లాంటి నవలలు సీరియల్ గా ఆకరణీయమైన పద్ధతిలో ప్రచురిస్తున్నారు ఈ పత్రిక ఇంకా అభివృద్ధి చెంది బాలల నవలా విశాసానికి తోడ్పడగలదని ఆశిద్దాం.

బుజ్జాయి :-

గీతా సుబ్బారావుగారి సంపాదకత్వంలో 1975 లో వెలువడింది. శ్రీనివాస కల్యాణం", "స్పార్క్స్" లాంటి నవలలు ప్రచురించిన బొమ్మల మాస పత్రిక. ఈ సంస్థ అనుబంధ నవలలుగా జానపద బాలల నవలల్ని కూడా విడుదల చేసింది. ఇప్పటికీ వెలువడుతున్న మాస పత్రిక.

వసంత బాల :-

విశ్వ ప్రసాద్ గారి సంపాదకత్వంలో 1974లో వెలువడిన పత్రిక. పిల్లలకు ఉపయోగకరంగా ఉండే నవలల్ని ప్రచురించింది.

బాల భారతి :-

1978లో వి.వి. నరసింహారావు గారి సంపాదకత్వాన వెలువడింది. ఇందులో కూడా కొన్ని నవలలు సీరియల్ గా వచ్చినాయి.

2.4 తెలుగు బాలల నవలా వికాసానికి ప్రచురణ సంస్థల, సాహిత్య సంస్థలకృషి :-

బాలల నవలా ప్రచురణ వికాసానికి సంస్థల తోడ్పాటు, సాహిత్య సంస్థల చాలా అవసరం.

సాహిత్య సంస్థలు :-

బాలల సర్వతోముఖ వికాసంకోసం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో మొట్టమొదట బాలల అకాడమీ నెలకొల్పబడింది. ఈ సాహిత్య సంస్థలు ఉత్తమ బాలల నవలలకు బహు మతులు ప్రకటించి బాలల నవలా వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డాయి. ఈ సాహిత్య సంస్థలు కొన్ని పుస్తకాలను కూడా ముద్రించి చవకగా, పిల్లలందరికి అందుబాటులో ఉండేలా అందించి, పిల్లల్లో పఠనాశక్తిని పెంపొందించడానికి దోహదం చేసింది.

కలువకొలను సదానంద గారి “బంగారు నడచిన చాట” కు 1966 లో కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉత్తమ నవలా బహుమతినిచ్చి ప్రోత్సహించింది.

ఆంధ్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బాలల నవలా వికాసానికి తోడ్పడే ఉద్దేశంతో బహుమతిని ప్రకటించి చింతా దీక్షితులుగారి “లీలానుందరి” కి బహుమతి నిచ్చి ప్రోత్సహించింది.

వాసమూర్తి (వారణాసి సత్యనారాయణమూర్తి) “అల్లరిగోపి అద్భుతయాత్ర” నవలకు దక్షిణ భాషా పుస్తక సంస్థ బహుమతి లభించింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ బాలల నవలా రచయిత్రులకు ఉత్తమ నవలలను ఆహ్వానిస్తూ బహుమతులను ప్రకటించింది. ఎ.ఎస్.మణి (అరవింద)గారి “ప్రేమ మంత్రం” కు 1972లో ఉత్తమ పిల్లల నవలగా ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి బహుమతి లభించింది.

1969-70లో కోడూరి లీలావతిదేవిగారి “ఆశాకిరణం” కు, 1970-71లో కంచె రమాదేవి గారి “అనంతంలో అంతం” కు, 1966-67లో కె. రామలక్ష్మిగారి “యువరాజు” కు ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ బహుమతులు లభించాయి

ఇతర సాహిత్య సంస్థలు కూడా కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాలను పురస్కరించు

కొన్ని ఉత్తమ బాలల నవలలకు బహుమతులను ప్రకటించి బాలల నవలా వికాసానికి తోడ్పడ్డాయి.

1975లో ఆంధ్ర జ్యోతి నిర్వహించిన బాలల నవలా పోటీలో షాలంకి వెంకట రాఘవంద్రమూర్తి గారి “బంగారుతల్లి” కి బహుమతి లభించింది.

ప్రచురణ సంస్థలు :-

ప్రజలకు (పాఠకులకు) రచయితలకు మధ్య ప్రచురణకర్తలు వారధి లాంటి వారు. పత్రికలలో ప్రచురించిన నవలలే గాక, అనేక మంది వ్రాసి పత్రికలలో ప్రచురింప బడ కుండా ఉండే నవలలను పుస్తక రూపాన పిల్లలకు అందించి బాలల నవలా వికాసానికి ఈ ప్రచురణ సంస్థలు ఎంతగానో దోహదం చేస్తున్నాయి.

ఆంధ్ర గ్రంథమాల :-

శ్రీ నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు 1926లో నెలకొల్పినారు. తమ ఆంధ్ర పత్రికలో పిల్లల నవలలను సీరియల్స్ గా ప్రచురించడమేగాకుండా పుస్తక రూపాన కూడా వెలువరించినారు. “టామ్ సాయర్” అల్లీ బిల్లీ లోకంలో అమ్మాయి కథ లాంటి పిల్లల నవలలను పుస్తక రూపాన వెలువరించినారు.

విశ్రాంత్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్ :-

బాలబాలికలను విజ్ఞాన వినోదాలు కలిగించే మంచి మంచి నవలలను ప్రకటించింది. నార్ల చిరంజీవిగారి పేను-పెసరచేను, గీతా సుబ్బారావు గారి “పారిపోయిన బరాణి”, కిషన్ చందర్ నవలకు జ్ఞానేంద్ర అనువాదం “దాదర్ వంతెన పిల్లలు” అధోముఖవృక్షం లాంటి నవలలను ప్రచురించింది.

ఆదర్శ గ్రంథమండలి :-

రషయిత, ప్రచురణకర్త అయిన శ్రీ గద్దె లింగయ్య గారు స్వయంగా వ్రాసి నవ్వి కొన్ని ఇతర రచయితల నవలలకొన్ని ప్రచురించినారు. గద్దె లింగయ్య గారు రావూరి భరద్వాజ గారితో కలిసి రచించిన రతనాల లోయ, పరకాయ ప్రవేశం, కె. సభా గారి “సూర్యం”, “పిల్లల రాజ్యం”, లాంటి మంచి పిల్లల నవలలు ప్రచురించి పిల్లలలో చైతన్యాన్ని కలిగించింది.

న్యూస్టాడెంట్స్ బుక్ సెంటర్ :-

ఇది విజయవాడలో ఉన్న సంస్థ. మంచి గెటవ్ తో నవలలను ప్రచురించిన సంస్థ. పాతురి ప్రసన్నం గారి సుఖీభవ, పాలంకి వెంకట రామచంద్ర మూరి గారి బహుమతి పొందిన నవల “బంగారు తల్లి”, చెంబోరావ్ గారి “డిచ్చెక్టివ్ వాలి” సింగం పల్లి అప్పారావుగారి “గలివరు సాహస యాత్రలు” యమ్. పిరోజెమ గారి “ఉడుతా ఉడుతామాత” శ్రీమతి ధనంగారి “అమ్మేళావాలి” లాంటి నవలలు ప్రచురించి ప్రముఖ సంస్థగా పేరుపొందింది.

బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్ :-

విజయవాడలో ప్రముఖ సంస్థ. అంతర్జాతీయ బాలల సంవత్సరంలో వచ్చిన నవలలన్నింటినీ పుస్తక రూపంలో ప్రచురించి బాలల నవలా సాహిత్య వికాసానికి తోడ్పడిన ప్రముఖ సంస్థ. సింగం పల్లి అప్పారావుగారి “పిచ్చివాడి అదృష్టం” “సామ్రాట్ అజాత శత్రువు” “సముద్రపు దొంగలు” “మహారాజా ప్రతాపపీఠం” “ప్రేతాత్మ అబ్దుల్లా” వండ్రో బోనుగారి “ఇద్దరు వీరులు”, “తారకాసురుడు” గీతానుబ్బారావు గారి “పూలమనసులు”. “చూలోక నుందరి”, బోసుబాబుగారి “రాజభక్తి” ప్రభావతి పరిణయం” లాంటి నవలలు ప్రచురించిన సంస్థ.

మారుతి పబ్లికేషన్స్ :-

విజయవాడలో నెలకొల్పబడిన సంస్థ. జయశ్రీ మల్లిక్ గారి “సాహసయాత్ర” “మంత్రాలయం”, శీతరాజుగారి “వైకుంఠ ఏకాదశి” నుదురుమాటి వేంకటరమణ శర్మగారి వేణీసంహారము”. 1,2, శీతరాజుగారి “రెతుకొద్దీ గుర్రం, విప్లవజ్వాల “ఒకరోజురాజు”, బాల్యస్నేహితులు. లాంటి నవలలను ప్రచురించి బాలల నవలా సాహిత్య వికాసానికి సేవ చేస్తున్నది.

ఇంకా బుతుగు బుక్స్, విజయవాడ, మారుతి రామా ఆండ్ కో, విజయ, వాడ. లీలాపబ్లిషర్స్, విజయవాడ, సమతా సాహితీ-విశాఖపట్నం, ప్రేమ్చంద్ పబ్లికేషన్స్-విజయవాడ, వాహినీ పబ్లిషింగ్ హౌస్-విజయవాడ, యుగంధర్ బుక్స్-విజయవాడ, దేశి బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, విజయవాడ, దేశికవితామండలి విజయ వాడ, ఐ యస్. ఆర్. పబ్లికేషన్స్ నెల్లూరు, విశ్వప్రభ ప్రచురణలు, పాళాల, కవితా పబ్లికేషన్స్ ఇంకా ఎన్నో ప్రచురణ సంస్థలు, జిల్లా రచయితల వడఘాలు, బాలల

వలా సాహిత్య వికాసానికి తోడ్పడుచున్నవి.

ఇటీవల కాలంలో చిన్న చిన్న జానపద నవలల్ని బాలల బొమ్మల జానపద నవలలు అనే పేరుతో కొన్ని సంస్థలు వేల సంఖ్యలో ప్రచురించి బాలల నవలా సాహిత్యానికి దోహదం చేస్తున్నాయి. అద్భుత, వినోద, జంతువులు పాత్రలుగా గల నవలలను ప్రచురించి పిల్లల్లో పఠనాశక్తిని పెంపొందించేయడానికి సేవచేస్తున్నాయి.

మద్రాసు—

1. పొదరిల్లు పబ్లికేషన్స్	10. బాలభారతి పబ్లికేషన్స్
2. అన్నపూర్ణ పబ్లికేషన్స్	11. శ్రీవాణి పబ్లికేషన్స్
3. వవ్వలు—పువ్వలు పబ్లికేషన్స్	12. బుడుత పబ్లికేషన్స్
4. వికటకవి పబ్లికేషన్స్	13. ఎస్.యు. ఎస్. పబ్లికేషన్స్
5. బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్	14. లక్ష్మి పబ్లికేషన్స్
6. వి.యం. జి. పబ్లికేషన్స్	15. శ్రీకృష్ణ పబ్లికేషన్స్
7. బొమ్మరిల్లు పబ్లికేషన్స్	16. విజయలక్ష్మి పబ్లికేషన్స్
8. జాబిలి పబ్లికేషన్స్	17. బాలప్రియ పబ్లికేషన్స్
9. హరి విల్లు పబ్లికేషన్స్	18. కుమారి పబ్లికేషన్స్
	19. రాజా పబ్లికేషన్స్

విజయవాడ : హనుమాన్ పేట :

1. బాలప్రపంచం.	2. పాపాయి చిల్డ్రన్ బుక్స్

మొదలైన సంస్థలన్నీ పిల్లల నవలల్ని ప్రచురించి తెలుగు బాలల నవలా వికాసానికి మరింత పుష్టిని సమకూర్చుతున్నవి.

తెలుగులో అంగ భాషా ప్రభావం వల్ల వెలసిన బాలల నవలలు సుమారు నలభై సంవత్సరాల కాలం నుండి చాలా మంది రచయితల కృషి ఫలితంగా, పత్రికల అభివృద్ధి సంస్థల దోహద పలితంగా క్రమపరిణామంలో అభివృద్ధి చెందుతూ, ఒక ప్రత్యేక సాహిత్య ప్రక్రియగా స్థానం ఏర్పరచుకున్నది. బాలల నవల క్రమపరిణామంలో వికాసం చెందిన విధానాన్ని ఈ అధ్యాయంలో చర్చించడమైంది. బాలల జానపద నవలా ఇతివృత్తానికి చెందిన అద్భుత నవలల పరిశీలన వక్క అధ్యాయంలో పరిశీలించడం జరిగింది.

బాలల నవలలు-వర్గీకరణ

3.1. బాలల జానపద నవలలు

గద్యకథానాల ప్రభావం వల్ల, మనిషిపై జానపద ప్రవృత్తి కారణంగా వెలసినవే జానపద నవలలు. ముఖ్యంగా జానపద నవలలకు గద్యీకథ నాలు మూల రూపాలని చెప్పవచ్చు. జానపదులలోని ఆచార సంప్రదాయాలు, అద్భుతాలు, కల్పన, అవాస్తవికతల కలయికే జానపద నవల. సామాన్యంగా కథాసాహిత్య రచనలో కొంత యదార్థత, కల్పన, పాఠకుల మనస్సులను కదిలించే చైతన్యం ఈ మూడు లక్షణాలుండటం సహజం. సాంఘిక నవలల్లో సంఘంలో జరిగిన లేక జరిగడానికి వీలున్న సంఘటనలు ఇతివృత్తంగా గృహించబడతాయి. అలాగే చారిత్రక నవలల్లో గతకాలంలో జరిగిన లేదా ఆయాదేశకాలాలకనుగుణంగా ఆయావ్యక్తుల మధ్య జరగడానికి వీలున్న సంఘటనలు ఇతివృత్తంగా గ్రహింపబడతాయి. పౌరాణిక నవలల్లో పురాణాలలోని, కావ్యాలలోని సంఘటనలను ఇతివృత్తాలుగా ఎన్నుకుంటారు. తాని జానపద నవలలకు ఇతివృత్తాలు కల్పనలతోనే సాగిపోతుంది. జానపద నవలారచయిత తన కల్పనా చాతుర్యం వల్ల కథ, వాతావరణం, పాత్రలు కల్పించి శ్రోతల మనస్సులకు సందేశ అహ్లాదాలను కలిగించేటట్లు జానపద నవలారచన చేస్తాడు. మేములు ఈ జానపద నవలలు పిల్లలకోసమే ఎక్కువగా వెలువడినాయి. మామూ

అన్నివర్గాలకు చెందిన నవలలో కొన్ని ముఖ్యాంశాలు కన్పిస్తాయి. ఇతివృత్తం, పాత్రచిత్రణ, సంభాషణలు, ఉద్దేశ్యం, వాతావరణం లాంటివి ఆన్ని రకాల నవలల్లోనూ ఉంటాయి. కాని జానపద నవలల్లో వీటితోపాటు ప్రత్యేకించి చెప్పకోదగ్గ అవాస్తవికత, కల్పన అనే రెండు లక్షణాలు ఉన్నాయి. మిగిలిన నవలల్లో కల్పన ఉన్నప్పటికీ అవాస్తవికత కన్పించదు. వాస్తవిక జగత్తులోని విషయాలను ఆకర్షణీయంగా ఉండే విధంగా వ్యక్తం చేయడం సాంఘిక నవలల్లో కన్పిస్తుంది. జానపద నవలల్లో కథ, పాత్రలు రచయితలు కల్పించి వ్రాయడం జరుగుతుంది, ఇవి పిల్లలను ఎక్కువ ఆకర్షిస్తాయి. మనకు పేదరాజి పెద్దమ్మ కథలున్నాయి, కాశీమజిలీ కథలున్నాయి, శుకనస్తతి కథలున్నాయి, బేతాళపంచవింశతి కథలున్నాయి. ఈ కథలన్నీ తెలుగు దేశంలో పిల్లల్ని, పెద్దల్ని అమితంగా ఆకర్షించినాయి. కాలక్రమేణా పిల్లలకు ఈ కథా రీతిలో ఉన్న జానపద నవలలు వెలువడినాయి. పిల్లల మనస్సులను ఆకట్టుకోవడమే ఈనవల రచయితల ఉద్దేశ్యమై ఉండచ్చు. బాలల జానపద నవలల్లోని వివిధ అంశాలను మూలాంశము, మాదిరి సమానాంశాలు, సన్నివేశాలు, పాత్రచిత్రణ మొదలైనవి పరిశీలించడానికి పూర్వము బాలల జానపద నవలలను ఇతివృత్తాన్నిబట్టి వివిధ రకాలుగా వర్గీకరించి వాటిలోని ఇతి వృత్తాన్ని పరిశీలిద్దాం.

ఏ నవలకైనా మూలం ఇతివృత్తం. ఈ ఇతివృత్తమే నవల కల్పనకు ఆధారం. జానపద నవలల్లో రచయిత ఎలాంటి ఇతివృత్తాన్ని స్వీకరించాలి; అనే నిబంధన లేదు. రచయిత తన ఇష్టప్రకారం ఇతివృత్తాన్ని స్వీకరించవచ్చు లేదా కల్పించవచ్చు ఈ నవలల్లోని ఇతివృత్తాలు చిత్రపిచిత్రమైన సన్నివేశాలతో, అద్భుతాలలో చిత్రంప బడతాయి. ఈ ఇతివృత్తాలు మామూలు నవల ఇతివృత్తాలకన్నా పిల్లల మనస్సులను ఎక్కువ ఆకర్షించి, ఆలరింపజేస్తాయి.

ఇతివృత్త వైవిధ్యాన్ని బట్టి జానపద నవలలను క్రింది విధంగా వర్గీకరించవచ్చు

1. బాలల అద్భుత నవలలు
2. పశుపక్ష్యాదులు పాత్రలుగా గల బాలల నవలలు
3. బాలల వినోద నవలలు.

3.1.1. బాలల అద్భుత నవలలు :-

జానపద నవలల్లో అద్భుత నవలలు అధిక ప్రచారాన్ని పొందినాయి. దేవతలు

మాంత్రికులు, కొత్తలోకాలు, సహజంగా ఉన్న విచిత్రవిషయాలను చెప్పే వాటిని “అద్భుత నవలలు” అంటారు. దేవతల కథలు ఎక్కువగా చదివిస్తే అవి పిల్లలను ఉద్రిక్తులను చేసి వారి ఊహాబోహాలకు దోహదం ఉద్దేశ్యంతోనే తెలుగులో ఈ నవలలు వెలసినాయి. అద్భుత నవలల్లో వాస్తవికత ఉండదు, చాలా సందర్భాల్లో వాస్తవం చేదుగా ఉంటుంది. కల్పన ఆనందంగా, అద్భుతంగా ఉంటుంది. ఇలాంటి అద్భుతాలంటే పిల్లలు చాలా ఇష్టపడతారు. ఓ అద్భుత నవలల్లో వాస్తవంకంటే విచిత్రమైన ఊహా ప్రధానం. ఈ నవలలో రాజకుమారులు, మంత్రులు, మాంత్రికులు మంత్ర తంత్రాలు, రాజభవనాలు, అంతఃపురాలు, ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. అన్నిటి కన్నా ఎక్కువగా సాహస ప్రవృత్తి కనిపిస్తుంది, మానవాతీత శక్తుల పాత్ర ప్రధానంగా ఉంటుంది. జానపద నవలల కల్పనకు ప్రాణసమానంగా ఉండే మూలాంశాలు ఈ అద్భుత నవలలో వందలకొద్దీ కనిపిస్తాయి. అక్కడక్కడ హాస్యంకనిపించినా మొత్తం మీద ఇవి గంభీరంగా ఉంటాయి. యక్షులు, గంధర్వులు దేవతలు, కిన్నెరులు, రాక్షసులు విశాచాలు సర్వసాధారణంగా కనిపించే పాత్రలు. ఈ నవలలో కల్పనకు అవకాశాండే అన్ని అంశాలు కనిపిస్తాయి. ఈ నవలలోని సన్నివేశాలు కథారంగాలు ఒక ప్రవేశం నుండి ఇంకొక ప్రదేశానికి చాలా వేగంగా ప్రవేశిస్తాయి. జానపద నవల ప్రపంచంలో ఈ అద్భుత నవలలకు చాలా ప్రాధాన్యం ఉంది. ఇవి పిల్లలను ఎక్కువగా ఆకర్షిస్తాయి

బాల సాహిత్య బ్రహ్మగా వినుతికెక్కిన చింతా దీక్షితులుగారు పిల్లలకు మొట్ట మొదటి సారిగా అద్భుత నవలల్ని “పరిచయం చేసినారు. వీరు వ్రాసిన “గోపి మోహిని లీలా సుందరి, శంపాలత” గొప్ప అద్భుత నవలలుగా పేరుపొందినాయి. వీరి రచనలో “గోపి మోహిని” (1955), చాలా ప్రసిద్ధమైన అద్భుత నవల.

శివనాయకుడు ఒక రాకుమారుడు. అతనికి ఇంద్రజాల విద్యలు నేర్చుకోవాలని ఆసక్తిగా ఉండేది. ఒకరోజు అతనికి ఒక ముసలివాడు కనిపించి హిమాలయ పర్వతా లో మందు గుహల్లో ఒక ముని తపస్సు చేసుకుంటూ ఉంటాడు అతన్ని అశ్రయిస్తే శివనాయకునికి ఇంద్రజ్ఞాల విద్యలు నేర్పగలడని చెబుతాడు ఆరాకుమారుడు అడవులను దాటి అనేక కష్టాలకోర్చి రాక్షసులను జయించి హిమాలయాలను చేరుకుని అన్ని విద్యలు నేర్చుకుంటాడు సమీప రాజ్యంలోనే గోపిమోహినిని చెర విడిపించి వివాహం చేసు కోవడంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది

పట్టదల, శ్రద ఇవి రెండు ఉంటే ఏపనికై నా సునాయాసంగా సాధించవచ్చని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది

చింతా దీక్షితులుగారి “లీలా సుందరి” చిన్నపిల్లల మనస్తత్వాన్ని చిత్రించే చక్కని నవల. వనబాల (చీకటి జీమీతం) అనే రాక్షసి తన కుమార్తెను పోగొట్టు తున్న కనిపించిన ఆడపిల్లలందరినీ మాయోపాయంతో ఎత్తుకొనిపోయి వాళ్ళతో ఆడు కుని కొన్నాళ్ళకు వాళ్ళను చిలుకలగ, గోరువంకలుగ, బాతులుగా, జింకలుగ మార్చేసి తన గుహలో ఉంచుకునేది. లీలాసుందరి అనే బాలికను ఎత్తుకొనిపోయి బంధిస్తుంది వివేకం గల లీలా సుందరి ఆ రాక్షసినుండి కొన్ని రహస్యాలు తెలిసికొని, అమెదగ్గర నున్న మాయాబంగారుకడీని అపహరించి, రాజమౌళి అనే రాకుమారుని సాయంతో తనతోటి బాలికలను విడిపించుకొని తలిదండ్రులను కలుసుకుంటుంది. రాజమౌళి లీలాసుందరుల వివాహంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

బుద్ధి బలంతో ఎలాంటి కార్యాలయినా సాధించవచ్చని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది నవలలోని భాష, భావం పసిపిల్లల హృదయాల్ని చక్కగా అట్టుకొని నవలను చివరి వరకు చదివిస్తాయి.

చింతా దీక్షితులుగారి మరొక రచన “శంపాలత”. ఒక ఊళ్ళో ఒక కాపువాడు అతని భార్య ఉండేవారు. వాళ్ళకి పిల్లలు లేరని చాలా బాధపడుతుండేవారు. ఒక రోజు కాపుభార్యకు కలలో మల్లిఖారునస్వామి కనిపించి, ఎవరైనా ఆమె కడుపున పుట్టడానికి ఒప్పుకుంటే ఆమెకు స్థతానం కలుగుతుందని చెప్పి అంతర్ధానమవుతాడు. భార్యభర్త లిరువురూ దారిలో కనిపించిన వారినందరిని అడగ్గా చివరకు బ్రహ్మరాక్షసులు వారి కడుపున పుట్టడానికి ఒప్పుకుంటారు. ఫలితంగా వారికి శంపాలత, నీరద శ్యాముడు జన్మిస్తారు. ఒకరోజు తండ్రితో పొలంలో ఆడుకుంటున్న శంపాలత, నీరద శ్యాముడు మాయమవుతారు. వారికి ఒక నాగకన్యబంగారు, రత్నాలు ఇవ్వగాఅమ్మా, సన్నలను వెతుక్కుంటూ శ్రీశైలం చేరుకుంటారు. పాతాళగంగ గట్టుమీద శంపాలతనుకూర్చుండబెట్టి నీరద శ్యాముడు తల్లిదండ్రుల కోసం నీటిలో మునిగిపోతాడు

1. త్రవేణి పబ్లిషర్స్, మచిలీపట్నం, 1953.
2. కల్చరల్ బుక్స్ లిమిటెడ్, మద్రాసు, 1956.

నాగకన్య నీరదశ్యాముణి నాగలోకానికి తీసుకు వెళ్తుంది. నాగకన్యకకు, నీరదశ్యామునికి వివాహం జరుగుతుంది, శంపాలత ఎంతో కాలం అన్నకోసం వెతుకుతూనే చిన్నవక్షిగా మారి శ్రీకైలం అడవులో తిరుగుతూ “ఓఅన్నా! ఓఅన్నా” అని పిలుస్తూనే ఉంటుంది ఇప్పటికీ ఆ శబ్దం వినబడుతుందని కొందరంటారు.

శంపాలత నవల లోని భొమ్మలు ఆకర్షణీయంగా ఉండి. పిల్లలను ఆకట్టు కుంటాయి.

గాత్రసుందరనే మత్స్యకన్య భూలోకంలో ఒక రాకుమారుణి ప్రేమించి అతని కోసం ప్రాణాలర్పించిన గాత్ర కె సభాగారి “మత్స్యకన్యలు”

మహా సముద్రానికి అట్టడుగున ఒక సుందరలోకంలో నడుముక్రింది భాగమంతా చేపతో కల్గిన ఆరుగురు మత్స్యకన్యలుండేవారు. వాళ్ళందరిలోకి సౌందర్యవతి గాత్ర సుందరి ఒక రోజు ఆమె సముద్రంపైకి వచ్చి ఓడలో మువిగిపోతున్న రాకుమారుణి రక్షించి ఒడ్డుపైన వసుకోబెట్టుంది కొంతమంది రాజకుమార్తెలు అతన్ని తీసుకువెళ్ళారు తన గాత్రాన్ని మంత్రగత్తెకు సమర్పించి, ఆమె సాయంతో మనిషిలాగా కౌశ్యమ పొంది ధూలోకంలో రాజకుమారుణి కలుసుకుంటుంది. కాని రాజకుమారునికి, అతడు ప్రేమించిన భూలోక సుందరికి వివాహం జరుగుతుంది. వివాహం జరిగిన మరుసటి ఉదయమే మంత్రగత్తె చెప్పిన విధంగా గాత్ర సుందరి మరణించి నురుగులో కలిసి పోతుంది.

ఈ నవల రాజకుమారుని కోసం తన సుందర శాలాన్ని పోగొట్టుకుని, శ్రావ్య మైన తనకంలాన్ని మంత్రగత్తెకు సమర్పించి, తనవారి నందరిని వదులుకొని భూలోకానికి వచ్చి, రాజకుమారుని సౌఖ్యంకోసం ప్రాణాలర్పించిన గాత్రసుందరి త్యాగబుద్ధి చిత్రకమైనది

శీతంరాజుగారి “ఒక రోజు రాజు” I చివరి వరకు ఉత్సుకతతో సాగిన నవల.

1 కవితా పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ 1957

2. మారుతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979.

భద్రగిరి నగరాన్ని అరుణసింగ్ పరిపాలిస్తూ ఉండేవాడు. అతని భార్య చందన సంతానం లేదని బాధనడుతుండేవారు. ఒకరోజు పంచకల్యాణి మీద విహారానికి వెళ్ళిన రాజుని మాయావి బైరవుడు బంధించి, భద్రగిరికి చక్రవర్తి అవుతాడు. రాజు భక్తి గల పంచకల్యాణి రాజముద్రకను రవునికి దొరకనీయకుండా, అరుణసింగ్ గురువైన పరబ్రహ్మమహర్షి చేర్చుతుంది. ఆయన విషయాన్నంతా గ్రహించి తాను పెంచిన సంజయుడనే బాలునికి రక్షణబంధం కట్టపంపుతాడు. ముని కట్టిన రక్షణబంధం చుహిచు వల్ల సంజయుడు ఎవరికి కనబడకుండా భైరవునికి కొలువులో ప్రవేశించి, తనదగ్గర రాజముద్రకఉందని, తనని ఒక రోజురాజుగ చేస్తే ఆ ముద్రకను ఇస్తానంటాడు. రవుచు రాజుని చేయగా, అతని మాయమంత్రాలకు కారణమైన ఎముకను లాక్కుని భైరవుని బంధించి; ఆ ఎముక సాయంతో అరుణసింగ్ ని విడిపిస్తాడు, అరుణసింగ్ సంజయుని రాజుగా అంగీకరించి, కరుణ నిచ్చి వివాహం జరిగిపించడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

ఈ నవల “దురాళ దుఃఖమునకు చేటు” అని నిరూపిస్తుంది, భైరవుని దురాళ అతని నాశనానికి కారణమవుతుంది.

విద్వాన్ దేవరకొండ చిన్నకృష్ణశర్మ గారు పిల్లలకోసం “అనందలహరి” అనే నవలను వ్రాసినారు

గిరి దుర్గాన్ని పాలించే బలవర్ధనుడు మనుమడి చేతడి తనకు మరణం సంభవిస్తుందని తెలుసుకుని కుమార్తె శ్రీదేవిని, ఆమె బిడ్డను పెట్టిలో పెట్టి సముద్రంలో వదిలేస్తాడు, ఆ పెట్టె సింహాళ్య ద్వీప వాసియైన మత్యకేతువుకు దొరకగా, ఆబా లునికి హర్షవర్ధనుడని నామకరణం చేసి, యోధానుయోధాయనిగా తీర్చి దిద్దుతాడు. దురంతముఖి అనే రాక్షసిని చంపడానికి దేవి ఎదుట ఆత్మాహుతికి ప్రయత్నించగా, దేవి ప్రత్యక్షమై మహిమగల పాదుకలు, ఇత్తడి డాలు, కత్తి గల ఒక చర్మపు సంచి ప్రసాదిస్తుంది. పాదుకలు ధరించి ఆకాశంలో ప్రయాణిస్తూ సంధ్యాదేవి పుత్రికల ద్వారా విచిత్రపు తలపాగా పొంది రాక్షసి దురంతముఖిని సంహరిస్తాడు. తిరుగు ప్రయాణంలో జలధూతాలన్నుండి ఇందుముఖిని రక్షించి వివాహం చేసుకొని సింహాళ ద్వీపం చేరు

1. ప్రెమ్చంద్ పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ 1957

కుంటాడు. తన తాతగారిని గిరిదుర్గంలో కలుసుకుంటాడు. తన శక్తి సామర్థ్యాలు నిరూపించడంలో ప్రత్యర్థి కత్తి ముక్కలు చెయ్యగా, ఆ కత్తి ముక్క తగిలి బలవర్ధనుడు మరణిస్తాడు. హర్షవర్ధనుడు గిరిదుర్గానికి చక్రవర్తియై ప్రజానురంజకంగా పరిపాలిస్తాడు.

“దైర్యేసాహసే లక్ష్మి” అని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది. హర్షవర్ధనుడు దైర్య సాహసాలతో తన మనో సంకల్పాన్ని నెరవేర్చుకుంటాడు.

గద్దలింగయ్యగారు, రాఘరి భరద్వాజగారు పిల్లలకోసం వ్రాసిన నవల “పరకాయ ప్రవేశం”¹

నందుడనే రాకుమారుడు, శివశర్మ అనే బీద బ్రాహ్మణుడు ఒకే గురువు దగ్గర విద్య సభ్యపించినవారు. ప్రాణస్నేహితులు. శివశర్మ దారిద్ర్యబాధతో నందుడిని చూడడానికి వెళతాడు. వాళ్ళిద్దరూ పరకాయ ప్రవేశం ద్వారా ఒకరి శరీరంలో ఒకరు ప్రవేశించి మారి పోతారు. ఒకరి స్థానంలో మరొకరు కొన్ని నెలలపాటు అలాగే ఉండిపోతారు. శివశర్మ స్థానంలో ఉంటున్న నందుడికి దరిద్రసాగరాన్ని ఈదడానికి సాధ్యం కాలేదు. నందుడిరూపంలో ఉంటున్న శివశర్మకు ఆకీట్టబాట్లు నచ్చలేదు. రాజుకు పిచ్చిపట్టిందని శత్రురాజులు యుద్ధం ప్రకటిస్తారు. అది విన్న నందుడు రాజధానికి శత్రువులను ఓడించి తరిమేస్తాడు శివశర్మకు అంతులేని ధనరాసులిచ్చి ఇంటికి సాగనంపుతాడు

స్నేహబంధానికి అంతస్తులు అడ్డురావు అని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది

బోసుబాబుగారి “రాజభక్తి”² లో విశాల దేశ రాజైన విక్రమసేనునికి సత్యవ్రతుడనే ముని దీవెనల వలన ప్రతాపుడనే పుత్రుడు ప్రమోద అనే పుత్రుల జన్మిస్తారు ప్రతాపుడు మంత్రి కుమారుడు చంద్రకాంతుడు ప్రాణస్నేహితులు వీరాధి వీరులు చంద్రకాంతుడు ప్రమోద ప్రేమించుకుంటారు భీషణకేతనే మాంత్రికుడు ప్రమోదను బంధిం

1. ఆదర్శగ్రంథమండలి, విజయవాడ.
2. బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ 1979

చగా ఆ నేరం చంద్రకాంతుని మీదకు వస్తుంది ప్రతాపుడు ప్రమోదను వెతుకుతూ పోతుండగా, సుడిగాలిలో ఇద్దరూ విడిపోయి, ప్రతాపుడు దేవకాంతల విమానం ద్వారా దేవలోకానికి చంద్రకాంతుడు భీషణకేతు గుహకు చేరుకుంటారు. చంద్రకాంతుడు ప్రమోదను రక్షించాలనుకుని భీషణకేతు శాపంతో శిలగా మారిపోతాడు మోహిని మాయాల భీషణకేతుని మెప్పించి ప్రమోదను చంద్రకాంతుణ్ణిరక్షిస్తాడు అందరూ పుష్పక విమానంలో విశాల దేశానికి చేరుకుంటారు దేవేంద్రుని కుమార్తె మోహిని ప్రుతాపుల చంద్రకాంత ప్రమోదల వివాహంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

'దుష్టశిక్షణ-శిష్టరక్షణ' అని ఈ నవలనిరూపిస్తుంది బోనుబాబుగారు 'ప్రభావరి పరిణయం" 1 "అనే నవలను వ్రాసినారు విశాల దేశపు రాజుమార్తె ప్రభావతిని ఆమె చెలికత్తె గిరిజను భీషణ కేతు మాంత్రికుడు అపహరిస్తాడు గిరిజ తప్పించుకుపోగా శార్థూలకీ ద్వారా ఎక్కడుండేది కనిపెట్టి మంత్రదండంతో కోతిగా మార్చేస్తాడు చందన శాంతక యువరాజు మణిపూషణుడు ప్రవండుడు ప్రభావతిని అన్వేషిస్తూండగా భీషణకేతు బంధిస్తాడు ప్రవండుడు మణి పూషణుణ్ణి కలుసుకుని భీషణకేతు ప్రాణం మలయ పర్వతప్రాంతంలో పంచాక్షి చెరువులో ఒక చిలుకలో ఉందని అది తేగల సమర్థుడు ఒక్క మణిపూషణుడే అని చెబుతాడు. భీషణకేతు ప్రాణం ఉన్న చిలుకను తెచ్చి చంపగానే మాంత్రికుడు మరణిస్తాడు. ప్రభావతిని మణిపూషణుడు గిరిజను ప్రవండుడు చందనను గోపతి వివాహమాడడంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

మంచివారికి విజయం దుష్టులకు అపజయం తప్పదని ఈ నవల నిరూపింది.

పండరీబోసుగారి "ఇద్దరు వీరులు" 2 చక్కటి పిల్లల నవల అవంతీదేశాన్ని అక్రమంగా ఆక్రమించుకుని రాజుగా ప్రకటించుకుంటాడు దండనాయకుడు విక్రమవర్మ రాజు ప్రభాకరుడు కోయగూడెంలో దలఱుచుకొని తన కొడుకు దివాకరుని యోధాను యోధునిగా తీర్చిదిద్దుతాడు విక్రమవర్మ తన కూతురు విద్యవతికి స్వయం వరం చాటిం చగా, దివాకరుడు అన్ని పరీక్షల్లో నెగ్గి విద్యావతిచే పరింపబడతాడు దివాకరుడెవరో తెలుసుకొని విక్రమవర్మ బంధించేలోగా రాకుమారితో దివాకరుడు పారిపోతాడు రాకు మార్తెను మరళ మాంత్రికుడు అపహరిస్తాడు దివాకరుడు తన సోదరుడునితో కలసి

1. బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్, విజయవాడ, 1979

రాకుమార్తెను వెదుకుతూ బయలుదేరుతారు దారిలో ఒక ముని అగ్రహానికి గు సుధాకరుడు శిలగా మారిపోతాడు మరళ మాంత్రికుడు శాకినీ క్షుద్ర శక్తి నాశించి బంధించిన నలభైమంది రాకుమార్తెలను దివాకరుడు విడిపించి మాంత్రికుని పక్కాడగొట్టి నాలుకను కోసేస్తాడు దివాకరుడు సుధాకరుడు కలిసి కోటను స్వాధీనం చేసుకుంటారు విద్యావతి దివాకరుల వివాహంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

నమ్మిన వారిన ద్రోహం చేసినవారు ఎప్పటికైనా శిక్ష అనుభవిస్తారని ఈ నవల తెలుపుతుంది

అలెగ్జాండరుగారి బాలల బొమ్మల అద్భుత నవల “రత్నాల దీవి”¹ కళింగ దేశాన్ని పరిపాలించే చారుచిత్తుని వ్యాధికి రత్నాల దీవిలో ఉన్న మంత్రజలాన్ని తేవడానికి చారుచిత్తుని కుమారులు చారుదత్తుడు, ఉగ్రసేనుడు బయలుదేరుతారు. సముద్ర ప్రయాణంలో ఉగ్రసేనుడు చారుదత్తుణ్ణి సముద్రంలోకి తోసేస్తాడు. ఎలాగో బ్రతికి బయటపడి తమ్ముణ్ణి కలుసుకుంటాడు వాళ్ళిద్దరూ అడవిలో నిద్రపోతుండగా ఉగ్రసేనుడు వచ్చేస్తాడు. దారిలో మరుగుజ్జు కోపానికి గురై పిట్టగా మారి పోతాడు. చారుదత్తుడు ఆ మరుగుజ్జు సాయంతో రత్నాలదీవికి దారి తెలుసుకుని, మంత్రగం బంధించిన మగధదేశపు రాకుమార్తెను రక్షించి మంత్ర జలంతో తిరిగి వచ్చేటప్పుడు మరుగుజ్జుకు మంత్రజలాన్నిచ్చి శాప విముక్తుణ్ణి గావించి, తమ్ముణ్ణి మామూలుగా మార్చుకుని వస్తూండగా, ఉగ్రసేనుడు అన్నను మోసగించి మంత్రజలాన్ని మార్చేస్తాడు. నిజం తెలుసుకోకుండా రాజు చారుదత్తుణ్ణి బంధిస్తాడు. మగధ దేశపు రాకుమార్తె రాకతో నిజం తెలుసుకుని ఉగ్రసేనుణ్ణి ఉరితీయించి, ఆమెతో చారుదత్తుని వివాహం జరిపించడం ఇందలి చివరి సన్నివేశం.

మోసం నాశనానికి దారితీస్తుందని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది. ఉగ్రసేనుని మోసం అతని నాశనానికి దారి తీసింది.

శీతం రాజుగారి బాలల బొమ్మల అద్భుత నవల “వీరమల్లుడు సాహసాలు”,

1. ఐ.యస్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్, నెల్లూరు
2. ఐ.యస్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్, నెల్లూరు

జయంతి నగరంలో గోపయ్య మల్లడి కొడుకు పీఠమల్లుడు. తండ్రి గారాబం వల్ల సో మరి పోతుగా ఆకతాయిగా తయారవుతాడు. ఒకరోజు రాకుమారుడు చేసిన అవమానం ఎగతాళితో తండ్రి మరణంతో అతనిలో పట్టుదల ప్రవేశిస్తుంది. తన తెలివి తేటలతో దేవి అనుగ్రహం వల్ల “వికాసిని” మణిని హస్తగతం చేసుకుంటాడు. ఆ మణి ప్రభావం వల్లన పండితుడవుతాడు. రాజధాని చేరి తనను అవమానించిన యువరాజుకు బుద్ధి చెప్పి జయంతి నగరానికి ఆస్థాన పండితుడవుతాడు. ఇగదీశ్వరిని వివాహమాడి ఆనందంగా ఉండడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

ఎదుటి వ్యక్తి ఎలాంటి వాడయినా మలకన చేయగూడదు. పట్టుదల ఉంటే దేన్నయినా సునాయాసంగా సాధించవచ్చని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది. ఆకతాయి వీరమల్లుని పట్టుదల అతన్ని మహాపండితుణ్ణి, మహావీరుణ్ణి చేసింది.

కిరణ్ కుమార్ గారి “చందమామ రావే”¹ బాలల ఔమ్మల జానపద నవల. మహేంద్రవరాన్ని చంద్ర చూడుడనే రాజు పాలించేవాడు. చంద్రునివరం వల్ల చంద్రచూడునికి చంద్రపాలుడు, సూర్యుని వలన మంత్రికి సూర్యప్రతాపుడు జన్మిస్తాడు. చంద్రపాలుడు విరికివాడు. సూర్యప్రతాపుడు దైర్యసాహసాలు గలవాడు. ఒకరోజు కేతువు అనే రాక్షసుడు చంద్రపాలుణ్ణి ఆ రాజ్యంలోని పిల్లలందరినీ అపహరించుకొని పోతాడు. పిల్లలందరూ కలిసి చంద్రుణ్ణి “చందమామ రావే” అని చంద్రుణ్ణి ప్రార్థించగా, చంద్రుడు చంద్రపాలునికి అమిత దైర్యసాహసాలు ప్రసాదిస్తాడు. చంద్రపాలుడు కేతువును, రాక్షసుల్ని వధించి తలిదండ్రులను చేరుకుంటాడు.

దైర్యసాహసాలుంటే ఏవనినైనా సాధించవచ్చునని ఈ నవల తెలుపుతుంది

బాలబాలికలను ఆనంద లోకాల్లో విహరింప జేసే నవల శీతంరాజుగారి “రౌతు కొద్దిగుర్రం”,² చంద్రగిరి రాజు గుణవర్మ ఖార్య శీలవతి కుమారుడు విజయవర్మ విజయవర్మ వల్ల అక్కల చాచుంతి, ముద్దబంతి పూబంతి మాయచవుతారు అక్కలను వెతుక్కుంటూ బయలుదేరి ఒక యోగిని మెప్పించి దారపు ఉండను సంపాదించి అక్కలను చూడగలుగుతాడు రాగి కొండమీద తన పెద్దక్క, శాపవశాత్తు గృద్ధరూపంలో ఉన్న

1. ఐ.యస్.ఆర్ పబ్లికేషన్స్, నెల్లూరు
2. మారుతి పబ్లికేషన్స్ విజయవాడ, 1979

భర్తతో, రెండో అక్క వెండికొండమీద ఎలుగుబంటి డర్తతో, చ్చినక్క బంగారు కొండమీద మొసలి రూపంలో ఉన్న భర్తతో ఉంటారు విజయవర్మ తన ఛావలకు సూర్యకుమార్తె ద్వారా శాపవిముక్తి లభిస్తుందని తెలుసుకొని, వారిచ్చిన రుమాలు బంకసీసా సాయంతో సూర్యకుమార్తెను కలుసుకొని ఆమెను వివాహం చేసుకుంటాడు కర్కోటక రాక్షసుడు సూర్యకుమార్తెను అపహరించుకుని పోతాడు ఆమెను వెతుక్కుంటూ దారిలో మంత్రగత్తెను మెప్పించి గుర్రం సంపాదించి, తూర్పుసముద్రం చేరుకుని రాక్షసుని ప్రాణం వున్న బాతు గుడ్డును నాశనం చేసి, రాక్షసుణి చంపి సూర్యకుమార్తెను తీసుకొని తన ఛావలకు విముక్తి కలిగించి, చంద్రగిరి చేరుకుని రాజై రాజ్యపాలన చేస్తాడు.

జయశ్రీ: మల్లిక్ గారి రచన "చంద్రాలయం" 1 మాళవ దేశాన్ని కిశోర సింహుడు పరిపాలిస్తు ఉండేవాడు. చుంతి మణివర్మకు మాంత్రికుడు కావాలనే కోరిక ఉండేది. రాజ్యంలో కల్లోలం సృష్టిస్తాడు. మణివర్మ కేశపాలుడనే మాంత్రికుణ్ణి ఆశ్రయిస్తాడు, కేశపాలుడు తలపెట్టిన మారజహోమానికి వెయ్యి మంది పతివ్రతా స్త్రీలను బలిపెట్టాలి. చివరిగా మణివర్మ భార్య మేఖల అతని దృష్టిలో పడుతుంది. మేఖల కలలో నాగేంద్రుడు కనిపించి పారిపోవ్వుంటాడు. మేఖల పారిపోయి ఒక మునిని ఆశ్రయించి ఆముని సాయంతో తన కొడుకు నాగేంద్రును అణిమార్చి, అష్ట సిద్ధులతో సిద్ధ హస్తుడిగా తయారు చేస్తుంది నాగేంద్రుడు మణివర్మను, కేశపాలుణ్ణి సంహరించి మాళవ దేశాన్ని చేరుకుంటాడు.

కుటిల స్వభావులకు నాశనం తప్పదని ఈ నవల తెలుపుతుంది.

సింగంపల్లి అప్పారావుగారి పిల్లల నవల 'సముద్రపు దొంగలు', కేరళదేశాన్ని కులదీపుడు పరిపాలించేవాడు. ఆ రాజ్యంలో కృష్ణాపురం అనే ఊళ్ళో "రాజమల్లు" అనే డెన్నె వాని కొడుకులు గోవర్ధనుడు, విశ్వనాథుడు. కూతురు అవరంజి. పెద్దవాడైన గోవర్ధనుడు మాధవ స్వామితో చేపలు పట్టడానికి సముద్రం పైకి వెళ్ళేవాడు. ఒక రోజు వాళ్ళకు సముద్రంలో ఒక సీసా కొట్టుకు రావడం కనిపిస్తుంది. ఆ సీసాలో కాగితపు పొట్లంలో కొన్ని వెంట్రుకలు ఉంటాయి. ఆ కాగితం మీద కాంచనరేఖ అనే

1. మారుతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979.
 2. బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979

మయూరి ద్వీప రాకుమారి పయనించే పడవ తుఫానులో చిక్కుకోగా తాను మాత్రం ఒక ద్వీపాన్ని చేరినట్లు, తనని రక్షించమని అందులో ఉంటుంది. గోవర్ధనుడు, మాధవస్వామి, విశ్వనాథుడు, అపరంజి ఒక పెద్ద పడవ అద్దెకు తీసుకొని రాకుమారిని వెదుక్కుంటూ బయలుదేరి, కనుక్కుంటారు. సముద్రపు దొంగల బారినుండి ఆమెను కాపాడి తండ్రి దగ్గరకు చేరుస్తారు. బాల్యంలో తప్పిపోయిన గోవర్ధనుడు కులదీపుని కొడుకని తెలుస్తుంది. గోవర్ధన, కాంచన రేఖల వివాహంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది

ఆపదలో ఉన్నవారిని ఆదుకుంటే దేవుడు మనకు మేలు చేస్తాడని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

ఆలూరి భుజంగరావుగారి బాలల బొమ్మల నవల 'అంతాగమత్తు' తండ్రి చనిపోయే నాటికి రాముడికి పదేళ్ళు. తల్లి తప్ప ఇంకే సంపద లేనివాడు. ఆ ఊరి రాజు సైన్యంలో చేరమని నిర్బంధిస్తాడు. ఆ రాజు నిరంకుశ పాలన రాముకు నచ్చదు. ఒకరోజు ఉన్న ఒక్క ఆవును గ్రామాధికారికమ్మి, అతనిచ్చిన మూడు విత్తనాలను భూమిలో పాతిపెడతాడు. ఉదయం లేవగానే భూమిలోకి చొచ్చుకొని పోయిన మొల్చిన చెట్టును చూసి దాన్నెక్కి సొరంగంలోకి దిగిపోతాడు. అలా ప్రయాణించి ధూమ్రవర్ణుడను రాక్షసుణ్ణి కలుసుకుంటాడు. అక్కడనుండి ప్రయాణించి అన్ని అంగళ్ళు యంత్రాలతో నడిచే పటణాన్ని చేరుకుంటాడు. ఆ పట్టణంలో ఉంటున్న ఒకే ఒక బాలుడు సుధీర్ తో బయలుదేరి స్వర్ణ దేహుడనే రాక్షసుణ్ణి చూస్తాడు. ఆ పట్టణంలో కొందరు ఒక మ్యాయిని వేలం పాడడం చూస్తారు. ఆ అమ్మాయి పేరు మల్లిక. ఏడిసే ముత్యాల రాలతాయి, మల్లికను రక్షించి అక్కడినుంచి ప్రయాణించి ఒక గమ్మత్తయిన నగరాన్ని చేరుకుంటారు. ఆ నగరంలో ప్రతిరాత్రి కొంతమందిని పాము కాటువేసి చంపుతుండేది. అదేమిటో కనుక్కోవాలని ప్రయత్నించిన రాముణ్ణి పాము కాటేస్తుంది. నిద్రాశుడి రాజ్యంలోని ఒక శివాలయ పూజారి మెడలోని మాణిక్యాన్ని తాకిస్తే రాముడు బ్రతుకుతాడని ఒక వృద్ధుడు చెబుతాడు సుధీరు అక్కడకు చేరుకుని నిద్రాశుడి రాజ్యంలో బందీ అవుతాడు. మల్లిక వెండి బెత్తం సహాయంతో సుధీర్ ను విడిపించి, మాణిక్యాన్ని తెచ్చి రాముడుకు తాకించగా రాముడు బ్రతుకుతాడు. తల్లిని బాధించి ఆ ఇంటిని దోచు

1. శ్రీనివాస పబ్లిషింగ్ హౌస్, విజయవాడ, 1962

కుంటున్న సమయంలో అందరూ అక్కడికి వస్తారు. రాజుని సొరంగంలో తోసి ప్రజలంతా సంతోషంతో ఆ సొరంగాన్ని పూడ్చిపెట్టి హాయిగా ఉంటారు

ప్రజల్ని బాధపెట్టిన రాజు తగిన శిక్ష అనుభవిస్తాడు ఈ చాలల నవలలో.

పిల్లలకు ఆనక్తి పుట్టించే అనేక విషయాలు, బోధిస్తూ పిల్లల కోసం పాయసం సుబ్రహ్మణ్యంగారు “శాంతిపావురం” 1 అనే నవలను వ్రాసినారు.

రాజు, మాధవి అనే మెరికల్లాంటి ఇద్దరు పిల్లలు అద్భుతమైన సాహస యాత్ర చేసి పాతాళంలోకంలో ఉన్న “శాంతిపావురాన్ని తెచ్చి విశాల భారత దేశపు వివీల గగనంలో ఎగుర వేస్తారు.

భారత దేశంలో అన్యాయాలు, అక్రమాలు, బానిసత్వం, దోపిడి, దౌర్జన్యం పెరిగి శాంతి నశించి పోయిందని రాజు, మాధవి అనే ఇద్దరు పిల్లలు తల్లి దండ్రులకు చెప్పకుండా శాంతి పావురం కోసం దేవమహర్షి దర్శనార్థం బయలుదేరుతారు. కాటికాపరి మల్లయ్య చెప్పిన వైనాన్ని బట్టి దెయ్యాల మర్రి దాటి, అమృత హృదయం గల “రుద్రపాలి” అనే రాక్షసి పుహావిజ్ఞాన భనియైన “జాబాలి” అనే చిలుక సాయంతో ధేవమహర్షి దగ్గరకు చేరి, వారి సాయంతో పాతాళ లోకంలో ప్రవేశించి శాంతి పావురాన్ని విడిపించుకొని వచ్చి, వివీలగగనంలోకి ఎగుర వేస్తారు. తమ బిడ్డలు సాదించిన విజయానికి ఆ పిల్లల తలిదండ్రులు ఎంతో ఆనందిస్తారు.

దేశంలో శాంతి నెలకొనాలంటే బిన్నారి పాపలు తమ కర్తవ్యాన్ని సక్రమంగా నిర్వహించాలని. ఈ పిల్లలే దేశభవిష్యత్తుకు బంగారు బాట వెయ్యాలని ఈ నవల ఉద్దేశ్యం. ఈ నవల ద్వారా పిల్లలకు విజ్ఞాన వినోదాలు లభిస్తాయి.

శ్రీ వాత్సవ గారి పిల్లల నవల “జిల్లారు జాబాలి”² బాబి. ఉమ స్నేహితులు. వీళ్ళతో పాటు చాల మంది పిల్లలు స్కూల్లో చదువుకుంటూ ఉంటారు. వీరందరికి ఇష్టమైన టీచరు అనసూయ, తోటమాలి జగ్గు. అందరి దగ్గర డాలి అనే కుక్క చను

1. చిత్తూరు జిల్లా రచయితల సహకార ప్రచురణ సంఘం, చిత్తూరు, 1979

2. కళ్యాణి పబ్లికేషన్స్, తెనాలి.

వుగా ఉంటుంది. పీఠం దరికి నేస్తం జల్తారు జాబిలి. జల్తారు జాబిలి ఊరికి అసతల కొండ దిగువ మరొక కొండలో ఉంటాడు, అతడు పిల్లల్లో కొత్త బావాలు కలిగించాలని వాళ్ళకు జాలి, క్రేపు, ఐకమత్యం నేర్పిస్తుంటాడు. జల్తారు జాబిలి తన పిల్లన గోవితో.

“జల్తారు జాబిలి జతకూడగ రాచెలి” అంటూ పాడుతూ పిల్లలందరినీ “ఆనందపురి” అనే కొత్త లోకానికి తీసుకు వెళ్తాడు. ఆనందపురి రాజభవనంలో ఏడుగురు విచారాలు ఉండవు. అందం. ఆనందం, శాంతి ఇవి తప్ప ఇంకేవి కనిపించవు. ఆనంద పురిలో బీద, గొప్ప తారతమ్యాలుకాదు, అందరూ ఒక్కటే. ఆనంద పురికి జగ్గయ్య కొత్త ప్రధాని అవుతాడు. అనసూయ టీచరుకు, జగ్గయ్యకు వివాహం జరుగుతుంది. మళ్ళీ జల్తారు జాబిలి ఆక్కడనుండి ఇంకొక చోటుకి వెళ్ళిపోతాడు.

పిల్లల్లో కొత్త బావాలు, కొత్త ఆలోచనలు కలగజేయడం, వారిలో ప్రెషు నప్పు, ఆప్యాయత. ఉండాలనుకోవడం. బీద, గొప్ప తేడా మరచి అందరూ ఐక మత్యంగా ఉండాలనేదే ఈ నవల ఉద్దేశ్యం ఈ నవలలో బాపుగారి బొమ్మలు పిల్లల్ని ఆకరిస్తాయి.

తెలుగు బాలబాలికల హృదయాలకు ఆహ్లాదం. ఆనందం, ఆశ్చర్యం కలిగే విధంగా తెలుగుల జీవితాలను, వారి ఆచార వ్యవహారాలను, నాగరికతా వైభవాన్ని ఇతి వృత్తాలుగా చేసుకొని, పిల్లలకు అర్థమయ్యే స్వచ్ఛమైన భాషలో అంతటి నరసింహం గారు పిల్లల కొరకే కొన్ని నవలలను వ్రాసినారు.

1. కోట వీరన్న సాహసం.
2. ఉదయగిరి పోలన్న దైర్యం.
3. మంత్రాల రాసున్న మొండితనం.
4. కవిగారి బాల్యం

1 సమతా సాహితీ, విశాఖపట్నం, 1972

2. సమతా సాహితీ, విశాఖపట్నం, 1961 ద్వీ. ము. 1962, తృ. ము. 1965

3, 4, సమతా సాహితీ, విశాఖపట్నం, 1965, ద్వీ, 1972 చ, ము. 1972

ఈ నవలల్లో మన పాత చరిత్రను, ధూగోళాన్ని, జంతువులను, వృక్షాలను గురించిన విజ్ఞానంతో పాటు మన సంఘ జీవన విధానాన్నికూడా సందర్భోచితంగా రచయిత వివరించినారు. ఒకనాడు మన సంఘంలో సర్వత్రా వ్యాపించి, ఈనాడు మటుమాయమైపోయిన మంత్ర, తంత్ర విద్యలు, క్షుద్రవిద్యలు దయ్యాలు, భూతాలు గురించి వివరంగా తన రచనల్లో చిత్రించినారు.

ఈ నవలల్లో కథానాయకులైన రామన్న, పోలన్న, వీరన్న చేసిన సాహసాలు, అద్భుతాలు, పిల్లలకు ఆశ్చర్యాన్ని కలుగ జేస్తుంది, ఆ కాలంలో క్షుద్ర విద్యల్ని అన్ని జాతులవారు అభ్యసించేవారు. దెయ్యాల్ని వశీకరణ మంత్రం ద్వారా వశపరచుకొనే వారు శక్తిని ఆరాధించే సమయంలో జంతుబలలే గాకుండా పసిబిడ్డలను కూడా బలి యిచ్చేవాళ్ళు. మంత్రగాళ్ళు “మోడి” ని నిర్వహించే వాళ్ళు. “మోడి” అంటే మంత్రగాళ్ళు మంత్రాలతో రమబలా బలాలు నిర్ణయించుకోవడం. ఆకాలంలో నేటి చాల జోరుగా సాగుతుండేది. ఈ నవలా కాలం నాటికి “నేతబడి, కనుకట్టు విద్య” బాగా ప్రచారంలో ఉండేవి. కాటేరు మంత్రం స్త్రీలపైన ప్రయోగించేవారు. ఇటువంటి మన కథానాయకుడు రాముడు తప్పించి ప్రజలకు మంచిచేసేవాడు. పూర్వపు వల్లెటూళ్ళు ఎలా ఉండేవో అప్పటి జీవితం ఎలా ఉండేదో పిల్లలకు అర్థమయ్యే రీతిలో రచయిత చక్కగా చిత్రించినాడు.

ఈ నవలలు పిల్లల్లో విజ్ఞానంతో పాటు ఆనందం కలుగజేసి వారిని ప్రభా వితుల్ని చేస్తాయి

మంత్ర, తంత్ర, ఇంద్రజాల, మహేంద్ర జాల విద్యలతో బాలల మనసుల్ని రంజింపచేసే రసవత్తరమైన బాలల నవల చివుకుల పురుషోత్తం గారి “బంగారం ఎలా చెయ్యాలిI” రసవత్తరమైన ఈ బాలల నవల ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో సేరియల్ గా వెలువడి విశేష ప్రజాదరణ పొందినది.

బంగారం చెయ్యాలని మానవజాతి కలకాలంగా కలలు కంటున్నది. బంగారం చెయ్యాలనుకుని చాలా మంది సన్యాసులయ్యారు. కాని విజంగా బంగారం ఎలా

1 వాహినీ పబ్లిషింగ్ హౌస్, విజయవాడ 1980

చెయ్యాలి: మంత్ర విద్యలతోనా? స్వర్కషేది చేతనా నిండా పన్నెండేళ్ళు నిండని రాము బంగారం ఎలా చెయ్యాలి? తెలుసుకుంటాడు.

రాము ఎనిమిదో క్లాసు విద్యార్థి. ఒక రోజు రాము “మాయా మంత్రాలలోకం” సినిమా చూసి ఎల్లయినా బంగారం తయారు చెయ్యాలనుకుంటాడు. స్వర్కషేదితో బంగారం చెయ్యవ్వని చదివి, మాలకొండ అడవులకు కుక్కరాజుతో సహా వెళతాడు. అక్కడ హిస్టరీ ప్రొఫెసర్ జనార్దనరావు, వారి అమ్మాయి నీరజుతో పరిచయమవు తుంది. వారిద్దరూ కలసి పాడుబడిన మండపం చేరి, లోపలకు ప్రవేశించి లక్ష్మీదేవి విగ్రహం చేరుకుంటారు. అక్కడొక మానవ అస్తింజరం కనబడుతుంది. లక్ష్మీదేవి విగ్రహందగ్గర ఒక గుంటలో మట్టిపిడత కనిపిస్తుంది స్వర్కషేది దొరికిందని ఆనందపడు తుండగా దాన్ని కొండయ్య కాజేస్తాడు, చివరకు బాగా చదివి మంచి ఉద్యోగం సంపా దించి బంగారు కొనడం లేదా మైనింగ్ అండ్ మెటల్జీ చదివి బంగారం యురేనియం డోరియం, వజ్రాలు ధూగర్బంనుండి వెలికి తీయడం లాంటి మార్గాలతో బంగారం ఎలా తయారు చెయ్యాలి? రాము తెలుసుకోవడంతో నవల ముగిసి పోతుంది.

రాము దైర్యసాహసాలు, పట్టుదల, టాంటులు పేల్చి పులివి తరమడం అనేవి ఈ నవలలో పిల్లలకు మార్గదర్శకాలు.

కిష్టడనే కుర్రవాడు ఇల్లు వదలి పారిపోయి సిద్దుడిగా మారడం మల్లాది అవచాని గారి “పారిపోయిన పిల్లవాడు” 1 అనే బాలల నవలలోని ఇతి వృత్తం.

చాలమంది పిల్లవాళ్ళు ఇటు విడిచి పారిపోవడం మనం నిత్యం చూస్తున్న విషయమే, అయితే అలా పారిపోయి చెడు సావాసాలు చేసి దేశదిమ్మరులుగా తయారై దొంగతనం మొదలైన నేరాలు చేసి చివరకు “సర్దిపైతు స్కూళ్ళ” లో చేరుతుంటారు. ఈ నవలలో పారిపోయిన పిల్లవాడు తల్లిదండ్రులు లేని పదేళ్ల కిష్టడనే కుర్రవాడు. అలా వెళ్ళి పోయిన కిష్టడు అర్ధరాత్రి ఒక సాధువును కలుసుకుని అతని ద్వారా కొన్ని నిధులు సంపాదించి ధనవంతుడవుతాడు. కిష్టడికి పెళ్ళిరోజున ఆ సాధువు కనిపించి తనతో రమ్మంటాడు. సంపదలంతా చెల్లెలికి అప్పగించి సాధువుతో వెళ్ళిపోతాడు.

1 విద్యోదయ పబ్లికేషన్స్, కడప, 1962

ఆరోగ్యాన్ని రోగార్తులకు ధారపోసి, వయస్సును వైష్ణవ సాధువుకిచ్చి, శరీరాన్ని గురుదేవునికి కానుకగా ఇచ్చి చివరకు ఆత్మజ్ఞానం పొందుతారు.

ఈ నవలలో మహాపురుషులు పొందిన స్థితులు చూపిన అద్భుతాలు పిల్లలకు ఆశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని కలుగజేస్తాయి.

3. 1. 2. పశు పక్ష్యాదులు పాత్రలుగా గల జానపద బాలల నవలలు:

పక్షులకు జంతువులకు మానవ జీవన విధానాన్ని ఆపాదించి, నవలా లక్షణాలతో కొంతమంది నవలలు వ్రాసినారు. ఈ నవలలే కొంత కాలానికి సీతలి ప్రబోధించే నవలలుగా పరిణమించాయి. బాల సాహిత్యంలో సీతలి ప్రబోధించే నవలలకు సమున్నత స్థానం ఉంది. జంతువులు పాత్రలుగా గల నవలల్లో సీతి ప్రధానంగా ఉంటుంది. "సీతి అనేది బ్రతుకులో ఒక చక్కనిరీతికి మార్గం, సీతి లేని మనిషి బ్రతుకు నిరర్థకం" అన్నట్లు ఖారతీయ సంస్కృతిలో సీతికి అత్యధిక ప్రాధాన్యం ఉంది. సీతులు పిల్లల చేత వర్ణింపబడినవని ప్రమాత్రాన వాటిని పిల్లలు అనుసరించారు. పుస్తకరూపంలోనో నవలా రూపంలోనో సీతిని మిశ్రితం చేసి అందిస్తే ఆ సీతి పిల్లల మనస్సులో బాగా హత్తుకుంటుంది ఈ సీతిని ప్రబోధించే నవలలు చదవడం వల్ల పిల్లల్లో లౌకిక జ్ఞానం, వ్యవహార దక్షత, అలవడుతుంది. ఈ నవల్లో మనుష్యులు, జంతువులు పక్షులు క్రిమికీటకాదులు కలిసి మెలసి మాట్లాడుకుంటాయి ఇలాంటి ఇతివృత్తాలు, గల నవలలంటే పిల్లలు అమితంగా ఇష్టపడతారు, వాటిని చదివి వారు మానసికానందాన్ని పొందుతారు. సత్రప్రవర్తనకు మూలకారణమైన సీతిని చిన్నప్పటినుండే పిల్లలు నేర్చుకోవాలంటే సీతిని ప్రబోధించే నవలలు వారిచేత చదివించాలి. జంతువులు, పక్షులు, క్రిమికీటకాదులు పాత్రలుగా గల నవలలు చదవడం వలన పిల్లల్లో ఎక్కువ కుతూహలం కలగడమే కాకుండా జంతువులపట్ల పక్షులపట్ల అభిమానం, సానుభూతి ఏర్పడుతుంది. ఈ నవలలు పిల్లలకు కేవలం వినోదాన్నేగాక, విజ్ఞానాన్ని, సీతిని సత్ప్రవర్తనను, ఉత్సాహాన్ని, ఊహాశక్తిని పెంపొందించి పిల్లలకు సందేశాన్ని కూడా అందిస్తాయి.

జంతువులు పాత్రలుగా గల సీతిలాయకమైన బాలల బొమ్మల నవల పాతూరి ప్రసన్నం గారి "సుఖీభవ" 1 మృగ వనాన్ని "సమవర్తి" అనే పేరు గల సింహరాజు

1. న్యూ స్టూడెంట్సు బుక్ సెంటర్. విజయవాడ. 1975

పరిపాలిస్తూ ఉండేవాడు. రాజు గారికి సంతానం లేదని. రాజు ముసలి వాడయిపోతున్నాడని ఆ రాజ్యానికి సమర్థవంతుడైన మరొకరిని రాజుగా చెయ్యాలని కుటీలుడనే నక్క అడవంతా ప్రచారం చేస్తుంది. తన యాటకపు మాటలతో రాణి గారి ప్రాణు సంపాదించి గర్భవతివన రాణి చావుకు కారణమవుతుంది. తోయలో పడిన రాణి పిల్లవాణ్ణి కని మరణిస్తుంది. ఆ రోయిలో గొర్రెల కాపరి సింహం పిల్లను చూసి ముచ్చటపడి తన గొర్రెలతో పాటు పెంచుతుంటాడు. కుటీలుడు రాజు మీద దండెత్తడానికి కల్లోలం లేవదీసే సమయంలో గూడచారి పావురం యువరాజు బ్రతికి ఉన్నాడనే వార్త తీసుకొని వస్తుంది. వెంటనే రాజు మంత్రి భల్లూకపతి వెళ్ళి యువరాజును తీసుకు వచ్చి రాజ్యానికి పట్టాభిషిక్తుని చేస్తారు. దర్మ బద్ధంగా యువరాజు పాలించే ఆ రామ రాజ్యంలో స్వార్థపరులైన కుటీలుడు లాంటి వారికి స్థానంలేక పోయింది.

నీతిగా బ్రతికేవారికి మంచి జరుగుతుందని అవిసీతి పరులకు కష్టాలు పనితప్ప ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

జంతువులు పాత్రలుగా గల మరొక నీతిదాయకమైన, నవల యం ఫిరోజుమగారి “ఉడుతా ఉడుతా చూత్, అట్టమీద లోపలి బొమ్మలు పిల్లలకు ఆకర్షణీయంగా కనబడి ఉత్సాహాన్నిస్తాయి.

ఒక ఉడుత పిల్ల తన తల్లి మాట వినకుండా చెట్టు తొర్రనుండి బయటకొచ్చి దారి తప్పి అనేక కష్టాలనుభవించి తాబేలు, కుండేలు. ముంగిన, రామచిటక కప్ప. సీతాకోక చిలుకలతో స్నేహం చేసి వాటి ద్వారా ప్రేమ ద్వేషాన్ని హరిస్తుంది. అహింస ముందు హింస అంతర్ధానమవుతుంది మంచితనంతో మంచి మాటలతో శత్రువును మిత్రునిగా మార్చుకోవచ్చు.

“అపాయం వస్తే ఉపాయంతో తప్పించుకోవాలి”

“ఒక దుర్మార్గుడైన మిత్రునికంటే ఒక సన్మార్గుడైన శత్రువు మేలు”

“దురాశ మానవుణ్ణి అదోగతి పాలు చేస్తుంది”

“దైర్యంగా ఉంటే ఏ క్లిష్ట సమస్య వచ్చినా నిరాశ చెందక పరిష్కారానికి ప్రయత్నించాలి విజయం దానంతట అదే సిద్ధిస్తుంది”

1. 1. న్యూస్టూడెంటు బుక్ సెంటర్ విజయవాడ 1978

“కోపతాపాలతో కలహించు కోవడం వల్ల అన్ని పక్షాల వాళ్ళు నష్టపోతారు.

“అభ్యుదయానికి, విజ్ఞాన విశ్వాసాలకు హృదయ పరిపక్వానికి. సుఖ జీవనానికి విద్య అత్యంత ముఖ్యం”

అనే నీతులు నేర్చుకొని, పెద్దల మాట వినని వాళ్ళు ఎలా కష్టాలు పాలవుతారో స్వయంగా తెలుసుకుని ఉడుత పిల్ల తల్లిని చేరుకోవడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

పంచతంత్ర కథలు పుటిస్తే ఈ నవల కూడా ఒక ప్రయోజనాన్ని కాంక్షించి పుట్టించనవచ్చు,

యుగంధర్ గారి బాలల బొమ్మల నవల “నక్కజిత్తులు కుందేలు” I ఎత్తులు జంతువులలో కెల్ల కుందేలు చాలా తెలవిగలదని ప్రతీతి. జిత్తుల మారి నక్క కుందేలును ఎత్తైన పడగొట్టి లాను మంచి తెలివి తేటలు సంపాదించుకోవాలనుకుంటుంది. చాలా సార్లు ప్రయత్నించి భంగపాటు పడడం ఇందలి ఇతివృత్తం. ప్రతిసారి నక్క చేసే ప్రయత్నం, దాన్ని కనిపెట్టి కుందేలు వేసే ఎత్తులు, పిల్లల్ని కడుపుబ్బ నవ్విం చగలవు.

మంచి వాళ్ళ జోలికి పోయినా, వాళ్ళని చెరుపుదామని ప్రయత్నించినా ముప్పు తప్పదని ఈ నవల తెలుపుతుంది.

ఎ. సాయికుమార్ గారి రచన “విత ఎలుగు” గలిఖిలి అనే జంతు రాజ్యాన్ని చిట్టిగారనే సింహరాజు పరిపాలిస్తుండేవాడు. మంత్రి నక్కారావు రాజ్యంలో అల్లర్లు లేపి, ఏనుగు ఈరయ్యకు, ముళ్ళపంది గిలికు, జీరావు చిన్నయ్యకు ఖడ్గ మృగం కనకయ్యకు పదవుల ఆశచూపి తనపైపు తిప్పుకుని రాజుని అంతం చెయ్యాలని ఆలోచిస్తాడు. ఎలుగు నారిగాడికి సారాయి పోయింది రాక్షసుడి తలబొమ్మను ముఖానికి తగిలించి, ఒంటికి సున్నం పూయించి, “విత ఎలుగు” గా తయారు చేయించి రాజ్యంలో అలజడి రేపిస్తాడు. కుందేలు వల్ల నిజం తెలుసుకున్న రాజు నక్కను అక్కడికక్కడే చంపేస్తాడు. మోసగాడయిన నక్క పీడ వదలి గలిఖిలి రాజ్యం ఆనందంగా ఉత్సవం జరుపుకుంటుంది.

1. యుగంధర్ బుక్స్, విజయవాడ

2. బొమ్మల బాల పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు

మోసం ఎప్పటికీ దాగదని, మోసగానికి దండన తప్పదని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

ఎ. సాయికుమార్ గారి బాలల బొమ్మల నవల “గుడ్లగూబ వైద్యం”¹ జిగిబిగి అనే పక్షిరాజ్యంలో పిచ్చుగడనే సోమరి ఉండేవాడు. తల్లి ఎంత బ్రతిమాలినా పని చేసేవాడు కాదు. కోయిలవ్వ ప్రారంభించిన పిచ్చుక చచ్చినట్లు నటిస్తుంది.

తల్లికి వైద్యం చేయడానికి గుడ్లగూబ రాలేదు, గుడ్లగూబ దగ్గర వైద్యానికి ఎవ్వరిని పోవద్దని గుడ్లగూబకు వైద్యంరాదని ప్రచారం చేయిస్తుంది. ఆరాజ్యంలోని శత్రువులు గుడ్లగూబను బంధించి రాజుకు విషపు ఇంజక్షన్ ఇచ్చి చంపమని బెదిరిస్తారు పిచ్చుగూడి వల్ల రాజకీయ కుట్రదారులంతా బంధీలవుతారు. గుడ్లగూబ ఆరోజునుంచి ఉన్నవాళ్ళకి, లేనివాళ్ళకి అందరికీ వైద్యం చెయ్యాలనుకుంటుంది. పిచ్చుగూడికి ఉద్యోగం దొరకడంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

ప్రతి ఒక్కరూ మంచిగా ఉండాలని బీద, గొప్ప తారతమ్యంలేకుండా అందరిని సమానంగా చూడాలని ఈ నవల తెలుపుతుంది.

మధురాధర్ గారి బాలల బొమ్మల నవల “నక్కమావ” అనగనగా ఒక అడవికి సింహరాజు రాజుగా ఉండేవాడు. అతని ఏలుబడిలో ఎన్నో జంతువులు హాయిగా ఉండేవి. ఎంత మోసం నేర్చినా నక్క బలంలో తక్కువదని జంతువులు దాన్ని చిన్న చూపు చూస్తుండేవి. ఎలాగైనా కష్టపడి జంతు జాతిని అదుపులోకి తెచ్చుకోవాలని బ్రహ్మాను గూర్చి తపస్సు చేసి, అన్ని జంతువులను మించిన తెలివి తేలిక వరంగా పొందుతుంది. నక్క “జిత్తులమారిగా” టక్కరిగా నక్కజిత్తులు ప్రదర్శిస్తూ అడవిలోని జంతువులను ముప్పుతిప్పలు పెట్టసాగింది చివరకు నక్కశాధి ఓరించలేని జంతువులు నక్కమామను తమలో కలుపుకొని జంతు ప్రపంచానికే తెలివిగల వీరునిగా సన్నానిస్తాయి.

ఎ. సాయికుమార్ గారి రచన “చిరుత మాంత్రికుడు” “గడబిడ” అనే జంతు

1. కి. బొమ్మల బాల బాబి కేషన్స్ మద్రాసు.

2. బుజ్జాయి పబ్లి కేషన్స్, మద్రాసు.

వులు మాయమవుతాయి. చివర మాంత్రికుడు జంతువులను మాయం చేస్తున్నాడని కుందేలు గాని కనుక్కుంటాడు. తనేమైనా పరవాలేదని రాజ్యంలోని జంతువుల్ని కాపాడాలని కుందేలు చిరుత మాంత్రికుని గురువైన డిండుభున్ని కలుసుకుంటుంది. డిండుభుడనే ఆ కోతి సాయంతో చిరుత మాంత్రికుణ్ణి అతని పరివారం ఉన్న ఆ గుహను మాయం చేస్తుంది. కుందేలమ్మ కుందేలు పెళ్ళితో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

మంచి మనస్సుంటే ఏదైనా సాధించవచ్చని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

శ్రీమతి దుర్గావినోద్ బాబుగారి రచన “కుందేలలుడు”¹. జంతువుల్లో కెల్ల కుందేలు తెలియింది. ఈ కుందేలు రెండు పక్కల అచ్చుగల శాణేన్ని పెట్టుకొని అడవిలో అందర్ని మోసగించి పందెం గెల్చుకుంటూ ఉంటుంది. సేనాని ఎలుగుబంటు కుందేల్ని బంధిస్తాడు. రాజుని మోసగించి తాము రాజు కావాలనుకునే మంత్రి నక్కని సేనాని ఎలుగు బంటును, ఒక సింహాన్ని మోసగించి ఒక గుహలోకి పంపి బలమైన రాయిని అడ్డుపెట్టుంది. వాటిని మోసగించి సింహరాజుని కాపాడుతుంది.

“బుద్ధి బలంతో సాధించలేనిదేది లేదని” ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

జంతువులు, మనుషులు కలిసి మెలిసి జీవనం సాగించేటట్లు కొంతమంది రచయితలు నవలలను వ్రాసినారు. మనుషులు, జంతువులు కలిసి మాట్లాడు కోవడం కనిపిస్తుంది.

బాల ప్రపంచమనే కలువకొలను రచనా కలువలను వికసింప చేసి, బాల మనసులను ఆహ్లాదపరచి పసి హృదయాలలో నదా ఆనంద తరంగాలు నింపిన కలువకొలను సదానందగారి “బంగారు నడిచిన బాట”² చక్కని సీతి దాయకమైన నవల. ఈ నవలకు సదానందగారే పిల్లలను ఆకట్టుకునే, సులభగ్రాహ్యమైన అందమైన బొమ్మలు పేయడం మరింత ప్రశంసనీయమైన విషయం. ఈ నవల 1966 వ సంవత్సరం కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉత్తమ నవలా బహుమతిని పొందినది.

1. బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు.
2. పద్మశ్రీ ఆండ్ కో, చిత్తూరు, 1965.

బంగారు ఒక సజ్జనుడు. అతని ప్రపంచం అడవి అతని నీతి బోధలకు తలబగ్గి అడవి ప్రాణులు ఉత్తమ జీవితాన్ని గడుపుతుండేవి. మురళి, ఆవులు అతని ఆస్తి మనుషుల్లో లాగానే అడవి ప్రాణుల్లోనూ స్వార్థజీవులు, హింసోన్ముత్తులు ఉండేవి, ఈ జాతికి చెందినవే టక్కుటమారమనే నక్క, పర్వమంగళ మనే పులి, అడుగడుగునా నెయ్యం కోరిన బంగారు మంచినీ గుర్తించక పులి హత్యలకు, అత్యాచారాలకు ఓగు తుంది. బంగారు ఆవుల్ని నాశనం చేస్తుంది. అయిగ నేరని అజాత శత్రువు అలిగిననాడు శత్రువుల గుండెలు బ్రద్దలు కాక మానవన్నట్లు నక్క, పులి, పీడవదలి, అడవిలోని ప్రాణులంతా హాయిగా ఉండేటట్లు చిత్రించడం ఈ నవలలోని విశేషం.

తన మాటలు పాటలుగా, కథలుగా, నవలలుగా అల్లి తెలుగు బాలబాలికలకు ప్రేమాస్పదుడైనాడు నార్ల చిరంజీవి. పిల్లల్ని అలరించి, ఆనందింప చేయడానికి సాహిత్యాన్ని సాధనంగా చేసిన నార్ల చిరంజీవి కలం నుండి వెలువడిన నవల “పేను పెసర చేను”¹ పిల్లల్ని అలరించి, ఆనందింప చేసే నవల.

అదొక అడవి. ఆ అడవిలో ఒక పేను నివసిస్తుండేది. దానికొక కుటుంబం. చాలా మంది స్నేహితులుండేవారు. ఆ పేను పెసర చేను వేస్తుంది. దాని వలన అడవి లోని జంతువులకు ఆనందం చేకూరుతుంది. కాని ఆ దేశాన్నేలే రాజు దురహంకారంతో దుష్టబుద్ధితో ఆ చేను పాడు చేస్తాడు. అల్ప జంతువైన ఆ పేను అదైర్య పడక అందరినీ కూడగట్టుకుని ఉపాయంతో రాజును ఓడించి శాంతిని రాపాడుతుంది.

కిరీటాలను ధరించే రాజులకు ఈ భూమి మీద జీవించడానికి ఎంత హక్కుందో జంతువులన్నింటికి అంతటి హక్కుందని పేను పాత్రద్వారా ఈ నవలలో నిరూపితం.

శ్రీమతి ధనం గారి బాలల బొమ్మల నవల “అమ్మైకావాలి”,² శ్రీనివాసయ్య గారు కిన్నెర్లలో ఒక బంగళాలో తన భార్య జానికమ్మ, పిల్లలు లత, రాజు, పెంపుడు

1. విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, విజయవాడ, ప్ర. ము. 1958
ద్వీ. ము. 1977
2. న్యూ స్టూడెంట్స్ బుక్ సెంటర్, విజయవాడ, 1978

పిల్లలు రాణీ, జానీ, సోనీ. చెవుల పిల్లలు సీత, రాధలతో డ్రైగర్ అనే కుక్కతో నివసిస్తూ ఉంటాడు. ఒకరోజు శ్రీనివాసయ్య ఒక ఎ.ఐ.గుబంటి పిల్లని తీసుకొస్తాడు. దానికి “బ్లాకీ” అని పేరుపెట్టి ముదుగా పెంచుతుంటాడు. అమ్మ మీద దిగులుతో బ్లాకీ ఏమీ తినేది కాదు. రాణీ, జానీ, సోనీ, బ్లాకీ స్నేహితులవుతారు. తనకు అమ్మకావాలని బ్లాకీ ఏడుస్తుంది. స్నేహితులు ఓదార్చుతారు. ఇంతలో సీత, రాధ కూడా వచ్చి చేరుతారు. ఒకరోజు బ్లాకీతో రాజు సర్కస్ చేయిస్తాడు. అది బాగా చెయ్యలేదని దాన్ని వానబాదుతాడు. బ్లాకీ లేవలేని స్థితిలో ఉంటుంది. డాక్టర్ కు చూపించడానికి తీసుకువెళుతుంటే తల్లి పిలుపు విన్న బ్లాకీ డెబ్బలతోనే జీవించి చూకి తల్లిదగ్గరకు వెళ్ళిపోతుంది

అమ్మకు దూరమైన బ్రతుకు, బ్రతుకు కాదని, ఎన్ని ఉన్నా అమ్మకు సాటి రావని బ్లాకీ పాత్ర ద్వారా ఈ నవలను బట్టి తెలుసుకోవచ్చు

గద్దెలింగయ్య, రావూరి భరద్వాజలు కలిసి రచించిన నవల “రతనాల లోయ”¹ : విద్య కా లాల్లో, వివిధ సమయాల్లో జరిగిన సంఘటనలను, అటు పూర్వ సాహిత్యంలో నూ, ఇటు ఆధునిక సాహిత్యంలోనూ ఉన్న కమనీయ సన్ని వేశాలను ఆధారం చేసుకుని ఈ నవల వ్రాయబడింది. బాల బాలికల మనస్సును ఆకట్టుకుని, వారిలో పరనా శక్తిని పెంపొందించడం ద్వారా, వాళ్ళలో విజ్ఞానాన్ని, వినోదాన్ని సమకూర్చడమే ఈ నవల ముఖ్యోద్దేశం

ఒక అడవిలో కొన్ని కోతులు హరిదత్తుడనే బాబుణ్ణి పెంచి పెద్ద చేయడం ఇందలి ఇతివృత్తం

రామోజీ మనుమడు హరిదత్తుడు. హరిదత్తుని తలిదండ్రులు విజయ గుణవర్మలు విధివశాత్తు చిన్నప్పుడే తప్పిపోయిన హరిధత్తుణ్ణి కోతులు తీసికొని పోయి పెంచుతాయి హరిదత్తుణ్ణి వెతుక్కుంటూ వెళ్ళిన రామోజీకి హరిదత్తు కోతుల మధ్యలో కనిపిస్తాడు హరిదత్తుణ్ణి సంస్కరించి కొతులు సాయంతో రతనాల లోయలో బంగారు రత్నాలను వెలికి తీసి తన రాజ్యాన్ని గెలుచుకుని ఆనందంగా రాజ్యపాలన చేయడంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది

1. ఆదర్శ గ్రంథ మండలి, విజయవాడ, 1956

హరిదత్తుడు రాజునా దోష్టన్ని ముంచి డోకుండా ఒక అందమైన డవనంలో ఉంచి సర్వసౌఖ్యాలు కల్పిస్తాడు

3.1.3 జానపద బాలల వినోద నవలలు :-

వినోదమంటే పెద్దలు పిల్లలు ప్రతిఒక్కరు ఇష్టపడతారు. ఆరోగ్య క్రదమైన హితౌషదం హాస్యం. ఆ హాస్యంలో వినోదం లాస్యం చేస్తూ ఉంటుంది హాస్యం ప్రదానంగా ఉండే నవలలంటే పిల్లలు చెవి కోసుకొంటారు. అది వారి ప్రవృత్తి. బాల సాహిత్యంలో ఈ వినోద నవలల పాత్ర చాలా తక్కువ. ఈ వినోదత్మక మైన నవలలు సంక్షిప్తంగా సరళంగా, హాస్యం ప్రదానంగా ఉంటాయి. వీటిలో మానవతీత లంశాలు చాలా తక్కువగ ఉంటాయి. అప్పుడప్పుడు పశుపక్ష్యాదుల, రాక్షసుల పాత్రలు కనిపిస్తుంటాయి. ఈ నవలల్లో సోమరిపోతులు, మూర్ఖులు, మోసగాళ్ళు దొంగలు ముఖ్య పాత్రలుగా ఉంటారు. అప్పుడప్పుడు ఈ నవలల్లో వినోదానికి తోడు నీతికూడా మిళితమై ఉంటుంది. ఈ నవలలు చదవడం వల్ల పిల్లలు ఆనందాన్ని, మానసిక వికాసాన్ని పొందుతారు.

అవసరాల రామకృష్ణరావుగారి “కేటూ-డూప్లికేటూ”^I పిల్లల వినోదనవల. ఇందులో రాజు-రంగడి మోసాలు పిల్లల్ని కడుపుబ్బ నవ్విస్తాయి.

రాజు-రంగడు స్నేహితులు. వాళ్ళిద్దరూ దొంగలు, మోసగాళ్ళు. ఒకరోజు ఇద్దరూ రాజుగారిని మోసగించి ఇకపై వేల బంగారు కాసులు సంపాదించగా, అది రాజు తీసుకుని వెళ్ళిపోతాడు. అప్పటి నుండి ఒకర్ని ఒకరు మోసం చేసుకోవడం మొదలు పెడ్తారు. రాజు ఆ డబ్బుతో ఏటిబడ్డన పడుకొని నిద్రపోతుంటాడు. రంగడు కనిపెట్టి రాజు ఆ ఏట్లో బండకింద దాచిన డబ్బు కాజేసి గుర్రమెక్కి పారిపోతూ రాజు పక్కన

“రాత్రి చీకచెరుగు
రాజు మోసమెరుగు

1. బుడుగు బుక్స్, విజయవాడ, ప్ర. ము. 1967 ద్వ. ము. 1972

నీరుపల్లమెరుగు

నిజము రంగడెరుగు”

వ్రాసి పారిపోతాడు.

నిద్ర లేచిన రంగడు విషయం కనుక్కుని, రంగడి దగ్గర ఆడబ్బు కాజెయ్యాలని రంగడు ప్రయాణించే దారిలో ఒకజోడు, మైలు తర్వాత మరొక జోడు పడేస్తాడు. రంగడు ముందుకెళ్ళి మళ్ళీ జోడుతో వెనక్కి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు డబ్బు మూటని చెట్టు కింద పెట్టాడు. రాజు ఆ డబ్బు మూటను ఎత్తుకొని పారిపోతూ ఒక చీటి అక్కడ పెడతాడు.

“కాలికి జోడే, కళ్ళకు కారం

వీడిన జోడే, వేసిన గాలం

కుక్క కాటే గొప్పదైతే

చెప్పుదెబ్బా చేతకానిది?”

ఇది చదివిన రంగడు డబ్బు సోధన మళ్ళీ మొదలెడతాడు. ఇలా ఒకరినొకరి మోసం చేసుకుంటూ చివరకు బుద్ధి తెచ్చుకొని ఆ డబ్బును సరిసమానంగా పంచుకొని న్యాయంగా వ్యాపారం చేసుకుని ఒకే మేడలో ఆనందంగా ఒకరినొకరు కేటుడ్లుపెట్టేటూ అని పిల్చుకుంటూ సుఖంగా జీవించడంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

“భగవంతుడి సృష్టిలో అందరూ తెలివైన వాళ్ళే ఉండరు. అమాయకుల్ని ఆదరించాలిగాని అన్యాయం చేయకూడదు. నువ్వు మోసకారివైతే నిన్ను మించిన మోసగాడు మరొకడు ఉండచ్చు. అయినా, దొంగతనం, మోసగించడం మంచి బ్రతుకులు కావని” ఈ నవల ద్వారా తెలుసుకోవచ్చు.

సింగంపల్లి అప్పారావుగారి “పిచ్చివాడి అదృష్టం” I లో నరేంద్రుడి తెలివి తేటలు వినోదాన్ని కలగ జేస్తాయి.

1. బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979

చందనగడ్ రాజ్యాన్ని విక్రమ వర్మ పరిపాలిస్తూ ఉండే వాడు. అతనికి పిల్లలు లేనందున ఒకరోజు ఒక సాధువు రాణికి మంత్రించిన మామిడిపండు ఇస్తాడు. రాణికి “చంద్రకళ” జన్మిస్తుంది. చందనగడ్ కి సమీప గ్రామం “అహారాహార” గ్రామంలో లక్ష్మీబాయి. కుమారుడు నరేంద్రుడు నివసించేవారు. నరేంద్రుడు వదహారు సంవత్సరాల వాడయ్యాడుకాని బుద్ధి మాత్రం వికసించలేదు. అందరూ నరేంద్రుని “మూర్ఖశిష్యా మణి” అనేవారు. నరేంద్రుడు చేసే అవకతవక పనులకు లక్ష్మీబాయికి లాభం కలుగకపోగా, ఆమెకన్నీకష్టాలే కలుగ జేస్తాడు. చివరికి తన మూర్ఖత్వంతో ఇల్లు కాలేస్తాడు ఆమె కోపంతో నరేంద్రుణ్ణి ఇంటి నుండి తరిమేస్తుంది. ఇంటి నుండి తెచ్చుకొన్న రొట్టెలు తిందామని ఒక బావిదగ్గర కూర్చుని ఉన్న నరేంద్రునికి భయపడి, ఆ బావిలో నివసిస్తున్న రాక్షసులు బంగారు కాసులు కురిపించే షరాయి, డేగిసా ఇస్తారు. నరేంద్రుడు లక్ష్మీబాయి, ధనవంతులవడమే కాకుండా, నరేంద్రుడు విద్యాబుద్ధులు నేర్చుకుంటాడు విజయపురి రాజు చందనగడ్ మీదికి దండెత్తి రాగా, నరేంద్రుడు తన డేగిసా సాయంతో వివరీతంగా సైన్యాలను రప్పించి, విక్రమవర్మకు విజయం చేకూర్చుతాడు. చంద్రకళకు, నరేంద్రునికి వివాహం జరగడంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

ఎలక ఎక్కిరించినది ఇల్లు కాల్యం, అమ్మకష్టపడి కొట్టిన వెదుళ్ళను ఏటో పడెయ్యడం, చాకలిదాని బట్టలు కాలెయ్యడం. గంజికుండచెట్టుకి కట్టి కింది నుండి తాగడం, లాంటి నరేంద్రుని చేష్టలు పిల్లలకు వినోదాన్ని కలిగిస్తాయి.

ఆపదలో ఉన్న వారిని ఆదుకుంటే మనకు మంచి జరుగుతుందని ఈ నవల తెలుపుతుంది. ఆపదలో ఉన్న మహారాజును ఆదుకున్న అమాయకుడైన నరేంద్రుడు చందనగడ్ రాజ్యానికి మహారాజు అయ్యాడు.

దేవేంద్రబాబుగారి బాలల బొమ్మల వినోద నవల “త్రాగుబోతు దెయ్యం”¹ ఈ నవలలోని సంబాషణలంతా వంటకాలతో సాగి వినోదాన్ని కలిగిస్తుంది.

అమోమయ రాజ్యాన్ని నలభీమరాజుగారు పరిపాలిస్తుండేవారు. ఆ రాజుగారు పాకశాస్త్ర ప్రవీణులు. సీలాంబర రాజుగారి ఏకైక కుమార్తె పులిహోరను పెళ్ళిచేసు

1. బుజాయి పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు

కోవాలనుకుంటాడు. ఆ యువరాణి రాజును ఒక ప్రశ్న అడుగుతుంది. “నలభీమా? భీమనలులలో ఎవరు గొప్ప వంటగాడు? సరైన జవాబు చెప్పకుంటే సీపని బొబ్బొ బొబ్బొట్లు” అనగానే నలభీమరాజు “నలుడని” చెప్పి పులిహోరను వివాహమాడతాడు. వాళ్ళిద్దరి కొడుకు “అప్పచ్చి”. యువరాజుకు తిండిమీద చాలా మోజు, ప్రీతి. ఎండు మిరపకాయతో చేసిన చట్నీ కంటే, పచ్చిమిరపకాయతో చేసింది నోటికి హితవుగా వుంటుందని తల్లితో వారాల తరబడి వాదించేవాడు. అప్పచ్చిగారిని దెయ్యం ఆవహించడంతో చూతవైద్యుడు ఆ దెయ్యాన్ని చూస్తాపితం చేయిస్తాడు. ఆ దెయ్యం సారాయి తాగితాగి చచ్చిందని తెలుసుకుని రాజ్యంలో మధ్యపాన విషేధాన్ని అమలు చేస్తాడు. దొంగతనంగా సారాయి అమ్మడం ఎక్కువ అవడంతో మరల దయ్యాన్ని తవ్వితీసి, దొంగసారాయి తాగమంటాడు. ఈ విధంగా తాగుబోతు దెయ్యం సాయంతో చాలా సుఖంగా రాజ్యపాలన చేస్తాడు

ప్రతి ఒక్కరూ దేశం ధాగుకోసం పొటువడాలని, మన దేశంలో మధ్యపాన విషేధాన్ని అమలు పరచాలని, ప్రజలు త్రాగుడ వ్యసనాన్ని మరచి పోవాలని ఈ నవల ప్రబోధిస్తుంది.

ప్రకాష్ గారి ఖాలల వినోద నవల “చీకటి రాకాసి” 1

పిలక రాజ్యానికి రాజు మల్లిగాడు. వాడి ప్రాణస్నేహితుడు మనగ్గడు. ఒక రాకాసి గబ్బిలం ఆ రాజ్యంలోని మనుష్యుల పిలకల నంతా తెంపుకుని పోతుండడంతో ఆ గబ్బిలాన్ని చంపడానికి మల్లిగాడు, మనగ్గడు బయలుదేరుతారు. ఒక అడవిలో “కుతంత్రన్” అనే అరవ రాక్షసుడు, వాడి ఖార్య సింగి నివసిస్తూ ఉంటారు. వారి అనుచరుడే రాకాసి గబ్బిలం. సింగి నవరం కోసం అందరి పిలకలు మాయమవుతున్నాయని కనుక్కుంటారు ఆ రాక్షసుడికి, సింగికి వాళ్ళల్లో వాళ్ళకి రచ్చలు పెట్టి గబ్బిలం ప్రాణమున్న తాగిని నాశనం చేసి చంపుతారు. రాక్షసుడి ప్రాణం వాడి బొడులో ఉందని కనుక్కుని రాక్షసుణ్ణి చంపి రాజ్యం చేరుకుంటారు.

ఖాలల జానపద వినోద నవలలు చాలా తక్కువ సంఖ్యలో వెలువడినాయి

1. కుమారి పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు.

వీటన్నిటిలోకి అద్భుత నవలలు అధిక సంఖ్యలో వెలువడినాయి.

3.1.4. బాలల జానపద నవలల్లోని వివిధాంశాలు :-

జానపద నవలా స్వరూప స్వభావాన్ని తెలుసుకోవాలంటే, జానపదనవలల్లోని వివిధాంశాన్ని పరిశీలించాలి. మామూలు నవలలలాగే అన్ని అంశాలతో బాటుగ, జానపద నవలల్లో కొన్ని ప్రత్యేకాంశాలు ఉన్నాయి. ఇవి జానపద నవలా నిర్మాణానికి చాలా ముఖ్యమైనవి. ఈ జానపద నవలల్లో మూలాంశము, మాదిరి, సమానాంశాలు, సన్నివేశాలు, పాత్రచిత్రణ, మొదలైనవి ముఖ్యాంశాలుగా పేర్కొనవచ్చు. జానపద నవలల రచనా విధానాన్ని పరిశీలిస్తే పై అంశాలే ముఖ్యమైనవిగా కనిపిస్తాయి.

3.1.4.1. మూలాంశము :- (Motif)

జానపద సాహిత్యంలో ముఖ్యంగా కథల్లో నవలల్లో ముఖ్యపాత్ర వహించేది మూలాంశము. దీనిని ఆంగ్లంలో Motif అంటారు. దీనిని “కథనఘటకము” అని అనవచ్చునని డా॥ జి.యస్. మోహన్ గారు తన “జానపద విజ్ఞాన వ్యాసావళి” లో పేర్కొన్నారు. కన్నడంలో ఈ Motif అనే పదానికి ఆశయ” “ప్రేరక” “కథన ఘటక” అనే శబ్దాలు వాడుకలో ఉన్నాయి. కథ రచనలో ఇది కనిష్టాంశము కాబట్టి దీనికి “మూలాంశము” అనే పేరు వచ్చిందనుకోవచ్చు. Stith Thompson Folk tale అనే పుస్తకంలో Motif ను గురించి క్రింది విధంగా తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు. ‘The smallest element in a tale having the power to persist in oral tradition’¹

జానపద సాహిత్యంలో మూలాంశాలకు అధిక ప్రాధాన్యం ఉంది. ఈ మూలాంశాల వల్లనే పిల్లలకు జానపద నవలల్ని చదవాలనే ఆసక్తి కలుగుతుంది. మామూలుగా జరిగే ఖాళికన్నా భిన్నమైనవి, అద్భుతమైనవి మూలాంశాలు. ఇవి జానపద నవలల్లో అడుగుడుక్కి కనిపిస్తాయి. ఇవి పిల్లలకు ఆశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని కలిగించి వాళ్ళ మనసుల్లో హత్తుకు పోతాయి. ఒక్కొక్క ప్రాంతంలో ఒక్కొక్క మూలాంశము వాడుకలో ఉంటుంది. సంప్రదాయాల ననుసరించి కూడా మూలాంశాలుండవచ్చు ప్రపంచ

1. Stith Thompson, Folktale, P, 415, 1946.

జానపదజాతిలో ఉన్న మూలాంశాలను ఒక్కచోట చేర్చి స్టిక్ డ్రామ్స్ "మోటీవ్, ఇండెక్స్, ఆప్ షోక్ లిటరేచర్" అనే పేరుతో బృహత్సంపుటాలను తయారుచేసినాడు. దీనిద్వారా ప్రపంచంలోని ప్రాంతంలోని మూలాంశాలు వాడుకలో ఉన్నాయో సులభంగా కనుక్కోవచ్చు. ఈ మూలాంశాలు ప్రాతలు, సంఘటనలు, వస్తువులు అవి మూడు విధాలుగా ఉంటాయి.

కొన్ని జానపద సవలలో బ్రహ్మరాక్షసి అంటే ప్రాతలు ప్రముఖ ప్రాత వహిస్తాయి. పాయసు సుబ్రహ్మణ్యంగారి "శాంతి ప్రాప్త్యర్థం" సవలలో సవల మొదటి నుండి చివరి దాకా ముఖ్యప్రాతలైన పిల్లలకు "రుద్రపాలి" అనే రాక్షసి అంధగా ఉండి ఆ పిల్లల మనోవంధితాన్ని చెరవేడుతుంది. సింగవల్లి అప్పారావు గారి "పిచ్చివాడి అదృష్టం" లో కథానాయకుడు నరేంద్రుడికి రాక్షసులు సహాయపడి అతడు గొప్పవాడు కావడానికి సహకరిస్తారు. కొన్ని సమయాల్లో ఈ రాక్షసులు మనుషులకు అవకారం తలపెడతారు. మదనగోపాల్ గారి "చిత్రధవళుడు" లో కాలనేమి అనే రాక్షసుడు దుర్మారుడు

మాంత్రికుడు ప్రతి జానపద సవలలో కనిపించడం జరుగుతుంది. ఒక్కొక్క చోట మత్రగత్ర, మాంత్రికురాలు ఉండడం జరుగుతుంది. బోసుబాబుగారి "ప్రభావత పరిణయం" నారాజిత్రి, లో "శ్రీషణకేతు" అనే మాంత్రికుడు పండిట్ సుగారిజదు వీరు అనేవో మరాఠీమహాత్రికుడు విద్వాన్ దేశరక్షాండ చిన్న కృష్ణశర్మగారి "అనంద లహరి" లో "దురంతముఖి" అనే రాక్షసి, శై. పభాగారి మత్స్య కన్యలు లో మంత్రగత్తె, మంత్రాధీశ్ఠులుగారి "వీలూసుంధరి" లో చీకటి-జీవితం అనే రాక్షసి, జయశ్రీ మల్లిక్ గారి "సుంత్రాలయం" లో శేషపాలుడేనే మాంత్రికుడు విశాచాలు అలెగాండరు గారి "దత్తులదీవి" లో మంత్రగత్తె, మరుగుజ్జు శీతంరాజుగారి "వీర మల్లడి ప్రాహసాణి" రాక్షసుడు, మంత్రగత్తె, మదనగోపాల్ గారి "చిత్రధవళుడు" లో కాలనేమి అనే రాక్షసుడు, వీరి రచన అయిన "భైరవస్వామి" లో భైరవస్వామి అనే మాయాత్రికుడు, గాయత్రిగారి "కాపాలికుడి రహస్యం" లో కాపాలికుడనే మాంత్రికుడు, ప్రాయశఙ్క సుబ్రహ్మణ్యంగారి "శాంతి ప్రాప్త్యర్థం" లో జాబాలి అనే చిలుక, జయశ్రీ మల్లిక్ గారి "సుంత్రాలయం" లో పాము (నాగేంద్రుడు), శీతంరాజుగారి ఒకదోజు రాజులో ప్రంభకవ్యాణి గుర్రం, శీతంరాజుగారి "రాఘవోద్యమం" లో వింత గుర్రం కూడా ఘోషాంశ ప్రాతలే.

జానపద నవలల్లోని మూలాంశ వస్తువులన్నీపరిశీలించే, ఇవి అద్భుతమైన వస్తువులుగా ఉంటాయి. చింతా దీక్షితులుగారి “లీలాసుందరి” లో మనుషుల్ని జంతువులుగా, జంతువుల్ని మనుషులుగా మార్చే బంగారుకడ్డి శీతంరాజుగారి “ఒకరోజు రాజు” లో భైరవుని మాయలకు మంత్రాలకు మూలమైన “ఎముక” విద్వాన్ దేవర కొండ చిన్నకృష్ణ శర్మగారి “ఆనంద లహరి” లో ఆకాశంలో పయనించే మహిమ గల పాదుకలు, ఇత్తడిదాలు, కత్తిగల చర్మపు నంది, విచిత్రపు తలపాగా, బోసు బాబుగారి “రాజభక్తి” లో మంత్రదండం, మాయాదర్పణం, పుష్పక విమానం, మాయా ఉంగరం, శీతంరాజుగారి “రౌతుకొద్దీ గుర్రం” లో బంగారు భరిణి, చేతి రుమాలు, మాయాదారపుఉండ, కుమారి గాయత్రిగారి “కాపాలికుడి రహస్యం” లో కాపాలికుని మనోదర్పణం”, దేవి వర ప్రసాదమైన దివ్యమణి, దివ్యాంగుశీయం, మదనగోపాల్ గారి చిత్రధనశుడు: “మాయాతల్పం” కిరణ్ కుమారిగారి “కపాల రాణి” లో అంజనం డబ్బి, మదన్ గోపాల్ గారి “ఇంద్రజాలం” లో ఆకాశ మార్గంలో పయనించే విమానం, మదనబాబుగారి “శునకచక్రవర్తి” లో ఎగిరే గుర్రం, శీతంరాజు గారి “వీరమల్లుడి సాహసాలు” లో వికాసిని అనే పేరుగల మంత్రపు మణి మొదలై నవి మూలాంశ వస్తువులు.

సంఘటనలు :-

కొన్ని సంఘటనలు కూడా మూలాంశాల రూపాల్లో ఉండవచ్చు. కథా నాయకుడు సప్త సముద్రాలను అవలీలగా దాటడం. ఎంతవాడినైనా, ఎంత మందినైనా అవలీలగా ఓడించడం, కొండలు, నదులు, సముద్రాలు దాటి వెళ్ళడం. ప్రతి నాయకుని ప్రాణాలు తీడయ లాంటి సంఘటనలెన్నో మూలాంశాల రూపంలో ఉంటాయి. ఈ సంఘటనలు గురించి పక్క-పేజీలలో వివరంగా వ్రాయడం జరిగింది.

3.1.4.2 మాదిరి (టైప్) :-

మాదిరి నవలా నిర్మాణ పద్ధతికి సంబంధించినది. ఇది స్వతంత్రంగా, స్వయం సంపూర్ణంగా ఉంటుంది. ఒక మూలాంశమునుగాని, అనేక మూలాంశములుగాని ఒక మాదిరిగా ఉండవచ్చు. ఇది ఈ ప్రమాణంలో ఉంటుందని చెప్పడానికి వీలులేదు, చిన్నదిగాను ఉండవచ్చు. తేక పెద్దదిగాను ఉండవచ్చు. ఒక మాదిరిలో ఒక మూలాంశము

ఉండచ్చు అని చెప్పినంత మాత్రాన అన్ని మూలాంశాలు ఒక్కొక్క మాదిరి అవుతాయనుకోకూడదు.

3.1.4.3 సమానాంశాలు :-

జానపదనవలల్ని పరిశీలించినపుడు ఈ నవలలన్ని ఒక క్రమంలో ఉంటాయని తెలుస్తుంది. దాదాపు కొన్ని మార్పులతో ఇతివృత్తం కూడా ఒకేలాగ ఉంటాయి. జానపద నవలలన్నింటిలో ఎన్నో పోలిక కలిగిన అంశాలు ఉంటాయి. ఈ అంశాలన్ని టిని క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తే జానపద నవలల్లో ఉన్న చుతపరిణామక్రమం, నమ్మకాలు, శకునాలు, ఆచారాలు, కట్టుబాట్లు, నియమాలు తెలుస్తాయి.

కథానాయకుడు వీరుడిగా ఉంటాడు. ఇతడి జననం అనేక రకాలుగా ఉంటుంది

కథానాయకుడు సామాన్య మానవుడిలా జన్మించడు. అతని జన్మకు అతని తల్లిదండ్రులు చేసే తపస్సుకావచ్చు. లేదా ఒక మహాపురుషుడో, భగవంతుడో పండు విభూతి లాంటివి ప్రసాదించడం వల్ల కథా నాయకుడు జన్మించవచ్చు.

బోసుబాబుగారి “రాజభక్తి” నవలలో విశాల దేశ ప్రభువు విక్రమసేన మహారాజుకు సత్యవ్రతుడనే ముని దీవెనల వలన ప్రతాపుడు జన్మిస్తాడు. గాయత్రిగారి “మాయా ద్వీపం” లో చండీ అనుగ్రహం వల్ల లభించిన మామిడి పండు వల్ల విజయవర్ధనుడు జన్మిస్తాడు. ఇతడు కారణ జన్మడు. మదన్ బాబుగారి “మహామాయ” లో యోగి ఇచ్చిన మామిడిపండు వల్ల కథానాయకుడు రాజవర్ధనుడు జన్మిస్తాడు. ఒక ప్రతిభావం తుని ప్రాణం ఆతని శరీరంలో ఉండక పువ్వు, చెట్టు, పుట్ట, చిలుక, తుమ్మెద లాంటి వాటిలో నిక్షిప్తమై ఉంటుంది. మామూలుగా జానపద నవలల్లో మాంత్రికులు, మంత్ర గత్తెల ప్రాణం వేరే వస్తువులలో గాని, అతని శరీరంలో ఒక భాగంలో గాని ఉండడం జరుగుతుంది.

బోసుబాబుగారి “వ్రభావతీ పరిణయం” లో భీషణకేతనే మాంత్రికుని ప్రాణం మలయపర్వత ప్రాంతంలో పంచాక్షి చెరువులో పంజరంలో బంధింపబడి ఉన్న చిలుకలో ఉంటుంది

“శంరాజుగారి “రాక్షసాది గుర్రం” లో రాక్షసుని ప్రాణం తూర్పు సముద్రం లో ఉండే బాతు పొట్టలోని గుడులో ఉంటుంది. ఆ వస్తువుకు హాని కలిగించినపుడు అతడు మరణించడం జరుగుతుంది”.

“గాయత్రిగారి “రత్నాలదీవి” లో రాక్షసుని ప్రాణం “వత్తయిన కొండలు లోతే నల్లీయలు ఉన్నాయి. ఓ లోయలో మాయతో నిర్మంపబడిన భవనం ఒకటి ఉంది. ఆ భవనంలో రాక్షసుని విగ్రహం ఉంటుంది. అది శిలా విగ్రహం. ఆ విగ్రహాన్ని బ్రదలు కొట్టితే దానిలో ఒక దంతపు పేజ్ వుంటుంది. పేజ్ లో వుండే తేనీటి గ లో రాక్షసుని ప్రాణం నిక్షిప్తం చేసి ఉంది”.

ఇలాంటి అంశాలు జానపద నవలలలో మామూలుగా కనిపిస్తూంటాయి.

మదన గోపాల్ గారి “భైరవస్వామి” లో శూర సేనుడనే రాకుమారుడు పరకాయ ప్రవేశ విద్య ద్వారా గోమాంగ్ అనే అటవికుని శరీరంలో భద్రవరు సాధుని అయితే తమ పూర్వ శరీరాలు చాలా జాగ్రత్తగా ఉంచుకోవాలి. శత్రువు యొక్క మౌఖిక శక్తి వల్ల అనలు రూపం చేడి జంతురూపమా శిలా రూపమా లభిస్తుంది.

“బోస్తుడాంగరి “ప్రబావతీ పరిణయం” లో మాంత్రికుడైన ఛిషణకేతు గిరిజ అనే చెలికత్తెను కోతిగా మార్చుతాడు.

మదన గోపాల్ గారి “భైరవస్వామి” లో రాకుమార్తె ఇందుమతిని రామరా చిలుకగా మార్చి తనతో తీసుకు పోతాడు.

ముఖ్యమైన పాత్రలు తమ ఇషనీడికే దేవి ఎదుట తలనుగాని, తమ శరీరంలోని ఒక భాగాన్ని ఖండించడం గాని జరుగుతుంది. దేవి వెంటనే ప్రత్యక్షమై అతని

శ్రోరిక తీర్చడమేకాక అతనికి తన పూర్వ శరీరం కూడా లభింప జెస్తుంది.

విద్వాన్ దేవరకొండ చిన్నికృష్ణశర్మగారి “అనంద లహరి” లో హర్షవర్ణనకు (కథానాయకుడు) దురంత ముఖి అనే రాక్షసిని సంహరించడానికి బయలుదేరుతూ తనకు సాయపడమని దేవిని ప్రార్థిస్తాడు. ఆ దేవి పలక లేదని తాను ఆశ్చర్యపాత్రకు పాల్పడగా, దేవి ప్రత్యక్షమై అతనికి కత్తి, డాలు, ఆకాశంలో ఫయనించడానికి అనువైన పాదుకలను ప్రసాదిస్తుంది.

“కుమారి గాయత్రిగారి “కాపాలికుడి రహస్యం” లో కాపాలికుడనే మాంత్రికుడు కాళిక ఎదుట తన ఎడమ చేతిని నరికి మంజుల్లో పడేసి, వెంటనే తలను కూడా నరకడానికి సిద్ధపడగా, వెంటనే కాళికాదేవి ప్రత్యక్షమవుతుంది.

పిశాచాలను, క్షుద్ర శక్తులను లొంగ దీసుకుని వాటిని ఇతరులపై ప్రయోగించడం జరుగుతుంది. మామూలుగా ప్రతి జానపద నవలలో మాంత్రికులు క్షుద్ర శక్తులను లొంగ తీసుకుని ప్రత్యర్థిపై ప్రయోగిస్తుంటారు.

జానపద నవలల్లోని కథానాయకుడు నాగలోకానికి, దేవలోకానికి వెళ్ళడం, అక్కడి కన్యలను వివాహమాడడం జరుగుతుంది.

బోసుబాబుగారి “రా []” నవలలో కథానాయకుడు ప్రతాపుడు దేవలోకం వెళ్ళడం, దేవేంద్రుని కుమార్తెను వివాహమాడడం జరుగుతుంది. “చింతా దీక్షితులుగారి “శంపాలత” లో సీరదశ్యాముణి నాగకన్య నాగలోకానికి తీసుకు వెళ్ళి అతణ్ణి వివాహమాడుతుంది”

జానపద నవలా ఇతివృత్తం కలిగిన అద్భుత నవలల్లో ఇలాంటివి మామూలుగా జరుగుతుంటాయి.

కథానాయకుడు సామాన్య మానవుడిలాకాకుండా, ఎటువంటి కష్టాలనైనా సునాయాసంగా భరించి, చివరికి విజయం సాధిస్తాడు, తాను ప్రేమించిన స్త్రీని ఎన్ని కష్టాలనైనా ఎదుర్కొని వివాహమాడుతాడు.

చింతా దీక్షితులుగారి “గోపిమోహిని” లో శివనాయకుడు అనేక కష్టాలకోర్చి, అడవులను దాటి, రాక్షసులను జయించి విజయం సాధించి, గోపిమోహినిని చెరవిడిపించి వివాహం చేసుకుంటాడు.

శీతల రాజుగారి “ఒకరోజు రాజు” లో సంజయుడు బైరవ్వుణ్ణి ఓడించి కరుణని వివాహము చేసుకుంటాడు.

విద్వాన్ దేవరకొండ చిన్నకృష్ణ శర్మగారి “ఆనంద లహరి” లో కథానాయకుడు హర్షవర్ధనుడు ఎన్నో కష్టాలకోర్చి చివరకు ఆనుకున్నది సాధించి ఇందు మతిని వివాహం చేసుకుంటాడు. బోసుబాబుగారి “రాజభక్తి” లో ప్రతాపుడు “ప్రభావతి పరిణయం” లో మణిభూషణుడు, పండిరీబోసుగారి “ఇద్దరు వీరులు” లో దివాకరుడు లాంటి కథానాయకులు ఎన్నో కష్టాలకోర్చి విజయం సాధిస్తారు కథానాయకునికి ఓటమి అనేది ఉండదు. ఇంతేకాక ప్రతి నాయకుని దురంతాలను దుర్మార్గాలను అరికట్టి అతనితో తలపడే ఏ కైక శక్తి సంపన్నుడుగా ఉంటాడు.

మాంత్రికులు తమ ఇష్టసిద్ధి కోసం రాకుమార్తెలను, కన్యలను, పిల్లలను దేవికి బలియివ్వడం జరుగుతుంటుంది. సమయానికి కథానాయకుడు రావడం మాంత్రికుని సంహరించి వారిని విడిపించడం జరుగుతుంటుంది.

పండరీబోసుగారి “ఇద్దరు వీరులు” లో ఘరాళ మాంత్రికుడు తన ఇష్ట సిద్ధి కోసం నలభై మంది రాకుమార్తెలను సముద్రం మధ్యలా ఒంటిస్తంభంమేడలో బంధిస్తాడు. సమయానికి దివాకరుడు రావడం మాంత్రికుని సంహరించి రాకుమార్తెలను విడిపించడం జరుగుతుంది.

బోసుబాబుగారి “రాజభక్తి” లో రాకుమార్తె ప్రమోదను దేవికి బలి ఇవ్వడానికి భీషణకేతనే మాంత్రికుడు బంధించగా, రాకుమారుడు ప్రతాపుడు విడిపిస్తాడు.

శీతల రాజుగారి “వీర మల్లుడు సాహసాలు” లో అవ్వరూపంలో ఉన్న మంత్ర గత్తెతో బైతొమ్మిది మంది బాలరను బలి యిచ్చి, నూరవ బాలుడు వీరమల్లుని బలి యివ్వడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. వీరమల్లుడు మంత్రగత్తెనే సంహరిస్తాడు.

గాయత్రిగారి “కంకాళ దుర్గం” లో మంత్రగత్తె విశంబి తనకు ఆయుష్షు వేయి సంవత్సరాలు కావాలని, తిరిగి యవ్వనం కావాలని దేవికి వన్నెండుమంది కన్యలను బలియివ్వడానికి పూను కుంటుంది.

గాయత్రిగారి “కాపాలికుడి రహస్యం” లో కాపాలికుడనే మాంత్రికునికి సర్వ సిద్ధులు వశమవ్వాలని, అందుకు పదకొండు మంది క్షత్రియ కన్యలను బలి యివ్వడానికి పూనుకుంటాడు.

జానపద నవలా ఇతివృత్తం గలిగి, ఈ నవలల్లో ఒక వర్గానికి చెందిన జంతువులు పాత్రలుగా గల నవలల్లో జంతువులకు, పక్షులకు మానవ జీవిత విధానాన్ని ఆపాదించి వ్రాసిన నవలల్లో కూడ ఇలాంటి అంశాలే ఉంటాయి.

3.1.4.4 సన్నివేశాలు :-

ఏ నవలకై నా సన్నివేశ కల్పన ముఖ్యాంగం. సంఘటనలు, పాత్రల ప్రవర్తనలు సన్నివేశ కల్పనలతో ముడివడి ఉంటాయి. మామూలు నవలల్లోకన్నా జానపద నవలల్లో సన్నివేశాలు చాలా విచిత్రంగా ఉంటాయి. సాంఘిక నవలల్లో పల్లెలు, పాఠశాలలు, చెట్ల నీడలు, ఏటిగట్లు, తోటలు, పొలాలు, పార్కులు కాతేజీలు, ఆఫీసులు ఖీచ్లు, మొదలైన ప్రదేశాల్లో సన్నివేశాలు కల్పించబడతాయి. ఇవి వాస్తవానికి దగ్గరగా ఉంటాయి. జానపద నవలల్లోని సన్నివేశాలు ముల్లోకాల్లో జరుగుతుంటాయి రాజ భవనాలు, అంతఃపురాలు, కొండగుహలు, ఆడవులు, కాళికా ఆలయాలు, ఉద్యానవనాలు, మొదలైన స్థలాల్లో సన్నివేశ కల్పన చేయ బడుతుంది. జానపద నవలల్లో చిత్రమైన కొన్ని సన్నివేశాల్ని పరిశీలిద్దాం.

జానపద నవలల్లోని సన్నివేశాలు ముల్లోకాల్లో జరుగుతుంటాయి బోసుబాబుగారి “రాజభక్తి” విశాల దేశ యువరాజు కథానాయకుడైన ప్రతాపుడు దేవలోకానికి వెళ్తాడు. అక్కడ దేవేంద్రునితో పరిచయంకావడం, అతని కుమార్తె మోహినిని ప్రేమించడం జరుగుతుంది. ఇలాగే నాయకుడు వీలోకానికై నా సునయాసంగా పోయి రాగలిగే శక్తి కలిగి ఉంటాడు.

పొయనం సుబ్రమణ్యంగారి "శాంతి పాపరం" లో రాజు మాధవి అనే ఇద్దరు పిల్లలు సునాయాసంగా పాఠాభ్యసనకు వెళ్తారు. పాఠాభ్యసనలో కొన్ని సన్నివేశాలను చిత్రించడం జరిగింది.

జానపద నవలల్లో కొన్ని సన్నివేశాల్లో కొన్ని వస్తువులకు చాలా ప్రాధాన్యం కలిగి ఉంటుంది.

మంత్రదండం :-

జానపద నవలల్లో "మంత్రదండం" అనే వస్తువును మాంత్రికులు, మంత్ర గ్రంథాలు ఉపయోగిస్తుంటారు. ఈ మంత్రదండంలో అనేక శక్తులు నిక్షిప్తమై ఉంటాయి. ఈ మంత్ర దండాన్ని ఉపయోగించి మనుషులను రాళ్ళుగా, ఇంతువులుగా పక్షులుగా మార్చవచ్చు.

బోసుబాబుగారి "ప్రభావతీ పరిణయం" లో భీషణ కేతు వద్దనున్న మంత్ర దండంతో గిరిజను కోతిగా మార్చేస్తాడు.

"భీషణకేతు ఆగ్రహంగానే "ఓం శార్దూలిసీ. గిరిజ ఎక్కుడున్నదీ చూపించు అంటూ తన మంత్ర దండాన్ని పులినాలుక మీద ఆడించాడు.

గిరిజ ఆడవిలో పరుగెత్తుతున్నట్లుగా పులి నాలుక మీద కన్పించింది. "ఓం శక్తిమాతా" అంటూ తన మంత్రదండాన్ని నుదుటికి అడుకుని 'కోతిగా మారి పోగాక" అని శపించాడు. వెంటనే గిరిజ కోతిలా మారి పోయింది (ప్రభావతీ పరిణయం, పు. 46)

కుమారి గాయత్రి గారి "రక్తచండ్రి" లో దూమలోచనుడనే మాంత్రికుని దగ్గర మొసలి ఆకారంలో నున్న మంత్రదండంతో దూమ్రాక్షున్ని రాతి కన్నా హిసమైన మరమనిషిలా మార్చేస్తాడు. కొండ చిలువ ఆకారంలో ఉన్న మంత్రదండాన్ని "రక్తచండ్రి" దరించి ఉంటుంది. కాశీవిగ్రహం పాదాల వద్ద నున్న తన మంత్రదండాన్ని అందుకున్నాడు భీషణకేతు. వీడితో ఎప్పటికైనా

ప్రమాదమే ఆని తలుస్తూ తన మంత్రదండంతో చంద్ర కాంతుని శిలా విగ్రహం గా మార్చివేశాడు భీషణకేతు. (రాజభక్తి, పు. 48)

జయశ్రీ మల్లిక్ గారి గారి “మంత్రాలయం” లో

“అదెంతసేపు” అమోఘమంత్ర, తంత్ర, శక్తియుక్త పరులం. ముల్లోకాల్లోని అణువణువునూ నా మంత్రదండం మీకు చూపించగలదు అంటూ జై అంబికా! అంటూ మంత్ర దండం గాలిలో ఊపాడు కేశపాడు.

మామూలుగా పత్రి జానపద నవలలో ఈ మంత్రదండం ప్రశక్తి ఉంటుంది.

మాయాదర్పణం:.. మాయాదర్పణం మాంత్రికులకు చాలా ఉపయోగకరంగా వుంటుంది. ఎంత దూరంలోని వస్తువుల్ని చూడాలన్నా, వాళ్ళ మనస్సులో అనుకున్నవారిని చూడాలన్నా ఈ మాయాదర్పణం ద్వారా చూడవచ్చు.

భీషణకేతు ఆగ్రహంగానే “ఓం శాలర్దూసీ” గిరిజ ఎక్కడ ఉన్నది చూపించు అంటూ తన మంత్ర దండాన్ని పులి నాలుక మీద ఆడించాడు, గిరిజ అడవిలో పరుగెత్తుతున్నట్లు పులినాలుక మీద కన్పించింది.

(బోసుబాబుగారి ప్రభావతీ పరిణయం, పు. 46)

గాయత్రిగారి “మాయా ద్వీపం” లో మకరకేసిని అనే మాంత్రికురాలు దగ్గర నున్న మాయా దర్పణంతో తన శత్రువుల్ని తెలుసుకుంటుంది.

“వెంటనే ఆ మందిరంలో మరో పేపున వున్న మాయాదర్పణం కేసి నడిచిం దామె. తను కుడిచేతిని ముందుకు చాపి, ఆ మాయా దర్పణాన్ని తాకింది. కళ్ళు మూసుకొని ఏవో మంత్రాన్ని పఠస్తూ తెరలుతెరలుగా ఏవో దృశ్యాలు కనిపించినయ్”

(మాయా ద్వీపం, పు. 32)

తనకు అడ్డు రాబోయే శక్తులేవో తెలుసుకోవాలన్న ఉద్దేశ్యంతో మాయాదర్పణం దగ్గ

రకు అడుగులు వేసాడతను. (కుమారి గాయత్రీ, కాపాలికుడి రహస్యం, పు. 28)

మామూలుగా ప్రతి జానపద నవలల్లో మంత్రదండం, మాయాదర్పణం, ఉంటాయి. ఇవిగాక ఇంకా ఉంగరం, మహిమగల పాదుకలు, పుష్పక విమానం, లాంటివి ఎంతో ప్రాధాన్యం కలిగి ఉంటాయి.

జానపద నవలలు చాల వరకు సుఖంతాలుగానే ఉంటాయి విషాదాంతాలు చాలా తక్కువ. అసలు లేవనే చెప్పాలి. పెండ్లి చివరి సన్నివేశంగా ఉంటుంది.

“దుష్టులకు శిక్ష, శిష్టులకు రక్ష—విజయం” ఈ నవల ముఖోద్దేశం. ప్రతి జానపద నవలలో మంచివారికి న్యాయం, ధర్మం, నీతి ఆచరించే వాళ్ళకి విజయం కలుగుతుంటుంది. దుర్మార్గునికి అపజయం, లేదా మరణం సంభవిస్తుంది.

జానపద నవలలు ఒకానొక కాలంలో అనగనగా ఒకరాజు, లేదా ఏదో ఒక దేశానికి ఒకరాజు పరిపాలించేవాడు అని మొదలై అనేకమైన అద్భుతాలతో, చిత్ర విచిత్రాలైన సన్నివేశాలతో నవలలు సుఖాంతంగా ముగుస్తాయి.

3.1.4.5 బాలల జానపద నవలల్లో పాత్రచిత్రీకరణ :-

జానపద నవలల్లోని పాత్రలు కల్పనా సాహిత్యం నుండి వుట్టినవి. ఉదాత్త కల్పిత సాహిత్యానికి పాత్రచిత్రణ వునాది లాంటిది. ఈ నవలల్లో ప్రధాన అప్రధాన పాత్రలుంటాయి. సాధారణంగా నవల రచయిత ప్రధాన పాత్రలను ఎక్కువ ఆకర్షణీయంగా చైతన్యవంతంగా తీర్చిదిద్దతాడు. ఈ ప్రయత్నంలో రచయిత కొన్ని అప్రధాన పాత్రల సహాయాన్ని స్వీకరిస్తాడు. ఈ అప్రధాన పాత్రల కార్యకలాపాలు ప్రధాన పాత్రల వ్యక్తిత్వానికి దోహదం చేసాయి. అప్రధాన పాత్రలు దుష్ట, హాస్య పాత్రలుగా ఉంటాయి. నవలలో అప్పుడప్పుడు చిన్న చిన్న సన్నివేశాలకు, ఒక కొత్త సన్నివేశ కల్పనకు గాని, కొన్ని పాత్రలు ప్రవేశపెట్టబడతాయి. ఆ సన్నివేశం ముగిసిన వెంటనే ఆ పాత్రల నిష్క్రమణ జరుగుతుంది, ఇలాంటి పాత్రలకు ఎలాంటి ప్రాముఖ్యత ఉండదు.

బాలల సాహిత్యంలో జానపద నవలలకు చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంది. పాత్రలు

చాలా మంచివాళ్ళయినా కావాలి. చాలా చెడ్డవాళ్ళయినా కావాలి. చాలా తెలివిగల వాళ్ళ
యినా కావాలి, వట్టిమూర్ఖులైనా కావాలి, చాలా అందంగానైనా ఉండాలి, లేదా వికారం
గానైనా ఉండాలి. ఓ మాదిరి మంచి, సుమారున తెలివి, ఎటుగాని అందం ఈ
నవలల్లోని పాత్రచిత్రణకు అవసరం. ఇటువంటి తేడాలుంటే పిల్లలకు పాత్రయొక్క
స్వభావం, గుణశీలాదులు బాగా అర్థమవుతాయి. పాత్రల్లో ఇలాంటి భేదాలుండడం వల్ల
పిల్లలకు పాత్రలు క్షుణ్ణంగా అర్థమవుతాయి.

జానపద నవలల్లో పాత్రల వర్ణనలు ఉంటాయి. ఈ వర్ణనలు బట్టి మనం
పాత్రల ఆకృతిని ఊహించు కోవచ్చు. ఈ నవలల్లో కన్పించే ప్రధాన ఉపప్రధాన.
దుష్ట పాత్రలు, సైనికులు గూఢచారులు, చెలికత్తెలు మొదలైన అన్నిరకాల పాత్రలు
కల్పిత పాత్రలు. జానపద నవలలలో కన్పించే కొన్ని పాత్రలను గురించి చర్చిద్దాం.

1. నాయికా నాయకులు
2. మాంత్రికుడు
3. రాక్షసులు
4. ధూతాలు
5. చెలికత్తెలు
6. జంతువులు
7. క్షుద్రదేవతలు

కథానాయకుడు :-

కథానాయకుడు రాజకుమారుడుగ ఉంటాడు, జానపద కథానాయకుడు
ధీరోదాతుడు. కథానాయకునికి అన్నిలోకాలతో సంబంధం ఉంటుంది. కథానాయకుడు
చార్యార్థమై మునుల దీవెనలవల్లగాని, దేవుని వరం వల్ల గాని జన్మిస్తాడు.

బోసుబాబు గారి, “రాజభక్తి” లో విశాలదేశ యువరాజు సత్యవ్రతుడనే ముని
దీవెనలవల్ల జన్మిస్తాడు. కుమారి గాయత్రిగారి “మాయాద్వీపం” లో సింధూర దేశాన్ని
పాలించే రాజవర్ధనుడికి చండీ అనుగ్రహించిన మామిడి ఫలం వల్ల విజయవర్ధనుడు

జన్మిస్తాడు. ఇతడు కారణ జన్మడు. మకరకేళిని వధించడానికి జన్మించినవాడు. కథానాయకుడు ధైర్యసాహసాలు గలవాడు, శక్తి సంపన్నుడు. కథానాయకుడు తిరుగు తేని వీరుడేగాక, గుణవంతుడుగా ఉంటాడు. ఆపదల్లో ఉన్న వారిని ఆదుకొనే స్వభావం గలవాడు. అనుకున్న పనిని సాధించే వరకు చిద్రపోని స్వభావం గలవాడుగా ఉంటాడు ఇతనిలో క్షమ, ఓర్పు, సహనం, భూతదయ, జాతి, దాన గుణాలు స్రవణంగా ఉంటాయి. నీతి, ధర్మం, న్యాయానికి కట్టుబడి ప్రవర్తిస్తాడు. కథానాయకునికి దివ్యశక్తులు కూడా తెలిసి ఉండడం జరుగుతుంది. వాళ్ళ గురువులు గంధర్వుని ద్వారానో, యక్షుని ద్వారానో అభ్యసించిన దివ్య శక్తుల్ని కథానాయకునికి మాత్రమే నేర్పించడం జరుగుతుంది. ఆకాశగమనవిద్య, జలసంభవ విద్య, అదృశ్య శక్తి మొదలైన విద్యలు తెలిసిన వాడుగా ఉంటాడు. కథానాయకుడు తనకు ఎదురైన ప్రమాదాన్ని శక్తితోగాని, యుక్తితోగాని ఎదిరించి తన్నుతాను కాపాడుకునే ప్రతిభాశాలి ఇష్టసిద్ధికోసం ప్రాణాలైనా అర్పించడానికి వెనుదీయడు. కథానాయకునికి జంతువుల దేవతల సహాయం లభిస్తుంది. ఇతడు నిగర్వి, వినయశీలుడు. తాను ప్రేమించిన స్త్రీని ఎన్నికష్టాలనైనా ఎదుర్కొని పెళ్ళాడతాడు. ఒక్కొక్క సారి దేవకన్యలను, నాగ కన్యలను కూడా వివాహమాడడం జరుగుతుంది. కథానాయకుడు కొందరికి శాపవిముక్తి కలుగ జేసే శక్తి సంపన్నుడు. ప్రతి నాయకుని ఎదిరించి పోరాడగలిగి, వానిని సంహరించ గలిగిన ఏకైక శక్తి సంపన్నుడు.

కథానాయిక :-

మామూలుగా కథానాయిక రాకుమార్తెగ ఉంటుంది. కొన్ని సమయాల్లో కథా నాయిక దేవకన్యగాని, నాగకన్యగాని, దేవతల కుమార్తెలు కూడా ఉండవచ్చు. కథా నాయికలు కొందరు యుద్ధవిద్యలలో, వేటలో ఆరితేరి ఉండడం జరుగుతుంది. ఈమె త్రిలోక సుందరిగా ఉంటుంది తన మనస్సులో అనుకున్న వాడితోనే వివాహం జరగాలని కోరుకుంటుంది. అట్లా జరగకుంటే ప్రాజ్ఞాగనికై వా సిద్ధపడుతుంది. నాయికటే ఉత్తములు, ధైర్యసాహసాలుగల వీరవనితలు.

పండరీబోసుగారి "రాజభక్తి" లో కథానాయిక మోహిని దేవేంద్రుని కుమార్తె జగదేక సుందరి. మొదటి చూపులోనే ప్రేమించిన యువరాజు ప్రతాపుడు మానవుడైనా అతణ్ణి వివాహమాడుతుంది.

శీతంరాజుగారి 'రౌతుకొడ్డిగుర్రం' లో కథానాయిక సూర్యుని కుమార్తె, బండ్రగిరి యవరాజు విజయవర్మను వివాహమాచుతుంది.

కుమారి గాయత్రిగారి మాయాద్వీపంలో కథానాయిక గంధర్వకాంత చారుమంజరి, విజయవర్మనుడనే రాకుమారుని వివాహమాచుతుంది.

ఈ నవలలలోని నాయికలు పురుషులతో సమానంగా అస్త్ర, శస్త్ర విద్యలను అభ్యసిస్తారు. ఒక్కొక్కసారి రాజులతో పాటు, సమర్థవంతంగా, రాజ్యాలను పాలించే రాణులుగ ఉంటారు. వీరికి నృత్య, సాహిత్య, సంగీతాది లలిత కళలలో ప్రవేశం ఉంటుంది. మొత్తంమీద జానపద నవలలలోని కథానాయిక ఆదర్శప్రాయమైనయువతి.

మాంత్రికుడు :-

ప్రతి జానపద నవలలో మాంత్రికుని పాత్ర ఉంటుంది. ఇది దుష్టపాత్ర. స్వార్థ పరత్వం, మోసం, అవినీతి మొదలైన దుష్టభావాలకు ఈ పాత్రలు ప్రతీకలు. ఈ మాంత్రికుడు కాళికావేది ఉపాసకుడు. ఇతడు క్షుద్రవిద్యలలో ఆరితేరినవ్యక్తి. కొన్ని క్షుద్రశక్తులు, మంత్రశక్తులు మాంత్రికుల ఆధీనములో ఉండి ఎదుటివారికి అపకారం చేస్తుంటాయి. దెయ్యాలు భూతాలు, పిశాచాలు కూడా వీరి ఆధీనంలో ఉంటాయి. మాంత్రికుని దగ్గర మహిమగల వస్తువులు కొన్ని ఉంటాయి.

ఉదా : మాయాదర్పణం ;

ఈ దర్పణం మాంత్రికుని ఆదేశంతో భూత, భవిష్యత్, వరమానకాలాలలోని విషయాలను చూపిస్తుంది. తన బలికి కావలసిన వ్యక్తుల్ని ఇందులో చూసి నిర్ణయించు కుంటాడు. తన బంధీలు ఎవరైనా తప్పించుకు పారిపోతే ఈ దర్పణం ద్వారా కనిపెట్టి శిక్షిస్తాడు.

మంత్రదండం :

తనకు యిష్టం కాని వ్యక్తుల్ని తన కార్యక్రమానికి ఆటంకం కలిగించే వ్యక్తులను ఈ మంత్రదండంతో జంతువులుగా, పక్షులుగా, మారుస్తుంటాడు. ఒక్కొక్కసారి మాంత్రికుని మహిమలన్ని ఈ మంత్రదండంలో నిక్షిప్తమై ఉంటాయి.

బోసుబాబుగారి “ప్రభావతీ పరిణయం” లో “శార్దూలకీ” అనే పేరు గల
 మాయాదర్పణం మీద మంత్రదండంతో కొట్టగానే గిరిజ తప్పించుకోవడం జరుగుతుంది.
 వెంటనే మంత్రదండంతో కోతిగా మార్చేస్తాడు.

మదన్ గోపాల్ గారి “అగ్నిగుండం” లో

“చూరదర్శిని నాకు అవసరానికి ఉపయోగపడగల
 మహాపీరుడు ఎవరు ? ఎక్కడున్నాడు ?” ఖంగుమంది
 రుద్రసింహుని కంఠం పు. 42

చూరదర్శిని పేరుగల మాయాదర్పణంతో తనకు కావలసిన యువకుని చూడడం
 జరుగుతుంది.

“వికారాక్షి, నాకో సుందరాంగిని చూపాలి”
 వెంటనే రాతి పలక పారదర్శకంగా చూరి
 దృశ్యాలు గజిబిజిగా కదిలిపోవడం ప్రారంభించాయి
 ఆమె రూపం స్పష్టంగా మాయాదర్పణంలో
 ప్రతిబింబించింది (పు. 36)

మాంత్రికుల ప్రాణం వాళ్ళ శరీరంలో వుండదు. చెట్టులోనో, వుట్టులోనో, పూవులోనో,
 చిలకలోనో, ఒక సరస్సులోని కలశంలోనో ఉంటుంది. కొన్ని సమయాలలో ఆ మాంత్రి
 కుని శరీరంలో ఏదో ఒక భాగంలో నిక్షిప్తమై ఉంటుంది. ఆ చోటు కనుక్కుని దాటిక
 నాశనం కలిగించినపుడు వానికి మరణం సంభవిస్తుంది.

బోసుబాబుగారి “ప్రభావతీ పరిణయం” లో బీషణకేతనే మాంత్రికుని
 ప్రాణం ‘మలయపర్వత ప్రాంతంలో పంచాక్షి చెరువులో ఒక చిలుక
 లో బంధింపబడి ఉంటుంది. కుమారి గాయత్రిగారి ‘రక చండి’ లో
 దూమలోచనుడనే మాంత్రికుడి ప్రాణం చండి విగ్రహంలో దాచి
 ఉంచాడు..... ఒక్క వ్రేటుతో ఆ విగ్రహనాభిస్థానాన్ని బ్రద్దలు
 చేయ గలిగితే మరణిస్తాడు. (పు. 52)

మాంత్రికుడు తన ఇష్టసిద్ధికోసం స్త్రీలను, ప్రత్యేకించి కన్యలను అపహరించుకొని వచ్చి దేవికి బలి యిస్తుంటాడు.

పండరీబోసుగారి ఇద్దరు వీరులు లో మరాఘడు రాకుమారె లను

బలి ఇవ్వడానికి అపహరించుకొని వచ్చి బంధిస్తాడు.

“కేశపాలుడు సాగిస్తున్న మారణ ఘోమానికి వెయ్యిమంది పతివ్రతా

స్త్రీలను బలియివ్వాలి. అట్లా బలి ఇచ్చినట్లయితే అతను ప్రపంచసార్వభృవుడు త్వం సంపాదించగలడు” (పు. 30)

దురాశాపరులు, ఇతరుల జీవితాలను నాశనం చేయాలని ప్రయత్నించే వారూ జీవితంలో ఎప్పుడూ బాగు పడలేరన్న సత్యాన్ని మాంత్రికుని పాత్ర ద్వారా తెలుసుకోవచ్చు. ఈ మాంత్రికుని పాత్ర వల్ల ప్రచార పాత్రధారి నాయకుని గుణశీలాలు ఇంకా మెరుగులు దిద్దుకుంటాయి,

రాక్షసులు ;

మామూలుగా ప్రతి జానపద నవలలో రాక్షస పాత్రఉంటుంది. రాక్షస పాత్రలో మంచివాళ్ళు, చెడ్డవాళ్ళు రెండు రకాలుగ ఉంటారు. మంచిపాత్రలు కథనాయకునికి ఇతరులకు సహాయంగా ఉండి మంచిపేరు సంపాదించుకుంటారు. దుష్టపాత్రలు అందరికీ అపకారం తలపెట్టి ప్రాణాలు పొగొట్టుకుంటాయి. కార్యార్థం వెళ్లే ప్రధాన పాత్రలకు సహాయకులుగా పుండి దూర ప్రదేశాలకు తీసుకువెళ్ళడం లాంటివి చేస్తుంటారు, ఈ రాక్షసుల ప్రాణం కూడా వాళ్ళ శరీరంలో ఉండక రహస్య ప్రదేశాలలో నిక్షిప్తమై ఉంటుంది. రాక్షసులు సుమారు పదివేల సంవత్సరాల ఆయుష్షు కలిగి ఉంటారు.

సింగంపల్లి అప్పారావుగారి “పిచ్చివాడి ఆదృష్టం” లో రాక్షసులు నరేంద్రుడి కి బంగారు నాణేలు కురిపించే షరాయి, సైన్యాలు ఉత్పత్తయ్యే డేగిసా ఇస్తారు,

“శాంతిపావురం” లో ఇద్దరు చిన్నపిల్లల పాతాళలోక యాత్రకు అమృత హృదయం గల రుద్రపాణి అనే రాక్షసి సహాయం చేస్తుంది.

భూతాలు ; సాధారణంగా ప్రతి జానపద నవలలో భూతాలు దెయ్యాలు ప్రసక్తి తప్పక

ఉంటుంది. ఇవి పాడుబడిన ఆలయాన్నిగాని, పాడుబడిన బావినిగాని, కీచారణ్యంలోని ఒక దట్టమైన చెట్టునుగాని ఆశ్రయించి ఉంటాయి. వీటికి మనుష్యుల్ని ఏడిపించటం, హింసించి ఆనందించడం, ఒక్కొక్కసారి చంపెయ్యడం కూడా సరదాగా ఉంటుంది. సాధారణంగా ఇవి ఎవ్వరికీ ఆపకారం చెయ్యవు. కోరుకున్న రూపం ధరించగల కామ రూపశక్తి భూతాలకు ఉంటుంది. మంచి రూపాలలో వచ్చి మనుష్యుల్ని ఏడిపించి మోసగిస్తూ వుంటాయి, ధైర్యవంతుల్ని, దివ్యశక్తులు మంత్రతంత్రాలు తెలిసిన వాళ్ళను ఈ భూతాలు ఏమి చెయ్యలేవు, అగ్నిని చూచు ఈ భూతాలు భయపడుతాయి.

కొన్ని భూతాలు మానవులకు సహాయం చేసే ఉద్దేశ్యంతో ధనం ఇవ్వడం, నిధుల ఆచూకీ చూపడం, రాజుగారి కూతుర్ని ఆవహించడం, తాము సహాయం చెయ్య గలవానిని చూడగానే వదిలి వెళ్ళిపోవడం లాంటివి చేస్తుంటాయి.

కుమారి గాయత్రీ “రత్నాల దీవి” లో చిలిపి భూతాల చిత్రీకరణ చాల చక్కగా జరిగింది.

చెలికత్తెలు :

జానపద నవలల్లో రాణుల పాత్రలను లేక రాజకుటుంబాలను ఆధారం చేసుకుని చెలికత్తెల పాత్రల్ని చిత్రిస్తుంటారు. నవలలో ఈ పాత్రల ప్రయోజనం ఎక్కువగా కనిపించదు. చెలికత్తెలు అంత్యవురాలలో రాణులకు సేవచేస్తూ జీవితం గడుపుతుంటారు, రాణులకు వస్త్ర భూషణాలు ధరింపజేయడం, ఆలంకరించడం, వారికి కావలసినవి సమకూర్చడం, వినోద పరచడం లాంటివి చేస్తుంటారు. కొందరు రాణులకు అత్యంత సన్నిహితంగా వుండి వారి మనస్సు ననుసరించి ప్రవర్తిస్తూవుంటారు రాణి ఎక్కడికి వెళ్ళినా చెలికత్తెలు వెంట ఉంటారు. రాణితో బాటు ఉద్యానవనాలలో విహరించడం, వ్యాహ్యశికి వెళ్లడం, ఆటలలో పాల్గొనడం లాంటివి చేస్తుంటారు. రాణులు ఏదైనా అంతరంగిక వార్తలను చెలికత్తెల ద్వారా పంపేవారు.

బోసుబాబుగారి “ప్రభావతి పరిణయం” లో చందన, గిరిజనా మదనబాబుగారి “అదృష్టవంతుడు” లో మంజరి, నాగమంజరిలో

చండి, వంటి చెలికత్తెల పాత్రలు జానపద నవలలో ఎక్కువగా నిమిషాన్ని పోషించే దానిని కూడా వ్యవహరిస్తారు.

జంతువులు ;

జానపద నవలలో జంతువులు ఒక్కొక్కసారి ప్రధాన పాత్రలకు సహాయ కారులుగా ఉంటాయి. జయశ్రీ మల్లిక్ గారి “పంజాబ్” లో ముఖ్యపాత్ర; రాజరాజముడైన నాగేంద్రవర్మను ఒక చుర్రానర్పం పట్టినప్పటినుండి కాపాడి, సహాయకారిగా ఉంటుంది.

“రతనాలలోయ” లో హరిదత్తుడు “ఒకకోజురాజు” లో సంజయుని లాగ ఒక్కొక్క సారి అడవిలో తప్పిపోయిన పిల్లల్ని వెంచి పెద్ద చేస్తాయి.

“శాంతిపాపురం” లో ముఖ్యపాత్రధారులయిన రాజు, మాధవికి జాబాలి అనే చిరుక సహాయకారిగా వుంటుంది.

జానపద నవలలో ఒక వర్గానికి చెందిన జంతువులు, పశువర్ణ్యాదులు పాత్రలుగా గల నవలలో జంతువులే పాత్రలుగా ఉంటాయి. ప్రధాన, అప్రధాన పాత్రలు, గూఢచారులు, చెలికత్తెలు, సైనికులు అన్ని జంతువులుగానే ఉంటాయి.

పాతూరి ప్రసన్నగారి ‘సుఖీభవ’ లో సింహరాజు సమవర్తి, మంత్రి క్షిప్రాకపతి, గూఢచారి పాపురం, ఆంతరంగిక వ్యవహారాల మంత్రి, ఎలుగుబంటు, ఏ సాయికుమార్ గారి “వింత ఎలుగు” లో జంతు రాజయిన సింహరాజు, మంత్రి నక్కరావు, సదానందగారి “బంగారు నడిచిన దాట” లో సర్వమంగళమనే పులి, టక్కుడమారమనే నక్క పాత్రలు ఇలాంటివే.

క్షుద్ర దేవతలు :-

ప్రతి జానపద నవలలో క్షుద్ర దేవత పాత్ర కనిపిస్తుంది. మాంత్రికులు ఈ క్షుద్ర దేవతల్ని ఆరానిస్తుంటారు. ఈ క్షుద్ర దేవతలు అనేక పేర్లతో పిలువబడుతుంటారు. కపాల కుంభిణి, చండి, అంబికా, దేవి, ప్రచండభైరవి, మహాకాళి

కాత్యాయని, రక్తాక్షి, రక్తనేత్రి, భైరీ, శాకినీ, లాంటి వివిధ పేర్లతో పూజింపబడుతుంది. ఒక్కొక్క సారి ప్రధాన పాత్రకు సహాయకారిగా కూడ ఉంటుంది. ఈ ఋద్ర దేవతలు భయంకర స్వరూపం కలిగి ఉంటారు.

“ఎర్రటి నాలుకను ముందుకు చాపుకుని
నిలువెత్తుతో, ఎనిమిది చేతులతో, రకరకాల
ఆయుధాలు చేతుల్లో ఉంచుకుని, చూపరులకు
భయాన్ని కలిగిస్తూ ఉన్న భయంకర త్రీ విగ్రహం”

(రక్త చండి-పు 7)

“నాలుగు చేతులు, నాలుగు చేతుల్లో రకరకాల
ఆయుధాలు, నెత్తిన వెలుగుతున్న నిప్పుల
కుంపటి, మెడలో కపాల హారం. పొడవుగా
నున్న కోరలు వికృతంగా ఆగుపిస్తూ భయంకరంగా
ఉందా విగ్రహం”

(శాపాలికుడి రహస్యం, పు 3, 4)

మాంత్రికుల మనో వాంచితాన్ని నెరవేర్చడానికి బలిని కోరుతుంటాయి. పై పాత్రలే గాక ఇంకా దేవతలు, కిన్నెరులు, కింపురుషులు, మత్స్యకన్యలు, గంధర్వులు, నాగకన్యలు, మరుగుజ్జులాంటి పాత్రలెన్నో జానపద నవలల్లో కనిపిస్తాయి.

3 1.4.6 బాలల జానపద నవల స్వరూపం :-

జానపద నవల ఏకాలానికి సంబంధించినదో నిర్ణయించి చెప్పలేము. ఈ నవలల్లోని రాజుల పేర్లకు, కొన్ని ప్రదేశాల పేర్లకు చరిత్రతో సంబంధం ఉండదు. ఈ నవలల్లో ప్రాచీన నిర్మాణపద్ధతి కనిపిస్తుంది. ఈ నవలలకు నియమిత స్వరూపం ఉండదు. సాధారణంగా జానపద నవలల్లోని ఇతివృత్తం ఒకటిగానే ఉంటుంది. కాని పలువురి చేత అనేక రకాలుగా మార్పు చెందుతుంది.

“రాజభక్తి” “ప్రభావతీ పరిణయం”, విచిత్రకవచం, “మంత్రాలయం” “ఇద్దరు

వీరులు". మొదలైన నవలలు ఇంకా ఇవ్వడు విరివిరిగా వెలువడుతున్న బాలల బొమ్మల జానపద నవలలు కొన్ని మార్పులతో ఒకటే ఇతివృత్తాన్ని కలిగినటువంటివి. జానపద నవలలు కర్మశాండలను, ఆచార వ్యవహారాలను, దేవతల మాహాత్యాలను వివరంగా తెలుపుతాయి.

జానపద నవలలు ముఖ్యమైన క్రియతో ప్రారంభం కావు. ఉన్నట్లుండి ముగిసి పోవు. ఈ నవలలకు సంబంధించి ప్రారంభం, ముగింపు రెండూ ఫలానా విధంగా ఉండాలనే నియమాలేవి లేవు. ఒక నవలలో చెప్పబడిన పాత్రల పేర్లు, సన్నివేశాలు, వర్ణనలు, అనేక సార్లు ఇతర నవలల్లో కూడా ఉండవచ్చు.

"రాజభక్తి" లో "ప్రభావతీపరిణయం" లో మాంత్రికుల పేర్లు "భీషణకేతు" ఈ రెండు నవలల్లో ఒకే ఆకారంతో వర్ణింపబడింది. విభిన్న పాత్రల కలయిక కనిపిస్తుంది. నాయకుడు - ప్రతినాయకుడు, శిష్టులు-దుష్టులు మామూలుగా జానపద నవలల్లో కథానాయకుడు, అతనికి ప్రతినాయకుడుగా మాంత్రికుడుండడం సహజం.

"ప్రభావతి పరిణయం" లో నాయకుడు మణిధూషణుడు. ప్రతినాయకుడు భీషణకేతునే మాంత్రికుడు. ఇతఁడు దుష్టుడు, ఇతని అనుచరులు శిష్టపాలుడు, రణకేతు దుష్ట పాత్రలు. మణిధూషణుని స్నేహితుడైన ప్రచంతుడు, వీరిద్దరికి అడుగడుగున సాయం చేసిన ముని, వందన, గిరిజలు శిష్టపాత్రలు. "ఇద్దరు వీరులు దివాకరుడు నాయకుడు, మరళ మాంత్రికుడు ప్రతినాయకుడు.

"రచ్చాల దీవి" లో చారుదత్తుడు, ఉగ్రశేనుడు సోదరులు. ఈ విధంగా ఒకే రకమయిన పాత్రలు రెండు ఉన్నట్లయితే ఒకరు ఆశక్తులుగా ఉంటారు. ఉగ్రశేనుడు ఆశక్తుడుగా చిత్రింపబడినాడు. పాత్రచిత్రణ, కైలి సరళంగా, ఆసక్తికరంగా ఉంటుంది

జానపద నవలల్లో పాత్రచిత్రణ పిల్లలకు ఆసక్తి కలిగించే విధంగా ఉంటుంది. దేవతలు, ఒంతువులు, మనుషులు, రాక్షసులు, పక్షులు, పాత్రలుగా ఉంటాయి. జంతువులకు, పక్షులకు, మానవ జీవిత విధానాన్ని ఆపాదించి నవలలు వ్రాయడం పశుపక్ష్యాదులు మనుషులులాగా మాట్లాడడం పిల్లలకు ఆనందం కలిగిస్తుంది.

సదానంద గారి "బంగారు నడచిన బాట" పాతూరి ప్రసన్నం గారి "సుఖభవ" నార్ల

చిరంజీవి గారి “పేను_పెనరచేను” లో జంతువులు మనుషులతో కలసి ఉండడం, మనుషుల్లాగా మాట్లాడడం, “శాంతిపావురం” “జావాలి” అనే చిలుక రాజు. మాధవి అనే పిల్లలతో స్నేహం చేసి వాళ్ళకి సాయం చెయ్యడం లాంటివి పిల్లలు దాగా ఇష్ట పడతారు. ఈ నవలలో శైలి సరళంగా అందరికీ అర్థమయ్యే రీతిలో ఉంటుంది.

3.1,4,7 బాలల జానపద నవలల ప్రాశస్త్యం :-

జానపద నవలలు బాలదాలికల్ని ఎక్కువ ఆకర్షిస్తున్నాయి. వీటిలోని అవాస్తవికత, మాంత్రిక శక్తి ప్రదర్శన, వియానక అద్భుత సంఘటనలు ప్రవానంగా పిల్లల్ని ఆకర్షిస్తాయి. ఈ నవలల్లో ఆచారాధన, సూతారాధన, దేవతలు, దెయ్యాలు, బ్రహ్మరాక్షసుల వంటి మానవతీత, మానవేతర పాత్రలు కనిపిస్తాయి. దేవతలు రాక్షసులు, మాంత్రికులు, ఆతీత శక్తులుగల నవలలు. గడిచిపోయిన యుగాలకు సమాజానికి సంబంధించిన ఈ జానపద నవలలు బాలసాహిత్యంలో ప్రముఖస్థానాన్ని కలిగి ఉన్నాయనడంలో అతిశయోక్తి శేదు. ఈ నవలల్లో వాస్తవికతకు చోటులేక పోయినా వీటిని చదివి పిల్లలు ఆమితంగా ఆనందిస్తారు. మనస్తత్వశాస్త్ర దృష్ట్యా పరిశీలిస్తే ఈ జానపద నవలలు పిల్లల్ని దాగా ఆకట్టుపంటున్నాయని తెలుస్తున్నది. ఇవి పిల్లలకు మానసిక ఉలాసాన్ని కలిగించడమేగాకుండా, ముందేమీ జరుగుతుందో అనే కుతూహలాన్ని రేకెత్తించి ఆ నవల ద్వేయాన్ని హృదయానికి హత్తుకునేటట్లు చేస్తాయి.

రాక్షసులను మనుషులు జయించడం, ధనికులను వాళ్ళ సేవకులు కింగపరచడం, అతి సామాన్యమైన వ్యక్తులలో అసాధాగణ శక్తులుండడం లేదా వారికి లభ్యం కావడం లాంటి ఇతి వృత్తాల్ని జానపద నవలలు చాలా ఉన్నాయి. వాస్తవ సంప్రదాయానికి ఎదురువేళ్ళే ఈ నవలల్ని చదవడం వల్ల దొంగలభయం, దెయ్యాల భయం లాంటివి పిల్లలనుండి దూరపి వుతాయి. ఈ నవలలో చిత్రవిచిత్రాలైన సంఘటనలుండడం వల్ల, బొమ్మలు ఆసక్తి దాయకంగా ఆకర్షణీయంగా ఉండడం మూలాన పిల్లలు ఆసక్తిగా శ్రద్ధగా చదువుతారు, మామూలుగా జానపద నవలల్లో మంచివారికి విజయం, దుర్మార్గులకు అపజయం, కలగడం జరుగుతుంది. ఈ నవలలు చదివి పిల్లలు మంచిగా ప్రవర్తించాలనే అభిప్రాయాన్ని కలిగి ఉంటారు. చిన్ననాడు మనసులో నాటుకున్నవి కలకాలం నిలిచి ఉంటాయన్నట్లు, ఈ నవలలు చదవడం

వల్ల పిల్లలు నీతిని సత్ప్రవర్తనను కలిగి ఉంటారనడంలో అతిశయోక్తి లేదు. ఈ జానపద నవలలు పిల్లలకు కేవలం వినోదాన్నేగాక, విజ్ఞానాన్ని నీతికుశలతను, ధైర్య సాహసాల్ని, ఉత్సాహాన్ని, ఊహాశక్తిని, సందేహాల్ని పెంపొందించ జేస్తాయి. మానసికనైతికాభివృద్ధికి తోడ్పడతాయి, పరనాశక్తిని పెంపొందించ జేస్తాయి.

తెలుగులో బాలల జానపద నవలల కృషి ఇంకా జరగాల్సింది ఈ నవలల్లో కొత్తదనం రావాలి. పిల్లలకు ఆనందాన్ని కలిగించి, వారికి ఆదర్శప్రాయమైన నవలలు రావడానికి రచయితలు కృషి చేస్తారని ఆశిద్దాం.

బాలల జానపద నవలల ఇతివృత్తానికి చెందిన అద్భుత నవలలు, పశుపక్ష్యాదులు సామ్రాజ్యాల నవలలు, వినోద నవలల్ని గురించి జానపద నవలల్లోని వివిధాంశాల్ని గురించి ఈ అధ్యాయంలో చర్చించడం జరిగింది. బాలల అనువాద, సాంఘిక, పౌరాణిక, చారిత్రక నవలల పరిశీలన తరువాతి అధ్యాయంలోని విషయం.

ఆధునిక కాలంలో తెలుగులో చిన్నవి పెద్దవి ఎన్నో రకాలైన నవలలు బాలలకోసం వెలువడుతున్నాయి. జానపద నవలల్ని గూర్చి క్రిందటి అధ్యాయంలో చర్చించడమైంది. ఇతివృత్త వైవిధ్యాన్ని బట్టి బాలల నవలల్ని వర్గీకరించి అనువాద నవలలు, స్వతంత్ర నవలల్ని గూర్చి చర్చించడం ఈ అధ్యాయంలోని విషయం. మొదట నవలలకు మూలాధారాలైన అనువాద నవలల్ని గురించి పరిశీలిద్దాం.

3.2 బాలల అనువాద నవలలు :-

తెలుగులో నవల వెలువడడానికి కారణం ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రభావమే. ఈ ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రభావం వల్లనే తెలుగులో అనేక ప్రక్రియలు వెలువడినాయి, తెలుగు బాల సాహిత్య రచనకు ప్రోత్సాహకరమైన సాహిత్యం ఆంగ్లేయ బాల సాహిత్యమే, మొట్టమొదట తెలుగులో ఆంగ్లసాహిత్య ప్రేరణతోనే బాలల రచనలు ప్రారంభమైనాయి తెలుగులో పిల్లలకు “నవల” పరిచయం కావడం ఆంగ్లసాహిత్య ప్రభావమే. తెలుగు సాహిత్యంలో మనకు మొట్టమొదట ఎక్కువ నవలలు లేవు. మన మొట్టమొదటి నవల గా ప్రచారం పొందిన వీరేశలింగం పంతులుగారి రాజశేఖర చరిత్ర కూడా ఒక రకంగా అనువాదమే అనుకోవచ్చు. తెలుగులో బాలల నవలలు చాలా తక్కువ. ~~బాలల నవలలు~~

ఊర్జువ సంఖ్యలో ఉన్నాయని చెప్పవచ్చు. అంగ నవలల అనువాదాలను "ఆంధ్ర వత్రక" ఎక్కువగా ప్రోత్సహించింది. దీనిలో వచ్చిన అనువాదాలన్ని అనువాదవద్దతికి గోబురాపు. ఈ అనువాదకులలో ముందు పేర్కొనవలసిన రచయిత నండూరి రాఘవమోహనరావుగారు. ఈయన పిల్లల కొసం అనువదించిన మార్క్ ట్వేన్ అనే అమెరికన్ హాస్య రచయిత నవలలు "టామ్ సాయర్", "హాకల్ బెఃపిన్" అబాలగోపాలాన్ని రంజీంప చేసిన నవలలు. "ప్రిన్స్ అండ్ ది పాపల్" కు "రాజు-పేద" అను పేరుతో చేసిన అనువాదం, "మిస్టేరియస్ స్ట్రెజర్" కు "వీచిత్రవృత్తి" పేరుతో చేసిన అనువాదం "ప్రెజర్ బలండ్" కు "కాంచన దీపం" అనే అనువాదం ప్రపంచ ఖ్యాతి పొందినాయి. ఇవి బాలసాహిత్యంలో మరపురాని మధురమైన నవలలు.

అనువాద నవలలు వరిశిల్పిస్తే ఎక్కువ ఉన్నాయనడంలో సందేహం లేదు. ఇవి సాహిత్యానికి సేవ చేయడమేగాకుండా పిల్లలలో పఠనాకృతి వి పెంపొందించడానికి ఎంత గానో శోధించినాయి. పిల్లల అనువాద నవలల్లో ముఖ్యమైన కొన్ని నవలల్ని గురించి ఇక్కడ చర్చిద్దాం.

నండూరి పిల్లలకోసం అనువదించిన "మార్క్ ట్వేన్" అనే అమెరికన్ హాస్య రచయిత నవలలు "టామ్ సాయర్" "హాకల్ బెఃపిన్" "ప్రిన్స్ అండ్ ది పాపల్" "ప్రెజర్ బలండ్" "మిస్టేరియస్ స్ట్రెజర్" నవలలు బాలసాహిత్యంలో చేప్పుకో దగినవి.

1895 సంవత్సరంలో అమెరికాలోని మిస్సోరి రాష్ట్రంలో జన్మించిన మార్క్ ట్వేన్, ప్రపంచ సాహిత్యాన్ని పునీతం చేసిన ఒక జహా రచయిత. అమెరికన్ సాహిత్యానికి అభ్రహం లింకన్ వంటివాడు. ఇతనిని తెలుగు వాచక లోకానికి మొట్టమొదటి సోతి పరిచయం చేసింది నండూరి రాఘవమోహనరావుగారు. మార్క్ ట్వేన్ ఆవేదనలను ఆదేశాలను సరిగా అర్థం చేసుకుని నండూరిగారు మూలానికి స్వయం చేకూర్చివారు. ఈ అనువాదాలు 1950-55 మధ్యకాలంలో ఆంధ్ర వత్రకలో వస్తున్న లోకల్ అబాల గోపాలాన్ని విశేషంగా ఆకరించి అలరించినాయి. మార్క్ ట్వేన్ రచనల్లో హాస్యం స్వయంగా ఎరపక యబజ్జిల్లో నిమ్మరసంలా చురుక్కు మనిపిస్తుంది.

అమెరికన్ సాహిత్యంలో ఎన్నటికీ పాతబడని నవల "టామ్ సాయర్". అదే

పేరుతో రామమోహనరావు గారు అనువదించినారు. 1950-51 సంవత్సరంలో ఆంధ్ర పత్రికలో వెలువడి అందరిని ఆలరించిన నవల “టామ్సాయర్”¹ కథాస్థలం అమెరికా లోని మిసిసిప్పీనది ఒడ్డున పెంట్ పీటర్స్ బర్గ్ అనే గ్రామం. కథాకాలం 19వ శతాబ్దపు ప్రథమార్ధభాగం. కథానాయకుడు “టామ్సాయర్” అనే అమెరికన్ బాలుడు. ఇందులో కథానాయకుడు ఆశ్చర్యపడేటట్లు ఏవో గొప్పసాహసాలు చేయాలి, తోటి బాలురకంటె గొప్పవాడై పోవాలనే మనస్తత్వం కలవాడు. ఈ నవలలో టామ్సాయర్ బాల్య జీవితానికి సంబంధించిన చిత్రవిచిత్రమైన వర్కలు చిత్రించ బడినాయి. టామ్సాయర్ ఆల్లరివనులు, అడ్డదిడ్డమైన ఆలోచనలు, వింత ఆధిరుమలు, ఇండు చక్కగా వర్ణింప బడినాయి.

మార్క్ ట్వేన్ గారి మరొక నవల “హాకల్ బెరీ పిన్” అదే పేరుతో నంజూరి గారు తెనిగించినారు. నవల కథాస్థలం అమెరికాలోని మిసిసిప్పీనది ఒడ్డున పీటర్ బర్గ్ అనే గ్రామం. కథాకాలం 19వ శతాబ్ది. కథానాయకుడు హాకల్ బెరీ పిన్ అనే బాలుడు. మరో ఇద్దరు సావాసగాళ్ళు టామ్సాయర్, జిమ్లతో కలిసి చేసిన సాహసాలు ఇందలి ఇతివృత్తం. హాకల్ బెరీ పిన్ తమ స్వజాతి సిద్ధాంతాలకు వ్యతిరేకంగా తమ బానిసైన “జిమ్” స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యం కొరకు అడుగడుగునా పడిన కష్టాలు. ఆతడనుభవించిన అంతర్మదనం ఇందలి కథాపస్తవు ఆనాటి అమెరికన్ సహజ స్వరూప స్వభావాలను ముఖ్యంగా సీగ్రోజాతి పట్ల వారి విశృంఖల ప్రవర్తన ఈ నవలలో చక్కగా వివరంప బడినాయి. సీగ్రో జాతీయుల మనస్తత్వాన్ని ముఖ్యంగా స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలపట్ల వారికి గల అపారమైన ప్రేమాభిమానాలను రచయిత చక్కగా చిత్రించినారు. మనుషు ల్లోని మంచితనాన్ని ప్రేమించడం, వారి అమాయకత్వాన్ని ఆరాధించడం. “మార్క్ ట్వేన్” రచనల్లో కనిపిస్తుంది. టామ్సాయర్, హాకల్ బెరీ పిన్ ల పాత్రలు ప్రపంచ సాహిత్యంలో అజరామరమైనవి, వీరిద్దరూ చిరంజీవులు. భగవద్గీత చెప్పిన మీసాల కృష్ణుడికంటె వెన్నుదొంగలించిన బాలకృష్ణుడందేనే అందరికి ఇష్టం. అందుకే వీరిద్దరి లీలలు బాలబాలికల్ని ఎంతో మురిపిస్తాయి

1. నవోదయపబ్లిషర్స్. విజయవాడ. గుంటూరు, 1982
2. నవోదయపబ్లిషర్స్. విజయవాడ. గుంటూరు. ప్ర. ము. 1952
ద్వి. ము. 1978

మార్క్సిస్టీన్ మరొక రచన "ప్రిన్స్ ఆండ్ ది పాపర్". "రాజు-పేద"¹ అనే పేరుతో నండూరి తెనిగించినాడు. ఒక రాచబిడ్డ మరొకడు నిరుపేద. ఇద్దరూ ఒకే పోలిక. వారిద్దరూ ఒకరి సానాన్ని ఒకరు మార్చుకుంటే? ఈ విచిత్రనన్ని పేజీల్ని ఆధారంగా చిత్రించిన కథ "రాజు-పేద" నవల.

1547 సంవత్సరంలో ఆంగ్ల దేశాస్థేలిన ప్రభువులకు సంబంధించిన కథ. ఒకే ముఠూరంలో ఐక్కింగ్ హం పేరెస్ లో జన్మించిన రాజకుమారుడు, ఒక మురికి హివాలో జన్మించిన పేదపిల్లవాడు (టామ్ శాంటీ) ఒకరి దుస్తులు ఒకరు మార్చుకుని ఆ వాతావరణంలో ఇసుడదేక వారిద్దరూ మానసికంగా చాలా భాదలు అనుభవిస్తారు. ఆంగ్ల ప్రజలు రాజుల ఎలుగిడి క్రింద జీవించిన విచారం, వారి ఆచార వ్యవహారాలు వారు జీవించిన నిర్లక్ష్య జీవితం ఇండు వర్ణించబడింది. రాచనగరులోని సంప్రదాయాలను వ్యంగ్యంగా, మురికి వాడలలో జీవితాలను సానుభూతితో విమర్శిస్తూ, రెండింటిలో నివసించే మానవుల డొన్నత్యాన్ని, సేవత్యాన్ని రచయిత చక్కగా చిత్రించినారు.

మార్క్సిస్టీన్ గారి "మిస్టేరియస్ స్ట్రేజర్స్" ను నండూరిగారు "విచిత్రవ్యక్తి" గా తెనిగించినారు. ఒక రోజు నికొలస్ బామన్, సెప్పీవోల్మియర్, తియెడోర్ పిషర్ ఆనే ముగ్గురు మిత్రులు ఊరి బయట కొండ మీద కూర్చుని సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటుండగా, ఆకస్మికంగా చెట్లమధ్యనుండి ఒక అందమైన యువకుడు వారివద్దకు నడిచి వస్తాడు. తన పేరు సైతాన్ అని, తాను దేవతనని చెప్పి, ఏన్నో చిత్రవిచిత్ర మైన మహిమలు చేసి చూపడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

తమిళంలో ఎస్. ఆబ్దుల్ ఖాదర్ రచించిన "వలరమ్మచడర్" అనే నవలను మధురాంతకం రాజారామ్ గారు "అకాశదీపం"² అనే పేరుతో తెనిగించినారు. 1965 సంవత్సరం దక్షిణ భాషాపుస్తక సంస్థ బాల సాహిత్యపు పోటీలో బహుమతి పొందిన నవల.

చైనా సేనలు మన దేశం మీద దాడి జరిపిన తరుణంలో మన సరిహద్దులలోని

1. సెన్సోదయపల్లిపర్స్, విజయవాడ' గుంటూరు. ద్వి.ము. 1979
2. విశ్వప్రభ ప్రచురణలు, పాళాల, 1967

ఒక గ్రామంలో ఒక బాలుడు జరిపిన వీర సాహస చర్యల కథే ఈ నవలా ఇతివృత్తం

కథానాయకుడైన ప్రేమ్ ఒక సైనికుని కుమారుడు. చైనా సిపాయిల స్థావరం లో చొరబడి వాళ్ళ రహస్యాలు మన సైనికులకు అందజేయడంలో సాయపడతాడు ప్రేమ్. ప్రేమ్ కు ప్రైగర్ అనే కుక్క కుడి భుజం గా ఉంటుంది. చైనా సిపాయిల ఆయుధ సామగ్రితా ఒక చోట ఉండడం చూసిన ప్రేమ్ వాటిని ద్వంసం చేస్తే వాళ్ళ కోరలు తీసిన పాములవృతారని ఒక బాంబును ఆయుధాల గుట్టమీద వేసి వాటిని ద్వంసం చేస్తాడు. శత్రువులు ప్రేమ్ ని చుట్టుముట్టి తూటాలతో గాయపరుస్తారు. ప్రేమ్ ఏ మాత్రం చలించని ధైర్యంతో “సింగవు పిల్ల గుంటనక్కల వైపు చూసినట్టుగా” తృణీకారంగా చూస్తాడు. గాయాలతో ప్రేమ్ శరీరం పూచిన కడిపించెట్టుగ మారి పోతుంది, తన మాతృభూమికి ఉడతాభక్తి గా సాయపడినాననే సంతోషంతో ప్రైగర్ తో సహా ప్రేమ్ మరణిస్తాడు.

ప్రేమ్ ధైర్య సాహసాలు, మాతృదేశంపై ఆతనికి గల భక్తి పిల్లలకు మార్గ దర్శకాలు.

ప్రముఖ భారతీయు నవలారారుడు శ్రీకిషన్ చందర్ ఉర్దూలో వ్రాసిన “దాదర్ ఫుల్ కె బచ్చె” అనే నవలకు జ్ఞానేంద్ర అనువాదం “దాదర్ వంటెన పిల్లలు”¹. భగవంతుడు మానవావతారమైతి, పిల్లవానిగా ఏర్పడి దివినుండి భువికి దిగివచ్చి తన సృష్టించిన లోకంలో జరుగుతున్న ఘోర, దుర్భర, దుష్ట కార్యకలాపాలను స్వయంగా పరిశీలించడం ఈ నవలా ఇతివృత్తం ఇందులో రచయిత కూడా పిల్లవాడే, భగవంతుడీ రచయిత అయిన పిల్లవానితో పరిచయం చేసుకుని, ఇద్దరు బొంబాయి నగరాన్ని గాలిస్తారు. రచయిత అయిన బాబుడు భగవంతునికి ప్రస్తుత సమాజ వ్యవస్థ లోని కొన్ని నగ్నసత్యాలను తెలియబరుస్తాడు.

కిషన్ చందర్ ఉర్దూలో వ్రాసిన “ఉల్తాదరఖ్త” కు జ్ఞానేంద్ర అనువాదం “అదోముఖ వృక్షం”². ఈ నవల బాలసాహిత్యంలో సరికొత్త పోకడ

1. విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, విజయవాడ, 1974.
2. విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, విజయవాడ, 1974.

యూసుఫ్ ఒక చెప్పలుకుట్టేవాని కుటుంబంలో జన్మించి ఇటు రాజు గారికి, ఆయన కుమార్తెకు, గ్రామపెద్దకు ఉన్నది కాస్తా చారవోసి, వారి మాయలకు మోసపోయి పాతాళ లోకంలో ప్రవేశిస్తాడు. అక్కడ రాక్షస పరిపాలనను, బలవంతుడు, బలహీనుని చేసే ఆన్యాయాలను, గోరదురంతాలు, ఆధునిక మానవ సమాజంలో యంత్రాల ప్రవేశం వలన మానవాళికి కల్గే చేటు, దోపిడీ విధానానికి మూలకారణమైన స్వార్థం, పేరాళలాంటి రాక్షస గుణాలను, మాంత్రికులనబడే నేటి రాజకీయ నాయకులు ఆచరించే మోసపుస్తెత్తుగడలను కనులారా చూచి విశేష ఆనుభవం గడించిన ఒక అమాయక, సేద వాని సాహసోపేత గాధ ఇందలి ఇతివృత్తం.

పాతాళలోకంలోకి వెళ్ళిన యూసుఫ్ విశేష అనుభవం గడించి, మిత్రులతో కలిసి చేరుకోవడంతో నవల అంతమవుతుంది.

“పుల్టన్ డార్వెలర్” “విల్ డార్వెలర్” రచించిన “ఫాదర్ ప్లాగస్ ఆప్ బాయిస్ టాన్” అనే రచనకు శ్రీ ఎస్. ఆర్. చందూర్ గారి తెలుగు అనువాదం “బాలరాజ్యం

జోనప్ ప్లానగన్ రోమన్ కాథలిక్ మత గురువు. ఇతను పోలీసులు, న్యాయ స్థానాలు నిర్దాక్షిణ్యంగా విడిచి పెట్టిన దిక్కులేని, దీనులైన పిల్లలను చేరదీసి, వారు నివసించడానికి మంచి వసతిని కల్పించి, విద్యాబుద్ధులు నేర్పించి, సంఘంలో ఆ పిల్లలు గౌరవ ప్రదమైన జీవితంగడవడానికి తోడ్పడుతుండేవాడు. ఈ బాలాపరాధులు తమ శిష్యులను గ్రహించి, సక్రమమైన మార్గం వెంట నడవడానికి, గౌరవ ప్రదంగా, బ్రతకడానికి అన్నిచోట్ల ఏర్పాట్లు చేయడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

ఈ నవల బాలబాలికల విచిత్రమనన త్యాన్ని వారి వింత అభిరుచులను తెలిపే చక్కనిరచన పాదర్ ప్లానగన్ కుల, మత, వర్గ, భాషా, ప్రాంతీయ భావాలను పాటించక, ఆనాధ బాలలకు దయార్థ్ర బుద్ధితో, మానవతా దృక్పథంతో చేసిన త్యాగం ఈ నవలలో చక్కగా చిత్రించబడింది.

లూయి కెరోల్ గారి “అలైస్ యిన్ వండర్ లాండ్” నవలను వి. దుర్గాప్రసాద

1. కుబేర ప్రింటర్స్ లిమిటెడ్, మద్రాసు, 1949

రావు గారు “అల్లీ బిల్లి రోకంలో అమ్మాయి కథ”¹ అనే పేరుతో తెనిగించినారు, ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రికలో సీరియల్ గ వెలవడి పాఠకుల ఆదరాభిమానాలను చూర గొన్న నవల.

ఒక పాప కలగనడం, ఆ కలలో విచిత్రమైన లోకాన్ని చూడడం, ఆలోకంలో ఎన్నో అద్భుతాలు చూడడం, ఇందలి ఇతివృత్తం. ఈ నవలలోని వింతలు, తమాషాలు అద్భుతాలు పిల్లల్ని విశేషంగా ఆకర్షించగలవు.

ఫ్రెంచి నవలా రచయిత జూల్ వర్న, రచించిన “అరొం ది వరల్డ్ యిన్ ఎయిడీడెస్” అనే నవలు శ్రీ కె. రమేష్ గారి అనువాదం “ఎనజై రోజులలో విశ్వ విహారం”.

చార్లెస్ డికెన్స్ వ్రాసిన “ఆలివర్ ట్విస్ట్” ను అదే పేరుతో ఎస్. కె వెం. టా చార్యులుగారు తెనిగించినారు చిన్నప్పడే తలిదండ్రులను పోగొట్టుకున్న ఆలివరు ట్విస్టు పడిన బాధలు ఈ నవలా ఇతివృత్తం. ఈ నవలనే అగ్నిహోత్రం రంగాచార్యులు కూడా తెనిగించినారు.

హెన్రీ (క) సింకీవి (క) జ్ నవలను శ్రీరాంచంద్రగారు ‘స్వరంజీని జీవితం’ పేరుతో ఆంధ్రీకరించినారు. వెనామాకు సమీపంలో ఉన్న ఆస్పిన్ వాల్ లోని షైట్ హోస్ కీపర్ గా స్వావివిస్కీ అనే వృద్ధుడు నియమింపబడతాడు. అంతకుముందు ఆ వృద్ధుడు ఒకచోట స్థిరంలేక అనేకచోట్ల తిరిగి అక్కడికి వచ్చి స్థిరపడినట్టే అనుకుంటామి ఒకరోజు స్వావివిస్కీ తన మాతృభూమిని గూర్చి ఆలోచిస్తూ వెట్ హోస్ మీద లైట్ వెలిగించడం మర్చిపోతాడు. ఆ రోజుతో స్వావివిస్కీ ఉద్యోగం ఊడిపోతుంది అతడు మరల ఉద్యోగాన్ని వెతుక్కుంటూ వెళ్ళిపోవడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

స్కాని విస్కీ బాధామయ జీవితం ఈ నవలలో చక్కగా చిత్రించబడినది.

1. ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మదరాసు,
2. మారుతిరామా ఆండ్ కో, విజయవాడ, 1955.
3. జనతా ప్రచురణాలయం, విజయవాడ.

అర్,డి, బ్లాక్ మోర్ రచించిన “లోర్నాడూన్”¹ నవలను అదే పేరుతో ఉదయ శంకర్ గారు తెనిగించినారు, ఇంగ్లండు లో సోమరెట్ కాంట్రీలోని ‘ఓర్’ గ్రామ వాసి “జాన్ రిడ్” యొక్క ప్రణయగాధ ఈ నవలా ఇతివృత్తం.

చార్లెస్ డికెన్సు వ్రాసిన నవలలకు బద్దెహూడి రాధాకృష్ణమూర్తి గారి అనువాదం “జీవిత నాక”² దక్షిణ స్కాట్లండులోని ఎస్పెన్ డన్ వివాసియైన “డేవి” యొక్క జీవితగాధ ఈ నవలా ఇతివృత్తం. డేవి చిన్నప్పడే తల్లిదండ్రులను పోగొట్టుకొని పినతండ్రి ఎడెన్ జర్ చాల్సర్ ను ఆశ్రయిస్తాడు. అక్కడ అనేక కష్టాలనుభవించి చివరకు అర్పిలిసివచ్చి కెట్రియోనాతో వివాహం జరగడంతో నవల ముగుస్తుంది.

జాన్ రస్కిన్ వ్రాసిన “గోల్డెన్ వాలి” నవలను “బంగారు లోయ”³ అనే పేరుతో యస్. కె వెంకటాచార్యులు గారు తెనిగించినారు. సిరియా దేశంలోని ఒక సారవంతమైన బలగారు లోయకు షార్లరు, హాన్సు, గ్లర్ అనే సోదరులు అధికారులు మొదటి ఇద్దరూ దురాశాపరులు పెద్దవాళ్ళిద్దరు తన తమ్మునికి ఎప్పుడు ద్రోహం తల పెట్టినా గ్లర్ సోదరప్రేమతో వారిపట్ల ప్రేమానురాగాలతో ప్రవర్తించేవాడు. దురాశాపరులైన సాదరులిద్దరూ తోటివాళ్ళకు నహాయం చెయ్యక సువర్ణప్రవాహ ప్రభువు శాపంతో బింబులుగా మారిపోతారు. గ్లర్ ఆ ప్రభువు దీవనలతో బంగారులోయకు అధిపతి కావడంతో నవల సుఖాంతంగా అంతమవుతుంది.

“దురాశ దుఃఖమునకు చేటు” అని ఈ నవల విరూపిస్తుంది.

ఇంగ్లీషులో “హారియట్ బీషర్ స్టోవే” రచించిన “అంకుల్ టామ్స్ కేబిన్” ను రంగనాయకమ్మ గారు “టామ్ మామ ఇల్లు”⁴ అనే పేరుతో పరిచయం చేసినారు.

ఈ నవల రచనా కాలం 1851. అమెరికాలోని నీగ్రో బానిసల జీవితాలు చిత్రించిన

1. ఉదయశంకర్ పబ్లిషర్స్, విజయవాడ, 1961
2. షనోగమా పబ్లికేషన్స్, గుంటూరు, తెనాలి, 1956
3. మారుతిరామా అండ్ కో, విజయవాడ, 1955. (ద్వీ)
4. స్వీట్ హోమ్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 1979

నవల, ఈ రచయిత్రి ఈ నవల రాసేనాటికి దక్షిణ ఆమెరికాలో బానిస విధానం తీవ్రంగా ఉండేది. ఈ నవల ప్రతి దేశంలోను, బానిసత్వాన్ని వ్యతిరేకించే విధంగా ప్రజల్ని ప్రభావితం చెయ్యడంలో గొప్ప పాత్ర నిర్వహించింది ఆమెరికాలోని సీగ్రో బానిసత్వాన్ని ప్రపంచం దృష్టికి తెచ్చిన మొట్టమొదటి నవల.

ఈ నవలలో సీగ్రో బానిసల జీవితాలను, వారి బాధలను రచయిత్రి హృదయ విదారకంగా చిత్రించినారు. ఆమెరికా లోని సీగ్రో బానిసత్వానికి మాత్రమే సంబంధించినదిగా గాకుండా ఏజాతి ప్రజలైనా, ఎరంగు ప్రజలైనా వలస దేశాలలో అణచబడే ప్రజలందరి మనోభావాలకు ఈ నవల ప్రతిబింబం బానిస యజమానుల హృదయ పరివర్తనకీ, శాసనాల పరివర్తనకీ ఈ నవల ఎనలేని సేవ చేసింది.

అలెగాండరు డ్యూమా రచించి తెలుగులో వెంకటాచారిగారి అనువాదం "ముగ్గురు యోధులు" ¹ పదమూడవ లూయి ఫ్రాన్సు దేశాన్ని పరిపాలించే సమయంలో జరిగిన కథ.

ఎథోను, పోర్డోను, ఆరమిరు అనే ముగ్గురు వీరుల గాధ 'ముగ్గురు యోధులు' ఈ ముగ్గురు యోధులు ఫ్రాన్సు దేశంలో అనేక వీరోచిత కార్యాలు చేయడం ఇందలి ఇతివృత్తం. ఈ ముగ్గురు వీరులు చేసిన వీరోచితకార్యాలు పిల్లల్ని ఆకర్షించి ఉత్తేజితుల్ని చేస్తాయి.

పై నవలలేగాకుండా అనేక భాషల నుండి తెలుగులోకి అనువదించబడిన ఎన్నో నవలల్నాయి. కొన్ని భాషలనుండి కొన్ని నవలల్ని పరిచయం చేస్తాను.

అనువాద నవల్కారకర్తలలో ముఖ్యుడైన యస్.కె. వెంకటాచార్యులుగారు కొన్ని నవలలను తెనిగించినారు. గోల్డ్ స్మిత్ రచించిన ఆమె" ఐవన్ హొ వ్రాసిన "ఇద్దరు" థామస్ హ్యూగో "టామ్ బ్రాన్" లూయి స్టెవెన్సన్ డాక్టర్ జెకీల్ అండ్ మిషర్ హైడ్; రాబిన్సన్ క్రూసో "విచిత్రవీరుడు", షెర్లీ లీసీ అరోరా వ్రాసిన "వాట్ ది రామన్" అనే నవల "రాము భక్త్యక్తు" అనే పేరుతో తెలుగులోకి అనువదించబడింది. చార్లెస్ డికెన్సు వ్రాసిన ఒకానొక పిల్లల నవలకు తెలుగు అనువాదం బద్దెవూడి

1. మారుతిరామా అండ్ కో, విజయవాడ, 1955 (ద్వి)

రాధాకృష్ణమూర్తి గారి “చిట్టితల్లి” (1955).

జాన్ స్టెయిన్ బెక్ నవల “ది రెడ్ షోస్” కు బొమ్మకంటి శ్రీనివాసాచార్యులుగారి తెలుగు అనువాదం “ఎర్ర గుర్రపు పిల్ల” (1957). ఇది ఆంధ్రవారపత్రికలో పీరియల్ గ వెలువడింది. 1957 లో పుస్తక రూపంలో వెలువడిన ఈ నవలను రివల్యూషన్ పబ్లికేషన్స్ వారి డెక్లెయేషన్ చలన చిత్రంగా తీసినారు.

ఆర్. కె. నారాయణన్ గారు వ్రాసిన “రాజా అండ్ ది డై నస్” ను అద్దేవల్లి వివేకానంద దేవిగారు “రాజా-అడవి ఎనుము” (1959) పేరుతో తెనిగించినారు. ఈమె వెయిలెట్ సెర్వోసెక్ “పెయిట్ దత్ డ్రెస్స్ అవుట్ ఫియర్” అనే నవలను కూడా “భయాన్ని పారద్రోలే ఢికి విశ్వాసాలు” అనే పేరుతో తెనిగించినారు.

1938 లో మార్టోసీ కిన్నన్ రాలింగ్స్ వ్రాసిన “ది ఇయర్ లింగ్” నవలకు తెలుగు అనువాదం చూచిన రామరాజుగారి “జింకపిల్ల” (1968) టాల్ స్టాయ్ నవల “షూ మప్ లాండ్ ఏ మాన్ రిక్వైర్స్” కు తెలుగు అనువాదం “మనిషికెంత భూమి కావాలి?”.

రష్యన్ నవల “స్కూల్ బాయిస్” నవలను 1956లో ‘బడిపిల్లలు’ అనే పేరుతో ముద్దెగుంట రాధాకృష్ణరావు గారు తెనిగించినారు. ఇటాలియన్ లో కార్లోరెంజిని నవల పినోకియో (Pinochio) ను నార్ల చిరంజీవి గారి అనువాదం “కీబొమ్మ” మళయాళంలో “మాలి” వ్రాసిన “సర్కస్” అనే నవలను టి. వి. రంగాచార్యులుగారు “జంతువులు ఏడిపే వింత సర్కస్” (1962) అనే పేరుతో తెనిగించినారు.

తమిళంలో అశియప్ప వ్రాసిన నవలల్ని చల్లారాధాకృష్ణ శర్మగారు “చిట్టికి చిరుగంట” అనే పేరుతో సుదురాంతకం రాజారాం గారు “మృగాలతో మూడు గంటలు” అనే పేరుతో అనువదించినారు.

కల్విగోపాలకృష్ణగారి నవలను “స్వప్నలోకంలో అణు అమ్మాయికథ” అనే పేరుతో పి. నభాపతిగారు తెనిగించినారు.

యల్. యల్, శబరి రాజన్ గారి నవలను ‘కడుపులో గారడీ’ అనే పేరుతో

చల్లా రాధాకృష్ణశర్మగారు తెనిగించినారు, పూజేహళ్ళి గారి నవలకు జి.వి సింగరా
చార్యగారి తెలుగు అనువాదం “నాగన్న నాట్యం”. కె. జె రామనారాయణ గారి
నవలకు మధురాంతకం రాజారాంగారి అనువాదం “వీరసింహుని విజయ యాత్ర”.

బెంగాలీలో బింకిం చంద్ర, రవీంద్రనాథ ఠాగూరు మొదలైనవారు వ్రాసిన
నవలలు తెలుగులోకి అనువదించబడినాయి. చాగంటి శేషయ్యగారు వ్రాసిన “రాధారాణి”
(1921) నవలకు మూలం బింకించంద్రగారి నవల. బెంగాలీలో ఠాగూరు వ్రాసిన
ఓకానోక నవలకు రమేష్ గారి అనువాదం “ఉపాధ్యాయుడు” (1960) అనే పిల్లల
నవల.

ఇంకా బాబూరావుగారి “సిందరిల్లా” నాయని సుబ్బారావు గారి “నిధి ద్వీపం”,
డి.వి. సుబ్రమణ్యం గారి “వగడపు దీవి”, లతానాథ్ గారి తండ్రిపాడుకు” మొదలైనవి
ఈ అనువాద నవలలన్ని ఎక్కువగా 1950-60 సంవత్సరాల మధ్య ప్రచురించబడినవి.
ఈ నవలలల్ని మౌలికమైన ఎన్నో నవలలకన్నా ఉత్తమ సాహిత్య గౌరవాన్ని
పొందాయని, పొందడానికి అర్హమైనవని చెప్పవచ్చు. ఈ అనువాదకులందరూ తెలుగు
బాలలకు విశ్వసాహిత్యంలోని మంచి నవలలను అందించి, తెలుగు బాలల నవలా
సాహిత్యానికెంతో సేవ చేసినారు.

పైన చెప్పిన అనువాద నవలలేగాక కొన్ని స్వతంత్ర నవలలుకూడా ఉన్నాయి.
ఈ స్వతంత్ర నవలల్ని ఇతివృత్త వైవిధ్యాన్ని బట్టి వర్గీకరించి పరిశీలిద్దాం.

3.3 బాలల స్వతంత్ర నవలలు :-

తెలుగులో బాలలకు అనువాద నవలలేకాకుండా కొన్ని స్వతంత్రనవలలు కూడా
వెలువడినాయి ఈ స్వతంత్ర నవలల ఇతివృత్తాన్ని బట్టి కొన్ని వర్గాలు విభజించవచ్చు
నవలా రచనకు కేంద్రం ఇతివృత్తం. “స్టాట్” అనే ఆంగ్ల పదానికి సమానార్థం
ఇతివృత్తం. ఇతివృత్తం ఎంత బాగుంటే నవల అంత ప్రజాదరణ పొందుతుంది.
ఇతివృత్త వైవిధ్యాన్ని బట్టి బాలల నవలల్ని 1. పౌరాణికాలు, 2. చారిత్రకాలు,
3. సాంఘిక నవలలుగా విభజించవచ్చు. బాలల నవల్లోని ఇతివృత్త వైవిధ్యాన్ని
పరిశీలిద్దాం.

3.3.1 పౌరాణిక బాలల నవలలు :-

సభ్యతకు, సంస్కారానికి, ఛార్మికాదర్శాలకు మన భరత ఖండం పేరుగాంచింది. మన పురాణాలు, పేదలు హైందవ సంస్కృతిని చాటి చెప్తున్నాయి. భావి భారత పౌరులైన పిల్లల సంస్కారంలో పెరగాలంటే మన సంస్కృతి గొప్పదనం వాళ్ళకు తెలియాలి. మన సంస్కృతి గొప్పదనం వాళ్ళకు తెలియనంత కాలం వారెన్ని విద్యలు నేర్చుకున్నా, ఎంత చదువులు చదివినా ప్రయోజనముండదు. మనజాతి గర్వకారణమైన మహాపురుషుడు, మహాపతివ్రతల గాథలు పిల్లలకు అనువైన రీతిలో తెల్పాలి. వారి నుంచి మనం ఏ ఆదర్శం నేర్చుకోవాలి అనే విషయాన్ని తెలియచెప్పాలి. ఇలా చెప్పగలిగితే పిల్లలకు మనమెంతో సంస్కృతీ, సంస్కారమిచ్చిన వారమవుతాము.

కొందరిని ఒక సంఘటనలో, ఒక పాత్రలో, లేదా ఒక ఉపాఖ్యానాన్నో ప్రధానీతి పుచ్చుకొని ఓసుకొని నవల రూపంలో చిత్రించడం పౌరాణిక నవల. మన జాతి సంస్కృతికి, మూలకారణాలైన రామాయణ, భారత, భాగవత, పురాణాలను ఆధారంగా ఓసుకొని బాలలకు అర్థమయ్యే రీతిలో పుస్తకాలలో రచించిన నవలలే బాలల పౌరాణిక బాలల నవలలు. రామాయణ, భారత, భాగవత, పురాణాలను పెద్దవారు చదివి అర్థం చేసుకోగలరు. కానీ పిల్లలకు మన పురాణాలను గురించి తెలియచెప్పాలనే ఉద్దేశ్యంతో కొంతమంది రచయితలు, తేలికైన భాషలో పురాణాన్ని వ్రాసిన పిల్లల నవలలుగా మలచినారు. ఈ నవలలు పిల్లలకు మన పురాణాలను గురించి, తెలియ చెప్పడమేగాకుండా నన్నారానికి, సత్సప్తనకు మార్గదర్శకులుగా ఉంటున్నాయి.

ప్రహ్లాదుడు "కన్నుదోయికి నన్యకాంత లడ్డం
బైన మాతృభావము చేసిచరలువాడు"

ఇలాంటి సత్సప్తన, నైతిక విలువలు మూర్తీభవించిన మన పురాణాలు, ఆదర్శ బాలలైన ప్రహ్లాద, భృవుని లాంటివారిని గూర్చి పిల్లలు తప్పక తెలుసుకోవాలి. ఇలాంటివి తెలుసుకోవడం వల్ల పిల్లల్లో నైతిక విలువలు, సంప్రదాయ విజ్ఞానం పెంపొందితుంది. కానీ తెలుగులో పిల్లలకు పౌరాణిక నవలలు ఎక్కుగా లేవు. ఇవి కొద్దిసంఖ్యలోనే ఉన్నాయి. ఈ పౌరాణిక బాలల నవలల్ని రామాయణ, భారత,

భాగవత, ఇతర పురాణాల నుండి వెలువడ నవలల్ని వేరుచేసి పరిశీలించడం జరిగింది. రామాయణ, భారత భాగవతాదులకు సంబంధించిన నవలలన్నిటిలోకి భారతానికి సంబంధించిన నవలలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి.

3.3.1.1 రామాయణానికి సంబంధించిన బాలల నవలలు :-

రామాయణం సమస్త లోకాలకు పూజనీయమైన పవిత్ర గ్రంథం. శ్రీరాముడు మానవలోకానికి ఆదర్శపురుషుడు, పూర్ణ పురుషుడు. అనుభవంతుడే అయినా. మానవుల్లో పుట్టి మానవులకోసం, మానవుడిలాగే లౌకిక జీవనాన్ని గడిపి ఆచరణలో మహోన్నత ఆదర్శాలను మనకందించిన మహానీయుడాయన. ఒకేసూట ఒకే బాణం, ఒక్కతే భార్య అనే ఆ మహాసైరుషుడి ఆచరణ పిల్లలకు ఆదర్శం కావాలి. తండ్రిమాట విలబెట్టడానికి ఆడవులు పాలయిన మహా త్యాగి శ్రీరామచంద్రుణ్ణి గూర్చి మన పిల్లలు తెలుసుకోవాలి.

మొదట రామాయణాన్ని వాల్మీకి వ్రాసినాడు. తరువాత కొంతమంది అనేక పేర్లతో రామాయణాన్ని వ్రాసినారు. ఈ రామాయణాన్ని చిన్న చిన్న వాక్యాలతో, పిల్లలకర్థమయ్యే రీతిలో బాలల బొమ్మల రామాయణము, బాలల బొమ్మల సంపూర్ణ రామాయణము అనే పేర్లతో పిల్లలకోసం కొంతమంది రచయితలు రాసి ప్రచురించినారు. రామాయణంలోని గాథలు కొన్ని బాల నాటికలుగా కూడా వచ్చినాయి. కాని వేకరించిన పిల్లల నవలల్లో రామాయణానికి సంబంధించిన పిల్లల నవలలు లేవు. రామాయణంలో పిల్లల మనస్సులనాకర్షించే ఇతివృత్తాలు, ఉపాఖ్యానాలు లేక పోవడం వల్ల ఇందులోని గాథలు పిల్లల నవలలుగా రాలేదనిపిస్తుంది. రామాయణంలో కుశల వోపాఖ్యానం తప్పించి మిగతా కథలూ పిల్లలకు ఆసక్తి కలిగించదు. కొన్ని బాలల మానవత్రికలు రామాయణాన్ని పిల్లల కర్థమయ్యేరీతిలో బొమ్మలతో సహా సీరియల్ గా ప్రచురించినారు. 1925 సంవత్సరం నుండి కొన్ని సంవత్సరాలు 'చందమామ' రామాయణాన్నిరంగు రంగు బొమ్మలతో పిల్లలకు సీరియల్ గా ప్రచురించింది ఇందులో బాలకాండ మొదలు ఉత్తర కాండ వరకు ప్రచురింపబడింది.

బాలకాండము :- దశరథుని రాజ్యపాలన. రామ, లక్ష్మణ, భీమ. శత్రుఘ్నుల జననం, విశ్వామిత్రునిలో రామలక్ష్మణులు వెళ్ళి తాటరాసురులను వధించుట, సీతా

రాముల కల్యాణం.

అయోధ్యాకాండము :- శ్రీరాముని పట్టాభిషేకానికి ఏర్పాట్లు, కైకేయి వరాలు దశరథుని మరణం, పాదుకాపట్టాభిషేకం, దండకారణ్య ప్రవేశం.

అఙ్ఞాకాండము:- శూర్పణఖ వరాభవం, బంగారు శేడి, జటాయువు సాహసం, శబరి ఆతిథ్యము.

కిష్కింథా కాండము :- హనుమంతునితో పరిచయం, వాలి, సుగ్రీవుల యుద్ధం, వాలి వధ, సుగ్రీవపట్టాభిషేకం, సీతాస్వేషణ, వాయుఘాత్రునిలంకా ప్రయాణం.

సుందరకాండము :- హనుమంతుని లంకా ప్రవేశం, సీతాదర్శనము, లంకాదహనం

యుద్ధకాండము :- సేతు నిర్మాణం, యుద్ధం, రావణ సంహారం, అగ్నిపరీక్ష, సీతారామ పట్టాభిషేకం.

ఉత్తర కాండము :- సీత ఆయోధ్య బహిష్కరణ, కుశలవుల జననం: ఆశ్వమేధ యాగం, శ్రీరామ కుశలవుల యుద్ధం సీతను, కుశలవులను వాల్మీకి శ్రీరామునికి అప్పగించుట, సీతాదేవి దూప్రదక్షిణము, కుశలవుల పట్టాభిషేకము, శ్రీరామాదులు అవతారం చాలించుట మొదలై ముఖ్య ఘట్టాలు మనోహరంగా ప్రచురింపబడ్డాయి.

3.3.1 2 భారతానికి సంబంధించిన బాలల నవలలు :-

పురాణాల్లోకెల్లా భారతం పవిత్రమైన గ్రంథం. ఇది సకల వేదాంత తత్త్వములకు కాణాచి. భారతంలో పద్దెనిమిది పర్వాలు కలవు భారత జాతీయ ప్రజా జీవిత సర్వస్వం మహాభారతమునందలి ఇతివృత్తం. పంచమ వేదమనబడే ఈ మహా భారతం భారత వీరులకు పాండవుల చరిత్రను తెల్పుతుంది. వ్యాసభారతాన్ని నన్నయ, తిక్కన ఎర్రనలు తెనిగించినారు. కవిత్రయ పద్య భారతం పెద్దలకు మాత్రమే ఉపయోగపడుతుంది. పిల్లల కర్ణమయ్యే రీతిలో భారతంలోని ఇతివృత్తాలను, కొందరి వ్యక్తుల జీవిత చరిత్రలను కొంతమంది రచయితలపిల్లల కొరకు నవలలుగా వ్రాసినారు. ఈ భారతంలో దర్మాధర్మ స్వరూపము: ఉపాఖ్యానాలతో చక్కగా నిరూపింపబడినది. ఇందులోని

ప్రతి పాత్ర సజీవమైనవి, పైగా ఒక్కొక్క సీటికి ఉపాహారణ, మానవుల నడవడిని తీర్చి దిద్దడానికి ప్రముఖ పాత్ర వహించే భారతాన్ని గురించి పిల్లలు తప్పక తెలుసుకోవాలి. ఈ ఇతిహాస కావ్యము ధర్మాధర్మముల సంఘర్షణను చక్కగా నిరూపించి, చివరకు ధర్మమే జయిస్తుందని కండకు కట్టినట్లు చూపుతుంది ఇలాంటి ధర్మ ప్రతిపాదనను పిల్లలు తప్పక తెలుసుకోవాలి. భారతంలో ఆదర్శ విద్యార్థులైన ఏకలవ్యుడు కర్ణుడు మొదలైన వారి చరిత్ర పిల్లలకు ఆదర్శం గురువుకు తగిన శిష్యుడై, తనకు తగని శిష్యులను తయారు చేసి, ఉత్తముడైన ఆచార్యుడై తన గురువులాగానే ఇదం బ్రహ్మిదం క్షాత్రమ్” అని పట్టుదలకు, శౌర్యధైర్య పరాక్రమాలకు ఆదర్శంగా నిలిచిన ద్రోణాచార్యుల కథ మన పిల్లలకు తప్పక మార్గదర్శకములు. 11.

భారతం పిల్లలకు ఉత్తమ సంస్కృతిని, ఢిక్తి భావాన్ని, సీతిని బోధిస్తుంది. భారతానికి సంబంధించిన కొన్ని పిల్లల నవలల్ని గూర్చి తెలుసుకుందాం

1. వేణీ సంహారము 1,2 భాగాలు
— నుదురుమాటి వేంకటరమణశర్మ
2. మహా వీరుడు కర్ణుడు
— రావి ఎస్. అవచాని
3. మహా మేధావి శకుని
— కిరణ్ కుమారి
4. రారాజు దుర్యోధన
— కిరణ్ కుమారి
5. మాయా బజార్
— వి. యస్. ప్రకాష్

నుదురుమాటి వేంకటరమణ శర్మ గారి “వేణీ సంహారము” 1 మహాభారత కథ ఇతివృత్తంగా గలది. సభాపర్వంలో దుశ్శాసనుడు ద్రౌపది శిరోజాలను పట్టుకుని

1. వేంకటరమణశర్మ, నుదురుమాటి, మారుతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979.

ఆమెను సభలోకి ఈడ్చి తెచ్చిన ఘట్టాన్ని ఉదహరిస్తూ క్రమంగా యుద్ధకథనంకా తెలిసి, ధర్మరాజుపట్టాభిషేకంతో రచయిత నవలను ముగించినాడు.

“వేణీ సంహారము” అనే పదంలో వేణీ అంటే శిరోజాలని, సంహారం అంటే వాటిని ముడి పేయడమని ప్రధానార్థం. దుశ్శాసనుడు ద్రౌపది శిరోజా అను పట్టుకొన్నప్పుడు అవి విడివడి పోతాయి. భీముడు చేసిన ప్రతిజ్ఞ ప్రకారం ద్రౌపది శిరోజాలు పట్టుకున్న ఆ దుశ్శాసనుణ్ణి ప్రాణాలతోనే చీల్చి ఆ నెత్తుటి చేతుల్లో ద్రౌపది శిరోజాలను ముడిపేసి తన ప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చుకుంటాడు. నేటి బాలబాలికలకు ఉపకరించే రీతిలో మలచబడిన నవల వేణీ సంహారము.

కర్ణుడు లేని మహాభారతాన్ని మనం ఊహించలేము. మహా వీరుడు, మహా దాత, స్వామి భక్తి పరాయణుడైన కర్ణుని జీవిత చరిత్రను రావి. ఎస్. అవధానిగారు “మహా వీరుడు కర్ణుడు”¹ అనే పేరుతో చాలల నవలగా వ్రాసినారు. కిందటి జన్మలో కర్ణుడు సహస్రకవచుడనే రాక్షసుడు, బ్రహ్మదేవుని వరంతో సహస్రకవచాల రక్షణతో విర్రపీగుతున్న ఆ రాక్షసుని తొమ్మిది వందల తొంభై తొమ్మిది కవచాలను సరనారాయణులు కలసి నాశనం జేస్తారు. మిగిలిన ఒక్క కవచంతో సహస్రకవచుడు భయపడి సూర్యునిలో ఐక్యమై పోతాడు. మరుసటి జన్మలో కుంతికి సూర్యుని ద్వారా కర్ణుడిగా జన్మిస్తాడు. లోకాపనిందకు భయపడి కుంతి కర్ణుని ఒక పెద్దలెలో పెట్టి నదిలో వదిలివేయగా, అతిరథుడు, రాధ అనే సూత దంపతులకు దొరికి అక్కడే పెరిగి పెద్దవాడవుతాడు. కురుకుఘోర అశ్రవిద్యాప్రదర్శనలో అర్జునునికి పోటీగా నిలిచి తన అస్త్రవిద్య ప్రదర్శించి వీరుడనిపించు కుంటాడు. దుర్యోధనుడు కర్ణుని మిత్రునిగా స్వీకరించి అంగరాజ్యానికి రాజుగా చేస్తాడు. కౌరవ, పాండవులకు జరిగిన కురుక్షేత్ర యుద్ధంలో పదహారో రోజు కర్ణుని నాయకత్వంలో కౌరవ సేన ముందంజ వేసింది మహా వీరాగ్రేసరుడైనా, ఎంతటి పరాక్రమ వంతుడైనా కర్ణుడు వాపోవహతుడు మహాదాతస్వామి భక్తి పరాయణుడు, వీరాగ్రేసరుడైన కర్ణుడు మరణించడంతో సవల. ముగిసి పోతుంది. కర్ణుని మనత, వీరత్వం, బాలబాలికల మనస్సులో హత్తుకొంటుందనడంలో సందేహం లేదు.

1. అవధాని, రావి. ఎస్. సీతీరథాకల్పవల్లి, విశాఖపట్నం-2, 1970.

అనుకూల శత్రువని పేరుగాంచిన శకుని కథను ఇతివృత్తంగా తీసుకుని కిరణ్ కుమారిగారు “మహా మేధావి శకుని”¹ అనే పేరుతో నవల వ్రాసినారు.

గాంధార దేశాన్ని పరిపాలించే రాజు సుబలుడు, అతనికి గల నూరుమంది కొడుకులలో శకుని చివరివాడు. దుర్యోధనుడు రాజ్యశాంతితో శకునిని, అతని తండ్రిని, తమ్ములను బంధిస్తాడు. తండ్రి, అన్నదమ్ములు చావగా శకుని బ్రతికి దుర్యోధనుని మీద కక్ష సాధించాలని అతని పక్షం వహిస్తాడు. పాండవులను మాయా జూదంలో ఓడించి, అడవులకు పంపి యుద్ధానికి కారకుడవుతాడు. కురుక్షేత్రయుద్ధంలో శకుని చనిపోతూతాను చేసిన పాపాలకు భీష్ముడికి కాలిం వివరిస్తూ అతన్ని క్షమించమని వేడుకుంటూ మరణిస్తాడు. ఈ నవలలో శకుని మేధానంపట్ల చాలా చక్కగా చిత్రించబడినది.

కిరణ్ కుమారి గారి మరొక పౌరాణిక నవల “రాజాజు దుర్యోధన”² మహా భారతంలో ముఖ్యమైన పాత్రలలో దుర్యోధనుని పాత్ర ఒకటి, దుర్యోధనుని చిన్నప్పటినుండి పాండవులంటే అసూయ, ద్వేషం, పాండవులలో బలవరాక్రమవంతుడైన భీముడంటే మరీ ఈర్ష్యచెందేవాడు. శకుని, కర్ణుడు దుశ్శాసనుల ప్రోత్సాహంతో పాండవులను అడవులకు పంపి వారికి సూదిమోపినంత స్థలంకూడా ఇవ్వనని యుద్ధానికి సిద్ధపడతాడు. యుద్ధంలో కౌరవులంతా మరణించిన తరువాత దుర్యోధనుడు ద్వైపాయనం అనే కొలనులో దాగి యుండగా, పాండవులు అతనిని బయటకు రప్పించి ద్వంద్వ యుద్ధానికి ఆహ్వానిస్తారు. ద్వంద్వయుద్ధానికి భీముణ్ణి ఎన్నుకొని ఆ ద్వంద్వ యుద్ధంలోనే దుర్యోధనుడు మరణిస్తాడు.

వి.యస్. ప్రకాష్ గారి “మాయా బజారు”³ పౌరాణిక హాస్య నవల. శశిరేఖ ఆభిమన్యుల వివాహానికి బలరాముడు అడ్డంకంపడడం దుర్యోధనుని కుమారుడైన లక్ష్మణకుమారునితో వివాహం నిశ్చయిస్తాడు. ఆభిమన్యు, సుభద్రల ద్వారా విషయం తెలుసుకున్న ఘటోత్కచుడు శశిరేఖను తన నివాసం చేర్చి, తాను శశిరేఖ స్థానంలో

-
1. కిరణ్ కుమారి, ఐ.యస్ ఆర్. పబ్లికేషన్స్, నెల్లూరు.
 2. కిరణ్ కుమారి, ఐ యస్-ఆర్. పబ్లికేషన్స్, నెల్లూరు.
 3. వి.యస్. ప్రకాష్, ఐ యస్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్, నెల్లూరు

ఉంటాడు. పెళ్ళి సందర్భంగా ద్వారకా నగర పీఠాల్లో మఠోత్కచుని అనుచరులు “మాయాబజార్” ను నిర్మిస్తారు. మాయాబజార్ లో కొర్రపులు నానాబాధలుపడతారు శశిరేఖ రూపంలోవున్న మఠోత్కచుడు లక్ష్మణకుమారుణ్ణి పెళ్ళిపీటలమీద భయపెట్టి పారిపోయేట్లు చేస్తాడు. దుష్టచతుష్టయాన్ని హస్తినాపురిలో పడేట్లు చేసి, అందరిని తన నివాసానికి చేర్చుతాడు. శశిరేఖ, అభిమన్యుల వివాహంతో నవల ముగిసిపోతుంది. మఠోత్కచుని చేష్టలు, మాయాబజార్ లోని వింతలు పిల్లల్ని ఆకట్టుకుని విపరీతంగా నవ్విస్తాయి.

3.3.1.3 భాగవతానికి సంబంధించిన బాలల నవలలు :-

ఓక్తుల చరిత్ర తెల్పేది భాగవతం. ముఖ్యంగా భాగవతం భ మార్గాన్ని తెలియజేస్తుంది మానవుల ముక్తికి ఉపయోగపడేది భాగవతం. ఈ భాగవతాన్ని భక్తి భావ. తో చదివితే భగవంతుని దయకు పాత్రులవుతారని ప్రతీతి, ఆదర్శబాలలు భక్తులైన ప్రహ్లాద, ధృవుల చరిత్ర భాగవతంలోవిధే. ఈ చాలభక్తుల చరిత్ర పిల్లల్లో నైతిక విలువల్ని, ఓక్తి భావాన్ని పెంపొందింప చేస్తుంది. ఈ భాగవతాన్ని గురించి అందులోని ఓక్తుల చరిత్రలను గురించి, భగవంతుని లీలలను గురించి పిల్లలు తప్పక తెలుసుకోవాలి. పిల్లలకు ఆదర్శవంతమైన భాగవతానికి సంబంధించిన నవలలు ఎక్కువ రాలేదు.

శీత రాజుగారి “బాల్య స్నేహితులు” భాగవతానికి సంబంధించిన నవల. శ్రీ కృష్ణ, బాల్య కాల స్నేహ వృత్తాంత మిందలి ఇతివృత్తం. కృష్ణుడు, కుచేలుడు చిన్ననాటి స్నేహితులు, వాళ్ళిద్దరు చిన్నప్పుడు కలసి చదువుకున్నారు. గురువు సాందీపుని మహర్షి. అప్పటి శిష్యవర్గమందరిలో కుచేలుడు చాలా గుణవంతుడు. కృష్ణుని స్నేహితుడుగా ఉండడానికి కావలసిన సదుణాలన్నీ కుచే ని దగ్గరఉన్నాయి. బుద్ధి ఎంతవై క్రమశిక్షణతో విద్యాభ్యాసం చేసేవాడు. శాంతస్వభావం కలిగి ఎవరిని ఏమి అనకుండా సౌమ్యంగా కాలం గడిపేవాడు. ఇన్ని ఉండీకూడా దారిద్ర్యబాధ తప్పలేదు. “దరిద్రుడికి సంతతి ఎక్కువ” అన్నట్లు కుచేలునికి సంతాన మెక్కువైనందున ఇంకా ఎక్కువ దారిద్ర్యాన్ని అనుభవిస్తుంటాడు. కుచేలుని భార్య వామాక్షి బిడ్డల ఆకలి చూడ

1. శీతంరాజు, మారుతి ఓ.బి.కేషన్స్, విజయవాడ, 1979

లేక భర్తను శ్రీకృష్ణుని దగ్గరకు పొమ్మంటుంది. “మీరు వెళ్ళి దర్శిస్తే చాలు, అడుగు నక్కరలేదు, మహా సంపదలు వరిస్తాడు” అని వెళ్ళమంటుంది. కృష్ణునికి కానుకగా ఇంట్లో ఉన్న కాసిన్ని అటుకులు తెచ్చి తన భర్త కట్టుకున్న వస్త్రానికి కొంగున ముడిపేసి పంపుతుంది. భటుల ద్వారా కుచేలుని రాకను తెలుసుకున్న కృష్ణుడు స్వయంగా ఎదురెళ్ళి తీసుకుని వచ్చి ఉచితాసనం మీద కూర్చోబెట్టి వూజిస్తాడు. కుచేలుడు తెచ్చిన అటుకులు ఆప్యాయంగా గుప్పెడు తిని, దుక్కిణీ మందలింపుతో ఆపేస్తాడు. సకల మర్యాదలు పొందిన కుచేలుడు ఇంటికి బయలుదేరుతాడు. అనేక ఆలోచనలతో తన గ్రామం చేరుకుంటాడు. ఇంటి సమీపానికి వచ్చి అక్కడ తనకు సర్వసంపదలు లభించి ఉండడంతో ఆనంద భరితుడవుతాడు. అప్పటినుండి కుచేలుడు సత్కర్మలావరించుచు, అన్ని పనుల యందు కృష్ణుణి ధ్యానం చేస్తూ కాలం గడిపాడు.

“గుణాలు మంచినయితే మనసుల్లో కల్మషం లేకపోతే యుగాలు గడిచినా వ్యక్తుల మధ్య స్నేహం మారిపోదనే సత్యం “చాల్యస్నేహితులు” అనే బాలల నవలలో చక్కగా చిత్రితమైంది.

“భగవంతుడు భక్తి బంధానికొక దానికి తప్ప దేనికి వశపడడు. ఆయనకు ఏమి ఇవ్వలేక పోయినా భక్తితో చేతనై నదాన్ని సమర్పించినా తప్పక పరిగ్రహించి అనుగ్రహిస్తాడు. ఆయన భక్తుల సేవలనుండుకోడమేకాదు, భక్తులకు సకల సేవలు చేస్తాడు అనే భక్తి భావాన్ని కూడా ఈ నవల కలుగజేస్తుంది.

3.3.1.4 ఇతర పురాణాలకు సంబంధించిన బాలల నవలలు :-

రామాయణ, భారత, భాగవతాలేకాకుండా మన సంస్కృతీ, సంప్రదాయాలు తెలిపే పురాణాలు ఎన్నోఉన్నాయి. వీటి ద్వారా పిల్లలు నేర్చుకోవాల్సినవి చాలా ఉన్నాయి. కొంతమంది రచయితలు వివిధ కాలాల్లో వివిధ సమయాల్లో పురాణాల్లో జరిగిన సంఘటనలను, కమనీయగాధలను ఆధారం చేసుకుని బాలబాలికలకోసం నవలలు వ్రాసినారు. ఈ నవలలు పిల్లల్లో పరనాళక్తిని పెంపొందించి, వాళ్ళలో విజ్ఞానాన్ని, వినోదాన్ని కలుగ చేస్తాయి. పురాణాల్లోని ఇతివృత్తాన్ని అనుసరించి వ్రాసిన ఈ నవలలు ఏ పురాణాల్లోనివని స్పష్టంగా చెప్పలేము. ఇతర పురాణాలకు సంబంధించిన బాలల పౌరాణిక నవలల్ని గూర్చి పరిశీలిద్దాం.

భారత దేశంలో అనేక పుణ్యనదులు ప్రవహిస్తున్నాయి, ఇవి దేశానికి సర్వ సంపదలనిస్తున్నాయి. ఎందరో ఈ నదులలో స్నానమాడి ముక్తిని పొందినారు. యుగయుగాలనుండి ఈ నదులు ప్రవహిస్తున్నట్లు పురాణాధారాలు ఉన్నాయి. ఎందరో ఈ నదులను దర్శించి తమ పాపాలను పోగొట్టుకుంటున్నారు. ఈ మహానదుల పుట్టుకను గురించి అనేక రకాలుగా, అనేక గాధలు పురాణాల్లో చిత్రింప బడినాయి, ఏ పురాణ మనేది చెప్పడం కష్టం. ఆరకి దాయకంగా నీతిదాయకంగా ఉంటాయి.

శ్రీ శిష్టా లక్ష్మీకాంత శాస్త్రి గారు బాలబాలికల విజ్ఞానాభివృద్ధికై భారతావనిలో పెక్కునదులలో ఒకటైన “బ్రహ్మపుత్ర” ను పిల్లలకోసం నవలగా మలచినారు. హాలివూడూ ప్రదేశంలో చాలామంది మునులు తపస్సు చేసుకుంటూ ఉండేవారు. ఆ ప్రదేశంలో పుణ్యనది లేదనేబాధ అందరికీ ఉండేది. ఒక లోజు మునులందరూ విష్ణువు దగ్గరెళ్ళితమ వాడ చెప్పకోగా, అతడు ఉపాయం చెబుతాడు. విష్ణువు ఆ ప్రదేశంలో అమోఘ, శాంతనువుల వివాహం జరుగుతుంది. బ్రహ్మ తేజస్సుద్వారా అమోఘకు ఉన్మించిన శిశువును శాంతనువు “బ్రహ్మపుత్ర” అనే నామకరణం చేసి, ఎత్తైన పర్వతం మీద పడుకోచెట్టిగాగా, ఆ శిశువు నదిగా మారి బ్రహ్మపుత్రగా పేరుపొందినది ఇది జీవనది.

భివత చూమిలోని పుణ్యనదులలో “గౌతమి” ఒకటి. “గౌతమి” ని గూర్చి అదే పేరుతో శిష్టా లక్ష్మీకాంత శాస్త్రిగారు బాలబాలికల కోసం నవలను వ్రాసినారు. ఈ గౌతమీ నది పుట్టుకకు కారకుడు గౌతమి మహర్షి గౌతముడు తన చేతిలోని విత్తనాలు ధూమి మీద చల్లగానే అవి ఫలించి వెంటనే పంటనిచ్చే వరాన్ని బ్రహ్మదేవుని ద్వారా పొందినాడు. దేశమంతా కరువు సంభవించినా గౌతముని ఆశ్రమం మాత్రం సుఖిక్షంగా ఉండడం కొందరి మునులకు ఈర్ష్య కలిగిస్తుంది. మునులందరూ కలిసి ఒక మాయాగోవును సృష్టించి, గౌతముని పంటను మేయమని వదులుతారు. గౌతముడు దానిని అదలించడానికి తమ కమండలం లోని నీరు చల్లి “నీవు పొమ్ము” అని అనగానే గోవు విలవిలతన్నుకుని చనిపోతుంది. గౌతముడు శివుని గూర్చి తపస్సు చేస్తాడు. శివుడు ప్రత్యక్షమై తన జట నొకదానిని తీసిచ్చి గోవు మరణించినచోట పిండితే గంగ

1,2. లక్ష్మీకాంతశాస్త్రిగారు, శిష్టా, లీలావల్లిషర్స్, విజయవాడ-2, 1961

పవహీస్తుందని, పాతకం పోతుందని చెబుతారు. శివుని జటను గౌతముడు పిండగా ప్రవహించిన గంగయే గౌతమి. ఈ నవల ద్వారా పిల్లల్లో సంప్రదాయ విజ్ఞానం పెంపొందుతుంది.

శీతంరాజుగారి "వైకుంఠ ఏకాదశి"¹ విష్ణుమహిమను తెలిపే నవల. ఒకప్పుడు విదిశాపురాన్ని సద్గుణ సంపన్నుడైన రుక్మాంగదరాజు పరిపాలిస్తూండేవాడు. అతడు ఏకాదశి వ్రతం ఆచరించడమేగాక, తన రాజ్యంలోని వారందరిని ఆచరించమని ఆజ్ఞాపించేవాడు. ఏకాదశి వ్రతం ఆచరించడం వలన అందరికీ స్వర్గలోక ప్రాప్తి కలుగుతుండేది. ఇలాగే వ్రతమాచరించడం జరిగితే యమలోకం ఖాళీగా ఉంటుందని బ్రహ్మ మోహినిని సృష్టించి ఏకాదశి వ్రతభంగానికి వంపుతాడు. మోహిని అందానికి ముగ్గుడైన రుక్మాంగదుడు ఆమెను వివాహమాడతాడు. ఆమె ఎంత వారించినా వినకుండా రుక్మాంగదుడు ఏకాదశివ్రతాన్ని ఆచరిస్తాడు వెంటనే శ్రీమన్నారాయణుడు వ్రతక్షయమై రుక్మాంగడుని మెచ్చుకుని తనలో ఐక్యం చేసుకోవడంతో నవల ముగిసి పోతుంది.

వైకుంఠ ఏకాదశి వ్రతమాచరించినవారికి స్వర్గలోక ప్రాప్తి కలుగుతుందని ఈ నవల తెలపడమేగాక, పిల్లల్లో భక్తి బావాన్ని కలుగ జేస్తుంది.

షండరీపోసుగారి "తారకాసురుడు"² ద్వాపర యుగంలో మహాతలాన్ని పరిపాలించిన తారకాసురుడనే రాక్షసరాజు కథ ఇతివృత్తంగా గలిగిన నవల. తారకాసురుని భార్య సురాదేవి, మహా పతివ్రత. వీరికి సంతానం లేదు. తారకాసురుడు బ్రహ్మకోపం తప్పస్సు చేసి చక్రాలుకాని చక్రాలు, రథంకాని రథాన్ని, గుర్రాలకాని గుర్రాలు లాగుచుండగా, మనిషికాని మనిషి ఆ రథంకాని రథాన్ని అధిరోపించి, విల్లుకాని విల్లు చేపట్టి, బాణంకాని బాణాన్ని పయోగించి కన్నుకాని కన్నుతో బాణం వేసినవారు మరణం సంభవించేటట్లు వరం పొందుతాడు. దానితో విప్రవీగి స్వర్గం పైకి దండెత్తుతాడు. ఈశ్వరునికి తారకాసురునికి ఋషులకరమైన పౌరాటం జ గుతుండగా, నారదుడు సురాదేవి పాతివ్రత్యానికి భంగం కలిగించగానే ఈశ్వరుడు తక్షకుని

1. శీతంరాజు, అనంత్ పబ్లికేషన్, విజయవాడ-2, 1979.

2. బాణాశ్రీతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979

ప్రయోగించి తారకాసురుణ్ణి సంహరించడంతో నవల ముగిసి పోతుంది. దుష్టునికి ఎప్పటికైనా కీడు తప్పదని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

గణపతియొక్క రీలావిలాసాలు తెలిపేగాధలు ఇతివృత్తంగా గలిగింది ముద్దా చిట్టిబాబుగారి “కార్యసిద్ధి”¹ నవల. వినాయకుని గురించిన ఉపఖ్యానాలు అనేక పురాణాల్లో అనేక విధాలుగా ఉన్నాయి. ‘కార్యసిద్ధి’ ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికలో ధరా వాహికగా వెలువడి అందరి మన్ననల పొందిన నవల. ఈ నవలలో విచిత్రగాధలన్నీ చొమ్మలతో సహా చక్కగా చిత్రింపబడినాయి.

లోక కల్యాణం కోసం జన్మించినవారు వినాయకుడు. శిష్ట రక్షణకోసం దుష్ట శ్చియకోసం అవతరించినవారు. ఇతన్ని పూజించి ప్రారంభించే ఏవార్యానిగ్గాని విఘ్నం రాదు. అందుకనే ఆనాటి నుండి విఘ్నేశ్వరుడనే పేరు స్థిరపడింది.

విఘ్నేశ్వరుడు ఎన్నో సాహసకార్యాలు చేస్తూ, దేవతలను దాధించే రాక్షసులందరినీ సంహరించి, దేవగణాధిపతి, లక్ష్మీగణపతిగా ప్రసిద్ధిచెంది, భారతీగణపతి అనే బిరుదు పొంది సిద్ధి, బుద్ధులను వివాహం చేసుకుని సింహాసనాన్ని అధిష్టించడంతో నవల శుభాంతం, సుఖాంతం.

విద్యార్థుల ఆరాధ్యుడై వమైన వినాయకుని లీలా విలాసాలు ప్రతి పిల్లవాడు చదువతగింది.

గీలా సుబ్బారావుగారు “భూలోక సుందరి” అనే నవలను వ్రాసినారు. ఈ నవలలోని ఇతివృత్తం పింగళి సూరనామాత్యుని “కళాపూర్ణోదయం” అనే ప్రబంధం నుండి గ్రహింపబడింది.

ద్వాపరయుగంలో శ్రీకృష్ణుడు ద్వారకానగరాన్ని పరిపాలించే వోజుల్లో గొప్ప అందగత్తై, సకళవికారద అయిన “కలభాషిణి” అనే యువతి ఉండేది. “కలభాషిణి” ప్రధాన పాత్రగా ఈ నవలలోని కథ సాగి పోతుంది.

1. చిట్టిబాబు, ముద్దా, ప్రేమ్చంద్ పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1965

2. బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979

బాలచారికలు ప్రబంధాన్ని అందులోని విషయాల్ని తెలుసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఈ నవల వ్రాయబడింది.

ఎన్ని పురాణాలు, ఎన్నికథలు, ఎందరో మహాపురుషులు, ఎన్ని ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్కప్పుడూ ఒక రస గుణిక. ఒక్కొక్క మహాపురుషుడు ఒక్కొక్క దివ్య జ్యోతి. అన్ని మనిషికి మంచిని, సంస్కారాన్ని బోధించే అక్షయనిధులే. అన్నీ సర్వకాలిక సత్యాలకు అక్షర భాష్యాలే. ఇలాంటి పౌరాణిక నవలలు బాలచారికలకు సరి పడినన్ని లేక పోవడం శోచనీయం.

3.3.2 చారిత్రక నవలలు :-

ఇతివృత్తం పూర్తిగా చరిత్రకు సంబంధించినదిగా, కొన్ని కల్పనలన్నప్పటికీ ప్రధాన సన్నివేశాలకు భంగం కలగకుండా సాగేది చారిత్రక నవల. చరిత్రలో జరిగిన ఒక కథ చారిత్రక నవలకు బీజం. ఉదాత్తమైన వ్యక్తుల జీవిత చిత్రణ చారిత్రక నవలలో కనిపిస్తుంది. ఒక జాతి జీవితంలోని అమృతమయమైన కొన్ని గాథలే చారిత్రక నవలలనవచ్చు. "ఏ ఒక్క రోజో, ఏ ఒక్క వ్యక్తి నో గురించి జరిగిన కథ చారిత్రక నవల." I ఒక్కసాహిత్యానికేకాదు; మనం నివసించే పల్లెలకు, పట్టణాలకు, మన దేశంలో ప్రతి గ్రామానికి ఒక అద్భుత గాథ ఉంటుంది. ఇదే మన దేశచరిత్రలోని ఔన్నత్యం. ఈ చారిత్రక నవల గతాన్ని గురించి చేసే చరిత్ర చిత్రణకన్నా, సత్యానికి దగ్గరగా కూడా ఉంటుంది. చారిత్రక నవలలో మొట్టమొదటకనిపించే లక్షణం చారిత్రకత

మన దేశ చరిత్రను పిల్లలు తెలుసుకుని ఉండడం మంచిది, చరిత్రంతా చదవడం మంచిది పిల్లలకు విసుగు కలగవచ్చు. ఈ చరిత్రనే సులభశైలిలో దిన్న చిన్న నవలల రూపంలో మంచి పిల్లలకందిస్తే ఆనందంగా చదువుతారు. ఈ చారిత్రక నవలలో దర్బారులు, రాజులు, రాజకన్యలు, యుద్ధాలు, పేరోలగాలు, కుట్రలు, కుతంత్రాలు కనిపిస్తుంటాయి. తెలుగు చారిత్రక నవలల్లోని ఇతివృత్తాలలో సగం ఆంధ్ర దేశానికి సంబంధించినవైతే, మిగతా సగం మహారాష్ట్ర, రాజపుత్ర స్థానాలకు, మహమ్మదీయ చరిత్రలకు, గ్రీకు చరిత్రకు సంబంధించినవి ఈ నవలల్లో కొన్ని సుఖాంతాలు కొన్ని

1. నాగభూషణశర్మ, మొదలి, తెలుగునవలాలిశాసం.

ఆకుభంతో కూడిన నవలలు ఉంటాయి.

చారిత్రక నవలలు పిల్లలో జాతీయభావాలు, దేశభక్తి, ధైర్యసాహసాలు, వీరత్వం, పెంపొందించడానికి తోడ్పడతాయి. ఈ దేశ చరిత్రలు పిల్లల విజ్ఞానాన్ని పెంపొందిస్తాయి. పిల్లలు తమ జాతియొక్క దేశంయొక్క పూర్వ పీఠల చరిత్రను, వారు చేసిన ఘనకార్యాలను, సాధించిన మహోత్తర విజయాలను తెలుసుకోడానికి ఈ చారిత్రక నవలలు తోడ్పడుతున్నాయి. ఇవి పిల్లలకు తమ కర్తవ్యాన్ని తెలుపు తున్నాయి. ఈ నవలల్లోని పీఠలు వీర వనితల కథలు పిల్లలకు మార్గదర్శకాలవుతాయి. వీరు చేసిన ల్యాగం, చూపిన సాహసాలు పిల్లల్ని ఉత్తేజపరుస్తాయి. ఈ నవలలు పిల్లల ఢివిష్యజీవితానికి చాలా ఉపయోగపడతాయి.

బుద్ధ భగవానుని పిమ్మట అంతటి మహిమాన్వితుడైన ఆచార్యనాగార్జునుని, పవిత్ర జీవిత చరిత్రను శ్రీ శార్వరిగారు "నాగార్జున" అనే పేరుతో బాలబాలికల కోసం నవలగా వ్రాసినారు. యుగయుగాలుగా లౌతరాలుగా తన తాత్త్విక చింతనలో యావత్ప్రపంచాన్ని ఉర్రూతలూగించిన నాగార్జునాచార్యులను గురించి తెలుగు దేశంలో పూర్తిగా తెలియదు. ఇతడు తెలుగునాట స్థిరపడి షర్వత ప్రాంతంలో నివాసం ఏర్పరు చుకొని దక్షిణాపథంలో బౌద్ధం ప్రచారం చేసినట్లు తెలుస్తున్నది. విదర్భ దేశానికి రాజైన చతురసేనుని కుమార్తె శాంతల మునికుమారుని ప్రేమించిందని తెలుసుకొని చతురసేనుడు ఆ మునికుమారుని కండ్లు పీకించి నాగవనంలో వదలి రమ్మంటాడు. ఆ ముని కుమారుని నాగార్జునునిగా మారి: అతని పసిహృదయంలోని ఆత్మజ్యోతిని వెలిగిస్తాడు నాగసత్త్వుడు నాగార్జునుడు. కొన్ని సంవత్సరాలు దీక్షతో తపస్సు చేసిన తర్వాత నాగసత్త్వుడు తన విద్యలన్నీ నాగార్జునునికి ఉపదేశిస్తాడు. ఆనాటి నుండి దేశ దేశాలలో బుద్ధభగవానుని శాంతి సందేశం వినిపిస్తూ శాలివాహన రాజైన ఉదయుని ఆస్థానంలో స్థిరపడతాడు. శ్రీ షర్వత ప్రాంతాన నాగార్జుని విశ్వవిద్యాలయ నిర్మాణానికి కారకుడై, బౌద్ధమతాన్ని గూర్చి ఉపదేశిస్తూ నిర్వాణం చెందడంతో నవల ముగిసి పొతుంది. ఇట్టి లోకోత్తర పురుషుని జీవిత చరిత్ర బాలబాలికలకు విజ్ఞానదాయకం.

ఆదర్శవిద్యార్థి జీవితకథాన్ని పస్తువుగా గ్రహించి వావిలాల సోమయాజులుగారు

1. పద్మశ్రీ అండ్ కో, చిత్తూరు, 1962

“నాలంద”¹ అనే నవలను రచించినాడు, ఈ నవలలో శిఖితాచకర్త అనే ఉత్తమ విద్యార్థి జీవితం కథావస్తువు. ప్రాచీన భారతదేశంలో “నాలంద” గొప్ప విశ్వవిద్యాలయంగా పేరు పొందినది. శాతకర్ణి, బ్రహ్మయ్యువు, ధ్వజకేతువు మంగళులు ఉత్తమ విద్యార్థులైననాలందలో విద్యగడించిన తీరు ఈ నవలలో చక్కగా చిత్రించబడినది క్షమాది ఉత్తమగుణ ప్రభావం వలన విద్యార్థులెట్లు ఉపాధ్యాయులకు ప్రీతిపాత్రులై వారి ఆదరానురాగాలతో ఉత్తమవ్యక్తులై, తాము విద్య నేర్చుకున్న సంస్థను జగత్ప్రసిద్ధం కావించడానికి నమ్రదులైనారనేది ఈ నవలలో చక్కగా నిరూపించబడినది, ప్రతి విద్యార్థి చదవ తగిన నవల.

పాలంకి వెంకటరామచంద్రమూర్తి గారి “బంగారు తల్లి”² నవల సుమారు రెండు వేలా మూడు వందల సంవత్సరాల క్రితం జరిగినది. గ్రీకు దండనాయకుడు అలెగ్జాండరుకు ఆవుడయిన రోహిలసుకుమార్తె పదేండ్ల హెర్మియా ఈ నవలలో కథానాయిక.

అలెగ్జాండరు దండయాత్రలో ఓడిపోయిన అనేకమంది రాజులలో వుష్కులావతిని పరిపాలిస్తున్న విశ్వజిత్తు ఒకడు. అతడు భార్యాబిడ్డలతో పారిపోయి అడవిలో కాలం గడుపుతుంటాడు, విశ్వజిత్తు నిర్మించిన కోటను రోహిలసుకు బహుమానంగా ఇస్తాడు సెల్యూకస్. ఒకరోజు వివోధార్థం పరివారంతో అడివిలోకి వెళ్ళిన రోహిలసుకుమార్తె హెర్మియా దారితప్పి స్పృహకప్పి పడిపోతుంది. ఆ అడవిలో సంచరిస్తూ, హెర్మియాను చూసి తన నివాసానికి తీసికెళ్తాడు విశ్వజిత్తు కొడుకు హరప్రియుడు. ఆ కుటుంబం తన పై చూపిన ఆదరణ, ఆప్యాయతలకు ముగ్ధురాలవుతుంది. తన తండ్రి కారణంగా విశ్వజిత్తు కుటుంబం అడవుల పాలయ్యారని తెలుసుకుంటుంది. చాలా కాలం నుండి విశ్వజిత్తు కుటుంబాన్ని వెతుకుతున్న రోహిలసు హరప్రియుణ్ణి బంధిస్తాడు. ఎంతో సాహసం చేసి హరప్రియుణ్ణి విడిపిస్తుంది హెర్మియా. హరప్రియుణ్ణి తనే విడిపించినా నని, శక్తించుని, విశ్వజిత్తు కుటుంబాన్ని గురించి న్యయంగా అలెగ్జాండరుకు చెప్పి, అతని మన్నన పొందుతుంది హరప్రియుడు చంద్రగుప్తుణ్ణి ఆశ్రయించి తన రాజ్యాన్ని దక్కించుకుని హెర్మియాను వివాహమాడడం ఇందలి ఇతివృత్తం. ఈ నవల

1. సోమయాజులు, వావిలాల, ఓరియంట్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ, తెనాలి.
2. వెంకటరామచంద్రమూర్తి, పాలంకి, న్యూస్టూడెంట్స్ బుక్ సెంటర్, విజయవాడ, 1978

హెర్మియా ధర్మబుద్ధి, నిజాయితీ, ధైర్యసాహసాలు నిరూపిస్తుంది.

సింగంపల్లి అప్పారావుగారి “దశవాయి రామప్పయ్య”¹ చారిత్రక నవలలో పేర్కొనదగినది. కులానికి బ్రాహ్మణుడైనా, కత్తి నే వృత్తిగా చేపట్టి కదనరంగంలో వైరివీరుల శిరస్సులతో, బంతులాటలాడుకున్న రామప్పయ్య ఆకాలంలో తెలుగు వీరుల పేరు ప్రఖ్యాతులను దశదిశలా వ్యాపింప జేసిన మహా వీరుడు. ఆ మహావీరుని గాథ ఈ నవలా ఇతివృత్తం. రామప్పయ్య మధురను పరిపాలిస్తుండిన తిరువల శౌరి నాయకుని మంత్రి, సర్వసైన్యాధిపతి. ఆయోజుల్లో సర్వసైన్యాధిపతిని “దశవాయి” అని సంబోధించేవారు. దశవాయి రామప్పయ్య శత్రుసలకు ఆరివీర భయంకరుడు, రాజకీయపు చెత్తులు పేయడంలో అద్వితీయుడు, యుద్ధ సీతి తంత్రంలో దశవాయి, రాజధికి పరాయణుడు, వినయశీలి, విశేషించి మహారాజైన తిరుమల శౌరినాయకునికి పితృసమానుడు. మధురానగరానికి పదిమైళ్ళ దూరంలో ఉన్న “చతుర్వేది మంగళం” రామప్పయ్య స్వగ్రామం. చిన్నతనం నుండి పేదపేదాంగాలతో బాటు యుద్ధకళ, రాజ్యశంత్రం క్షుణ్ణంగా అభ్యసించినవాడు. తన జీవితాన్నే ప్రభువుకు అంకితం గావించి, చివరకు రామేశ్వరంలో జడైక సేతుపతితో జరిగిన యుద్ధంలో మరణిస్తాడు. ఇది విషాదాంతం. రామప్పయ్య ప్రభుధికి, ధైర్యసాహసాలు, విశ్వాసపాత్రత పిల్లలకు మార్గదర్శకాలు.

సింగంపల్లి అప్పారావుగారి “మహారాజా ప్రతాపసింహుడు”² రసపుత్ర వీరులకు సంబంధించిన కథ.

హిందూ దేశంలో స్వాభిమానులు, ఆతి సాహసవంతులు, దేశభక్తి పూరితులైన రసపుత్ర వీరులకి మొగలాయిలకు జరిగిన ఘోరాటం ఈ నవలా ఇతివృత్తం.

దాదాపు 500 సంవత్సరాల క్రితం మేవాడ్ దేశాన్ని రాజాసాంగా పరిపాలిస్తుండేవాడు. ఇతని కుమారుడు ఉదయసింహుడు. ఉదయసింహుడు “వన్నా” అనే దాది సంరక్షణలో పెరుగుతుండేవాడు. వన్నాది నిష్కల్మషమైన రాజభక్తి. అద్వితీయమైన

-
1. భారవీ బుక్ లింక్స్, విజయవాడ, 1982
 2. బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979

దేశభక్తి, ప్రభుభక్తి, మేవాడ్ రాజ్యాన్ని హస్తగతం చేసుకోవాలన్న కుట్రతో ఉదయసింహుని చంపడానికి వస్తున్నాడన్న వార్త విని, పన్నా తన కుమారునికి ఉదయసింహుని దుస్తులు తొడిగించడం వలన పన్నా కొడుకు చంప బడతాడు. పన్నా ఏ మాత్రం చలించకుండా ఉదయసింహుని ఆశాశాహు దగ్గరికి చేర్చుతుంది. ఉదయ-సింహుని కుమారుడే “ప్రతాపసింహుడు” విదేశాలనుండి దండెత్తివచ్చిన మైప్పులు పవిత్రభారత దేశాన్ని బానిసత్వానికి గురిచేసి పరిపాలించడ మేమిటని, అప్పట్లో ఢిల్లీని పరిపాలిస్తుండిన అక్బర్ చక్రవర్తిని తరిమి కొట్టిన పీరుడు. ఇతని దైర్యసాహసాల్ని, దేశభక్తిని అక్బర్ స్వయంగా మెచ్చుకుంటాడు. 1595వ సంవత్సరం జనవరి 9వ తేదీ ప్రతాపసింహుడు మరణిస్తాడు. ఇది విషాదాంతం.

సింగంపల్లి అప్పారావుగారి “మహారాణా హమీర్ సింహుడు”¹ సుఖాంతమైన చారిత్రక నవల.

మేవాడ్ దేశానికి రాజైన లక్ష్మణసింహుడు బాబుడుకావడం చేత పినతండ్రి భీమసింహుడు రాజ్య పాలన చేస్తుండేవాడు. భీమసింహుని భార్య పద్మిని అసమాన సౌందర్యవతి. పద్మిని సౌందర్యాన్ని గూర్చి విన్న అల్లా వుద్దీన్, ఆమె రూపాన్ని అద్దంలో చూసి ఆమె కావాలంటాడు. పద్మిని వేషంలో సైనికులందరు పల్లకీలో వచ్చి అల్లావుద్దీన్ తరిమికొడారు. లక్ష్మణసింహుడి మనుమడు మహారాణా హమీర్ సింహుడు అల్లావుద్దీన్ ను ఓడించి మేవాడ్ ను ఆక్రమించుకొని సమర్థవంతంగా మేవాడ్ ను పరిపాలించిన పీరుడు.

సింగంపల్లి అప్పారావుగారి మరొక నవల “జన్మంత సింహుడు” ఔరంగ జేబు నెదిరించి పోరాడిన రసపుత్రుని వీరగాధ ఇతివృత్తంగా గలది.

క్రీ. పూ. 493 సంవత్సరం నుంచి 462 సంవత్సరం వరకు జీవించి మగధ సామ్రాజ్యాన్ని సమర్థవంతంగా పరిపాలించిన “అజాత శత్రువు”³ యొక్క గాధను

- 1, భార్గవి బుక్ లింక్స్, విజయవాడ, 1982
- 2, భార్గవి బుక్ లింక్స్, విజయవాడ, 1982
- 3, బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979

నవలారూపంలో మలచినాడు సింగంపల్లి అప్పారావుగారు.

మగధ దేశాన్ని సమర్థవంతంగా పరిపాలించిన హర్యంక వంశస్థుడైన బింబిసారునికి రెండవ భార్య చలనాదేవి వలన జన్మించినవాడు అజాత శత్రువు. పట్టపురాణి కోసలాదేవి కుమారుడు రాజ్యానికి వారసుడైన సెల్వుణ్ణి పరిమార్చాలని పొరపాటుగా అతని భార్యను చంపడంతో సెల్వుణుడు బౌద్ధభిక్షువుగా మారిపోతాడు. తండ్రిని, పట్టపురాణిని బంధించి తనకు తానే చక్రవర్తిగా ప్రకటించుకుంటాడు. అజాత శత్రువు పరిపాలనా దక్షత గలవాడు. కోసల దేశంపై దండెత్తి కోసలరాజైన ప్రసేన జిత్తుకు బందీ అవుతాడు. చెల్లెలు కోసలాదేవి ప్రార్థన ఆలకించి ప్రసేనజిత్తు అజాత శత్రువును బంధవిముక్తుణ్ణి చేయడమేగాకుండా తన కుమార్తె వజ్జిరా నిచ్చి వివాహం జరిపిస్తాడు. అజాత శత్రువు మగధ జేరి తండ్రిని శరణువేడి, రాజ్యానికి చక్రవర్తియై ప్రజానురంజకంగా పరిపాలిస్తాడు. ఇది సుఖాంతం.

దక్షిణ దేశంలో పుట్టి తన తేజస్సుతో దిక్కులను వెలిగించిన రఘునాథనాయకుని చరిత్రను ఊరెడ్డి చెన్నారెడ్డిగారు “దక్షిణతార”¹ అనే నవలను వ్రాసినారు.

తంజావూరును పరిపాలించిన అచ్యుతనాయకుని కుమారుడు రఘునాథనాయకుడు లక్ష్మణామాత్యుని కుమారుడు వేంకటపతి స్నేహితులేగాక, కవి, పండితులు, వీరువురితోపాటు శ్రీరంగ రాయలు చాంపేపురంలో తాలాచామ్యుల దగ్గర విద్యనభ్యసించినారు. విజయనగర సామ్రాజ్యానికి వేంకటపతిరాయల తర్వాత వారసుడు రంగరాయలు జగ్గరాజు రాయలను బంధించి, పరిపాలన చేజిక్కించు కుంటాడు. యాచమనాయకుడు రఘునాథనాయకుడు కలిసి శత్రువులందరిని అణచి వేసి విజయనగరానికి రంగరాయల కొడుకైన రామరాయలను రాజుగా పట్టాభిషిక్తుణ్ణి చేయడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

“దక్షిణ తార” గ వెలుగొందిన రఘునాథనాయకుని దైర్ఘ్యసాహసాలు, ధర్మబుద్ధి ఇందు నిరూపితాలు.

విద్వాన్ కొంఠూరి నరసింహంగారి “తానాజి”² ఆదర్శమైన నవల. చక్రవర్తి

1. ప్రభు అండ్ కో, గుంటూరు

శివాజికి ప్రధాన సేనాని తానాజి, దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ, ప్రభుభక్తి, దైవభక్తి పరమాశయాలుగా చేసికొని, ఆచరించిన తానాజి హిందూ దేశచరిత్రలో సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించదగినవాడు. కుమారుని పెళ్ళిని ఆపించి “సింహగడ్” కోట మీదికి దండెత్తి, కోటను శివాజి వశం గావించి ప్రాణాలర్పించిన ప్రభుభక్తిపరాయణుడు. తానాజీని గురించి సింహము టోయినది (సింహ) గడము లభించినదని శివాజి ఎంతగానో దుఃఖిస్తాడు.

దేశభక్తి పరాయణతకు చిత్రపతి శివాజి, వీరమాతలతో జీజియాబాయి ప్రభుభక్తి పరాయణతలో తానాజి మన చరిత్రలో స్థిరస్థాయిగా నిలిచిన మహానుభావులు, ఇట్టి ఉత్తమ చారిత్రక నవలలు బాలబాలికలను మనోవికాసానికి, దేశభక్తిని కలుగజేస్తాయి.

ఉభయ భాషా ప్రవీణ గుఱ్ఱం జామవ కవి రచించిన నవల ‘చిన్నా నాయకుడు’¹ ఇది గుంటూరు మండలానికి సంబంధించినది ఇందలి కథా నాయకులగు కన్నమదసు, చిన్నా నాయకుడు వినుకొండకు చెందినవారు. కన్నమదాసు భయంకరాకారుడు, పేరు మోసిన గజదొంగ. బొల్లాపల్లి అడవులు ఇతని నివాసం దారిదోపిడీలు చేస్తూ, స్త్రీలను చెరబడుతూ దయలేనివాడై అడవులలో నివసిస్తూండేవాడు. ఒకనాడు కన్నమదాసు అడవిలో ప్రయాణంచేస్తూ ఒక చెంచుకుటుంబాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా సంహరిస్తాడు. ఆ కుటుంబం నుంచి చిన్నా నాయకుడనే కుర్రవాడు తప్పించుకుని వినుకొండలో ధనిశైలి ఆశ్రయాన్ని సంపాదించి అక్కడే పెరుగుతాడు. ఆరోజునుండి కన్నమదాసు మీద కక్షతో అన్యాయంలో నేర్చు సంపాదించి కన్నమదాసుని సంహరింపడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

చిన్నానాయకుని కార్యదీక్ష, పట్టుదల, దైర్ఘ్యసాహసాలు పిల్లలకు మర్గ దర్శకాలు.

నండూరి రామకృష్ణమాచార్యగారి నవల “తెలుగు దళవాయి”². ఇందులో

1. ప్రభు అండ్ కో, గుంటూరు, 1958.
2. రామా అండ్ కో, ఏలూరు, 1954

తెలుగు దళవాయి యాచమ నాయకుడు. విజయనగర సామ్రాజ్యానికి రంగరాయల కొడుకు రామరాయలను రాజుగా చేయదలచి కుట్ర పన్నిన జగ్గరాజును, ముద్దు వీరప్పను, మాచరాయని ఓడించి రఘునాథ నాయకుని సహాయంతో రామరాయలను విజయనగర సామ్రాజ్యానికి రాజుగా చెయ్యడం ఇందలి ఇతివృత్తం. యాచమనాయకుని ప్రభుభక్తి, దేశభక్తి చక్కగా నిరూపించబడినవి.

జీరెడ్డి బాలచెన్నారెడ్డిగారి “కలము-ఖడ్గము”¹ శ్రీకృష్ణ దేవరాయల కాలం నాటి కథ. విజయదశమి ఉత్సవాలలో పదేండ్ల బాలుడు రాయలమీద ఆకువుగా కవిత చెప్పి రాయల మెప్పు సంపాదిస్తాడు. రాయలు పెద్దనను గురువుగా చేసి ఆ బాలుడైన రఘునాథరెడ్డికి విద్య చెప్పిస్తాడు. రఘునాథుడు కొద్దిగాలంలో అన్ని శాస్త్రాలను అభ్యసించి, ఇతర భాషలు కూడా నేర్చుకోవాలని కటకప్పరానికి వెళ్తాడు. అక్కడ విద్యనేర్చుకుని తిరిగి వచ్చేటప్పుడు ఆతనికి రాయల గూఢచారిణియైన జయలక్ష్మితో పరిచయం కలగుతుంది. రఘునాథునికి కవితవ్వంతో పరిచయముంది, ఖడ్గంతో పరిచయం లేదు. వాళ్ళిద్దరు దారిలో అష్టకష్టాలు అనుభవించి విజయనగరం చేరి శతృవుల రహస్యాన్ని అందజేస్తాడు. రాయలకు విజయం చేకూరుతుంది. రఘునాథ, జయలక్ష్మిల వివాహం జరగడం ఇందలి ఇతివృత్తం. ఇది సుఖాంతం.

జయలక్ష్మి శత్రుస్థావరంలో ప్రవేశించి, తన దైర్యసాహసాలు ప్రదర్శించి వారి రహస్యాలు కనుక్కుని రావడం ఇందు చక్కగా చిత్రమైనది.

శాతవాహన రాజులలో ఇరవై మూడవ వాడైన “గౌతమీపుత్రశాతకర్ణి”² గాధను అదే పేరుతో సింగంపల్లి అప్పారావుగారు వ్రాసినారు. శాతవాహనుల సామ్రాజ్య-ప్రతిష్ఠను పునరుద్ధరించినవాడు, ఆంధ్రుల పేరు ప్రఖ్యాతులు స్థిరస్థాయిగా నిలబెట్టిన వాడు. ఇతని తల్లి పేరు గౌతమి. శాతకర్ణి వేదవిద్యలలో పండితుడు, బాహు బల సంపన్నుడు, ఒకనాడు శాతకర్ణి పులులవేటకుపోయి పులులతో పోరాడుతుండగా, ఇద్దరు స్త్రీలు అతిలాఘవంగా పులుల మీదికి బాణాలు వేసి వాటిని చంపి శాతకర్ణి ప్రాణాలు

1. వెంకట్రామ అండ్ కో. విజయవాడ-కర్నూలు, 1954
 2. భారగి బుక్ లింక్స్, గవర్నర్ పేట, విజయవాడ, 1982

రక్షిస్తారు, ఆ శ్రీలిద్దరూ అవంతి దేశాన్నేలే సహపాణుని కుమార్తెలయిన వాషిదేవి, శశిశ్రీ. ఆ రోజు నుండి శాతకర్ణి వాషి దేవినే వివాహం చేసుకొవాలని, ఆమెనే ఆరాధిస్తూ ఉంటాడు. చివరకు శాతకర్ణి, వాషి దేవి వివాహంతో నవల ముగిసి పోతుంది.

ఈ నవలలో శాతకర్ణి మాతృభక్తి పిల్లలకు ఆదర్శం. తన తల్లిపేరు కలిపి గౌతమీపుత్ర శాతకర్ణిగా మార్చుకుని ఆదర్శపురుషుడుగా పేరు తెచ్చుకున్నాడు.

ఇంకా పిలకా గణపతి శాస్త్రిగారి “అశోక వర్ధనుడు” (1952) నాదేశ్య కృష్ణ మూర్తిగారి “నేతాజి పాల్కార్” బేతపూడి వెంకట శివరావుగారి అమరసింహుడు” (1956) సోమయాజులుగారి “మక్కాంబ” పేదుల కామేశ్వరరావుగారి “రుద్రమదేవి” (1960), వారణాసి గంగాధర శాస్త్రిగారి “స్వయంప్రతిష్ఠ” ప్రతాప కోటయ్యగారి “వీరస్వర్ణము” (1953). కొండూరి నరసింహం రాణిగారి “స్వాతంత్ర్య జ్యోతి” మొదలైన ముఖ్యమైన చారిత్రక పిల్లల నవలలు.

ఈ విధంగా చారిత్రక నవలలు పిల్లలకు తమపూర్వుల సాంఘిక, రాజకీయ మత సంస్కృతులను తెలియజేస్తూ పిల్లల్లో జాతీయభావాన్ని, దేశభక్తిని కలిగించి దేశపురోభిద్దికి తోడ్పడుతున్నాయి. ఈ చారిత్రక నవలలు పిల్లల్లో మూర్ఖును కలిగించి ఆ మార్పుద్వారా సమాజాన్ని చైతన్యపూరితం చేయిస్తుంది.

ఈ చారిత్రక నవలల ద్వారా పిల్లలు గతంలోని చరిత్ర, సంస్కృతి, నాగరికత తెలుసుకుంటారు. ఇక్కడ పరిశీలించిన చారిత్రక నవలల్లో అధికంగా చరిత్రలోని విషయాలు యధాతథంగా చిత్రించడం జరిగింది దీని ద్వారా పిల్లలకు గత చరిత్ర స్మృతి కలుగుతుంది. ఎదిగే వయసులో పిల్లలకు ఈ గత చరిత్ర స్మృతి చాలా మంచిది. ఈ చారిత్రక నవలల్లో కూడా కొత్తదనం రావాలి. బాలబాలికల్ని ఉత్తేజపరచేటట్లు, చరిత్రలో విషయాలు ఆధారం చేసుకొని సమకాలీన సమాజానికి ఆదర్శప్రాయంగా చారిత్రక నవలలు నిలవాలి. అప్పుడే పిల్లల్లో జాతీయభావం, దేశాభిమానం పెంపొంది ఉత్తమ పౌరులవుతారు. చారిత్రక విషయాల ద్వారా పిల్లల్లో దైర్యం, త్యాగం, నైతికవర్తన, దేశభక్తి పెంపొందించడం ఈ నవలల ఉద్దేశ్యం.

చారిత్రక నవలల్లో వీరులగాథలే గాకుండా కొంత మంది మహాపురుషుల జీవిత చరిత్రలు కూడా నవలలుగా వచ్చినాయి. చరిత్రకు, చరిత్ర సృష్టించిన మహా పురుషులకు అవినాభావ సంబంధముంది. మన చరిత్రలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయిన మహానీయుల జీవిత విశేషాలు చాలలు తెలుసుకోవడం చాలా అవసరం. సీతనియమాలను, ధర్మ స్థయిర్యాలను, వీరశూరత్వాలను, త్యాగధర్మాలను ప్రబోధించే కథలను, గాథలను పిల్లలకు ఉగ్గుపాలతో రంగరించి చెప్పడం మన సంప్రదాయం. మహాత్ముల జీవిత చరిత్రలు విడ్డల జీవితాలకు మార్గదర్శకులు చాలల నవలల్లో మహాపురుషుల జీవితాలకు సంబంధించిన నవలలు చాలా తక్కువ.

శ్రీమతి శీతరాజు సరోజిగారి “ధ్రాచలరామదాసు”¹ మన చరిత్రలో పరమ ఓక్తుడిగా ఎప్పటికీ చెరగని సువర్ణక్షరాలతో లిఖించబడిన ఒక భక్తునిగాథ.

విజయవాడ సమీపాన నేలకొండపల్లి గ్రామానికి చెందిన లింగన్న, కామమ్మ దంపతుల ఏకైక కుమారుడు గోపన్న. చిన్నతనం నుండి ఎంతో భక్తిభావం కలిగి శ్రీరామ నామస్మరణ చేస్తూండేవాడు. శ్రీరామ జన్మదినోత్సవం జరపడానికి డబ్బులేక తన మేనమామలైన లక్కన్న, మాదన్నల దగ్గరకు గోల్కొండ వెళతాడు. గోల్కొండలో తానీషా ద్వారా భద్రాచలానికి తహసీల్దార్ గ నియమింప బడతాడు. గోపన్న పన్నులను సక్రమంగా వసూలు చేసి రానీషాకు పంపి మంచి పేరు సంపాదించుకున్నాడు. ఆ మట్టుసక్కల ప్రజలు గోపన్నను ప్రత్యేకాభిమానంతో గౌరవిస్తూ ఉండేవారు. గోపన్న నిరంతరం శ్రీరామనామ సంకీర్తనము చేయడం వల్ల అందరూ అతన్ని “రామదాసు” అని పిలిచేవారు. ధ్రాచలం కొండ మీద సీతారామలక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నుల విగ్రహాలు ఎండకు ఎండి, వానకు తడుస్తూండడం వల్ల, ఆ విగ్రహాలకు గుడికట్టించాలని వెంటనే ఆ పని ప్రారంభిస్తాడు, మధ్యలో పైకం అయి పోవడం వల్ల ప్రభుత్వపు డబ్బుతో గుడి నిర్మాణం పూర్తి చేస్తాడు. ఈ విషయం తెలిసిన తానీషా రామదాసుని చెరసాలలో పెట్టిస్తాడు. రామలక్ష్మణులు మారువేషాలలో

1. రాధామాధవ పబ్లికేషన్స్, కేదారేశ్వరపేట, విజయవాడ, 1976

వచ్చి తానీష కు డబ్బుకట్టి రామదాసుని విడిపిస్తారు. విషయం తెలిసిన తానీషా వెంటనే రామదాసును చెరవిడిపించి పల్లకిలో ఊరేగించి తన తప్ప మన్నించమని వేడుకుంటాడు. తరువాత రామదాసు భద్రాచలం చేరి శ్రీరామ దేవునికి నిత్యం పూజలు చేయిస్తూ శ్రీరామనన్నిధికి చేరకుంటాడు.

పరమ పావనుడైన రామదాసుగా పరమేశ్వరునిలో ఐక్యమైన గోపన్న మన తెలుగు జాతి గర్వించదగ్గ పరమభక్తుడు.

సింగం పల్లి అప్పారావుగారి “గోస్వామి తులసీదాసు”¹ శ్రీరామ భక్తుల్లో అగ్రగణ్యుడై చరిత్రలో స్థిరస్థాయిగా నిలిచిపోయిన ఒక మహనీయుని గాధ.

ఆత్మారాం, తులసీల కుమారుడు రామేశోలా, పుట్టగానే తల్లిని అయిదు సంవత్సరాల వయసులో పెంచిన తల్లిని పోగొట్టుకున్న నిర్భాగ్యుడు. ఏదేశ్య వయసులో తెగిన గాలిపటంలా రోడ్లవెంబడి తిరుగుతున్న రాంభోలాను కొందరుసాధువులు ఆడరించి ఆశ్రయమిస్తారు. పరమేశ్వరుని ప్రేరేపణ వల్ల “నరహారిదాస్” అనే నన్యాసి రాంభోలాను చేరదీసి సకల విద్యాపారంగతుణ్ణి చేస్తాడు. తులసీదాసు తన స్వగ్రామం చేరుకుని రామకథాగానం చేస్తుంటాడు. రఘువళితో వివాహం జరుగుతుంది. కొంత కాలానికి నన్యాసాశ్రమాన్ని స్వీకరించి తీర్థయాత్రలకు బయలుదేరుతాడు. తన భక్తితో ఆంజనేయస్వామి, శ్రీరామలక్ష్మణుల్ని దర్శనం చేసుకుంటాడు. పరమేశ్వరుని ప్రేరణవల్ల శ్రీరామకథను (శ్రీరామచరితమానస) పేరుతో రెండు సంవత్సరాల ఏడునెలల ఇరవైఆరు రోజుల్లో వ్రాసి, ఆ కావ్యాన్ని చేతపట్టుకుని కాళికి బయలుదేరుతాడు. అక్కడ పండితుల అవమానానికి గురవుతాడు ఢిల్లీ పాదుషా అక్బర్ చక్రవర్తికి తులసీదాసు గురించి తెలిసి, తులసీదాసును ఢిల్లీకి ఆహ్వానిస్తాడు తులసీదాసు అక్బర్ ముందు శ్రీరామకథను అతి మనోహరంగా గానం చేస్తాడు.

“లోకంలో అనేక భిన్నభిన్న సాంప్రదాయాలు ధర్మాలు ఉంటాయి. అన్ని మతాలు తమ సాంప్రదాయానుసారం తమకు నచ్చిన భగవంతుని కొలుస్తారు. ఎన్ని మతాలున్నా భగవంతుడొక్కడే” అని అంటాడు తులసీదాసు. తల్లిదండ్రుల యెడల

1. బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్ ఏలూర్ రోడ్, విజయవాడ, 1979

పిల్లల కర్తవ్యం గురించి భార్యాభర్తల ప్రేమానురాగాల గురించి, భగవంతుని యెడ మానవునికి ఉండవలసిన భక్తి శ్రద్ధల గురించి ఇలా ఎన్నో సామాజిక రాజకీయ విషయాలను గురించి తులసిదాసు తన గ్రంథంలో విపులంగా తెలియబరచాడు.

శ్రీరామ భక్తులలో అగ్రగణ్యుడైన తులసిదాసు భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యాలనే వాటిని ఆచారం చేసుకుని తన జీవితాన్ని ధన్యం చేసుకొన్న మహానీయుడు. శ్రీ. శ. 1680 సంవత్సరంలో తన తొంభై ఒకటవ ఏట తులసిదాసు కాశీలోని “అసిఘాట్” వద్ద తన జీవయాత్రను ముగించినాడు. తులసిదాసు చూడబడినా అతడు రాసిన రామాయణ మహాకావ్యం అజరామరంగా నిలిచి అతడి స్మరణచంద్రికలను మానవాళి ఉన్నంత వరకు ప్రసరింప జేస్తూనే ఉంటుంది.

శ్రీమతి సీతారాజు సహజగరి మరొక నవల “భక్త తుకారాం”¹ తుకారాం పాండురంగవి భక్తులలో అగ్రగణ్యుడు. తన జీవితాన్ని పాండురంగవి కోసం వెచ్చించిన మహానీయుడు. నిత్యం పాండురంగవి భజనలతోనే కాలం వెళ్ళబుచ్చేవాడు చివరకు పాండురంగవి అనుగ్రహం పొంది ఆతనిలో ఐక్యమైన ధన్యజీవి.

ఆంధ్రుల సాంఘిక, సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవన మహోద్యమాలకు “వేగుచుక్క” అయిన కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారి జీవిత చరిత్రను, యస్. మంగాదేవిగారు “వేగుచుక్క” అనే పేరుతో వ్రాసినారు.

వీరేశలింగం పంతులుగారి జన్మస్థలం రాజమండ్రి. సమాజం బాగుపడాలంటే పంతులు శ్రీని వేద్యావంతురాలినిగా వివేక వంతురాలినిగా చేయాలని నమ్మినవాడు. శ్రీల కోసం ప్రత్యేకంగా పత్రికలు నడిపి, పుస్తకాలు రాసి ప్రచురించినారు. పంతులుగారు ప్రకల్ప మూఢవిశ్వాసాలు పారద్రోలేడానికి శ్రమించి, బహు భార్యత్వం, సతీసహగమనం, బాల్యవివాహాలు నిరసించినారు. వితంతు వివాహాలను ప్రోత్సహించినారు. శ్రీల కోసం ప్రత్యేకంగా “సతీహితచోధిని” అనే మాసపత్రికను నడిపినారు. ఒకటవ తరగతి నుండి పదవ తరగతి వరకు పిల్లలకు కావలసిన వాచక పుస్తకాలు వ్రాసినారు.

1. రాధామాధవ పబ్లికేషన్స్, కేదారేశ్వరపేట, విజయవాడ, 1976
 2. ఆంధ్రప్రదేశ్ బాలల అకాడమీ, బర్కత్ పుర, హైదరాబాద్, 1982

పిల్లలకు తేలికగా అర్థమవడానికి ఈనాటి నీతి కథలు, సత్య సుజీవని ఉన్న చాలా చోట్ల, “సంగ్రహ వ్యాకరణము” అనే తెలుగు వ్యాకరణాన్ని కూడా రాసి ప్రచురించినారు. 1905 సంవత్సరంలో విక్టోరియా వితంతు శరణాలయాన్ని స్థాపించినారు. ఇంకా పంతులుగారు ప్రజలకు ఎంతో మంచి పనులు చేసినారు. మనకు మొట్టమొదటి నవల గా పరిగణింపబడుతున్న “రాజశేఖరచరిత్ర” వ్రాసింది కూడా పంతులుగారే. వీరేశలింగం పంతులుగారు 1919 మే 27న పరమపదించినారు. చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహులగారు పంతులుగారిని మెచ్చుకుంటూ ఆయన సమాధిమీద ఒకపద్యాన్ని చెక్కినారు,

“తనదేహము తన గేయము
 తనకాలము తన ధనంబు
 తన విద్య జగజ్జనులకు
 వినియోగించిన ఘనుడీ వీరేశలింగ కవి జనులారా:

వీరేశలింగం పంతులుగారు కవిగా, సంఘ సంస్కర్తగా, పాఠశాల సంస్థాపకులుగా గొప్ప పేరు సంపాదించిన యుగపురుషుడు. బాలబాలికలకు ఆదర్శపురుషుడు,

మన బాలలకు మహాపురుషుల చరిత్రల గురించి వచ్చిన నవలలు చాలా తక్కువ. పిల్లలకు ఇలాంటి మహాపురుషుల జీవిత చరిత్రలు అందించడానికి ఇంకా కృషి జరగాలి. బాలలో ఓక్టి భావం పెరిగి, విషయ పరిజ్ఞానం అలవడాలంటే మహాపురుషుల జీవిత చరిత్రలు తప్పక తెలుసుకోవాలి.

3.3.4 సాంఘిక నవలలు :-

సమాజంలో మార్పు సమాజం. సాంఘిక జీవనానికి ప్రతిబింబం నవల. సాంఘిక నవల సమకాలిక జీవనానికి దర్పణం వంటిది. రచయిత ఎట్టి ఇతివృత్తాన్ని స్వీకరించినా అందులో సమకాలిక సాంఘిక సంఘటనల ప్రభావం తప్పక ఇమిడి ఉంటుంది. సమకాలిక సాంఘిక జీవితానికి సంబంధించినవన్నీ సాంఘిక నవలలని చెప్పవచ్చు. సాంఘిక చైతన్యం అణువణువున ప్రతిబింబించేవి సాంఘిక నవలలు.

“సమకాలిక సమాజాన్ని ప్రతిబింబిస్తూ ఆ సమాజంలోని వ్యక్తుల జీవితాలపై

సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక ప్రభావాలను పరిశీలించి దానిని కళాత్మకంగా విశ్లేషించి, జీవితాన్ని గురించి పాఠకుల ఆలోచనాశక్తిని పెంచేది ఉత్తమ సాంఘిక నవల”¹.

సంఘంలోని కుళ్ళును, అవినీతిని, ఆక్రమ పరిస్థితులను చాటిచెప్పి, వాటి పరిష్కారమార్గాన్ని, ఈ సాంఘిక నవలలు సూచిస్తున్నాయి, నేడు నవలా కారులెందరో సాంఘిక సమస్యల్ని ఇతివృత్తాలుగా ఎన్నుకుని, సంఘంలోని సమస్యలను పాత్రల ద్వారా చర్చించి యద్భుత పరిస్థితిని సామాజికుల ముందుంచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని చెప్పవచ్చు. ముఖ్యంగా విద్యార్థుల మనస్తత్వాన్ని వారి చర్యలను దృష్టిలో ఉంచుకుని వారి జీవితంలో జరిగే సంఘటనలను ఇతివృత్తాలుగా తీసుకొని కొంతమంది రచయితలు బాలల కోసం నవలలు వ్రాసినారు. వీటిలో నీతిని బోధించే సాంఘిక నవలలు కూడా ఉన్నాయి. బాలబాలికల దైనందిన జీవితంలోని సాంఘిక సమస్యల్ని నవలా రూపంలో మలిచి, బాలబాలికల దృష్టిని ఆ సమస్యమీదికి ఆకర్షించి, వారికి ఆలోచనా దృక్పథాన్ని కలిగించి, సంఘంలో మార్పు తీసుకురావడానికి రచయితలు ప్రయత్నిస్తున్నారు ఇంలాటి నవలలు సంఘ సంస్కారానికి, బాలబాలికల మనోవికాసానికి సాధనంగా కూడా ఉంటున్నాయి.

పిల్లల సాంఘిక నవలల్లో వారి తలిదండ్రులు, తోబుట్టువులు, బంధువులతో సంబంధాలు, పాఠశాల వాతావరణం, ఇతివృత్తాలుగా ఉంటాయి. పిల్లల జీవితం నుండి కనను తీసుకొని దానిని నవలగా మలచినపుడు పిల్లలకు చక్కని నవల తయారవుతుంది.

బాలలకు వెలువడ్డ నవలల్లో అనువాద నవలలు ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నాయని చెప్పవచ్చు. స్వతంత్ర నవలల్ని పరిశీలిస్తే వీటిలో పౌరాణిక, చారిత్రకాలకన్నా సాంఘిక నవలలు ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నాయని చెప్పవచ్చు. ఈ సాంఘిక నవలల్లో సాహసిక బాలల నవలలు, వైజ్ఞానిక బాలల నవలలు, హాస్య నవలలు అనే వర్గాలున్నాయి. ఈ నవలలన్ని కేవలం ఇతివృత్త వైవిధ్యాన్ని బట్టి పరిశీలించడం జరిగింది.

1. చంద్రశేఖర, ఎం. ఆధునిక రచయిత్రుల సాంఘిక నవలల సమీక్ష.
(ఆముద్రిత సిద్ధాంత వ్యాసం)

కాణిపాకం లింగన్నగారి “శాంతిచక్రం”¹ 1970 సంవత్సరంలో దేవదత్తం వారపత్రికలో ధారావాహికంగా వెలువడిన చాలల నవల. ఈ నవల రచనకు ఒక ప్రయోజనం ఉద్దేశించబడింది. ఇరుగు పొరుగు దేశాల మధ్య సరిహద్దు తగాదాలు చెలరేగి, కార్మిళ్ళులా వ్యాపించి అయిన వార్ని కానివార్ని అమాంతం హతమారుస్తుంటే ఆటువంటి భీషణం నుంచి శాంతిని, చల్లదనాన్ని మొలిపించడం ఈ నవల లక్ష్యం. ఈ లక్ష్యం సాధించినవాడు శంకరనే చిన్న కుర్రవాడు.

శంకర్ చాలా తెలివైనవాడు. ధైర్య సాహసాలు కలవాడు. చిన్నతనంలోనే తలదండ్రులను కోల్పోయిన ఆనాడ. ఇతనికి పుట్టుకతోనే నడుకాలు అలవడినాయి. శంకర్ తండ్రి త్యాగరాజు దేశం సరిహద్దుల్లో శాంతి నెలకొల్పడం కోసం ప్రాణాలర్పించిన సార్థక నాముడు. శంకర్ ను పట్టి బంధించాలనుకున్న రాతిగుండెలు, శంకర్ మంచి ప్రవర్తనకు వెన్నపూసలా కరిగినాయి. మానవత్వంతో ఇరుదేశాల వాళ్ళు కళ్ళు తెరివారు. ఫలితం ఇరుగు పొరుగు ఒకటై స్నేహాన్ని కోరినాయి. అద్భుతమైన శంకర్ ప్రయత్నాల్లో కుక్క సహాయంగా నిజమైంది. తండ్రికి చెందవలసిన “శాంతి చక్రం” బహుమానం ప్రభుత్వం శంకర్ కు అందజేయడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

ఈ నవల చివర రచయిత బాలబాలికలను శంకర్ లా నడుచుకోమని, మంచి గుణాలను, పెంచుకోమని ప్రబోధిస్తాడు.

“నేటి బాలలే రేపటి పౌరులు” అనే మాట తరచూ వినబడుతూ ఉన్నదే. అయితే వాళ్ళను ఉత్తమ పౌరులుగా తీర్చిదిద్దేందుకు శావలసిన కృషి, కార్యదీక్ష, పెద్దలలో అంతగా శానరావడం లేదు. ఇలాంటి రోజుల్లో తన సర్వస్వాన్ని ఈ మహోన్నత లక్ష్యసాధనకే వినియోగించిన ఒక ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుని కథే కోడూరి లీలావతి దేవిగారి “ఆశాకిరణం”. ఆంధ్ర ప్రభ సచిత్ర వారపత్రికలో ధారావాహికంగా వెలువడి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీవారి బహుమతి పొందిన చాలల నవల.

పిల్లలకోసం వ్రాయబడ్డ ఈ చిన్న నవలలో ప్రధాన పాత్రధారులు బడి పిల్లలు.

1. చిత్తూరు జిల్లా రచయితల సహకార ప్రచురణ సంఘం, చిత్తూరు, 1977
2. వాహిని పబ్లిషింగ్ హౌస్, విజయవాడ, 1978

►బడిచుట్టూ తిరిగే ఈ కథకు ఆసలయిన కథానాయకుడు గాంధీజీ. అసలైన కథాంశం ఆయన చెప్పిన సూక్తులు. భవాని తెలివైన కుమ్రాడు. ఎప్పుడూ ల్లాస్ ఫస్ట్ వచ్చేవాడు భవాని, కృష్ణ, మోహన్ ల్లాస్ మేట్స్. కృష్ణ, మోహన్లు అహంకారానికి ప్రతి రూపాలు, మోహన్ ఆ స్కూలు కట్టించిన రాజకీయ గారి కుమారుడు. తన తండ్రి కట్టించిన స్కూలు రావున తానెప్పుడైనా స్కూలుకు రావచ్చుననే అహంకారానికి తొలిరోజే బుద్ధిచెప్పాడు ఆ స్కూలుకు చొత్తగా వచ్చిన మురళీధరం మాష్టారు. మొదటి చూపులోనే మురళీధరం మేష్టారు అభిమానానికి పాత్రుడయిన భవానినిచూసి ఈర్ష్యపడేవాళ్ళు, వాళ్ళు చేసిన తప్పు తెలుసుకొని వళ్ళాత్తా పపడేలా చేస్తాడు మురళీధరం. ఫలితంగా ఒక చాలు పోగొట్టుకుంటాడు. పిల్లలందరూ మురళీధరంతో కలిసి “భారతమాతకు జై”, “బాపూజీకి జై” అని నినాదాలు చేస్తుండటంతో నవల ముగిసిపోతుంది.

ప్రతి తల్లి తన ఇంటిలో బిడ్డల బాధ్యత నక్రమంగా విర్వరిస్తే పిల్లలెలా బాగుపడతారో వాళ్ళని నిర్లక్ష్యం చేస్తే ఎలా తయారవుతారో ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

ప్రతిరోజూ ఏదో ఒక దినపత్రికలో “తప్పిపోయాడు” “కనిపించడంలేదు” అనే ప్రకటనలు చూస్తూనే ఉంటాం. ఆలాపారిపోయే పిల్లలు ఏమవుతారు? ఇంట్లోంచి పారిపోతే ఎంత ప్రమాదమో గీతా సుబ్బారావుగారి “పారిపోయిన బలాణి”¹ నవల తెలుపుతుంది. ఇందులో కథానాయకుడు తొమ్మిదేళ్ళ బలాణి తెలివైనవాడు. ఒకరోజు బడిమానేసి సినిమాకెళ్ళాడని తండ్రి కొట్టడంతో ఇంట్లోంచి పారిపోతాడు. రైల్వేస్టేషన్లో చేరుకుని, రౌడీల చేతిలో చిక్కుతాడు. జేబుదొంగగా తయారవుతాడు. అక్కడ నుండి కష్టాలనుభవిస్తూ మంత్రిగారింట్లో పనికి కుదురుతాడు. మంత్రిగారి రహస్య విషయాలను పేసరుకెక్కాయని, దానికి కారణం బలాణి అని కొట్టి తరిమేస్తారు. బ్లాణి ఏడుసూ ఊరిబయట కాళికాలయం చేరుకుంటాడు. అక్కడ ఒక ధనవంతుని కూతురిని తెచ్చి బలియివ్వడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతుంటాయి. ఈ విషయం పోలీసులకి తెలియజేసి ఆలమ్యాయిని రక్షిస్తాడు, బలాణిని తీసికెళ్ళి తల్లిదండ్రులకు అప్పగిస్తారు

1. విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, విజయవాడ, ప్ర.ము. 1960.

ద్వీ.ము. 1979.

పిల్లలం తొందరపడి, ఆలోచనలేకుండా ఇల్లు విడిచి పారిపోకూడదని ఈ నవల తెలుపుతుంది.

గీతా సుబ్బారావుగారి మరొక నవల "పూల మనసులు" I దారి తెలియని పిల్లలకు దారిచూపే దీపాలు తలదండ్రులు. ఆ దీపాలు కరువైతే ఆ పిల్లల జీవితాలు ఏమవుతాయి: ఈ నమాజంలో పువ్వులులాగా వికసించవలసిన వాళ్ళు ముళ్ళులాగా ఎలా మారి పోతారు. ముళ్ళుగా మారిన కొన్ని పూల మనసుల కదే పూలమనసులు. ఆంధ్ర ప్రభలో ప్రచురింపబడి ఆచలగోపాలాన్ని ఆకర్షించిన నవల.

విభిన్న మనస్తత్వాలు గల గోపి, జాని స్నేహితులు. తలదండ్రులు లేని అనాధలు. న్యాయంగా, పీతిగా, బతకాలన్న ఉద్దేశ్యంతో గోపి హోటల్ సర్వర్ గా చేరి నెట్ కాలేజీలో చదువుకుంటూ అభివృద్ధిలోకి వస్తాడు. సమాజం మీద కసితో కోపంతో దొంగగా మారుతాడు జాన్. గోపి. పుంచితనం వల్ల మారినా పోలీసుల కాళ్ళల్లో మరణిస్తాడు. ఈ ప్రపంచంలో అన్నిటికన్నా విలువైన వస్తువులు అమ్మా నాన్నా. ఈ ఇద్దరూ లేకుంటే జీవితం తాడులేని బొంగరం అయి పోతుందని ఈ నవల విరూపిస్తుంది

హిందూ ముస్లిం కలహాలలో ఎన్నో కుటుంబాలు నాశనమైపోగా, ఒక ముస్లిం కారణంగా తన చెల్లి, తల్లి చనిపోగా, ఆ ముస్లిం కూతుర్నే, ఆదరించిన ఒక చిన్నారి కదే పిళ్ళా సుబ్బారావు గారి "చిన్నారి విజయం" 2.

అందరి హృదయాల్లోనూ ఆనందం ఇవ్వగలిగేది వెన్నెల. చిన్నారి హృదయాలు కూడా వెన్నెల లాంటివే. ఆ చిన్నారి హృదయాలకు కులమత భేదాలు, కొద్ది. గొప్ప తేడాలు లేవు. వాళ్ళు మమతకీ. పుంచిత ప్రతిరూపాలు అని ఈ నవల విరూపిస్తుంది.

బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలియైన కె. సభా గారు బాలబాలికల కోసం కొన్ని నవలలు వ్రాసినారు. ఇతను వ్రాసిన నవల "కవి-గాయకుడు" 3. చిన్నతనం మొడి మురళి

1. బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1979.
2. అన్నపూర్ణ పబ్లిషర్స్, విజయవాడ. 1962.
3. బాలవిజ్ఞాన వివంచి, విజయవాడ, 1961

అనే కవి, మోహన్ అనే గాయకుడు ఇద్దరూ మిత్రులుగా ఉండి, పెరిగి పెద్దవారై పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించినా విడిపోక అన్వేషణగా జీవించడం ఇందలి ఇతివృత్తం. సురభి, మోహన్ల ప్రేమమయ జీవితాలను చాలాచాలికల మనస్సును రంజింప చేసేటట్లుగా వ్రాయబడిన చక్కని నవల. ఈ నవలలో పిల్లల స్నేహమాధుర్యాన్ని సభాగారు చక్కగా చిత్రించినారు.

3 సభాగారి “చంద్రం”¹ పిల్లల జీవితాలను చిత్రించే నవల. చంద్రం పేద విద్యార్థి. తండ్రిలేడు. తల్లి ఉన్నా ముసలిది. చాలీచాలని తిండి. చంద్రానికి చదువు కోవాలని ఆసక్తి. ఆశ, స్కూలు ఓజులు చెల్లించలేని పరిస్థితి. ఓజు కట్టలేదని అయ్యవారు చంద్రాన్ని స్కూలుకు రాసీయరు. ఆ దుర్బర పరిస్థితిలో చంద్రం తన నహాచ్యాయుడు గోపి ఇంట పాలేరుగా చేరుతాడు. గోపి తండ్రి చంద్రం దగ్గర వెట్టి చాకిరి చేయిస్తాడు. చివరకు లాభ్య పట్టమని కోరగా, అభిమానం అడ్డొచ్చి మిలటరీలో చేరిపోతాడు. ఆ రైల్వే తరువాత మిలటరీ కెలవుల్లో తన గ్రామానికి తిరిగి వచ్చిన చంద్రం తన తల్లి మరణవార్త వింటాడు. చంద్రం తల్లిని తలచుకొని ఏడుస్తుండడంతో నవల ముగిసిపోతుంది. పేదవాని జీవితానికి ఈ నవల చక్కని ఉదాహరణ.

సభాగారి మరొక చక్కని పిల్లల నవల “సూర్యం”². సూర్యం చాలా తెలివైన కుర్రాడు తన కొడుకు పెద్ద చదువు చదివి గొప్పవాడుకావాలని సూర్యం తల్లి ఎక్కుకుండా శ్రమిస్తూ ఉండేది. చెన్నయ్య మేష్టారి దయ వలన చిత్తూరులో భర్త ఫారంలో చేరడమేకాకుండా, సూర్యానికి భోజన వసతి కూడా లభిస్తుంది. తండ్రి చనిపోవడంతో సూర్యం చదువాగిపోతుంది. తండ్రి చేసిన అప్పుకు ముసనబుదగ్గర పనికి కుదురుతాడు. ఒకరోజు ఉన్నట్టుండి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయిన సూర్యం పది ను త్వరాల తర్వాత ఊళ్ళో అడుగుపెడతాడు. ఊర్లో చందాలు వసూలు చేసి చెన్నయ్య మాష్టారి పెరుతో ఊరిలో బడినెలకొల్పితాను చదవడానికి పడ్డకష్టాలు మిగతా పిల్లలకు కలగనీయకుండా ఉచిత విద్య ఏర్పాటు చేసి వారితోనే ఉండిపోతాడు.

1. దేశిబుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, శరత్ బిల్డింగ్స్, విజయవాడ, 1965

2. ఆదర్శగ్రంథమండలి, విజయవాడ, 1959

చిన్నపిల్లల సున్నితమైన మనస్తత్వాన్ని తెలిపే నవల కె. సభాగారి “పసి హృదయాలు” . వాణి, రాణి, గిరిజ అనే ముగ్గురు పిల్లలు వాళ్ళింట్లో మునగ నెట్టు ఓద వివసిస్తున్న తల్లి ఉడుత, పిల్ల ఉడుతతో అచుకోవడం ఇందలి ఇతివృత్తం. పిల్లలు పిల్ల ఉడుతకు ఆహారం పెట్టడం, ద్రాక్షపండ్లు కొమ్ముకు కట్టడం, ఉచుచ పిల్లను తిసమనడం పిల్లల అమాయక మనస్తత్వానికి నిదర్శనం.

సదానందం మేష్టారు ఒకరోజు ఒక గమ్మత్తయిన కల గంటారు. ఆ కలలో పిల్లలు పరిపాలించే ఒక రాజ్యాన్ని చూస్తారు. అదే సభాగారి “పిల్లల రాజ్యం”². పిల్లల రాజ్యంలో పదిసంవత్సరాల వయసుగల పిల్లలు అన్ని పదవులను సమర్థవంతంగా నిర్వహిస్తూ ఆ రాజ్యాన్ని పరిపాలిస్తుంటారు. “ఆ పిల్లల రాజ్యంలో ప్రేమ రాజ్యమేలు తుంటుంది. కరుణ పరిపాలిస్తుంటుంది. సత్యం రక్షణ వహిస్తుంటుంది. ఓర్పు నిర్వహిస్తుంటుంది. శాంతి అధికార వహిస్తుంటుంది ఆ రాజ్యంలో ఒకే ఒక సూత్రం విశ్వాసం. సదానందం మేష్టారుకు మెలకువ రావడంతో కలగరిగిపోయి వాసవం లోకి రావడం ఈ నవలా ఇతివృత్తం. సదానందం మాష్టారు అలాంటి పిల్లల రాజ్యం కోసం కలలు గంటూ ఉంటాడు.”

“ఓ భగవాన్

ఎవ్వడు కన్పిస్తుంది నాకాలోకం

ఎంత చక్కని లోకమాలోకం

ఎంత సుందరమైనదా లోకం

ఆ లోక మొక్కచే నాలోకం

అది యెంత చిత్రమైనది అద్భుతం

కలలోనైనా ఒకసారి కన్పించునా:

కరుణించి చూపించు కల్యాణమూర్తి

మఱువ జాలను ప్రభూ మఱచిపోలేను

మా పిల్లలకు ప్రసాదించు మాలోకం”

1. బాల విజ్ఞాన వివంచి, విజయవాడ, 1961.

2. ఆదర్శగ్రంథ మండలి, విజయవాడ, 1958

అంటూ పిల్లలందరికీ కలలో కనిపించిన “పిల్లల రాజ్యం” కావాలని భగవంతుని ప్రార్థించడంతో నవల ముగిసిపోతుంది.

శ్రీయుతులు కొలిపాక మధుసూధనరావు, పబ్లికాజ్ గోపాలరావు గారు “మోగిన గంట” అనే నవలను వ్రాసినారు. సూర్యాపతి అనే అమాయకపు బాలుని జీవితం ఇండు చిత్రంపబడింది ఒక స్నేహితుడు ఆటలో సూర్యాపతి మనసు గాయ పరచగా, సరోజక్కవద్దకు వెళరాడు. ఆమె వేరేవిధంగా అతనిని గాయపరుస్తుంది. మత్స్యమితం పోగొట్టుకున్న ఆబాలుడు సికింద్రాబాద్ చేరుకుని చాలా దాదలు పడ్డంటాడు చివరకు ఒక శరణాలయంలో బుద్ధదేవుని చిత్రపటం ముందు మోకరిల్లినపుడు ఆ బాలుడు చిత్తశాంతి పొందడం ఇందలి ఇతివృత్తం. పసిపిల్లలు సున్నిత హృదయా రెట్టుంటాయో ఇండు చిత్రంపబడింది.

చింటూ అనే కుర్రాడు చేసిన సాహసగాథ సి. కనకాంబర రాజుగారి “చింటూ తెచ్చిన తంటా”¹, రాజారమేష్ చంద్రగారు అనాధ ఆశ్రమం నుండి చింటూని తెచ్చి పెంచుకుంటుంటారు. వారికి గోపి పుట్టగానే అమ్మగారికి చింటూ మీద ప్రేమతగ్గి, కోపగించుకునేది కొందరు దొంగలు డబ్బుకోసం గోపి అని చింటూని తీసికెళ్ళి, రాజారమేష్ చంద్రగారికి డబ్బుకోసం ఉత్తరం వ్రాస్తారు. చింటూ అక్కడినుండి ఉపాయంతో తప్పించుకుని వచ్చేస్తాడు. దొంగలు నిజంగానే గోపిని తీసికెళ్ళి పోతారు గోపిని తీసికెళ్ళే దొంగ తన తండ్రిని చింటూకు తెలుస్తుంది. పోలీసులకు దొంగల స్థావరం చూపెడతాడు. పోలీసులు చింటూకు బహుమతి ఇస్తామంటే వద్దని నాన్నని పిడిపింపమంటాడు.

చింటూ దొంగల స్థావరం నుండి తప్పించుకోడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు పిల్లల్ని బాగా ఆకట్టుకోగలవు

పిల్లల మనస్తత్వాలు విచిత్రంగా ఉంటాయి. పిల్లల విచిత్ర మనస్తత్వాన్ని ఇతివృత్తంగా తీసుకొని ఆరవిందగారు “ప్రేమమంత్రం”² అనే నవలను వ్రాసినారు.

1. వాహినీ ప్రచురణాలయం, విజయవాడ, 1976

2. నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1973

ఇది ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ (1972) బహుమతి పొందిన పిల్లల నవల.

పిల్లలది ఒక వేరే ప్రపంచం, వాళ్ళు చాలా సుకుమారంగా ఉంటారు. అప్పుడప్పుడు కొందరు పిల్లలు విచిత్రంగా అందరికంటే భిన్నంగా ప్రవర్తిస్తుంటారు. ఈ కోవకు చెందినవాడు రాము. తల్లిదండ్రుల ఆప్యాయత, ఆదరణ లేక విచిత్రంగా తయారవుతాడు. ఇతనిది పిల్లల్ని రెచ్చగొట్టి ఆనందించే స్వభావం. రాము; రాజు మురళి, సుధ, పాపని రెచ్చగొట్టి వెడదారి పట్టిస్తున్నాడని కుసుమ మందలిస్తుంది. దానితో కుసుమ మీద కోపం పెంచుకుంటాడు. తరువాత కుసుమ ఆప్యాయత ప్రేమ, ఆదరణ రాముని మంచివాడుగ చూర్చివేస్తుంది. పిల్లలు అమానుషంగా ప్రవర్తించినపుడు వాళ్ళని సరైన మార్గంలో మళ్ళించాలంటే ఆప్యాయత, ప్రేమ, స్నేహం మాత్రమే పనికొస్తాయని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది

“చిన్నారి బాలల హృదయాల్లో పెద్దలు ఏ విజ్ఞాన బీజాలు వెదజల్లితే అవే వారి కీర్తికిరణాలకు బీజాక్షరాలుగా ప్రకాశిస్తాయి” దీన్ని ఆధారంగా తీసుకుని తంకళ్ళ పాండురంగశర్మగారు “గులాబి బాలలు” అనే చక్కని పిల్లల నవలను వ్రాసినారు.

రఘు, ఆనంద్ లు మంచి స్నేహితులు. ఒకే బడిలో చదువుతుండేవారు. ఆనంద్ కు తల్లిదండ్రుల ప్రోత్సాహముంది. రఘు అడుగుడుగునా తండ్రికోపానికి గురికావలసి రావడంతో ఆ చిన్నారి హృదయం సంపూర్ణకు గురవుతుంది. ఒకరోజు రఘు తండ్రి ఎక్కువగా కేకలెయ్యడంతో నదిలో దూకుతాడు, దారిన పోయేవాళ్ళు రఘుని రక్షించి ఆనంద్ వాళ్ళిళ్ళు చేరుస్తారు. ఈ సంఘటనతో రఘు తండ్రి మారిపోయి రఘుని ఆప్యాయంగా చేరదీస్తాడు. రఘు, ఆనంద్ లు “గులాబి బాలలు” నాటికను ప్రదర్శించి బంగారు పతకం పొంది, అందిరి మన్ననలు పొందడంతో నవల ముగుస్తుంది.

పిల్లలను తల్లిదండ్రులు సహృదయంతో ఆర్థం చేసుకున్నప్పుడే వారు అభివృద్ధిలోకి రాగలరని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

-
1. శర్మ పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1965
 2. కవితా పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1964

గమ్మత్తయిన ఇతివృత్తంలో కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు గారు 'పిల్ల దొంగ' అనే చక్కవి నవల వ్రాసినారు.

థర్డు ఫారం చదివే శంకరం ఇందులో కథానాయకుడు. తండ్రి నారాయణరావు తన ఖర్చుకి సరిపడే డబ్బు లివ్వడం లేదని శంకరం అడపాడడపా దొంగతనం చేస్తుంటాడు. శంకరానికి చలం ప్రాణస్నేహితుడు. స్కూల్లో తెలుగు మేష్టారు "పిల్లదొంగ" నాటికలో శంకరం చేత 'పిల్లదొంగ' పాత్ర వేయిస్తాడు. అందరూ పిల్లదొంగ పాత్రని ప్రశంసిస్తారు. అప్పుడప్పుడూ దొంగతనం చేస్తూ శర్మాయితో చేరి చెడు అలవాట్లు నేర్చుకుంటాడు. తరువాత తప్పు తెలుసుకొని చలంతో స్నేహంగా ఉండి ఇక దొంగతనం చేయకూడదని విశ్వయించుకుంటాడు. కాని రాము తల్లి చావు బతుకుల్లో ఉందని, ఇంజక్షన్ కి డబ్బు అవసరమై దొంగతనం చేస్తూ తండ్రికి పట్టు బడతాడు. తండ్రి వెంటనే శంకరాన్ని రిపర్ మేటరీ స్కూల్లో చేర్పించడం ఈ నవలా ఇతివృత్తం.

పిల్లల ఆవసరాలు, కోరికలు గుర్తించి తలిదండ్రులు తమని అర్థం చేసుకో నప్పుడు పిల్లలు పెడత్రోవ తొక్కుతారని ఈ నవల విరూపిస్తుంది.

పిల్లలందరినీ బాగా ఆకర్షించే నవల ఆర్.ఆర్. ఉప్పూరిగారి "నెహ్రూకల్లబ్బు" బాబు, శశి, ఉమావతి, రాము, శ్రీధర్, అరుణ స్నేహితులు. శైలవుల్లో మామూలుగా పిల్లలందరూ కలిసి ఆడుకుంటూ ఉంటారు. అలాగే ఈ పిల్లలందరూ కలిసి నవంబరు 14వ తేదిన చాచానెహ్రూ పుట్టినరోజున "నెహ్రూకల్లబ్బు" ఏర్పాటు చేసి కల్లబ్బుంతా చాచానెహ్రూ పోబోలతో అలంకరిస్తారు. ఆ రోజు పిల్లలందరూ వాళ్ళ తలిదండ్రులను ఆహ్వానించి "నెహ్రూకల్లబ్బు" ప్రారంభిస్తారు. అందరూ "చాచానెహ్రూ అమర్ రహే" అని నినాదాలు చేయడం ఇందలి ఇతివృత్తం. దేశభక్తి ప్రబోధించే ఈ నవల పిల్లల కోమల హృదయాలను రంజింప చేస్తుంది.

నర్ల చిరంజీవిగారి "వీధి గాయకుడు"క చక్కవి పిల్లల నవల, పేదవాడైన

1. కవితా పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 1964.
2. శ్రీరమణా పబ్లిషర్స్, చిత్తూరు, 1964.
3. దేశికవితా మండలి, విజయవాడ, 1955

ఒక వీధి గాయకుణ్ణి బంగారు పట్నంలోని కోటీశ్వరులు అవమానించి అతనిద్వారా తిరుగులేని గుణపాఠం నేర్చుకోవడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

బంగారు పట్నంలో కుంటి వేణు కుటుంబం తప్ప మిగతా కుటుంబాలన్ని కోటీశ్వరులవే. సంత రోజున ఆ పట్నంలో ప్రతి ఇంట్లో ఎలుకలు కుప్పలుకుప్పలుగా బయలుదేరి అందర్ని బాధపెట్టుంటాయి. ఎలుకలను చంపినవారికి వెయ్యి వరహాలిస్తానని మంగళరాయడనే కోటీశ్వరుడు ప్రకటిస్తాడు. వీధిగాయకుడు మురళి వాయిచి ఎలుకలను దూరంగా తరిమి, వాటి బెడద వదిలిస్తాడు. డబ్బుకోసం వచ్చిన వీధి గాయకుణ్ణి మంగళరాయడు అవమానించి పంపుతాడు. మరుసటి రోజు పట్నంలోని పిల్లలందర్ని మంగళరాయుని ఒక్కగా నొక్క కొడుకుతో సహా తన మురళీగానంతో

“పాపల్లారా! నాకూనల్లారా
 పండువెన్నెలలు చిలికే బాబుల్లారా!
 మురళీగానం వినిపిస్తోందా?
 ముద్దాముచ్చట వినిపిస్తోందా?
 తీయని కలలో మునిగిన పాపా
 తేరుకొనీ ఇటురావే పాపా
 పెదవులు నవ్వులు చిందేపాపా
 కదిలీసీవిటు చూడవె పాపా
 తూగుటుయ్యెలల పవళించారా
 రాగమధువులను చిలికించారా
 మత్తు నిద్దరలు విడివస్తారా
 కొత్తలోకమును గనవస్తారా”

(వీధిగాయకుడు, పు. 51, 52.)

పాడుకుంటూ పిల్లలందర్ని కొండగుహలోకి తీసికెల్లెపోతాడు. వీధిగాయకుడు పిల్లల కోసం ఒక కొత్త లోకాన్ని సృష్టిస్తాడు. కుంటి వేణుపై ఆ మురళీగాన ప్రభావం పడదు. వీధిగాయకుని చరిత్ర పిల్లల భాషలో చెక్కి, వేణు అక్కడే ఉండిపోతాడు.

ఈ నవల అట్టమీద, లోపల వేసిన బొమ్మలు అత్యంత ఆకర్షణీయంగా ఉండి పిల్లలను మరోకొత్తలోచాలకు ఓసుకువెళ్ళి, కొత్త ఆలోచనలు కలిగిస్తుంది.

చాపరాల సరళాతిలక్ గారి “చిన్నారి మనసులు”¹ పిల్లల మనస్తత్వాన్ని వివరిస్తూ వ్రాయబడింది. గిరిజది జాలిగుండె, బొమ్మల పెళ్ళి చేయడానికి గిరిజ స్నేహితురాళ్ళు, గిరిజ తమ్ముడు చిన్నారి స్నేహితులు గిరిజ వాళ్ళింటో చేరి ఆట మొదలు పెడారు. ఆటకు గిరిజావాళ్ళింటి నౌకరు కూతురు సుబ్బి రావడాన్ని పిల్లలందరూ వ్యతిరేకిస్తారు. సుబ్బి కోసం గిరిజ “బొమ్మల పెళ్ళి” ఆట మానేస్తుంది. సుబ్బిని సబ్బలక్ష్మిగా చేసి తన పలకిచ్చి స్కూలుకి తీసికెత్తుంది గిరిజ. సుబ్బిని గూర్చి అందరికీ చెప్పి, పిల్లల్లో పరివర్తన తెప్పించి సుబ్బిని చదువు కొనేటట్టు చేస్తుంది. చివరగా అందరూ కలిసి “బొమ్మల పెళ్ళి” చెయ్యడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

గిరిజలాగా అందరూ సుబ్బిలాంటి పిల్లల్ని అభివృద్ధిలోకి తీసుకరావాలని ఈ నవల లెల పుతుంది. అట్టమీద, లోపలి బొమ్మలు పిల్లలకు ఆకర్షణీయంగా ఉండి ఆశక్తి కలిగిస్తుంది.

జయశ్రీ మల్లిక్ గారి “సాహసయాత్ర”² పిల్లలందరూ చదవదగిన నవల.

ఉపాధ్యాయులు స్కూలు పిల్లలందరినీ ఒక అడవిలోకి విహార యాత్రకు తీసుకు వెళ్తారు. అడవిలో కోయయవకులు ప్రాణాలకు తెగించి క్రూర మృగాలతో పోట్లాడి చంపడం పిల్లలకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తుంది. కల్తీలేవి స్వచ్ఛమైన రుచి కరమైన కోయల ఆహారాన్ని రుచిచూస్తారు. అమాయకులైన ఆ కోయలతో కొన్ని రోజులు గడిసి, తిరిగి రావడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

విహారయాత్రలకు పిల్లల్ని ఎప్పుడూ సుందర ప్రదేశాలకే తీసుకువెళ్ళకుండా అప్పుడప్పుడూ అడవి ప్రదేశాలకు కూడా తీసికెళ్ళే, పిల్లల్లో మానసిక వికాసం కలిగి భియాందోళనలు తొలిగిపోయి ధైర్య సాహసాలు కలగడానికి దోహదం చేస్తుందని

1. బుడుగు బుక్స్, విజయవాడ, 1983

2. దేశ కవితా మండలి, విజయవాడ,

ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

ఇద్దరు అన్నదమ్ముల ప్రేమచుయ జీవితాన్ని కనక మేడల వేంకటేశ్వరరావు గారు "అన్నదమ్ములు" I అనే నవలగా వ్రాసినారు. భాను, రాము వరుసకు అన్నదమ్ములు. వీళ్ళిద్దరి తలదండ్రులకు సరివడదు. భాను, రాము ఒకే స్కూల్లో చదువుతుంటారు. భానుతో చేరి రాము చెడిపోతున్నాడని రాముని వాళ్ళమ్ము చదువుకు వేరే ఊరికి పంపుతుంది. అక్కడ రాము అనేక కష్టాలు ఎదుర్కొవడం వల్ల సరిగా చదవలేక పోతాడు. కాని రాము పరిస్థితిని తల్లి ఆర్థం చేసుకోదు. భాను తలదండ్రుల ఆదరణతో, ఆప్యాయతతో బాగా చదువుతుంటాడు ఎటూ పోలేని పరిస్థితులో రాము ఒకరోజు ఇల్లు వదలి పారిపోయి నావికుడుగా చేరిపోతాడు.

పెద్దల్లో ఉండే విరోధాలు పిల్లల దాచా రావీయకుండా పిల్లల్ని ఆర్థం చేసుకోవాలని ఈ నవల తెలుపుతుంది.

కప్ప గంతుల మురళికృష్ణగారి "గోపి చదువు" 2 చక్కని ఇతివృత్తం గల పిల్లల నవల. తలదండ్రులు లేని గోపి కిష్టయ్య మేష్టారి ఆప్యాయితో, జాన్ రాముల సహాయంతో కొన్ని ఇళ్ళు భిక్షం ఎత్తుకొని శ్రద్ధగా చదువుకుంటూ ఉంటాడు. ఒకరోజు భిక్షానికి వెళ్ళగా తన క్లాస్ మేట్ శ్యామల తండ్రి రామలింగయ్య పరిచయమవుతాడు. అప్పటినుండి శ్యామల వాళ్ళ కుటుంబం గోపిని ఆదరిస్తుంది. రామలింగయ్య గోపిని చదివించి శ్యామలనిచ్చి వివాహం జరిపిస్తాడు. గోపి కష్టపడి పై చదువులు చదివి ఉద్యోగం సంపాదించుకుంటాడు. ఎన్ని కష్టాలొచ్చినా పిల్లలు శ్రద్ధగా కష్టపడి చదివితే జీవితంలో ఉన్నత దశను చేరుకోవచ్చునని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

హైస్కూలు ఉపాధ్యాయులకు సంబంధించిన సంఘటనలతో ప్రాథమిక పంతుల జీవిత ప్రత్యక్షనరకం కె. సభాగారి 'బడివంతులు' 3 ఆంధ్రప్రభ దినపత్రిక ఆదివారం సంచికలలో ప్రచురింపబడిన నవల.

1. దేశీ కవితా మండలి, విజయవాడ,
2. క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్, విజయవాడ, 1978
3. భగవాన్ అండ్ కో. చిత్తూరు, 1955

బ్రహ్మయ్య అనే ఒక ఉపాధ్యాయుని జీవితచరిత్ర బడివంతులు. చిన్నప్పటినుండి బడివంతులు ఉద్యోగమంటే ఇష్టపడేవాడు బ్రహ్మయ్య. తను కోరినట్లుగానే బడివంతులయ్యాడు. ప్రతిరోజూ పాఠశాలకు వెళ్ళడమంటే బ్రహ్మయ్యకు పరమానందం. నవ్వుతూ పాఠం చెప్పేవాడు. కరుణ గాఢలను వినిపించి ఆ లేతమనస్సులను ద్రవింప చేసేవాడు. సాహసగాథల్ని ప్రధర్శించి వారిలో హృదయస్పృహను ప్రజ్వలంప చేసేవాడు. బ్రహ్మయ్య పాఠాలు పిల్లలకు తియ్యని పాయసాలు బ్రహ్మయ్యను హైస్కూలుకు బదిలీ చేయడంతో కష్టాలు ప్రారంభమవుతాయి. జీతాలు సరిగా అందక, ఇల్లు గడవక, ఆస్పలపాలై తిండి లేక కృశించి మరణించడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

ఈ నవలలో జీవితంలోని ఆనందాలు, ఆషేదనలు వాస్తవ దృష్టితో చిత్రించబడినది.

ముద్దంశెట్టి హనుమంతరావు గారు "వాసుదేవుడు"¹ అనే నవలను వ్రాసినారు. వాసు తండ్రి వ్యవసాయదారుడైనా తన కొడుకు బాగా చదివి మంచి ఉద్యోగం చెయ్యాలని పంపుతాడు. వాసు స్నేహితుడు ధర్మారావు. వాసు తనుండే ఊర్లో చదువైపోగా మేనత్త ఊర్లో చదివి స్కూలు పైనల్ పాసవుతాడు. ధర్మారావు చదువు మానుకుని ఒక ఫ్యాన్సీషాపు వెట్టుకుని ఉంటాడు. ఉద్యోగాల వేటలో ఆలసి పోయిన వాసుని తన షాపులో చేర్చుకొని ఇద్దరూ షాపుని అభివృద్ధి చేసుకొని హాయిగా జీవించడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

"చేతిలో ఉన్నదాన్ని వదులుకొని, లేనిదానికోసం పరుగెత్తడం అవివేకం అని ఈ నవల నిరూపిస్తుంది

ఆలూరి భుజంగరావుగారి "కుక్క ఆత్మకథ", పిల్లల్ని ఆకర్షించి, అలరించే నవల.

ఒక సామాన్యమైన కుక్కపిల్ల కొన్ని మంచిపనులు చేసి గొప్పస్థితికి వస్తుంది' ఆ కుక్క చేసిన మంచి పనులే ఈ నవలా ఇతివృత్తం.

1. ఆదర్శగ్రంథ మండలి, విజయవాడ, 1955

2. సాహితీ కేంద్రం, తెనాలి, 1954

కుక్కపిల్లను చిన్నపిల్లలు ఎలా ఏడిపించేది ఈ నవలలో వివరంగా చెప్పబడింది. పిల్లలు ఏడిపించేటప్పుడు అంటే చిన్నకుక్కపిల్లల చెవులు పట్టి పైకెత్తి కింద పారెయ్యడం; చలికాలంలో చల్లని నీళ్ళలో ముంచడం లాంటివి చేస్తుంటారు. పిల్లలూ! మీరు ఇలాంటి పనులు చెయ్యద్దని కుక్క చెబుతుంది కుక్క పెరిగి పెద్దదై శాస్త్రులు గారింట్లో చేరుతుంది. ఏట్లో మునిగి పోతున్న శాస్త్రులుగారి కొడుకుల్ని రక్షిస్తుంది. చివరకు ఒక దొరని అపాయం నుండి రక్షించడంతో దొర, దొరసాని కుక్కని వాళ్ళ స్వదేశానికి తీసుకు వెళతారు.

ఒక సామాన్యమైన కుక్క కర్తవ్యాన్ని అనుసరించి, ధర్మం తప్పకుండా నడిచి, విశ్వాసం ప్రకటించి గొప్ప స్థితికి చేరుకుంటుంది. బాలలందరూ ఇలాగే ధర్మం తప్పకుండా నడవాలని ఈ నవల తెలియజేస్తుంది.

ఐ. నాగుమ్లారెడ్డిగారి "పోలీసుకుక్క"¹ పిల్లల్ని ఆకర్షించే నవల.

కలవారింబ దాదాపు సగం జీవితం పేవలు చేసి, వారితో సమానంగా సుఖాలను భవించిన ఓ కుక్క ఆ ఇంట్లో నుండి తరమబడి ఆ వూరిలో బ్రతుకు భారంగా తోచి, పువ్వులమ్మినచోట కట్టెలమ్మలేక వేరే ఊరికి పోయి అక్కడ కొన్ని మంచి పనులు చెయ్యడం ఇందలి ఇతివృత్తం.

ఉన్న ఊరు వదిలి వెళ్ళిపోయిన కుక్క అనేక సంఘటనలు చూసుకుంటూ ప్రజల్ని, ప్రభుత్వాన్ని మోసగించి దొంగ ధాన్యం రవాణాదార్లను పోలీసులకు పట్టిస్తుంది, పిల్లల్ని దొంగతనంగా ఎత్తుకుపోయి జేబుదొంగలుగా తయారుచేస్తున్న ముఠా ఆచూకీ తెలియజేస్తుంది. మొదట తను నివసించిన ఇంటి అమ్మాయి సుగుణ తప్పిపోగా ఆ అమ్మాయిని కాపాడుతుంది, ఇలా కుక్క విశ్వాసానికి మారుపేరుగా ఎన్నో సాహసోపేతకార్యాలు చేసి, పోలీసుశాఖలో స్థిరపడిపోతుంది.

స్వామిభక్తికి, స్నేహానికి, విశ్వాసానికి మూగజీవులు ప్రబల విదర్శనాలని ఈ నవల తెలుపుతుంది.

1. విజయసాహితీ, నెల్లూరు, 1966

ఎల్లోరాగారు రచించిన “మందారాలు”¹ నవల పిల్లలకు ప్రత్యేకమైన వసతులు కావాలని ప్రబోధించే నవల.

అరుణ, రజని అనే అక్క-తమ్ముళ్ళు ఒక కల గంటారు. ఆ కలలో రేపటి లోకం ఎలా ఉంటారో చూస్తారు. ఆ కలలో వాళ్ళు “ఐకమత్యం” అనే దేశాన్ని చేరుకుంటారు. అక్కడ “నవోదయం” అనే ఒక చిన్న బాలునితో పరిచయం అవుతుంది. “నవోదయం” వీళ్ళకు ఆ దేశంలో పిల్లలకున్న అన్ని ప్రత్యేకతలు చూపిస్తాడు. ఆ దేశంలోని పిల్లల ప్రత్యేకత, పిల్లల ఆహార విశేషాలు, బాలల నాటక మండలి, బాలల సినిమా సెంటరు, చిల్డ్రన్స్ పార్కు, బాలల వతన మందిరం పిల్లలకు ప్రత్యేకంగా ఉండడం అక్కడి విశేషం.

బాలలకు మంచిని, సీతని, విజ్ఞానాన్ని ఇచ్చే చిన్నపిల్లలు, పిల్లలకు ప్రత్యేక సినిమా డిమేటర్లు, నాటక శాలలు చదువు కోవడానికి విరివిగా బాలసాహిత్యం వెలువడాలని, బాలల రచనలకు, రచయితలకు, ప్రోత్సాహమివ్వాలని, బాలబాలికల కోసం ప్రభుత్వం ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఈ నవల వ్రాయబడింది.

చిల్డ్రన్స్ సైకాలజీకి తగినట్లుగా బోధనాపద్ధతులలో, పాఠ్యక్రమాలలో, స్కూలు నడుపు విధానాలలో, టీచింగ్ లో అడుగుడుగునా కొత్తవిధాలను ప్రవేశ పెట్టాలని, బాలలకు సంబంధించిన అన్ని విషయాల్లో ప్రభుత్వం ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఈ నవల వ్రాయబడింది.

ఇటువంటి ‘చిన్నారి లోకం’ పిల్లలకు ఎంతైనా ఆవసరం.

ఇంకా ఉన్మాదిగారి “ఉన్మాదిని” (1949) బలివాడ కాంతారావుగారి “బూచీ” మొదలైనవి ముఖ్యమైన సాంఘిక నవలలు. ఈ సాంఘిక నవల మరలా

1. బాలల సాహసిక నవలలు
2. బాలల హాస్య నవలలు

1. ఎల్లోరా, అన్నపూర్ణా పబ్లిషర్స్, విజయవాడ, 1963

3. చాలల వైజ్ఞానిక నవలలు

అని మూడు వర్గాలుగా విభజించి పరిశీలించడం జరిగింది.

3.3.4.1 సాహసిక నవలలు :-

సాహసాలంటే పిల్లలు చాలా ఇష్టపడతారు. పిల్లల్లో సాహస ప్రవృత్తి ఎక్కవగా ఉంటుంది. ఏదో చెయ్యాలని, ఎవ్వరూ చెయ్యని పనులు చేసి గౌరవం పొందాలని పిల్లలకుంటుంది. అందుకే పిల్లలు సాహసాలన్నా, సాహసాలకు సంబంధించిన పుస్తకాలన్నా ఆసక్తి చూపుతారు. సాహసిక నవలలంటే ఆనందంగా, ఆశ్చర్యంగా చదువుతారు. ఇవి పిల్లల్లో ఉత్తేజాన్ని, ఆసక్తిని, మనోధైర్యాన్ని పెంపొందిస్తాయి,

యుగంధర్ గారి "టింకూ సాహసాలు" పిల్లల సాహసిక నవల. ఈ నవలలో కథానాయకుడు టింకూ రాత్రిపూట అందరూ నిద్రపోయాక పిల్లలందరినీ కూడగట్టుకుని కొండ అవతల ఒక గుహలో చేరి "దొంగలముఠా" తయారుచేస్తాడు. చీపురు పుల్లల కత్తులు, విరిగిపోయిన చేటలు డాల్లుగా ఉపయోగించి దార్లుకాచి దోపిడి చెయ్యాలనేది టింకూ ఉద్దేశ్యం. ఆ ముఠాకి నాయకుడు టింకూ. మిగతా పిల్లలందరి ముందు ఎత్తైన బండపై కూర్చుని "టింకూ దొరకి జై" అనిపించుకుని సంతోషంతో పొంగి పోతాడు. అర్థరాత్రి కొండపైన గుహలో చేరి టింకూ చేసిన సాహసాలు పిల్లల్ని ఆకర్షిస్తుంది. అంత చిన్నకుర్రవాడి ధైర్య సాహసాలకు ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది.

రఘుగారి "సాహసి గోపి" పిల్లల సాహస నవల. ఎనిమిదేళ్ళ గోపి ఇందులో కథా నాయకుడు. గోపికి అత్త జగదాంబ తప్ప ఎవరూ లేరు. జగదాంబ అంటే గోపికి భయం. ఒకరోజు వనమాలను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయి, అడవిలో ఒక ఏటి ఒడ్డున పడి నిద్ర పోతాడు. ఉదయం లేచి వనమాలతో వచ్చిన గోపిని ఒక పల్లెటూరికి పంపుతుంది జగదాంబ. గోపి అక్కడ గొడ్డుమేసే పని చేసేవాడు. ఒక

1. యుగంధర్ బుక్స్, విజయవాడ. 1979

2. కె.యస్.ఆర్. అండ్ సన్స్, విజయవాడ.

రోజు గోపి దారి తప్పి అడవిలోకి వెళ్ళిపోతాడు. ఆ అడవిలో దారితప్పి ఏడుస్తున్న మధుమతి అనే రాజాగారి అమ్మాయిని వాళ్ళ ఇంటికి చేరుస్తాడు. గోపి చేసిన ఈ సాహసాన్ని మెచ్చుకుని జగదాంబ అనుడుతితో రాజాగారు గోపిని తమతో ఉంచుకుంటాడు.

ఏ దిక్కులేని గోపి ఒక సాహసపు పని చేసినందువల్ల, రాజాగారి ప్రాపు సంపాదించి సుఖంగా బ్రతుకుతాడు.

గిరిజాశ్రీ భగవాన్ గారి చాలల చొమ్మల సాహసిక నవల "ఓపాపకధ" 1

ఒకపాప అంతకు ముందు జన్మలో రావగా ఉండి, ఒక కోటిశ్వరుని కూతురు. తను ప్రేమించిన యువకుని వివాహం చేసుకోవడానికి తండ్రి ఇష్టపడ లేదని, ఆ యువకునితో కలిసి "రత్నగిరి" లో శాపుం పెట్టుంది ఒకరోజు ఆతను పట్నం వెళ్లాస్తానని తిరిగి రాడు. రాధ తన తల్లి నగలను రత్నగిరి కొండలలో ఎక్కడో దాచి మరణించి పాపగా పుట్టుంది. ఆ నగలకోసం చాలామంది పాపను వేటాడుతారు. చివరికి పోలీసులు ఆ నిధిని స్వాధీనం చేసుకోవడంతో నవల సుఖాంతమవుతుంది.

అక్రమం, అన్యాయం ఎప్పుడూ జయించవడ ఈ నవల నిరూపిస్తుంది.

గొల్లపూడి మారుతీరావుగారి "రజనీకాంత్", అనే చాలల నవల పిల్లల సాహసాలను తెలిపే నవల.

రజనీకాంత్ కు బామ్మ తప్ప ఎవరూ లేరు. వాళ్ళిద్దరిని ఊరు వెలివేయడంతో, ఊరికి దూరంగా ఒకగుడిసెలో నివసిస్తూఉంటారు ఒకానొక విచిత్రపరిస్థితుల్లో "గోపూ" అనే కుర్రాడు పరివయం అవుతాడు ఆ పరివయం ప్రాణస్నేహంగా మారుతుంది. గోపుకి ఒక బాబాయి ఉంటాడు. "రజీ" (రజనీకాంత్) చేసే సాహసాలు గోపుని ఆకట్టుకుంటాయి. "రజీ" ఒక్కడే ఆర్థరాత్రి ఎవరూ తోడు లేకుండా పడవలో ఎక్కి

1. ఐ.యస్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్. నెల్లూరు.

2. గొల్లపూడి మారుతీరావు. నవోదయపబ్లిషర్స్, విజయవాడ, 1960

అవతలి ఒడ్డులో ఉన్న లోయలో, తోటలో ఉండి వస్తాడు. అతడి సాహసం గోవుని ఆశ్చర్యపరుస్తుంది. ఒకపోజు గోవు. రజీ ఆ లోయలోకి వెళ్తారు. రజీ ఆర్ధరాత్రి భయం లేకుండా శ్మశానంలోకి కూడా వెళ్తాడు. రజీకి ఉన్న ఏకైక ఆధారం వాళ్ళ బామ్మ చనిపోతుంది. “రజీ” గోవు ఇద్దరే కలిసి గొయ్యి తవ్వి శవాన్ని పూడుస్తారు. అప్పటినుండి “రజీ” ఒక్కడే లోయలో ఉంటాడు. అక్కడ ఆశీర్వాదం అనే సైనికుడితో పరిచయం అవుతుంది. అతడు “రజీ”ని పెంచుకుంటానంటాడు. కాని దురదృష్టవశాత్తు ఆశీర్వాదం చనిపోతాడు. అప్పటినుండి “రజీ” నాటకలాడి ఎన్నో సాహసాలు చేస్తూ చివరకు బిక్షగాడుగా చనిపోతాడు.

తలిదండ్రులు లేని పిల్లలు, దిక్కులేనివాళ్ళుగా ఎలా తయారవుతారో, చివరకు వాళ్ళ జీవితాలు ఎలా అంతమవుతాయో ఈ నవల నిరూపిస్తుంది. ఇందులో “రజీ” చేసిన సాహసాలు కుక్కలాగ, పిల్లిలాగ అరచిన అరుపులు పిల్లల్ని ఆకర్షిస్తాయి.

9.3.4.2 హాస్య నవలలు :-

హాస్యమంటే తెలియని వాడుగాని, నవ్వడానికి రానివాడుగాని ఉండడంలే అతిశయోక్తి కాదేమో. హాస్యమనేది ఒక శారీరక ప్రక్రియ. ఇది మనో ప్రసన్నతను బయటకు వ్యక్తం చేస్తుంది. మానవుని సహజ ప్రవృత్తులలో నవ్వు ఒకటి. మన ఆలంకారికుల పరిభాషలో “నవ్వు” అంటే “హాస” మనిపేరు. ఈ “నవ్వు” పసి పిల్లలను ఆనంద లోకాల్లో ముంచెత్తుతుంది. హాస్య రచనలంటే పిల్లలు చాలా ఇష్టపడతారు. పసిపిల్లల నవ్వులో వారి మనో ప్రసన్నత గోచరిస్తుంది. తెలుగులో పిల్లల హాస్య పత్రికలు, హాస్య రచనలు చాలా తక్కువగా వచ్చాయని చెప్పవచ్చు. ఇతివృత్తంలో హాస్యం, వినోదం గల పిల్లల నవలలు చాలా తక్కువ. వాటిలో పుస్తక రూపంలో చాలా తక్కువగా వచ్చినాయి

హాస్య ప్రధానేతి వృత్తంగా రచనలు చేసిన వారిలో ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ గారు ముఖ్యులు. ఈయన ప్రతి రచనలోని ప్రతిమాటలో హాస్యం తొణికిసలాడుతుంటుంది. వీరు రచించిన పిల్లల నవల “బుడుగు”¹. ఇది బాలబాలికల విచిత్ర

1. బుడుగు బుక్స్, విజయవాడ, 1, ప్ర.ము. 1967, ద్వ.ము. 1981
2 1980

మనస్తత్వాన్ని చిత్రించే హాస్య నవల. ఇది రెండు భాగాల నవల. వార పత్రికలో సీరియల్ గా ప్రచురింపబడి పలువురి ప్రశంసలు పొందిన నవల. రెండు భాగాలలోను అబ్బవై న, అబ్బలోపల వేసిన బొమ్మలు అత్యంత ఆకర్షణీయంగా ఉండి, పిల్లలకు విషయాన్ని సుబోధకం చేస్తుంది. ఈ నవల భాగాలు రెండింటికి కథానాయకుడు “బుడుగు”. అతనికి మరోపేరు పిడుగు బుడుగు యొక్క వింత చేష్టలు, ముద్దు ముద్దు మాటలు పిల్లల్ని కడుపుబ్బ నవ్వించగలవు. ఏడుసంవత్సరాల హిరో “బుడుగు” ప్రవైటు మాస్టర్ దగ్గర, పెద్దవాళ్ళ దగ్గర మాట్లాడేతీరు పిల్లల్ని గిలిగింతలు పెస్తుంది. ఈ నవలలో బుడుగు గాక, అమ్మ, వాన్న, బాబయి, సీగానపె సూనాబి, దామ్మ, లావుపాటి పక్కంటి పిన్ని, సీతా అంతా చిత్రవిచిత్రాలుగా మనకళ్ళకు కనిపించడం విశేషం.

ఈ నవలను గురించి రేడియో అన్నయ్య న్యాయపతి రామవరావు గారు బుడుగు దాలల మనస్తత్వానికి సరిపోదని అన్నారు ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ గారు బాడిన శబ్దస్వరూపాల మార్పుకు రామవరావు గారు తీవ్రమైన అభ్యంతరం తెలిపినారు. మొత్తం మీద వెంకటరమణగారి “బుడుగు” పిల్లల్ని హాస్యలోకాల్లో ముంచెత్తుతుంది.

యుగంధర్ గారి దాలల బొమ్మల హాస్య నవల “టింకూ-బుడిగి”¹ ఈ నవలలో మధ్య మధ్యలో కడుపుబ్బ నవ్వించే కాచ్చూనుండడం మరో విశేషం. ఈ నవలలో కథానాయకుడు టింకూ. హిప్పీ మావయ్య సిగరెట్లు తాగడం చూసిన టింకూ వాళ్ళమ్మకి చెబుతాననడంతో టింకూకు హిప్పీ మావయ్య వాక్లెట్లుకు డబ్బు లిస్తుంటాడు. హిప్పీ మావయ్య రాధను ప్రేమిస్తున్నాడని తెలుసుకుని, తను కూడా ఎవరైనా ప్రేమించాలను కుంటాడు. తనకు నచ్చిన పిల్లకోసం తెగ వెదికి, టింకూ స్కూల్లోనే చదువుతున్న “బుడిగి”ని ప్రేమించాలనుకుని బుడిగికి చెప్పడంతో నవల ముగిసిపోతుంది. హిప్పీ మావయ్యకు టింకూకు జరిగిన సంభాషణ పిల్లల్ని కడుపుబ్బ నవ్విస్తుంది

హాస్యరాజుగారు రచించిన పిల్లల హాస్య నవల “లంబు-జంబు”²

1. యుగంధర్ బుక్స్, విజయవాడ.
2. వికటకవి పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు, 1982

“లంబు_జంబు” అనే ఇద్దరు డిపెక్టివ్లు గుర్నాధం ఇంట్లో దొంగను పట్టుకోవడం ఇందలి ఇతివృత్తం. “లంబు, జంబు” ఇద్దరూ ప్రయివేట్ ప్రాక్టిస్ చేస్తుంటారు, వాళ్ళ దగ్గరకి ఎవరూ రారు. ఏదో చిన్నచిన్న కేసుల్లో ఆశ్రుతకొద్దీ తలదూర్చి భంగపడుతుంటారు. ఆ పూర్వో గుర్నాధం అనే ఫ్యాక్టరీ యజమాని వీళ్ళ దగ్గరకొచ్చి తన ఇంట్లో జరిగే దొంగతనాలు, తనకొచ్చే ఆకాశరామన్న ఉత్తరాల విషయం కనుక్కోమంటాడు. అద్వాన్సుగా రెండు పేలు ఇవ్వడంతో లంబు_జంబుకు మూర్ఛవచ్చినంత పనవుతుంది. ఆ కేసులో తప్పక జయం పొందాలని నిశ్చయించుకుని పరిశీలించి గుర్నాధం ఇంట్లో దొంగగా ఉంటున్న వంటవాడు గంగరాజుని బంధిస్తారు. డ్యాలిన్స్ పదివేల రూపాయలు తీసుకుని, తమ ఫస్ట్ కేస్ సక్సెస్ కావడంతో చేటంత ముఖాలతో ఆనందంగా నిష్క్రమించడంతో నవల సుఖాంత మవుతుంది.

లంబు_జంబుల ఆఫీసుగది, వారు ప్రవర్తించిన తీరు పిల్లల్ని హాస్యలోకాల్లో ముంచెత్తుతుంది.

3.4.3 వైజ్ఞానిక నవలలు :-

విజ్ఞాన విషయాలకు, కల్పన జోడించి రాసిన నవలలు వైజ్ఞానిక నవలలు. పిల్లలకు వైజ్ఞానిక విషయాలను సులభంగా, అర్థమయేటట్లు బోధించాలని కొంత మంది రచయితలు వైజ్ఞానిక నవలను వ్రాసినారు. ఈ నవలలు పిల్లలకు ఆసక్తికరమైనవిగా ఉంటాయి. కాని బాలల నవలా సాహిత్యంలో వైజ్ఞానిక నవలలు అతి తక్కువగా వచ్చిపోయాయి. ఇంగ్లీషులో హెచ్.జి.వెల్స్, ఫ్రెంచిలో జూల్స్ వెర్నె మొదలైన వాళ్ళు గొప్ప వైజ్ఞానిక నవలలు వ్రాసినారు. ఇవి ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందినాయి. వైజ్ఞానిక కల్పనకు ముఖ్యంగా అద్భుతం, భీభత్సం, రక్తం కరుడు కట్టించే భయం వంటివి కావాలి. ఈ వైజ్ఞానిక నవలల్లో ప్లయింగ్ సాసర్లు, పేలిపోయే నక్షత్రాలు, గ్రహాలు, విజ్ఞాన శాస్త్ర విషయాలు ఇతివృత్తాలుగా ఉంటాయి.

వైజ్ఞానిక నవలల్లో చెప్పుకోతగ్గది కంచి రమాదేవిగారు రాసిన “అనంతంలో అంతం” బాలబాలికలకు వైజ్ఞానిక సాహిత్యం పట్ల అభిరుచి కలిగించాలని, సాహిత్య అకాడమీ వాళ్ళు త్రీల చేత నిర్వహించిన పోటీలో బహుమతి పొందిన నవల.

“సునంద” లోకవాసియైన “హరియస్” అనే శాస్త్రజ్ఞుడు ఈ నవలలో ముఖ్య

పాత్రధారి జరిగిన రెండు వందల కోట్ల సంవత్సరాలనుండి సునంద లోకంలో భూలోకంలో మానవ ప్రగతికి సంబంధించిన విషయాలను వివరిస్తాడు. మారణాస్త్రాల ఉత్పత్తి కొరకు జరిగిన పోటీలలో తన దేశం తునాతునకలైపోగా, ఆతరు ఒక్కడే మహా శాస్త్రాల సహాయంతో యోగశక్తులతో ఆ ప్రమాదం నుండి బయటపడి భూలోకాన్ని చేరుకుంటాను. భూలోకంలో హరియన్ దీర్ఘకాలం నిద్రతో గడిపి, భూలోకంలో జరిగే అణుశాస్త్ర సంబంధమైన పరీక్షలు జరుగుతున్నాయని, ఇది తనకు యోగ్యమైన స్థానం కాదని, మానవ స్వరూప సౌకని గురుగ్రహానికి పోయి అక్కడ తన జాతి వాళ్ళను సృష్టించి, వాళ్ళ అధిష్టానికి తోడ్పడతానని హరియన్ చెప్పడం ఇందు ఇతివృత్తం.

“మానవ కల్పాణానికి దోహదకారి కాదగిన మహాత్తర విజ్ఞానాన్ని అసూయ ద్వేషాలతో స్వార్థపరత్వంతో ఉపయోగించుకుంటే అది నర్వనాశనానికి దారితీస్తుందని” హరియన్ స్వానుభవాలు తెలుపుతాయి. రెడియో, తెలివిజన్, కాలయంత్రం మొదలైనవి దేశప్రగతికి తోడ్పడే విధానాన్ని చక్కగా వివరించినారు.

విజ్ఞాన శాస్త్రం పదునైన కత్తిలాంటిదని, దాన్ని చక్కగా ఉపయోగించే విధానం పై నేనే ప్రగతిగాని, వినాశనంగాని జరుగుతుందని ఈ నవల ద్వారా తెలుసుకోవచ్చు.

శ్రీ నోరి రామకృష్ణగారి “సూర్యయానం” పిల్లలందరూ చదవదగిన ఉత్తమోత్తమమైన వెజ్ఞానిక నవల.

విజ్ఞాన విషయాలలో ఆసక్తి గల ఒక ఉపాధ్యాయుడు తన మేధా సంపత్తితో విమానంలాగా ఆకాశంలో పయనించే సూర్యయానం అనే ఒక నూతన యంత్రాన్ని కనిపెట్టాడు. ఈ విషయాన్ని క్లాసులోని పిల్లలకు చెప్పి, తమ సాధ్యమైనంత త్వరలో ఆఫ్రికాలోని భయంకరమైన అడవుల్లో ప్రకృతిని పరిశోధించడానికి వెళ్తున్నానని చెబుతాడు. ఈ విషయం విన్నరాముకి తాను కూడా మేష్టారితో పోవాలనిపించి తల్లితో చెబుతాడు. తల్లిని ఒప్పించి గురువుతో. “సూర్యయానం” లో ప్రయాణించి, ఆఫ్రికా అడవుల్లో గల నరమాంస భక్షకులతో పోరాడి, వాళ్ళని వశపరచుకొని, ఏనాడో వెళ్ళి పోయిన తండ్రిని, అక్కని కలుసుకొని తిరిగి భారత దేశానికి రావడం ఇందలి

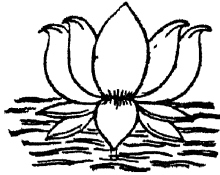
ఇతివృత్తం.

అవసరాల రామకృష్ణరావు గారి “గణిత విశారద” వైజ్ఞానిక పిల్లల నవల. శారద అనే అమ్మాయి పెరిగేకొద్దీ గణితశాస్త్రంలో ప్రావీణ్యం సంపాదిస్తుంది. ఆమె ప్రశ్నలకు ఎవ్వరూ సమాధానాలు చెప్పలేక పోతుంటారు. చివరకు ఆమెకు పెళ్ళి కూడా ఒక సమస్య అవుతుంది. విజ్ఞానవర్మ శారద ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెబుతాడు. గాయత్రీదేవి ప్రత్యక్షమై శాస్త్రాలు నద్వినియోగం చెయ్యమని చెప్పి దీవిస్తుంది.

ఈ నవల పిల్లలకు ఉత్కంఠ కలిగిస్తుంది. ఈ నవల పిల్లలకు గణితశాస్త్రం లోని విచిత్రాలను తెలియచెబుతుంది.

ఈ విధంగా బాలల నవలల్ని అనువాద, పౌరణిక, చారిత్రక, సాంఘిక నవలలుగా వర్గీకరించి, ఇతివృత్తాలను పరిశీలిస్తే ఇవి పిల్లలకు మార్గదర్శకాలుగా, ఆదర్శవంతంగా ఉన్నాయి. సాంఘిక నవలల్లోని ఇతివృత్తాలు పిల్లల జీవితాలకు దగ్గరగా ఉన్నాయి. చాలా వరకు పిల్లలే పాత్రలుగా గల ఇతివృత్తాలున్నాయి. పిల్లలకివి తమ ప్రవర్తనలోని లోపాలను సరిదిద్దుకోవడానికి ఎంతగానో ఉపయోగపడతాయి.

బాలల నవలల్ని వర్గీకరించి ఇతివృత్తాల్ని పరిశీలించడం ఈ ఆధ్యాయంలోని విషయం. బాలల నవలల్లోని వివిధాంశాల్ని తరువాతి ఆధ్యాయంలో పరిశీలించడం జరిగింది.

బాలల నవలలు-వివిధాంశాలు

“మానవ జీవిత యదార్థ చిత్రణము” నవల అనే యదార్థాన్ని చిత్రించడానికి నవలలోని కొన్ని అంశాలను పరిశీలించాల్సి వుంటుంది. నవలా చిత్రణకు పనికివచ్చే అంశాల్లో ఇతివృత్తాన్ని గురించి ఇదివరకే చర్చించడమైంది. నవలకు ముఖ్యాంశాలైన పాత్ర చిత్రీకరణ, సంభాషణలు, సన్నివేశకల్పన, సందేశాలను గురించి ఈ అధ్యాయం పరిశీలిద్దాం.

4.1 పాత్ర చిత్రీకరణ :-

సాహిత్య ప్రపంచంలోని వ్యక్తులే పాత్రలు. నవలా రచనలో పాత్ర చిత్రణ చాలా ముఖ్యమైంది. రచయితలు తమ చుట్టూ వున్న సమాజాన్ని పరిశీలించి ఎన్నో రకాల పాత్రలు సృష్టించుకుంటారు. పాత్రలు ఎప్పుడూ ఏదో ఒక ప్రాంతానికి, కాలానికి, కులానికి, ఒక వర్గానికి చెంది స్వంత వ్యక్తిత్వం కలిగి, ఏదో ఒక విభాగానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ, మానవ సమాజమైన లోపాలు కలిగి ఉంటాయి. పాత్రలను

ఎన్నుకోవడంలో పాత్రల నైజస్థితి ఎంత చక్కగా ప్రతిబింబిస్తే ఆ పాత్ర చిత్రణ అంత సజీవంగా ఉంటుంది. మొత్తం మీద పాత్రల చిత్రణ స్వాభావికంగా ఉండాలి.

పాత్ర చిత్రణను గూర్చి మధురాంతక రాజారాం గారు - “రచయిత స్వయంగా పాత్రల మంచి చెడ్డల్ని గురించి చెప్పకూడదు. సాక్షిమాత్రుడుగ కథ చెప్పుకుంటూ పోవాలి. ఆయా ఘట్టాలలో పాత్ర వ్యవహారించే తీరు సహజత్వానికి వీలైనంత దగ్గరగా ఉండాలి. సాంతం చదివి ముగించినమీదట ఆ పాత్ర గుణదోషాలతో సహా దాగా పరిచితుడైన సజీవ వ్యక్తిలా పొడగట్టాలి”¹ అని చెబుతూ పాత్ర చిత్రీకరణ చాలా సహజంగా ఉండాలని అభిప్రాయపడినారు.

నవలా రచనలో పాత్రల ప్రాముఖ్యం ఎటువంటిది, నవలా రచయితకు పాత్రకు గల సంబంధం ఏమిటి? అనే ప్రశ్నలు ఎలిజబెత్ దొవెన్ ఇలా సమాధానం చెబ్తోంది “రచయిత పాత్రలను సృష్టించు, వాటిని వెదికి పట్టుకుంటాడు. ఒక రకంగా చూస్తే అవి పరిసరాల ప్రభావంతో రచయిత మనస్సులో రూపుదిద్దు కుంటాయి అవి మనక వెలుతురులో ఎదుటి బెంచీమీద కూర్చుని తమని గురించి తాము రచయితకు చెప్పుకునే సహస్రయాణీకుల వంటివి”

నవలలోని పాత్రలు మన జీవితంలోని పాత్రల్ని జ్ఞాపకం చేసేవిగా, చేతన్య వంతంగా స్పష్టంగా చిత్రీకరించినప్పుడే ఆ పాత్రలు సజీవంగా ఉండి ఆ నవల ప్రజా దరణ పొందగలుగుతుంది. కథాగమనానికి, మానవ స్వభావ చిత్రణమునకు ఈ పాత్ర చిత్రణ దోహదం చేస్తుంది.

మన పూర్వ సాహిత్యంలో ప్రహ్లాదుడు, ధ్రువుడు తప్ప పిల్లలకు పరిచయ మైన పాత్రలు ఇంకెవ్వరూ లేరు. ఇతర దేశాల బాలసాహిత్యంలో సంఘంలోని పిల్లలే పాత్రలు. చింతా దీక్షితులుగారు సంఘంలోని పిల్లలను సజీవ పాత్రలుగా

1. తెలుగుకథ, విమర్శనాత్మక వ్యాస సంపుటి, ఆంధ్ర సారస్వతసమితి, 1974; పుట. 102
2. విద్యేశ్వరి, డి. నవలా పరిణామ క్రమంలో పాత్రోన్మీలనం, అభ్యుదయ ఈ దశాబ్ది నవల విశేష సంచిక, జనవరి, 1980

తీసుకుని రచనలు చేసినారు.

ఈ నవలల్లో పిల్లలు ఎక్కువ పాత్రలుగా ఉంటారు. పిల్లలు మామూలుగా స్కూలు వాతావరణంలో ఎక్కువ గడుపుతుంటారు. కాబట్టి ఉపాధ్యాయులు, తల్లిదండ్రులు ఎక్కువ పాత్రధారులుగా ఉంటారు. పిల్లలకు పరిచయం చెయ్యబడే పెద్దల పాత్రలుకూడా ఉంటాయి.

సేకరించిన బాలల నవలల్లోని కొన్ని ముఖ్య పాత్రల్ని ఇక్కడ చర్చించడమైంది

గీతా సుద్ధారావుగారి “పారిపోయిన బతాణి” లో బతాణి పాత్రను రచయిత చక్కగా చిత్రించినారు. ఈ నవలలో బతాణి పాత్ర తన్నుతాను పరిచయం చేసుకుంటుంది. బతాణి ఘట్టపాఠం విద్యార్థి. క్లాసులో ఘట్టమార్కులు బతాణివే.

“నాకు నుంచి బట్టలేవు. కొత్త పుస్తకాలు లేవు, నుంచి వెన్నులేదు. చెప్పలు కొంటానని మా నాన్నగారు ఇప్పటికీ మూడేళ్ళ నుంచి చెప్పడమేగాని యితరవరకు కొనలేదు” అని తనతోటి పిల్లల్ని చూసి బాధపడే స్వభావిగా బతాణి(పు.2) చిత్రించబడినాడు. చిన్నపిల్లవాడైనా బతాణి దొంగతనం, మోసం తప్పని భావించేవాడు. ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోయిన బతాణి ఒక దొంగల ముఠాకు చిక్కి, వాళ్ళుదొంగతనం చెయ్యమంటే— “దొంగతనం నేను చెయ్యను. అది మహాపాపం

కావలిస్తే యితా బోలెడు బట్టలు వెయ్యి వుతుకుతాను.

మరోరెండు టిఫిన్ క్యారియర్లు యివ్వు అన్నం తీసుకు

వస్తాను. కాని దొంగవని చెయ్యను” (పుట 20) అని చెప్పడంలో బతాణి పాత్రను రచయిత నిజాయితీ గల పాత్రగా చిత్రించినారు.

కోడూరి లీలావతిదేవిగారి “ఆశాకిరణం” అనే నవలలో ప్రధాన పాత్రధారులు బడిపిల్లలు. ఈ నవలలో మురళీధరం మేష్టారు ఒక విశిష్టమైన వ్యక్తిగా త్యాగమూర్తిగా ఒక ఆచర్య ఉపాధ్యాయుడుగా చిత్రించబడినాడు.

మంచీచెడూ తెలియని రోజుల్లో, దేవుడి ప్రతిరూపం అనుక్షణం గుండెల్లో కనబడుతుండే రోజుల్లో బాలలను సరిదిద్ది, వాళ్ళకు ఉన్నతాధ్యాయులు తెలియజెప్పి శాంతి వధంలో నడిపించాల్సిన బాధ్యత ఉపాధ్యాయునిపై ఎంతయినా వుంది. అయితే

ఈ బాధ్యత అంత సులువయిందేమీకాదు. నానాటికి కలుషితమై పోతున్న ఈ ప్రపంచంలో ఆసమానత్వపు చీకటినుంచి, ఈర్యాసూయల కాలిష్యాన్నించి, పపిణాలలను తప్పించి తాను వెలిగించిన జ్ఞాన జ్యోతితో మార్గం చూపుతూ గాంధీ నడచిన క్రాంతి పథం వైపు భావితరాన్ని కదిలించడం సామాన్యులు సాధించగలిగే విజయంకాదు. అలాంటి అసామాన్యుడయిన వ్యక్తి మురళీధరం మేష్టారు.

“ఒక ఉపాధ్యాయుడు విద్యార్థుల విద్యాబుద్ధుల కోసం ఎలాకష్టపడి పనిచెయ్యాలి అనే విషయాన్ని మురళీధరం మాష్టారు మాటల్లో కాకుండా ఆచరణలో పెట్టి చూపించారు. ఇటుపంటి మాష్టారు మన స్కూల్ లో ఉన్నందుకు మనస్కూలు అదృష్టం చెప్పతరంచాడు” (పుట. 131)

ఆన్నమాటలు మురళీధరం పాత్ర వ్యక్తిత్వాన్ని చాటుతుంది.

కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావుగారి “పిల్లదొంగ” పాత్ర చాలా విచిత్రంగా తీర్చిదిద్దబడింది. శంకరంను పిల్లదొంగగా రచయిత మనకు పరిచయం చేసినారు. ఈ పాత్ర ద్వారా చిన్నకుర్రవాని మనస్తత్త్వం విశితంగా అర్థమవుతుంది. శంకరానికి తలి దండ్రులు ఇంట్లో డబ్బులివ్వకుండా, ఎవరితో తిరగకుండా కట్టుడిట్టం చేస్తారు.

ఆ రోజునుంచి అబ్బాయికి నిర్బంధన బాగా బలపడింది, ఏ పనిచెయ్యబోయినా అడ్డే. ప్రతిదానికి ఆస్వతంత్రం.

“అందుచేత ఆ అబ్బాయిలో స్వతంత్ర భావాలు రేకెత్తినై ఎందుకు తను పీళ్ళకు లోబడి ఉండాలి” (పు. 37)

“తన ఖర్చుకి ఒక్క దమ్మిడి యివ్వడునాన్న. తను ఎలా బ్రతకాలను కుంటాడో? తనకి స్నేహితులతో కులాసాగా గడపాలని వుండదూ? హోటళ్ళకు పోవాలని వుండదూ? (పు.10)

“అబ్బాయి అందరిలాగే జల్పాగా తనూ వుండదలిచాడు.

కాని డబ్బు లేదుగా. డబ్బులు వుండాలంటే ఏం
చెయ్యాలి: (పు.37)

అందుకే చొంగతనాలు మొదలు పెట్టారు. అప్పటినుండి శంకరం మనస్సులో సంఘర్షణ ప్రారంభమవుతుంది. చివరకు సీతని వదిలి చొంగతనాలు చెయ్యడం తప్పని తెలుసుకుని మంచివాడుగా మారతాడు. ఇందులో శంకరాన్ని చొంగతనం చేసి అల్లరి తిరుగుళ్ళు తిరిగి చెడిపోయి. చివరికి ఎలానో బుద్ధి తెచ్చుకున్న కుర్రవాడిగా రచయిత చక్కగా చిత్రించినారు.

గీతా సుద్బారావుగారి చివ్వారి విజయం” లో వేణు, ముంలాట్, చెప్పుకోదగ్గ పాత్రలు. వీరిద్దరిలో వేణుపాత్ర చక్కగా చిత్రించబడింది వేణు వయస్సుకి చిన్న వాడైనా కత్త, చేపానికతతుడుగా చిత్రీకరింపబడినాడు తన తల్లిని, చెల్లిని చంపిన వాని కూతుర్నే ఆదరించిన ఆదర్శ దాడుడిగా చిత్రించబడినాడు. ముంతాజ్ అమాయక బాలికగా చిత్రింపబడింది ఈ ఇద్దరి పాత్రల్ని రచయిత కుల మత భేదాలు, బీద గొప్ప తెదాలు లేకుండా ముషతక్కి, మంచికి ప్రతి రూపాలుగా చిత్రించినాడు.

కాణిపాకం లింగన్నగారు “శాంతిచక్రం” లో శంకర్ అనే చిన్నకుర్రవాణ్ణి ఉదాత్తమైన పాత్రగా తీర్చిదిద్దినారు. నవలలో శంకర్ చాలా తెలివైనవాడుగ, దైర్య సాహసాలు గల స్నేహశీలిగా చిత్రింపబడినాడు. రచయిత శంకర్ ను పీరునిగా, నడు కాలరాశిగా తీర్చిదిద్దినారు. శంకర్ లానూ మకోమని రచయిత పిల్లలకు ప్రబోధిస్తున్నారు.

“చూసారా! బాలలూ శంకర్ ఎంత మంచి ఆలోచనలు పెంచు
కున్నాడో, మనమూ శంకర్ లా నడుచుకుందాం, మంచి
గుణాలను పెంచుకుందాం. వీరులనిపించుకుని ఎన్నో బహుమతు
లందుకుందాం” (పు.72)

కె. నభాగారు “సూర్యం”, “చంద్రం”. నవలల్లో సూర్యం, చంద్రం పాత్రలను సజీవంగా తీర్చి దిద్దినారు. చదువుకోవాలని ఆసక్తి ఉన్నా బీదతనంవల్ల చదవలేని వాళ్ళు నభాగారు సూర్యం, చంద్రం పాత్రలను సజీవంగా పేద వాళ్ళ జీవితాలకు ప్రతీకలుగా తీర్చిదిద్దినారు.

సూర్యం.- పేదవాడుగా, మంచివాడుగా, పిల్లలకు ఆదర్శవంతుడుగా చిత్రింపబడినాడు. తిండి లేకపోయినా చదవాలనే పట్టుదల, చదువు మీద మోజు కలవాడు. దాగా చదివి ఉద్యోగం చెయ్యాలని వాడి ఆశ.

“దాగా చదివితే ఉద్యోగం చెయ్యవచ్చునని వాడి ఆశ. అప్పుడప్పుడు ఉద్యోగుల్ని కూడా చూశాడు. వారిలాగా బోపి పెట్టుకుని. షరాయి వేసుకుని, బూట్లు తొడుక్కుని, కోటు వేసుకుని నడిచేరోజులు రావాలని వాడికి కోరిక” (పు.13)

పేదతనం వల్ల చదువని పోషించే అవకాశం వెళ్ళిపోతాడు. మాత్రం గా ఊడిపడ్డ సూర్యుని రచయిత మహర్షి పాత్రలా తీర్చిదిద్దినాడు. అనాథలను ఆదరించి విద్యా బుద్ధులు చెప్పించి తాను వడ్డ కష్టాలు వాళ్ళు పడకుండా చేసి, ఆదర్శవంతుడుగా నిలిచి పోతాడు.

చంద్రం .. చంద్రం పేదవాడు. తిండికి చాలీవాలని బ్రతుకు. స్కూలు ఫీజు చెల్లించలేని స్థితి. చదువంటే ప్రాణం. “నేను జీతం కట్టలేను సార్. జీతం లేకుండా చదువు చెప్పరా సార్” అని అయ్యవారిని ప్రాధేయ పడతాడు చంద్రం పేదవాడైనా అభిమానవంతుడిగా చిత్రింపబడినాడు. ఈ అభిమానమే చివరకు చంద్రాన్ని మిలటరీలో చేరేట్లు చేసుంది.

గీతా సుబ్బారావుగారి “పూలమనసులు” లో గోపి, జాన్ అనే స్నేహితులు ముఖ్య పాత్రులు. ఈ నవలలోని పాత్రలు తమను తాము పరిచయం చేసుకోవడమే గాకుండా, ఇతర పాత్రల్ని కూడా పరిచయం చేస్తాయి.

గోపి:- తలిదండ్రులను పోగొట్టుకుని బ్రతుకు తెరువుకోసం పట్టణానికి వచ్చిన అనాథ. కష్టపడి న్యాయంగా, కష్టపడి, నిజాయితీగా బ్రతకాలనుకునే తత్వం కలవాడు. అలాగే కష్టపడి హోటల్ సర్వరుగా పనిచేసి నైట్ కాలేజీలో చదివి అభివృద్ధిలోకి వచ్చినమంచి పాత్ర గోపి.

జాన్:- సంఘం మీద కసితో, కోపంతో దొంగగా తయారవుతాడు. దొంగతనాలు చేస్తూ చివరకు మరణిస్తాడు.

సీతిగా, నిజాయితీగా కష్టపడి బ్రతికితే అభివృద్ధిలోకి రావచ్చని, అవినీతి పనులు చేస్తూ, అక్రమంగా బ్రతికితే ముప్పుకప్పుదని ఈ గోపి, జాన్ పాత్రలు నిరూపిస్తాయి.

హాస్యపాత్రలు చిత్రించడంలో ముఖ్యభూతి వెంకటరమణగారు అందెవేసిన చేయి పీరి “బుడుగు” దానిసాహిత్యంలో మరచిపోలేని, మరపురాని పాత్ర. ఈ నవలలో “బుడుగు” తిన్నతాను పరివయం చేసుకుని, ఓగతావారిని పరివయం చేస్తాడు. బుడుగు గాకుండా ఈ నవలలో అమ్మ, నాన్న, బాదాయి, సీగానపెనూనాంబి, బామ్మ లావుపాటి వక్రింటి పిన్ని, సీత పాత్రలన్నీ చిత్ర విచిత్రాలుగా, చక్కగా చిత్రించబడినాయి.

“బుడుగు” చేషజ మాటలు కొంత అతిగా అనిపించినా, హాస్యపాత్రగా ప్రఖ్యాతి గాంచినాడు “బుడుగు” చేష్టలకు కొన్ని ఉదాహరణలు చూద్దాం.

‘ఒసారి దాబాయి ఈ రెట్రు నాచేతికిచ్చి సీతకిచ్చిరమ్మన్నాడు.
నేను వెళ్ళేసరికి సావిట్లో సీతనాన్న కూర్చున్నాడు. వాడికెందుకు చెప్పు
అన్ని గొడవలూనూ
“ఎవరికిరా ఆ ఉత్తరం?” అన్నాడు
“ఎవరికో సీకెందుకురా?” అన్నాను నేను
భద్రవా ఇలారా అనేసి వాడు నన్ను గభుక్కున పఠేసుకున్నాడు.
చేతిలో ఉత్తరం లాక్కుచూశాడు. చూసి హు అన్నాడు
‘హేం పొగరు రాస్కెల్ నా కూతురికి ఉత్తరం రాస్తాడా? చెప్తాఉండు”
అన్నాడు వాడు.
“లేకపోతె సీకు రాస్తాడా” అన్నాను నేను (పు.కె. బుడుగు-1)

చాలా సరళాతిలక్ గారి “చిన్నారి మనసులు” లో ముఖ్యమైన పాత్రధారులు పిల్లలు. గిరిజ, సుబ్బి అనే పాత్రలను రచయిత చక్కగా తీర్చిదిద్దినారు. గిరిజ:- జాలిగుండె, దయ గలది. గిరిజ ఒకపనిచెయ్యాలని నిశ్చయించుకుంటే దానికి తిరుగుండదు. చదువురాని సుబ్బి అంటే జాలి. తనతో సమానంగా తయారు చెయ్యాలని ఆ చిన్నారి హృదయం పడిన ఆరాటాన్ని రచయిత చక్కగా చిత్రించినారు.

పిల్లల దగ్గరంతా ఎనూలు చేసి సుబ్బికి పుస్తకం కొని ఇచ్చి. పిల్లలందరితో సుబ్బిని గురించి గొప్పగా చెబుతుంది. అందరూ కలిసి కట్టుగా ఉండాలనే తత్వం కలది.

“ఎంత బాగుంది ఈ రోజున అందరూ ఇలా కలిసి కట్టుగా పుండి పనిచేస్తే ఏదయినా సాధించవచ్చుమరి” (పు.40)

సుబ్బి:- సానుధూతి చూపించదగిన పాత్ర. సవతి తల్లి ఎన్ని బాధలు పెట్టినా పైకి చెప్పుకోక, అన్ని చూసానంగా భరించే తత్వం గలదిగా చిత్రించబడింది. గిరిజ దయ వలన బడి ముఖం చూసి లక్ష్మి వినయంగా శ్రద్ధగా చదువుకునేది. లక్ష్మి పాత్ర స్వభావానికి ఒక చిన్న ఉదాహరణ.

ఈ మధ్యనే లక్ష్మి రెండవ తరగతి దాటి మూడవ తరగతి లోకి కూడా వచ్చింది రెండవ తరగతిలో కూడా లక్ష్మికే అన్ని ఫస్తుచూర్కులూనూ.

“స్కూలు ఉపాధ్యక్షులు అందరికీ లక్ష్మి అంటే ఎంతో అభిమానము లక్ష్మిని చూచి బుద్ధిచెప్పుకోమని తతిమ్మా పిల్లలని వారు మంద లిస్తుండేవారు, అయినా లక్ష్మి గర్వపడేదికాదు. అసలు స్వతహాగా తను నెమ్మదస్తురాలు, పెద్దలను గౌరవించటం, పిన్నలతో కలిసి మెలసి వుండటం వుట్టుకతోనే తనకు వచ్చింది అనటము అతిశయోక్తి కాదనుకుంటాను” (పు.53)

చిరంజీవిగారి “వీధిగాయకుడు”లో వీధిగాయకుడు పాత్ర కొత్త తరహాకు చెందినది.

“దుస్తులు మాసిపోయాయి. విచిత్రమైన దుస్తులు రంగురంగు గుడ్డముక్కలతో తయారైన అంగరభా వేసుకున్నాడు. ముఖం కలకల్లాడుతోంది కుడిచేతిలో మురళి. బంగారు పూజలు పొదిగిన మురళి” (పు. 27),

ఇది వీధిగాయకుని విచిత్ర వేషం వీధిగాయకుని రచయిత ఎన్ని షచిత్రాలు తెలిసినవాడుగా, మంచివాళ్ళకు మేలుచేసేవాడుగా, ఆడినమాట తప్పేవాళ్ళకు గుణపాఠం నేర్పించే వ్యక్తిగా, మహత్తర గుణాలు గల వ్యక్తిగా, పిల్లలందరికీ ఒక కొత్త

ప్రశంసం చూపిన అద్భుత వ్యక్తిగా చిత్రించినాడు.

పాలంకి వెంకటరామచంద్రమూర్తి గారి “బంగారు తల్లి” లో హెర్మియా కథ నాయికగా చిత్రింపబడింది. హెర్మియా వయసులో చిన్నదైనా దయ, సాను ధూతి కలది. గ్రీకుల దగ్గర బాధపడుతున్న ఇండియన్లంటే జాలి. ఆడవిలో కదలలేని స్థితిలో ఉన్న తనని రక్షించిన విశ్వజిత్తు కుటుంబ మంటే అభిమానం. ప్రాణం పోయినా మాట తప్పని బాలిక. ఆడవిలో తలదాచుకుంటున్న విశ్వజిత్తు కుటుంబ మంటే సాను ధూతి కృత

“మా గ్రీకులు వీళ్ళకు చాలా అన్యాయం చేశారు. అందమైన పుష్కల వతి కోటలో హాయిగా పోతూన్న యీ కుటుంబానికి ఈ చీకటి గుహలో బాధపడవలసిన అవస్థ పట్టింది. ఈ ఇండియన్లు ఎంతమంచివాళ్ళు” అన్న మాటలే ఉదాహరణ (పు. 29)

హెర్మియా ధైర్యవంతురాలన్న దానికి, ఇచ్చిన మాట ప్రాణం పోయినా తప్పదన్న దానికి అలెగ్జాండరు మాటలే తార్కాణం.

రోహిలసుతో అలెగ్జాండరు “ఇంతటి ధైర్యవంతురాలైన పిల్లకు తండ్రివైనందుకు నువ్వు గర్వించాలి” (పు.71)

“ఐతే ఈ ఇండియన్ రాజు ఎక్కడున్నాడిపుడు?”

అన్న అలెగ్జాండరు మాటకు హెర్మియా సమాధానం

“వాళ్ళెక్కడున్నదీ తెలియనివ్వనని గాయత్రీదేవికి మాట యిచ్చాను ప్రభూ” (పు.71)

వావిలాల సోమయాజులు గారి “నాలంద” లో శిఖితకర్ణి పాత్ర చాలా ఉదాత్త మైంది, శిఖితకర్ణి క్షమ, దయ, క్రమశిక్షణ గల ఉత్తమ విద్యార్థి. అసత్యమెరుగని అమృతమూర్తి, ఉపాధ్యాయుల ఆదరానురాగాలకు పాత్రుడైన ఉత్తమ వ్యక్తి.

“అమృత మూర్తి నా ప్రియమిత్రుని శిఖిని దూరమొనర్చుకొనినాను” (పు. 107)

అన్న అతని మిత్రుని మాటలే ఇందుకు ఉదాహరణ. బాలబాలికలకు మార్గదర్శకమైన పాత్ర ఇది.

అలారి భుజంగరావు గారు “కుక్క ఆత్మకథ” లో కుక్క పాత్ర ద్వారా అన్ని పాత్రలను పరిచయం చేసినారు. కుక్క తనని ప్రజలు ఎలా హింసిస్తారో చెప్పుకుంటుంది

“మమ్మల్ని హింసించడం, బాధపెట్టడం మేము కుయ్యోమొద్రో అంటుంటే వింటం పిల్లల కోసరదా” (పు. 19)

“మమ్మల్ని ఇలా హింసించేది పిల్లలే అనుకునేరు బాగా ఏళ్ళువచ్చి బుద్ధిజ్ఞానం తెల్సిన వాళ్ళకూడా హింసిస్తూ వుండేవారు” (పు. 20)

ఈ కుక్క సామాన్యమైందైనా, ధర్మం, న్యాయం, సత్యం, చునం మన కర్తవ్యాన్ని మర్చిపోకుండా ఉండడం, స్నేహాన్ని కృతజ్ఞతను, సర్వలోకాల్లోను కాపాడుకోవడం, కష్టాలకు భయపడకుండా ధైర్యంగా ఎదుర్కోవడం మొదలైన గొప్పగుణాలుగల ప్రబోధాత్మకమైన పాత్రగా చిత్రించబడింది.

కుక్క పాత్ర ద్వారా రచయిత ఒక ప్రబోధం చేసాడు

చూసారా: ఒక సామాన్యమైన కుక్కని కర్తవ్యాన్ని అనుసరించి ధర్మం తప్పకుండా నడవడం వల్ల ఎల్లా వుచ్చస్తీతికి వచ్చానో. పిల్లలూ: మీరూ అలాగే గొప్పవాళ్ళు కావాలి” పు. 110)

అరవిందగారి “ప్రేమ మంత్రం” లో రాము పాత్ర విచిత్రమనర్తనం గలదిగా కనిపిస్తుంది. రాము పిల్లల్ని రెచ్చగొట్టి, జంతువులను హింసించి ఆనందించేవాడు. పెద్దవాళ్ళంటే గౌరవం లేకుండా, వాళ్ళని పేర్లుపెట్టి ఏడ్పించేవాడు తన ముందు ఎవరినైనా మంచిగా చూసే రెచ్చిపోయే స్వభావం కలవాడుగా చిత్రింపబడినాడు చివరకు కుసుమ ఆదరణ, ఆప్యాయతలతో మంచివాడుగా మారి పోతాడు.

ఉదాహరణకు — “వాడు తోచక అల్లరి చేస్తాడు. మంచివాడివి అంటే వాడికి

సంతోషంగా ఉంటుంది. మాట వింటాడు. వాడి స్వభావం
 అది. నువ్వు మాటలు విని నువ్వు వాణ్ణి కొట్టావనుకో. వాడు
 కోపంతో ఇంకా పిచ్చి వనులు చేస్తాడు. వాడు ఇప్పుడు
 మొదట్లో చేసినట్లు అల్లరి చెయ్యటంలేదు. విజంగా మంచివాడై
 పోయాడు" అన్న కుసుమ బూటలే (పు.117)

చివుకుల పురుషోత్తంగారి బుంగారం ఎలా చెయ్యాలి? లో రాముని విచిత్రమైన పాత
 రాము ధైర్యసాహసాలు గల కుర్రవాడు. సాహసకృత్యాలు చెయ్యాలని ఉప్పిళ్ళూలే
 వాడు. మంర్ర, తంత్రాలమీద, స్పర్శవేది ద్వారా బంగారం తయారు చెయ్యాలనే
 కోరిక, ఉత్సాహం గలవాడు.

“ఈ చదువు వ్యర్థం. చాలా శ్రమతో పాడింది!
 హాయిగా స్పర్శవేది చిక్కుతే: ఎంత జల్సాగా
 బ్రవచివచ్చు”: (పు 11)

అనే వాక్యాల ద్వారా రాము స్వభావం అర్థమవుతుంది. చివుకుల పురుషోత్తంగారు
 రాము పాత్రను చాలా నేర్పుతో చిత్రించినారు

పాత్రను మలచడంలో ఎంతో నష్టంపడిన పేద గాంచిన మధురాంతకం రాజారాం
 గారు ‘ఆరాశ దీపంలో’ ప్రేమ్ పాత్ర ద్వారా దేశభక్తిని చూపినారు. ప్రేమ్ బాల
 వీరుడిగా, టి బాలుడే రేపటి పౌరుడు అన్న దానికి తార్కాణంగా చిత్రించబడినాడు.

“నైనికులలో మిన్న అయిన అధికారి చిన్నవాడైన
 తనలా గుర్తించి మన్నన చేసినందుకు ప్రేమకు
 పరమానందం కలిగించింది. శ్రీరాముడు సేతువు
 నిర్మించడంలో ఉచిత కూడా సాయపడినట్లుగా,
 దేశరక్షణ కార్యంలో తనకు కూడా కొంత వాటా దొరకడం
 వల్ల తన జన్మ తరించినట్టుగా భావించాడు” (పు.41)

ప్రేమ్ జనసురోని ఆ భావన ఎంత గొప్పది.

శత్రువై నికుల ఆయుధసామగ్ని మీద చేతిబాంబు విసిరి వాచీని ధ్వంసం చేస్తాడు. శత్రువులు ప్రేమిని కనిపెట్టి అతనిపై గుండ్ర వర్షం కురిపిస్తారు.

‘గుండ్ర వర్షం జడివానలా ఆ బాలపీఠునిపై న కురవ సాగాయి. అతను అడుగై నా కదల్చలేదు. అచంచల హిమత్పూర్వత శిఖరంలా నిశ్చలంగా నిలిచాడు. సింగపు పిల్ల గుంటనక్కలపైపు చూసినట్టుగా శత్రువులపైపు తృణీకారంగా చూసాడు. అతడి శరీరం చూటాలు చూసుకు వెళ్ళిన గాయాలతో పూచిన కడిమి చెట్టులా మారింది. కాని అతడి మనసుకు మాత్రం గాయాలు లేవు. బాధ లేదు” (ఆకాశదీపం, పు 48)

చివరకు ప్రేమి దేశరక్షణ కోసం ప్రాణత్యాగం చేసి వీరమరణం చెందుతాడు. రచయిత ఈ పాత్రను చాలా ఉవాత్తంగా తీర్చి దిద్దినారు. చిన్నపిల్లవాడైనా దేశం కోసం ప్రాణాలైన అర్పించడానికి వెనుదీయని దైర్యవంతుడిగా ప్రేమి పాత్ర చిత్రీకరింపబడింది. ఈ పాత్ర చిత్రీకరణలో రచయిత చూపిన నేర్పు ప్రశంసనీయమైంది.

చరిత్రలో కొంతమంది మహనీయులు చిరస్థాయిగా నిలిచిపోతారు. అలాంటి వారిలో “తానాజి” ఒకరు. ఈ పాత్రను విద్వాన్ కొండుారి నరసింహంగా “తానాజి” నవలలో పరిచయం చేసినారు. దుష్ట శిక్షణ, శిష్టరక్షణ, దేశభక్తి, ప్రభు భక్తి, దైవ భక్తి జీవితపరమాశయాలుగా చేసికొని జీవించిన వాడు. ఈ “తానాజి” పాత్ర పిల్లలకు మార్గదర్శకమైంది. “తానాజి” భారత దేశ చరిత్రలో స్వర్ణాక్షరాలతో లిఖించదగినవాడు

స్వీ కనకాంబర రాజుగారి “చింటూ తెచ్చిన తంటా” లో గోపి పాత్రని చాలా చక్కగా చిత్రించినారు. చింటూ అనాధ శరణాలయం నుండి తీసుకురాబడి రాజారమేష్వరగారి దగ్గర పెరుగుతున్నవాడు. డబ్బుకోసం రాజుగారి కొడుకుని దొంగలు బంధించగా, పోలీసులకై దొంగల స్థావరాన్ని చూపించి చింటూని రక్షించిన దైర్య వంతుడు.

చిన్నపిల్లవాడైనా ప్రాణాలు కూడా లెక్క చేయకుండా తన్ను పెంచిన వారికి

మంచి చేయాలన్న మంచి గుణం కలవాడుగ చిత్రింపబడినాడు. పోలీసులకు దొంగల్ని పట్టించి ఆ దొంగల్లో తన తండ్రిని గుర్తించి, ప్రభుత్వం బహుమతి ఇస్తానంటే బహుమతిగా తన తండ్రిని కోరుకుంటాడు. రచయిత గోపి పాత్రను నేర్పుతో పిల్లలకు దైర్యాన్ని బోధించే విధంగా, ఆదర్శవంతంగా తీర్చిదిద్దినాడు.

ఈ విధంగా పిల్లల నవలల్లో ఎక్కువగా పిల్లలే పాత్రలుగా ఉన్నారు. ఈ పాత్రలన్నీ పిల్లలకు మార్గదర్శకాలుగా ఉన్నాయి. కాని పిల్లలనవలల్లో పాత్ర చిత్రీకరణ కొంచెం కష్టం అనుకోవచ్చు. ఇవి దాలల నవలలు కాబట్టి పిల్లలకనుగుణంగా పిల్లలు మెచ్చే రీతిలో, పిల్లలకు ఆదర్శంగా, ఆ పాత్ర ద్వారా పిల్లలు ఏదైనా మంచి నేర్చుకునే విధంగా తీర్చిదిద్దాలి. ఈ విధంగా రాయడం కొంచెం కష్టంగానే ఉంటుంది. పరిశీలించిన పిల్లల నవలల్లో పాత్రలు చాలా వరకు పిల్లలకు నచ్చేరీతిలో ఉన్నాయి. ఆయా రచయితలు కూడా పాత్రల్ని పిల్లలకు ఆదర్శంగా, మార్గ దర్శకంగా ఉండేటట్లు చిత్రీకరించినారు.

4 2 సన్నివేశ కల్పన ;

జీవితాన్ని కథగా మలచే సాహిత్య ప్రక్రియ నవల. నవలలో రచయిత కథ చెప్పాలి. ఆ కథలో మానవ జీవితంలో సంభవించే సంఘటనలు, పరిస్థితులు, రచయిత సన్నివేశాలుగా చిత్రిస్తాడు. సంఘటనలు, పాత్రల ప్రవర్తన, సన్నివేశ కల్పనతో ముడిపడి ఉంటుంది. సన్నివేశం అంటే అక్కడ కల్పించబడిన వాతావరణం పరిస్థితులు. పాత్రలు అలంకారాలు, సన్నివేశాలలోకి వస్తాయి. ముఖ్యంగా ఈ సన్నివేశ కల్పన దేశకాలాదులను గుర్తించి చెయ్యాలి. లెకుంటే సన్నివేశం దెబ్బ తింటుంది. సన్నివేశంలో ఏదో ఒక స్థలం నిర్దేశింపబడుతుంది. వాతావరణం సన్నివేశ కల్పనకు అనువుగా ఉండాలి. ఈ సన్నివేశ కల్పన, వాతావరణం, పాత్రల కను గుణంగా ఉండేటట్లు చూసుకోవడం రచయిత కర్తవ్యం. నవలలోని సన్నివేశాలను సహజంగా ఉండేటట్లు చిత్రించాలి. ఈ సన్నివేశాలను రచయిత తన కళాకౌశలంతో నేర్పుతో చిత్రించి పాఠకుల మనస్సులో మరపురాని ముద్ర పడేటట్లు చెయ్యగలిగితే అది ఉత్తమ నవలగా రూపొందుతుంది.

నవలా ఇతివృత్తంలో పాత్రలకు. సన్నివేశాలకు నేపథ్యంగా ఉండే వాతా

వరణం సహజంగా ఉండటం చాలా అవసరం. నవలలో వాతావరణం అంటే వ్యక్తుల చుట్టూ ఉండే సమాజం ప్రకృతి.

“కథావస్తువును అర్థం చేసుకోవడానికి అవసరమైన సమాచారాన్ని యిచ్చి అనుభవించడానికి అవసరమైన “మూడ్” ను సృష్టించడం సాధారణంగా వాతావరణం కర్తవ్యం”¹ అని వల్లంపాటి వెంకట సుబ్బయ్యగారు తెలిపినారు.

పిల్లల నవలల్ని పరిశీలిస్తే ఎక్కువగా పాఠశాల వాతావరణం కనిపిస్తుంది. పిల్లల నవలల్లో సన్నివేశ కల్పన మామూలు నవలలకన్నా కొంచెం భిన్నంగా ఉంటుంది. బాలల సాంఘిక నవలల్లో పాఠశాల వాతావరణమేగాకుండా చెట్లనీడలు, ఏటిగట్లు, గుడి, పడవలు, పొలాలూ, తోటలు, పార్కులు, కాలేజీలు మొదలైన చోట్ల సన్నివేశాలు కల్పించబడినాయి. చారిత్రక, పౌరాణిక నవలల్లో రాజభవనాలు, యుద్ధ భూములు, ఉద్యాన వనాలు, దేవాలయాలు, మతస్థావరాలు, రాజసభలు, అంతః పురాలు మొదలైన ప్రదేశాల్లో సన్నివేశ కల్పన చేయబడింది. బాలల నవలల్లోని కొన్ని సన్నివేశాలను పరిశీలిద్దాం.

కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు గారి “పిల్లదొంగ” నవలలో స్కూల్లో పిల్లలు “పిల్లదొంగ” అనే నాటకం వేస్తారు. ఇదే నవలకు కీలకమైన సన్నివేశం. స్కూలు ఆవరణలో అందంగా అమర్చిన స్టేజీ మీద నాటకం ప్రారంభమవుతుంది. నాటకంలో “పిల్లదొంగ” పేషం శంకరం అనే కుర్రాడు వేస్తాడు. నిజజీవితంలో కూడా శంకరం అప్పుడప్పుడు దొంగతనాలు చేస్తుంటాడు, నాటకంలో కూడా అదేపాత్ర ధరించడంతో ఈ నాటకం ముఖ్యమైన సన్నివేశంగా తయారయింది. ఈ సన్నివేశం కథాగమనానికి బాగా తోడ్పడుతుంది.

చంద్రం వాళ్ళింట్లో, అలవాటు ప్రచారం అయిదు రూపాయలనోటు దొంగ తనం చేస్తాడు శంకరం. అది శంకరం ప్నేహితుడు చలం చూసి ఆ నోటు ఆండుకుని అక్కడ పెట్టడానికి వెళ్ళేటప్పుడు చంద్రం చూసి చలమే దొంగ అనుకుంటాడు.

1. కథాంగాలు - ఒక పరిశీలన”, ప్రవంతి, ఫిబ్రవరి, దక్షిణ భారతి ప్రెస్, హైదరాబాదు, 1983.

శంకరం బాధపడ్డాడు కాని ఏమి చెప్పడు.

“శంకరం యిదంతా చూస్తూనే ఉన్నాడు. అతనికి చెప్పరాని బాధగా వుంది, తను చేసిన దొంగతనం గురించి యింకోళ్ళు బాధపడటం అతను ఎంతమాత్రం సహించలేని విషయం. అందులోనూ తను స్వయంగా చలాన్ని దొంగగా నిరూపించినాడు”. అని మధనపడుతూ

చలానికి క్షమార్పణ చెప్పకుని ఇక మీదట దొంగతనాలు చెయ్యకూడదని శంకరం నిశ్చయించుకునే సంఘటన ఈ సవలలో చాలా ముఖ్యమైనది. ఈ సంఘటనతో శర్మాయి లాంటి వాళ్ళు స్నేహం వదలి బుద్ధిగా ఉండాలను కోవడం వల్ల ఇది కథకు చాలా ముఖ్యమైన సంఘటన. ఇందులో రచయిత సందర్భాను సారంగా సన్నివేశాల్ని చిత్రీకరించినారు. ఇవి అతి సహజంగా ఉన్నాయి.

టంగెళ్ళు పాంచురంగ శర్మగారి “గులాబి బాలలు” లో ఒకానొక సంఘటన వల్ల “రఘు” జీవితం బాగుపడుతుంది. రఘుని తండ్రి భద్రయ్య ప్రతి పనికి విసుక్కునేవాడు. ప్రతి దానికి అతన్ని నిరుత్సాహపరచి ఆ పనిచుననుకు బాధకలిగించేవాడు. రఘు మనస్సు బాగా గాయపడి నదిలో దూకుతాడు. సకాలానికి దారిన పోయే వాళ్ళు చూసి రఘుని ఇల్లు చేర్చుతారు. రఘుని చూచిన భద్రయ్య—

“ఆక్షణంలో భద్రయ్య హృదయంలో నూతన తేజస్సు ఆవిర్భవించింది. హృదయ పరివర్తన జెందిన అతని శరీరమంతా ముచ్చమటలు పోశాయ్, చేతులు గడగడా వణుకుతున్నాయ్. కంపించి పోతున్న హృదయంతో భద్రయ్య రఘు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఆప్యాయపూరిత హృదయంతో అతని తలపై నిమిరాడు. నీరస స్థితిలో ఉన్న రఘు మెల్లగా కళ్ళు తెరవబోయాడు. భద్రయ్య కళ్ళు గిద్రున కన్నీళ్ళతో నిండిపోయాయి”

(గులాబిబాలలు పుట. 54, 55)

ఈ సంఘటనతో నిరాశా నిస్పృహలకు లోనై ఆత్మహత్యకు పాల్పడిన రఘు జీవితం ఆనందమయవుతుంది. ఈ సంఘటనతో అంతవరకు కరిన హృదయంతో ప్రవర్తించిన భద్రయ్య పూర్తిగా మారిపోయి రఘుపట్ల ఆప్యాయత కలిగి ఉంటాడు ఇలాంటి సన్నివేశాలు నవలలకు ఆయువు పట్టులాంటివి.

ఈ నవలలో ఒక సంఘటన చాలా ప్రాధాన్యం వహించింది. అక్రమదారిలో, అమానుషంగా ప్రవర్తిస్తున్న కొందరు విద్యార్థుల్ని మంచి మార్గంలోకి మళ్ళించాలని మురళీధరం మాష్టారు చేసిన ప్రయత్నంలో, పిల్లల జరిపిన స్ట్రయిక్ కారణంగా రాజీనామా చేయాల్సి వస్తుంది. ఆ స్ట్రయిక్ గొడవల్లో కృష్ణ అనే విద్యార్థి గాయపడతాడు. మురళీధరం తన రక్తం ఇచ్చి రక్షిస్తాడు. ఈ సంఘటనతో “స్ట్రయిక్ కు కథానాయకుడైన కృష్ణ మారిపోతాడు. ఇంటికి తిరిగి వస్తున్న మాష్టారుకి యాక్సిడెంట్ జరిగి ఒక కాల తీసేస్తారు. తమవల్లనే మాష్టారుకి ఈ గతి సంభవించిందని పిల్లలందరు మారిపోతారు. ఈ సంఘటన అహంభావంతో అల్లాడిపోతున్న కొందరి పిల్లల మనసుల్ని మార్చి, వారిని దుష్ట ప్రవర్తననుండి మళ్ళించి మంచివాళ్ళుగా తయారుచేస్తుంది. పిల్లలందరూ మాష్టారి మంచితనం గుర్తించేటట్లు చేసిన ఈ సంఘటన రచయిత్రుగారి రచనా నైపుణ్యానికి మచ్చుతునక.

అరవిందగారి “ప్రేమ మంత్రం” లో రాము పిల్లలందరికన్నా భిన్నంగా అమానుషంగా ప్రవర్తించేవాడు. కుసుమ ఈ అల్లరినంతా ఓర్పుతో భరిస్తుంది. రాముకి కాల విరిగినపుడు ఆవేశంతో కుసుమని గొసుతో కొడతాడు. కాని కుసుమ వెంటనే రాముకి ధోజనం తీసుకువస్తుంది.

“నీకెందుకు బాధ? నేను చెడ్డవాణి. మీరంతా మంచివాళ్ళు నేనొక్కడినే చెడ్డవాణి. సంతోషించు నేను ఏడుస్తున్నందుకు”

“నీవు చెడ్డవాడిని ఎవరన్నారూ నువ్వే అనుకుంటున్నావు. నాకు తెలుసు. నువు నిజంగా మంచివాడివి” అంది కుసుమ.

నువు మంచివాడివని అంటున్నావుకానీ నేను మంచివాడిని కాదు కుసుమక్కా. నన్ను కొట్టు తిట్టు, అంతేగాని ఇంకా నాకెందుకు

అన్నం తినిపిస్తావు? అంత మంచిగా ఉంటావు?
 నాకు మంచివాడిలా ఉండాలని ఉంటుంది కాని ఉండలేను,
 మంచివాడిలా ఉండటమంటే యేఊబో నాకు తెలుసు”
 అని మంచివాడనుపించుకుంటాడు. (ప్రేమ మంత్రం, పు. 95, 96)

దుష్టుడైన రాముని మంచివాడుగా తీర్చిదిద్దిన ఈ సంఘటన ప్రేమ, ఆప్యాయత, స్నేహం కలిసిన మహత్తర సంఘటన.

గీతా సుబ్బారావుగారి “పారిపోయిన బరాణి” లో ఇంట్లోంచి పారిపోయి అనేక కష్టాలు పడి ఒకానొక సంఘటనలో బుద్ధితెచ్చుకుంటాడు. మంత్రి గారింట్లో పనికి కుదురుతాడు బరాణి. మంత్రిగారి రహస్యాలు. ఎవరో బయట పెట్టారని బరాణిని బాగా కొద్దారు. ఈ సంఘటనతో బరాణి ఇలా అనుకుంటాడు.

“నన్ను చాలా గట్టిగా కొట్టారు. చెంపదెబ్బలతో నాముఖం వాచిపోయింది. కర్రదెబ్బలతో నా వళ్ళు చిట్టిపోయి వాతలు తెలింది అంతగట్టి దెబ్బలు నేనెప్పుడూ తినలేదు. ఈ మాత్రం దెబ్బలు ఆనాడు నాన్నగారిచేతిలోనే తింటే యీనాడీ స్థితికి వచ్చేవాణా? యిన్ని అవస్థలు పడేవాడినా? నాన్నగారిని ఎదిరించి, పెద్దవాళ్ళ నెదిరించి, అమ్మని, నాన్నగారిని అందర్ని వదులుకొని వచ్చిన నాకీ దెబ్బలు చాలవు, నన్ను చంపినా కూడా పాపం రాదు. ఏం చేసినా పాపం రాదు ”

(పారిపోయిన బరాణి, పుట 60, 61)

దెబ్బలు తిన్న బరాణిలో పరివర్తన కల్పించిన ఈ సంఘటన నవలలో చాలా ముఖ్యమైంది.

మధురాంతకం రాజారాం గారి “ఆకాశ దీపం” లో ప్రేమ సైనికులతో చాటుగా పోరాడిన ప్రతి సన్నివేశం పిల్లల్ని ఉత్తేజితల్ని చేస్తుంది. ఉదాహరణకు ఒక సన్నివేశం పరిశీలిద్దాం. ప్రేమ చీనా సిపాయిల చేతిబాంబుల్ని తనకు ఉన్న చోటికి చేర్చు కుంటాడు. ప్రేమ విసిరిన చేతి బాంబులకు గురై యొక్కడివారక్కడే నేలపైన పడి

విలవిలలాడిపోతున్నారు.

“ఆ పాటికి మర తుపాకులు కొన్ని అతనిపైకి గురిపెట్టబడ్డాయి. థాం థాంమ్మని గుండ్లు జడివానలా ఆ బాలవీరునిపైన కురవసాగాయి, పరుగెత్తడానికి ప్రయత్నించాడుకాడు ప్రేమ్. అతడు అడగైనా కదల్చలేదు. ఆచంచల హిమవత్పర్వత శిఖరంలా నిశ్చలంగా నిలిచాడు. సింగపు పిల్ల గుంట నక్కల వైపు చూసినట్టుగా శత్రువులవైపు తృణీకారంగా చూసాడు. అతడి శరీరం తూటాలు దూసుకునివెళ్ళిన గాయాలతో పూచిన కడిపి చెటులా మరింది కాని అతడి మనసుకు మాత్రం గాయాలు లేవు. శత్రుబలాన్ని విధ్వంసం చేయడంలో తాను చేయగలిగినదంతా చేసిన ఆనందం తో అతడి ముఖమండలాన దరహాన కాంతులే తాండవమాడు తున్నాయి. తూటాలు తొలిచి పేస్తున్నా, రక్తం చిమ్మిన గ్రోవిలా చిమ్ముతున్నా అతడి ముఖంలో భాద, వేదన కనిపించాయిగావు పెదవులపైన చెక్కుచెదరని మందహాసం తాండవమాడుతుండగానే అతడి శరీరం నేలపైకి ఒరిగింది.”

(ఆచాశదీపం పుట 48, 49)

ఈ సన్నివేశం బాలవీరుడైన ప్రేమ్ ధైర్య సాహసాలను నిరూపించడమేగాకుండా ఈ సన్నివేశం పిల్లలో కూడా దేశభక్తిని పెంపొందింపచేస్తుంది. ఈ సన్నివేశం కొండ లోయల్లో చిత్రీకరింపబడింది. కొండల్లో, అడవుల్లో ఈ సన్నివేశం చిత్రీకరించడం చాలా సహజంగా ఉంది. ఈ సవలలో సన్నివేశాలన్ని దేశభక్తిని ప్రబోధించేవి.

రావి ఎస్ అవధాని గారి “షహావీరుడు కర్ణుడు” లో సన్నివేశాలు అంతః పురాల్లో, రాజమందిరాల్లో, యుద్ధభూముల్లో చిత్రీకరింపబడినాయి. యుద్ధ భూమిలో దై వోపఃకాతుడైన కర్ణుని రథం యుద్ధభూమిలో భూమిలో దిగిపోయినపుడు, కర్ణుడు లేవడానికి ప్రయత్నించి విఫలమై

“అర్జునాః ఒక్క రెండు ఘడియలకాలం
 యుద్ధం ఆపు నా రథచక్రం ధూమిలో
 కృంగిపోయింది. లేవనెత్తుతాను, నీకు
 యుద్ధ ధర్మాలన్నీ తెలుసు. జుట్టు ముడి
 వీడినవాడు విముఖుడు, బ్రాహ్మణుడు,
 కవచం లేనివాడు, ఆయుధం లేనివాడు,
 రథం లేనివాడు, శరణన్నవాడు వీరిపై
 శూరులు ఆయుధం ప్రయోగించరు.

ఈ యుద్ధ ధర్మం నీకు తెలియనికాదు,
 నేనిప్పుడు రథంపై లేను, ధూమిమీద
 వున్న నన్ను నీవు కొట్టడం ధర్మం కాదు,
 నా రథ చక్రం పెకలించేవరకూ రెండు

ఘడియలు యుద్ధాన్ని ఆపు” అన్నాడు కర్ణుడు విచారంతో.

మహా వీరుడు కర్ణుడు. (పుట 52)

ఈ సన్నివేశం పారకుల హృదయాల్ని కదిలించేదిగా రచయిత చిత్రించినాడు. ఈ నవలలో ప్రతి సన్నివేశాన్ని రచయిత చక్కగా తీర్చిదిద్దినాడు.

పాలంకి వెంకట రాఘవంద్రమూర్తి గారి “బంగారు తల్లి” లో కోట, అడవి, గుహ, అంతఃపురాళ, ఉద్యానవనాలతో సన్నివేశాలు చిత్రీకరింపబడినాయి ఈ నవలలో కథానాయిక హెల్మీయా అనే పేరుగల గ్రీకు బాలిక. ఈ బాలిక పుష్కలావతి కోటలో ఉండడం, దారి తప్పి అడవిలో విశ్వజిత్తుకుటుంబాన్ని కలుసుకోవడం, అలెగ్జాండరుతో హెర్మియా ధైర్యంగా మాట్లాడడం, మొదలైన సన్నివేశాలు సందర్భానుసారంగా, చక్కగా చిత్రింపబడినాయి.

సి. కనకాంబరరాజుగారి “చింటూ తెచ్చిన తంటా” నవలలో గోపి దొంగల స్థావరంలో గడిపిన సంఘటనలు, ఆ చిన్నపిల్లవాడు దొంగలతో ప్రవర్తించిన తీరు, గోపి, చింటూని రక్షించిన విధము మొదలైన సన్నివేశాల్ని రచయిత చక్కగా చిత్రీకరించినాడు. ఈ సన్నివేశాలన్నీ పిల్లల్లో ఆశ్చర్యంతోపాటు ధైర్యాన్ని, సమయస్ఫూరి ని కూడా కలిగిస్తాయి.

నవలల్లో కథ నడిపే విధానాల్లో “సంభాషణ” చాలా ముఖ్యమైంది ఈ సంభాషణలు పాత్రల గుణశీలాలు, స్వభావాలు వ్యక్తం చేసేందుకు దోహదం చేస్తాయి. వ్యక్తుల పరస్పర భావవ్యక్తీ కరణకు ప్రధాన సాధనం సంభాషణలు. సాచారణంగా నవలలోని పాత్రలు సమాజంలోని వ్యక్తులకు ప్రతిబింబాలుగా ఉంటాయి. ఈ పాత్రలలో యదార్థత, స్వరూప స్వభావాలు, వాక్చమత్కృతి బాగా ప్రతిబింబింబిస్తాయి. ఆ పాత్రలు పాఠకుల్ని ఆనంద పరచగలవు. అటువంటి పాత్రల సంభాషణలు కూడా సరసంగాను, సుందరంగాను, మనోరంజకంగాను ఉన్నప్పుడే ప్రజాదరణ పొందగలవు.

పిల్లల వాస్తవిక జీవితంలోని సంభాషణలకు, నవలల్లోని సంభాషణలకు, చాలా వ్యత్యాసం ఉంటుంది. వాస్తవిక జీవితంలోని సంభాషణలలో అప్రయోజనమైన, ఆసందర్భమైన ఎన్నో మాటలు దొర్లిపోతాయి. నవల పిల్లలకు ఒక ప్రయోజనాన్ని ఉద్దేశించి వ్రాయబడింది కాబట్టి అందులోని సంభాషణలు కూడా కళాత్మకంగా, ప్రయోజనాత్మకంగా, సందర్భోచితంగా, అహ్లాదకరంగా రూపొందించబడతాయి.

వాస్తవిక సంభాషణల, నవలలోని సంభాషణలభేదాన్ని గూర్చి శ్రీ విశ్వామిత్ర గారు వివరిస్తూ :-

“వాస్తవిక జీవితమున సంవాదములు చాల వక్రకర్థహితములయి యసంబద్ధములయి, స్వచ్ఛందములయి యుండును. కాని నవల యందలి సంవాదములు సుసంబద్ధములయి, తర్క బద్ధములయి బహునియోజితములయి యుండును”¹ అని అంటారు.

నవలల్లో సంభాషణ కల్పన చాలా ముఖ్యమైంది. రచయిత ఉద్దేశ్యం సంభాషణల ద్వారా వ్యక్తమవుతుంది. అచేతనమైన పాత్రలకు చైతన్యాన్ని కల్గించి సంభాషణలు, కాబట్టి ఇది ఆకర్షణీయంగా సందర్భోచితంగా, సన్నివేశాలకు అనుకూలంగా జరగలి. ఆసహజ సంభాషణలు, ఆసందర్భపు సంభాషణలు నవల ప్రయోజనాన్ని

1. ఆంధ్ర నవలా పరిణామము, హైదరాబాదు, 1971

దెబ్బ తీస్తాయి. పాత్రల నోటివెంట వెలువడే ప్రతిమాట అర్థవంతంగా సహజంగా ఉన్నప్పుడే నవల ప్రజాదరణ పొందగలుగుతుంది,

శ్రీ బొడ్డుపాటి వేంకట కుటుంబరావు గారు నవలలో సంభాషణల ప్రధాన ఉద్దేశాన్ని గురించి చెబుతూ —

“స్వాభావికముగను, ఉపయుక్తముగను,
విషయానుకూలముగను, ఇతివృత్తముతో
సరిగ దులదూచినట్లగును, సరసముగను,
సుబోధకముగను సంభాషణలుండుట యావశ్యకము”¹

అని వివరించినారు.

రచయితలు సమకాలీన సమాజంలోని కథావస్తువు ననుసరించి సంభాషణలు గంభీరంగా, హాస్యయుక్తంగా, సరసంగా ఉండేటట్లు కల్పించాలి. సాంఘిక నవలల్లో సంభాషణలు చక్కని వ్యావహారికంలో చారిత్రక, పౌరాణిక నవలల్లోని సంభాషణలు ఎరళగ్రాంధికం శిష్టవ్యావహారికంలో ఉంటాయి.

పిల్లల సాంఘిక నవలల్లో పాత్రలుగా పిల్లలే ఎక్కువగా ఉంటారు. వీరి చుట్టూ ఉన్న వారితో పిల్లల సంభాషణ సరళి సాగుతుంది. పిల్లలు తనతోటి పిల్లలతో ఉపాధ్యాయులతో, తలిదండ్రులతో సంభాషించడం కనిపిస్తుంది. ఒక్కొక్కసారి పిల్లలు వారి వయసుకు మించి సంభాషించడం కనిపిస్తుంది. “బుడుగు” లో బుడుగు సంభాషణా రీతి, “టింకూ సాహసాలు” లో “టింకూ—బుడిగి” లో టింకూ సంభాషణ వయసుకు మించినవేమో అనిపిస్తుంది. వయసుకు మించిన మాటలు మాట్లాడడంతో పిల్లలకు ఆనందమనిపించినా కొందరికి అతిగా అనిపించవచ్చు.

సాధారణంగా సంభాషణలు ఇద్దరి మధ్యకాని, ముగ్గురి మధ్యకాని, అంతకంటే ఎక్కువ మంది మధ్యకాని జరుగవచ్చు.

ఒక నవలలోని గొప్పదనం ఆ నవల లోని సంభాషణల ద్వారా తెలుస్తుంది.

1. ఆంధ్ర నవలా పరిణామము హైదరాబాదు. 1971

సంభాషణలలో వాడే భాష సరళంగాను, సమాజానికి సన్నిహితంగాను ఉన్నప్పుడే ఆ సంభాషణలు రక్తికడతాయి.

పిల్లల నవలల్లో ఒక విషయాన్ని గూర్చి సంపూర్ణంగా వ్యక్తం చేసే సంభాషణలు ఉన్నాయి.

సూర్యం పుస్తకాలకు డబ్బు కౌవాలన్నపుడు సూర్యం, సూర్యం తల్లి సంభాషణలు ద్వారా విషయం అర్థమవడమే కాకుండా, ఆ డబ్బు సంపాదించే విధానం వ్యక్తమవుతుంది.

ఎదుటి వాళ్ళకు ఏదైనా బోధించాలన్నా, వాళ్ళలో ఉన్నతాదర్శాలు పెంపొందించాలనుకున్నా, రచయిత ఉపన్యాస దోరణిలో సంభాషణలు సాగిస్తాడు.

“అశాకిరణం” లో పిల్లల్లో గాంధీజీ సూక్తులు ప్రవేశ పెట్టాలని, వాళ్ళలో ఐకమత్యం కలిగించాలని చేసిన ప్రయత్నంలో మురళీధరం మేష్టారి సంభాషణలు ఉపన్యాస దోరణిలో సాగినాయి,

సాధారణంగా ఈ నవలల్లో పిల్లలే ఎక్కువ మాట్లాడుకునే మాటలు సంభాషణలుగ ఉంటాయి. ఈ సంభాషణల్లో ఒకరికొకరు స్నేహపూర్వకంగా, మంచి ఉదేశ్యంతో మాట్లాడుకునే సంభాషణలు, పక్కపిల్లల్ని విమర్శిస్తూ వ్యంగ్యంగా, ఖోగ్రుగా మాట్లాడే సంభాషణలు, అహంకారంతో కొందరు పిల్లలు ఉపాధ్యాయుల్ని ఎగతాళి చేస్తూ మాట్లాడే సంభాషణలు, ఉపాధ్యాయుల మంచి తనాన్ని అర్థం చేసుకుని వారి మంచి తనాన్ని తనతోగాని, పక్కవానితోగాని మాటల దోరణిలో చెప్పే సంభాషణలు కనిపిస్తాయి.

ఈ నవలల్లో దీర్ఘ సంభాషణలకు, అంతగా అవకాశం లేదు. చిన్న చిన్న సంభాషణలు, ఉపన్యాస దోరణిలో సాగే సంభాషణలు, దూషణలతో నిండిన సంభాషణలు ఆప్యాయత స్నేహంతో కూడిన సంభాషణలు, ఈర్ష్య, అసూయలతో కూడిన సంభాషణలు కనిపిస్తాయి. ఈ సంభాషణల ద్వారా పిల్లల మనస్తత్వాన్ని, వాళ్ళ స్వభావాల్ని సులభంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

చారిత్రక, పౌరాణిక నవలల్లో అక్కడక్కడ దీర్ఘ సంభాషణలు కనిపిస్తాయి

వరసలతో కూడిన సంభాషణలు, మత ధర్మాలను, సంస్కృతీ సంప్రదాయాలను తెలియచెప్పేటప్పుడు ఉపన్యాస దోరణిలో సాగేసంభాషణలు, ప్రేయసీప్రియుల సంభాషణలు శత్రువులు పరస్పరం ముఖాముఖిగ ఆవేశంగా మాట్లాడుకునే సంభాషణలు కనిపిస్తాయి. ఈ సంభాషణలు పాత్రోచితంగా సందర్భోచితంగా ఉండి పాత్రల స్వభావాల్ని వారి గుణగణాలను తెలియజేస్తున్నాయి.

ఈ విధంగా పిల్లల నవలల్లో ఆన్ని రకాలైన సంభాషణ దోరణులు చోటు చేసుకున్నాయి.

4.4 శిల్పం :-

రచయిత తాను చెప్పదలచుకున్న విషయాన్ని ఒక ప్రత్యేకమైన పద్ధతిలో చెప్పడాన్ని “శిల్పం” అనవచ్చు. ఉత్తమ నవలా రచనకు శిల్పం చాలా అవసరం. రచయిత చెప్పదలచుకున్న విషయాన్ని ఆకర్షణీయంగా, అందంగా, శక్తివంతంగా స్పష్టంగా ఉత్కంఠత రేకెత్తించే విధంగా చెప్పినపుడే అతని ప్రతిభ వ్యక్తమవుతుంది.

“శిల్పం అనేది మన అందరిలోనూ సహజంగా ఉంది. ఏదేపిల్లవాణ్ణి నవ్వించవచ్చు మళ్ళయెట్టి. అయితే సాహిత్య కళకి చెందిన శిల్పం యొక్క ఆశయం ప్రజలను ముగ్ధులపెట్టటంకాదు. వారి దృష్టిని జీవిత కష్టసుఖాల దగ్గరి నుంచి మరల్చి వాటి వెనక ఉండే కారణాలమీదికి మరల్చడం, ఆకారణాలను ఎట్లా సంస్కరించుకునేదీ ప్రజలే నిర్ణయించుకుంటారు. శిల్పం అసమర్థంగా ఉంటే బుద్ధి విషయం మీద నుంచి విముఖం అవుతుంది అందుచేత శిల్పం యొక్క ఆశయం విముఖుల్ని కూడా విషయోన్ముఖుల్ని చెయ్యటం, అని కొడవటిగంటి కుటుంబరావు గారు నవలకు శిల్పం ఎంత ముఖ్యమో వివరించినారు.

ఏ రచనలోనైనా ఇతివృత్తం ఎంత ముఖ్యమో ఆ ఇతివృత్తానికి అందమైన ఆకర్షణీయమైన రూపొచ్చే శిల్పం కూడా అంతే ముఖ్యం.

1. కొడవటిగంటి కుటుంబరావు, సాహిత్య ప్రయోజనం, విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, విజయవాడ, 1989.

శిల్పం అనే మాటను మనం ఇంగ్లీషులోని “ఆర్ట్స్” అనే పదానికి పర్యాయ పదంగా వాడుతున్నాం సాహిత్య ప్రపంచంలో “శిల్పం” ముఖ్యమైనది. నవలకు మూలమైంది ఇతివృత్తమైనా దాన్ని కథగా మార్చే పనితనమే నిర్మాణ శిల్పం నవలకు శిల్పం ప్రాణం. పిల్లల మనస్సులోని భావాల్ని అర్థం చేసుకుని, వాటిని నవలలో చొప్పించి పిల్లల నిజజీవితంలోని సంఘటనలను ఇతివృత్తాలుగా తీసికొని పిల్లల కర్థమయ్యే రీతిలో నవలలు వ్రాయాలి. ప్రతి పిల్లవాడికి ఒక సమస్య ఉంటుంది రచయిత పిల్లలోని ఈ అసంతృప్తిన సమస్యల్ని ఓపిగ్గా పరిశీలించి, పిల్లలో పిల్లవాడిగా కలిసిపోయి వాళ్ళ భావాల్ని, ఊహల్ని అర్థం చేసుకోవాలి. పిల్లల జీవితం నుండి వస్తువును తీసుకుని దానిని నవలగా మలచినపుడు అది చక్కని పిల్లల నవలగా రూపొందుతుంది. సరళమైన భాషలో, చక్కని భావాలతో, మంచి రచనా నైపుణ్యంతో పిల్లలు తెలుసుకోదగిన కొత్తకొత్త విషయాలతో పిల్లలకుపయోగపడే నవల వ్రాయాలి.

4.4.1 శైలి :-

రచయిత శైలి వ్యక్తిత్వమే శైలి. రచనా శిల్పంలో శైలి చాలా ముఖ్యమైంది. ఇది రచనకు ఆయువుపట్టు శైలి కేవలం భాష మాత్రమేకాదు. వస్తువులను చూపించే దృక్కోణం పాత్రోచితమైన సంభాషణను నడిపించడంలో, పాత్రోచితమైన వర్ణనలు ప్రదర్శించడంలో రచయిత వ్యక్తిత్వం శైలి రూపంలో వ్యక్తమవుతుంది. శైలి అనేది రచయిత దృక్పథాన్ని అనుసరించి ఉంటుంది. రచయిత ప్రదర్శించిన శైలి వల్లనే నవల పాఠకుల హృదయాల్ని ఆకట్టుకుంటుంది. నవల జయాపజయాలు నవలలోని శైలిమీద ఆధారపడి ఉంటాయి.

బాలల హృదయాలను, వారి ఊహలను తెలుసుకుని, దానికనుగుణమైన శైలి వాడడం చాలా అవసరం. సరళమైన శైలిని పిల్లలు బాగా ఆకర్షిస్తారు. మృదు మధురమైన శైలిలో ఉన్న పిల్లల నవలలు చిరకాలం పిల్లల మనస్సులో నిలిచి పోతాయి.

బాలల నవలా సాహిత్యంలో మధురమైన, సులభశైలిలో రచనలు చేసి కె. సభాగారు పిల్లల మనస్సులో చిరస్థాయిగా నిలిచి పోయినారు. వారి నవలలు “సూర్యం” “చంద్రం”, “కవిగాయకుడు”, “పసిహృదయాలు” చక్కని శైలికి

ఉదాహరణలు, వీరి నవలలు చదువుతుంటే ఆ కథలోని పాత్రలు మనముందు నిలికథ మనతో చెప్పినట్లే ఉంటుంది. సభాగారి సూర్యం చంద్రం చదువుతుంటే నిరుదేదలైన విద్యార్థులు తమ బాధలు వారి ఆలోచనలు మనతో చెప్పకున్నట్లే భ్రష్ట కలుగుతుంది, దీన్ని వెన్నెలచే సామాజిక స్పృహ ఉంటుంది. సభాగారిది చెప్పదలచుకున్న విషయాన్ని పారకునికి సులభంగా చెప్పే శైలి, ఎంతో లోతయిన విషయాల కూడా పిల్లల కర్తమయ్యేరీతిలో అతి సరళంగా చెప్పడం సభాగారి ప్రత్యేకత.

బాలసాహిత్యానికి కొత్త ఒరవడిపెట్టి, పిల్లల్ని అలరించి ఆనందింప జేయడానికి సాహిత్యాన్ని సాధనంగా వేసినాడు. తెలుగు పూలు విరగబడిన ఆయన కలం నుండి వెలువడిన మంచి ముత్యాలు “వీధి గాయకుడు” “పేను పెసర చేను”. ఈ రెండు సులభశైలిలో ప్రబోధాత్మకంగా సాగిన నవలలు.

తెలుగు హాస్య నవలా రచయితల్లో తనదంటూ ఒక శైలిని ఏర్పరచుకున్న వారిలో ముఖ్యపూడి వెంకటరమణగారు ఒకరు. “బుడుగు” నవల చిన్నపిల్లలనుద్దేశించి రాసింది. సామాన్యమైన సంఘటనల్ని నవ్వు పుట్టించే దోరణిలో పారకులకు అందించగల శైలి ముఖ్యపూడికి ఉందనడంలో అతిశయోక్తి కాదు

తన ఊహాబలంతో, మధురమైన రచనా శిల్పంతో పిల్లలకొరకు నవలలు వ్రాసిన మహా శిల్పి గీతా సుబ్బారావుగారు. ఇతను “పారిపోయిన బలాణి” “చిన్నారి విజయం” “పూల మనసులు” సుల.శైలిలో వ్రాసారు. కష్టమైన పదజాలం గాని, పెద్ద వాక్యాలు కాని సుబ్బారావుగారి శైలిలో కనిపించవు

పిల్లలకోసం ప్రత్యేకమైన మృదుమధురమైన సులభశైలిలో పిల్లల హృదయాల్ని ఆకట్టుకునే విధంగా కొంతమంది పిల్లలకోసం నవలలు వ్రాసారు.

కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావుగారు, కాణిపాక, లింగన్నగారు, ఆలూరి భుజంగ రావుగారు, కోడూరి లీలావతిదేవి గారు, అరచి దగారు, సి కనకాంబరరాజు గారు, చివుకుల పురుషోత్తంగారు, తంగెళ్ళ పాండరంగశర్మగారు, అవసరాల రామకృష్ణ రావుగారు, శ్రీవాత్సవగారు, ఎల్లోరాగారు, సింగంపల్లి అప్పారావుగారు పాలంకి వెంకటరామచంద్రమూర్తి గారు, మోతూరి ప్రసన్నంగారు, శ్రీమతి దనంగారు పిల్లల

కోసం నవలలు వ్రాసినారు.

సాధారణంగా పిల్లల నవలలన్ని సులభశైలిలో ఉంటాయి. ఎవో ఒకటి రెండు నవలల్లో శైలి కొంత కఠినంగా ఉన్నప్పటికీ సరళ సుందరమైన శైలిలో ఉన్నాయనడంలో సందేహం లేదు.

4.4.2 భాష :

మానవుడు యుగయుగాలుగా ప్రకృతిలో పరిసరాలతో సంఘర్షణ జరిపి సాధించుకున్న మహత్తర సంపద భాష. మనం కరస్పరిం భావవ్యక్తికరణకు ఈ భాషను ఉపయోగిస్తున్నాం. మామూలుగా రచయితలు వరివారి అభిరుచులను అనుసరించి భాషను ఎన్నోరకాలుగా ప్రయోగిస్తుంటారు. సులభమైన భాషతో కొందరు రచనలు చేస్తే, మరికొందరు కఠినమైన భాషలో రచనలు చేయడం పరిపాటి నవల ప్రయోజనకారిగా భాసించాలంటే భాషకు కూడా ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలి. రచయిత నవలల్లోని భాషా విషయంలో ఎగుడుదిగుడు లోపాలు లేకుండా చూసుకోవడం చాలా అవసరం. నవల్లో ఒక వాహికగా ప్రముఖ స్థానాన్ని వహించే భాష జనవ్యవహారానికి దగ్గరగా చదవ నేర్చిన వారందరికి అలవాటైన పద్ధతిలో సాగాలి సరళంగా, సులభ గ్రాహ్యంగా భాషను తీర్చిదిద్దాలి. భాషా సరళి బాగుండక పోతే భాష ప్రకటన కుంటు పడడమేగాక, నవలా ప్రయోజనాన్ని దెబ్బ తీస్తుంది.

సమాజంలోని వ్యక్తుల జీవితాలకు అనుకరణ నవల. కాబట్టి నవలలోని భాష సహజంగా ఉండాలి. అందరికీ అందుబాటులో ఉండాలంటే భాష వ్యావహారికంలో ఉండాలి. సమాజ ధూయిష్టమైన పెద్ద పెద్ద వాక్యాల, చందో, వ్యాకరణ ప్రయోగాలు వాడకుండా జాగ్రత్తపడాలి. పిల్లలు చదివి అర్థం చేసుకోగలిగే భాషను తప్పని సరిగా వాడాలి. పిల్లలకు భాష భావం సులభంగా అర్థం కావాలి. పిల్లలకు భాష సహజంగా ఉండి, ఆ భాషలో మెత్తదనం, కొత్తదనం ఉండాలి. పాత్రోచితమైన భాష వాడాలి.

మామూలుగా సాంఘిక నవలల్లోని భాష వ్యావహారికంలో సహజంగా ఉంది. పౌరాణిక, చారిత్రక నవలల్లోని పాత్రలు, సన్నివేశాలు మన నిత్య జీవన విధానానికి

దూరంగా ఉండడం చేత కొన్ని నవలల్లో భాష గ్రాంథికంలో ఉండడం కనిపిస్తుంది.

శార్వరిగారి “నాగార్జున” లలితగ్రాంథికంగా, శిష్ట వ్యావహారికమైన భాషలో వ్రాయడం జరిగింది.

అది విదర్భ — నాడు భారతావనిలో విదర్భ తలమానికము వంటిది. భారత రాజ్యరమ ధరించిన మణిహారములో అది యపూర్వమైన కోహినూరు వజ్రము. విదర్భ కళలకు కాణాచి. సంగీత సరస్వతికి విహారోద్యానవనము. సాహితీ సుందరికి అలంకారమందిరము. శిల్ప లక్ష్మికి పుట్టినిల్లు ప్రజాహృదయమెరిగి పాలించగలవాడు అలనాటి విదర్భ ప్రభువు. నగరు ఎల్లచేళలా నవవధువు వలె శృంగారాల నీను తున్నది”

(నాగార్జున — పుట 5)

ఐ. నాగమల్లారెడ్డిగారి “పోలీసు కుక్క” లో అక్కడక్కడ వాడిన గ్రామీణ భాషను పరిశీలిద్దాం.

“రామిగాడు తప్పతాగి తల్లిని, సెల్లిల్లిని సంపేసాడు”

“అరి! ఈడి దుంపతెగ్గ మరీ అంత యిపరీతంగా

తాగి, యింత గోరం, సేత్తాడా!” (పుట 19)

చాపరాల సరళాతిలక్ గారు కూడా “చిన్నారి మనసులు” లోని గ్రామీణభాష వాడడం జరిగింది. గిరిజ, వీరమ్మ, రామయ్య, వాడిన భాషల్లో వ్యత్యాసం కనబడుతుంది.

“చూడు రామయ్యా! మీ సుబ్బిని మాతో బడికి తీసుకెళ్ళమా”?

“సుబ్బికి నదువా? దానికెందుకులే అమ్మా!

మీలాంటి గొప్పోళ్ళకిగాని నదువులు! మా

కెందుకు తల్లీ” (పుట 12)

“వీరమ్మా! సుబ్బిని బడికి తీసికెడతాను”

“బడికా: ఓలయ్యో! ఆ మొద్దు పిల్లకి నదువు కూడాగా:
తిండికి గింజలు లేక నత్తుంటే డబ్బులు ఏడనుండివత్తాయీ?”
”నేనిస్తాను” అంది గిరిజ

“మరి ఇంటికాడ పని ఓరుచేస్తారు!” (పుట 14)

ఈ మాండలిక భాషలో “చ” కారానికి బదులు “స” కారం, ఏడ (ఎక్కడ), ఓరు (ఎవరు) లాంటి ప్రయోగాలు కనిపిస్తాయి.

పాయసం సుబ్రమణ్యంగారి “శాంతి పావురం” లో అక్కడక్కడా పాత్రలకు తగినట్లుగా మాండలిక భాష వాడడం జరిగింది.

“భయపడకంటి, నానూ మడిసినే”
“ఎవరు నువ్వు” రాజు అడిగాడు
“నా నెఱక లేదేటి: అవును గాని మనోవూరు:
నిండా పడేళ్ళెన్ లేవు గండా, ఈ కీకారణ్యంతో
అద్దరేతిరి క్కాడ మీకేటి పని: పేచాల మీద
అనలేదా ఏటి: అడుగుతాంటే అట్టా సిలాపె తిమలాగా
నీలబడే పోనారేంది ఓరుమీరు?” గద్దింపుగా అడిగాడు.

(పుట 21)

ఇక్కడ వాడిన గ్రామీణ భాషలో మడిసి (మనిషి), పేచాలు (ప్రాణాలు), సిలాపెతిమి (శిలావ్రతిమ) ఓరు (ఎవరు) వాడడం జరిగింది, (చ) కారానికి, “శ” కారానికి బదులు “స” కారం ప్రయోగింపడం కనిపిస్తుంది.

శ్రీమతి ధనంగాడు “అమ్మేకావాలి” లో పాత్రోచితభాషను చక్కగా ప్రయోగించినారు. మహమ్మదీయదైన “ఖాషా”కు తురక, తెలుగు కలిపిన భాషని ప్రయోగించినారు.

“ఖాషాఖాయ్” అని బసవలింగం ఆరిచాడు.

“వచ్చేండి, వచ్చే ఏమి కావాలి సాబ్”

“అగ్గిపెట్టి”

బసవలింగం జీ — మిమ్మలన్ — ఎలుగొడ్డా

అడ్డగించలేదండీ” అన్నాడు నవ్వుతూ భాషా,

“ఓ భాషా జీ, నీకూ తెలుసన్నమాట —

“అబ్బాసాబ్. సాంపేసింది సాబ్, ఆ మధ్య ఓ

మనిషిని సంపేసింది సాబ్ — కారులనీ, లారీలను

అడ్డగిస్తోంది. దానితో మానెడ్డ, సిక్కోసిబ్బంది సాబ్!”

“మంచిదే పులిని చంపేసిన నీకు ఎలుగొడ్డు భయందేనికి”

“అడియేదో అల్లాకృపతో సంపేసాన్ సాబ్” (పుట 31)

“కొంతమంది, రచయితలు చిన్నపిల్లలు మాట్లాడేటప్పుడు వారు మాట్లాడే పదజాలాన్ని, శబ్దస్వరూపాలను మార్చివేసినారు చిన్నపిల్లలు మాట్లాడే భాషను ఉపయోగించి నవలలు వ్రాసిన వారిలో శ్రీముళ్ళపూడి వెంకటరమణగారు ఒకరు. ఇతని “బుడుగు” నవల మొదటి నుండి “బుడుగు” మాట్లాడే భాష, కొన్ని పదాలకు బుడుగు ఇచ్చిన నిర్మలనాలు తమాషాగా ఉంటుంది. ముళ్ళపూడిగారు మార్చివేసిన శబ్ద స్వరూపాలను పరిశీలిద్దాం.

“ఈ ప్రపంచకంలో ప్రవేట్లు స్పృహకాలు

ప్పదిరకాలంటాయేమో” (పుట 6)

“నాదగ్గర పదిమేష్టరు పనిచేసారనుకో,

వాళ్ళిదరూ నియెంగా మంచివాళ్ళే” (9)

“అందుకని కుంచెం సలహాలు ఇస్తాను” (11)

“వారు వ్రాసేటగానే పరిగెడతాడు” (22)

నియెంగా	నిజంగా	ఇంనల్లు	ఇన్ సల్
కుంచెం	కొంచెం	రాత్తిరి	రాత్రి
ప్రపంచకం	ప్రపంచం	భాషూ	భాగా
గొగా	గట్టిగా	కాలెట్రు	కాలెటర్

పెషల్	స్పెషల్	రప్పించడం	రక్షించడం
ఎవరూ	ఎవరూ	ఆలీసం	ఆలశ్యం
హాచ్ఛర్యం	ఆశ్చర్యం	బోఫీ	బోగి
స్తానానికి	స్తానానికి	సిగానపెసూనాంబ	శ్రీజ్ఞానప్రేసూనాంబ
పొదుల్చు	ప్రొద్దున		
ఆకాసేం	ఆకాశం		

ఈ విధమైన శబ్ద స్వరూపాలను మార్చి వాడడం పైన రామవరావు గారు అధ్యంతరం తెలిపినారు. 1977 లో బాలసాహిత్య సదస్సు జరిగినపుడు దీనిపై కొంత చర్చ జరిగింది. కొంతమంది రచయితలు ఇలాంటి మార్పులు అంగీకరించ లేదు.

‘సాహసి గోపి’ లో రవిగారు షుభమతి అనే చిన్నపిల్ల పాత్రద్వారా శబ్ద స్వరూపాలు మార్చివాడిన భాష గమనించదగినది.

“చందులు మామా ఇంటికి తీచుక్కెళ్ళవ్” (67)

“నువు చందులు మావ కొలుకువా?” అని

అడిగింది ఆ పిల్లది.

“ఉహు నేను చంద్రమామ కొడుకునుకాను. మువ్వెవరివి?”

అని అడిగాడు.

“మానాన్న లాజా”

“మీనాన్న రాజాయా”?

“నువ్వు ఇక్కడికెందుకొచ్చావ్?”

“పాలిపోయి వచ్చా”

“ఎందుకు?”

“చందుల మావని చూలతానికి”

“పెడుస్తున్నావెందుకు?”

“చంధులు మావవేలు. నేను ఇంటికి పోతా”

“నీ పేరేమిటి?”

“గోపి”

“ఉపనా తోపి”

జంకా పాత (పాట), పాడు (పాలు), తింతానికి (తినడానికి), తలి (చలి). ఇవిగాక కొన్ని మాండలిక పదాలను వాడడం జరిగింది.

నట్టు(తప్పు) రుమాలు (చేతిగుడ్డ); ఉపోషం (ఉపవాసం) లాంటి మాండలిక పదాలు వాడినారు.

చెప్పదలచుకున్న విషయాన్ని ఆకర్షణీయంగా, ప్రభావాత్మకంగా సందర్భోచితంగా తమ నవలల్లో రచయితలు సామెతలను వాడి పిల్లలకు లోకజ్ఞానాన్ని వివేకాన్ని కలుగ జేసినారు ఇవి పిల్లలమీద మంచి ప్రభావాన్ని చూపుతాయి.

ఈ సామెతల వల్ల చున సంస్కృతిని గూర్చి ఎన్నో విషయాలు నేర్చుకుంటారు బాలల నవలల్లోని సామెతలను పరిశీలిద్దాం.

1. ఏది ఎవరికి ప్రాప్తమో. (పుట 15)
2. అరిచే తుక్క కరవదు. (పుట 55)
3. మూలిగే నక్కమీద తాటికాయన్నట్లు (ఐ. నాగమల్లారెడ్డి, పోలీసుకుక్క)
4. మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలుతాయా? 26
5. చేసుకున్నవాడికి చేసుకున్నంత మహాదేవా 32. (వీధిగాయకుడు-చిరంజీవి)
6. ఒక చెంపకొడితే పాలు, ఒక చెంపకొడితే నీళ్లు, 59 (ఆకాకిరణం, ఆరవింద)
7. స్వర్గానికి పోయినా శనితప్పలేదు. 84
8. పిల్లికి చెలగాటం, ఎల్కికి ప్రాణసంకటం, 85 (పేను-పెసరచేను, చిరంజీవి)
9. గొర్రె కసాయి వాడినే నమ్మినట్లు 47 (పూలమనసులు, గీతానుబ్బారావు)
10. తలప్రాణం తోకకు పచ్చినట్లు 12
11. ఆహింసా పరమోధర్మ : 24
12. అడవికాచిన వెన్నెల చందాన, 25 తంగెళ్ళపాండురంగళర్మ-(గులాబిబాలలు,)
13. గోరుచుట్టుమీద రోకటి పోటు, 9

14. తాచెడ్డకోతి వనమంతా చెరిచిందట, 49
15. ఏమట్టిలో ఏ మాణిక్యం వుందో, 43
16. బూడిదలో పోసిన పన్నీరు 45
17. తనుదూరడానికి సందులేదు, మెడకోడోలు, 50
18. చెవిటి వానిముందు శంఖం వూదినట్లు. 55
19. అడకత్తె రలో పోకచెక్క, 65
20. ఎగదీస్తే బ్రహ్మహత్య దిగదీస్తే గోహత్య, 65
21. ముందు నుయ్యి వెనక గొయ్యి. 69
22. కుడితిలో ఒడ్డ ఎలుక లాగ, 77
23. దుష్టులకు దూరంగా వుండాలి, 79
24. పొరుగింటి పుల్లకూర రుచి, 112
25. తిండికి తిమ్మరాజు - పనికి పోతరాజు, 111

అరవింద ప్రేమమంత్రం

26. ఏడారిలో నీళ్ళకోసం వెదికినట్లు, 78 తె. సభా, పిల్లలరాజ్యం
27. వింటే భారతమే వినాలి, 5
28. నక్కఎక్కడ నాగ లోకమెక్కడ, 44
29. అగ్నిలో పోసిన నెయ్యి. 25 రావి ఎన్. అనధాని చుహావీరుడు కర్ణుడు.
30. నారుపోసినవాడు నీరు పొయ్యడా. (శీతంరాజు బాల్యస్నేహితులు, 10)
31. ధుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణ, (ముద్దా చిట్టిబాబు, శార్యసద్ది)
32. తినబోవుచు రుచి యడుగనేల? (వావిలాల సోమయ జులు నలండా, 8)
33. సర్వేజనా : సుఖినోభవంతు (30)
34. గుడ్డు వచ్చి పిల్లను వెక్కిరించినట్లు, 37 (శిష్టా లక్ష్మీకాంతశాస్త్రి, గోతమి)
35. బుద్ధి : కర్మాను సారిణీ, 45
36. సర్వేంద్రియాణాం నయనం ప్రధానం 4, (కిరణ్ కుమారి, మహామేథావి శకుని)
37. సొమ్మొకడిది - సోకొకడిది, 21
38. తే - కుట్టిన దొంగ, 23
39. కుభం పలకితా వెంక అంచె పెళ్ళికూతురు ముండెక్కచుంది" 47

(గిరిజశ్రీ భగవాన్, ఓపాపకథ)

40. వజ్రాన్ని వజ్రంతోనే కోయాలి, 17 (మహామేధావి శకుని)

ఇలాంటి సామెతలు పిల్లల నవలల్లో ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. చెప్పదలచుకున్న విషయం ఆకర్షణీయంగా ప్రభావాత్మకంగా ఉండేందుకు సందర్భోచితంగా రచయితలు ఈ సామెతలను ప్రయోగించినారు. అల్పాక్షరాలలో అనల్పార్థరచన కలిగిన ఈ సామెతలు జీవితానుభవాన్ని చాటి చెప్పాయి.

45 సందేశం :-

సాహిత్యం యొక్క ప్రయోజనం ఆనంద సందేశాలు. మన ఆలంకారికులు “విశ్వక్సేయ; కావ్యమ్” అని అన్నారు ఏదో ఒక సందేశాన్నందించి సమాజాన్ని అస్యదయం వైపు మళ్ళించడం ఉత్తమ సాహిత్య ద్యేయం. “మానవ జీవిత చిత్రణము” నవల అని చదువుకున్నాం. ఇలాంటి నవల మానవ జీవితానికి ఏదైనా ఒక సందేశాన్నిగాని, ఉపదేశాన్నిగాని బోధించాలి. ముఖ్యంగా బాలల నవలలు సందేశాత్మకంగాఉండాలి. నవల చదివిన తర్వాత దానిద్వారా పిల్లలు ఏమి నేర్చుకున్నారనేది ముఖ్యం. కాబట్టి బాలల నవలలు సందేశాత్మకంగా ఉండాలి. పిల్లల్ని బలవంతంగా కూర్చోబెట్టి ఏదైనా సందేశాన్నిగాని, నీతినిగాని బోధిస్తే, వాళ్ళకది బుర్రకెక్కదు అదే ఒక కథారూపంలోగాని, నవలారూపంలోగాని మేళవించి వాళ్ళకుండిస్తే ఆ సందేశం వాళ్ళ మనసుల్లో నాటుకుని ఆచరణకు వచ్చేదానికి అవకాశం ఉంటుంది. బాలబాలికలకు నవలారూపంలో ఏదో ఒక సందేశాన్నిచ్చే ఉద్దేశ్యంతోనే బాలల నవలలు వెలువడ్డాయేమో అనిపిస్తుంది. ఈ బాలల నవలల్ని పరిశీలిస్తే కొన్ని సన్నివేశాల్నిగాని, పాత్రల్నిగాని ఆధారం చేసుకొని పిల్లలకు సందేశాన్ని అందించడం జరిగింది.

ఆంధ్రప్రభ సచిత్రవారపత్రికలో ధారావాహికంగా వెలువడి, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ బహుమతి పొందిన బాలల నవల కోడూరి లీలావతీదేవిగారి “అశాకిరణం”. ఇది బాలలకు గొప్ప సందేశాన్నందించే నవల. “నేటి బాలలే రే:టి పౌరులు అనే సూక్తిని బట్టి ఉత్తమ పౌరులు కావడానికి పిల్లలకు కావలసిన అర్హత లేమిటి? చిన్నప్పటినుండి పిల్లల ప్రవర్తన ఎలా ఉండాలి? అని ఈ నవల పిల్లలకు తెలుపుతుంది.

గాంధీజీ సూక్తులు ప్రాతిపదికగా తీసుకుని, పిల్లల్లో ఉన్నతాదర్శాలు పెంపొందించడం కోసం ఈ నవల వ్రాయడం జరిగింది.

“ఆదం కుభం తెలియని ఈ పసివాళ్ళమనసులు
 ఎలా తిప్పితే అలా తిరుగుతాయికదా !
 ఘంచికి తిప్పినా, చెడుకు తిప్పినా
 పెద్దవాళ్ళచేతుల్లోనే ఉంది వీళ్ళభవిష్యత్తు”

(అశాకీరణం, పుట. 127)

చిన్నప్పటినుండి పిల్లల్ని పెద్దవాళ్ళు క్రమశిక్షణతో మంచి అలవాట్లతో పెంచాలని ఈ నవల ప్రబోధిస్తుంది.

యస్. మంగాదేవిగారి “వేగుచుక్క” లో రచయిత్రి పిల్లలకు మంచి సందేశాన్ని అందించినారు. ప్రతి పిల్లవాడు ఒక వీరేశలింగం పంతులు కావాలని, అతను చేసిన పనుల్లో కొన్నెన్నా పిల్లలు చెయ్యాలని, ప్రబోధించిరారు. శీను మామయ్య శీనుకి వీరేశలింగం పంతులుగారి జీవిత చరిత్ర పుస్తకం బహుమానంగా ఇచ్చి—

“నీవీ పుస్తకం చదివితేనేగాని నీకు ఆయనగొప్పతనం
 పూర్తిగా తెలియదు కేవలం తెలుసుకోవడమేకాదు,
 ఆయన జీవితాన్ని అదర్భంగా తీసుకుని నీవు ఆయన
 అడుగు జాడల్లో నడవాలి. ఆయన కాలంలోనేకాదు,
 ఈ కాలంలోనూ సంఘంలో ఎన్నో దురాచారాలున్నాయి.
 రోజు రోజుకీ తగ్గిపోతున్న సీతి, నిజాయితీలు పెరిగి
 పోతున్న స్వార్థం, అవినీతి, ఇలా ఎన్నో. ఇవన్నీ నిర్మూలించా
 లంటే వీరేశలింగంపంతులుగారి లాంటివారు ఎందరో మీలోనుండి
 రావాలి. ఆపుడుగాని ఈ సంఘం దాగుపడదు”

(వేగుచుక్క, పుట 36)

అని రచయిత్రి పిల్లలకు సందేశమిచ్చినారు. పిల్లలకు బహుమతులగా మహాత్ము

జీవిత చరిత్రలు లాంటి మంచి పుస్తకాలు ఇవ్వాలని ప్రదోధించినారు.

కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావుగారి “పిల్లదొంగ” అనేది పిల్లలకు ప్రబోధాత్మకమైన నవల. ఇది పిల్లలకు పెద్దవాళ్ళకు కూడా సందేశాన్నిచ్చిన నవల, ఇంట్లో చిన్న చిన్న దొంగ తనాలు చేసి, చెడు అలవాట్లు నేర్చుకున్నవేణులాంటి వాళ్ళకు ఈ నవల చక్కని గుణపాఠం. ఇలాంటి పిల్లలకు —

‘పెద్దవాళ్ళు ఏం చేసిన వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం ఒకటే
 పిల్లలు బాగుపడడం. పిల్లలు అది ఆర్జం
 చేసుకోకుండా ప్రవర్తించకూడదు. అది
 కష్టంగా వున్నా సహించి పూరుకోవాలి’
 చాకుంటే పిల్లలు జీవితం పనికిరాకుండా పాడై
 పోతారని వేణుపాత్ర చెబుతుంది.

గీతా సుబ్బారావుగారి “పారిపోయిన బరాణి” పిల్లలకు మంచి సందేశాన్నందించే నవల. పెద్దవాళ్ళు ఏదో అన్నారని కోపగించుకుని ఇల్లు వదిలి పారిపోయే పిల్లలకు ఈ నవల మంచి సందేశాన్నందిస్తుంది. బరాణి కలు వదిలి పారిపోయి అష్టకష్టాలు పడి చివరకు బుద్ధి తెచ్చుకుని —

“మీరు మాత్రం యెప్పుడూ యింట్లో నుంచి
 పారిపోకండి. పారిపోతే నేపడ్డ అవస్థే మీరూ
 పడవలసి వస్తుంది”

(పారిపోయిన బరాణి” పుట 82)

అని బరాణి పాత్రద్వారా రచయిత పిల్లలకు సందేశాన్నందించినారు. ఇంకా చిన్న పిల్లలు నగలు పెట్టుకుని ఎప్పుడూ బయట వెళ్ళకూడదని, వెళితే ప్రమాదకరమని చాక్ లెట్ పాత్ర ద్వారా చెప్పించినారు.

“అడ పిల్లలు ఎప్పుడూ నగలు పెట్టుకుని ఒంటరిగా
 వీధిలోకి వెళ్ళకండి. వెళితే నన్నెత్తుకు పోయినట్టే

.....మిమ్మల్ని ఎవరయినా ఎత్తుకు పోతారు”

(పారిపోయిన బతాణి, పుట. 82)

కాణిపాకం లింగన్నగారి “శాంతిచక్రం” పిల్లలకు దేశభక్తిని ప్రబోధించే నవల. శంకర్ అనే కుర్రాడు చాలా తెలివైన వాడు. పుట్టుకతోనే నడునాలు అలవడిన వాడు. అతని తండ్రి త్యాగరాజు దేశం సరిహద్దుల్లో శాంతి నెలకొల్పటం కోసం ప్రాణాలర్పించిన సార్థక నాముడు, శంకర్ దేశభక్తిలో తండ్రికి మించిన తనయుడిననిపించు కుంటాడు. తండ్రికివ్వదలచిన “శాంతిచక్రం” బహుమానాన్ని ప్రభుత్వం శంకర్ కు అందజేస్తుంది. ఇది పిల్లలకు దేశభక్తి ప్రబోధించే నవల. నవల ముగిస్తూ రచయిత పిల్లలకు ఒక ప్రబోధం చేసినారు —

“చూసారా ! బాలలూ ! శంకర్ ఎంత మంచి ఆలోచనలు పెంచుకున్నాడో. మనమూ శంకర్ లా నడుచుకుందాం. మంచి గుణాలను పెంచుకుందాం. వీరులనిపించుకుని ఎన్నో బహుమతులందుకుందాం”

(శాంతిచక్రం, పుట 72)

మధురాంతకం రాజారాం గారి “ఆకాశదీపం” పిల్లలకు “ప్రేమ్” పాత్ర ద్వారా దేశభక్తిని ప్రబోధించినారు శ్రీరాముడు సేతువు నిర్మించడంలో ఉడుత గూడా సాయపడినట్లుగా, దేశరక్షణ కార్యంలో ప్రతి పిల్లవాడు తనకు చేతనై నంతగా సాయపడాలని “ప్రేమ్” పాత్ర ద్వారా రచయిత సందేశాన్నందించినాడు.

“ప్రాథమిక పాఠశాల నుండి విశ్వవిద్యాలయం వరకూ ప్రతి విద్యాలయమూ ఒక సైనిక కేంద్రంగా మారి పోవాలి. మొదటిది దేహ పరిశ్రమ తరువాత సైనిక శిక్షణ, ఇవి రెండూ లభిస్తే ప్రతి కుర్రవాడు తనలో సైనికుడి లక్షణాలు పెంచుకుంటాడు, ఆపత్కాలం

లో దేశమాతకు అంగరక్షకుడై నిలుస్తాడు”

(ఆకాశదీపం, పుట 39, 40)

ప్రతి పిల్లవాడికి సైనిక లక్షణాలు నేర్పించాలని ఈ నవల ద్వారా రచయిత ప్రబోధించినారు.

విద్వాన్ దేవరకొండ చిన్నికృష్ణశర్మగారి “భూ ప్రదక్షిణం” పిల్లలకు ఆదర్శ వంతమైన నవల. శార్వదీక్ష, పట్టుదల మూర్తి కవించిన ఫిలియాస్ సాన్ పాత్ర పిల్లలకు ఆదర్శవంతమైనది. ఏ పనిచేసినా జాగ్రత్తగా విచారించి చెయ్యాలి. జాగ్రత్తగా విచారించి చేసిన పనివల్ల లాభమేగాని నష్టంరాదు. ఏపని తలపెట్టినా అదైర్య పడకుండా దైర్యంగా ముందుకు పోవాలి, “దైర్యే సాహసేలక్ష్మి” అని పిల్లలకు ఈ నవల సందేశాన్నిచ్చింది.

తంగెళ్ళ పాండురంగశర్మగారి “గులాబి బాలలు” పిల్లలకు పెద్దలకు కూడా ప్రబోధాత్మకమైన నవల.

“యీ అత్యవసర పరిస్థితిలో బాలలుగా మీ కర్తవ్యాన్ని గుర్తించి..... మాతృదేశ కీర్తి ప్రతిష్టలకు మకుటాయమానంగా నిలబడండి, అమరమూర్తి పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూజీ సూక్తులను అనుక్షణం సంస్మరించండి. వారి అమర వాణిని మీ హృదయాల్లో సదా ప్రతి ధ్వనింప చేయండి. భారత మాత అనుంగు బిడ్డలై
..... అందరి ఆదరాభిమానములను పొందాలని ఎంతగానో ఆశిస్తున్నాను”

(గులాబి బాలలు, పుట 7, 8)

ఆని రచయిత పిల్లలకు సందేశాన్ని అందచేసినారు. పిల్లలకేగాక పెద్దలకు కూడా ఈ నవల సందేశాన్నుండ చేసింది. తలదండ్రులు పిల్లల్ని సహృదయంతో అర్థం చేసుకుని లాలించినపుడే వాళ్ళు ఆభివృద్ధిలోనికి వస్తారు. అపుడే వాళ్ళని భావిభారతపౌరులుగా

తీర్చిదిద్దగలుగుతాం. పిల్లలమనస్సులను అనవసరంగా కష్టపెట్ట కూడదు.

“చిన్నతనంలోనే పిల్లలకు క్రమశిక్షణను అలవాటు చెయ్యాలి. మన దేశాన్ని గురించి
 మన సమస్యలను గురించి భావి పౌరులుగా తయారు కావలసిన మన పిల్లలకు అవసరమైన శిక్షణ, విద్య, ఆన్ని మనమే నేర్పాలి. చిన్ననాటి శిక్షణే వారికి భావి జీవితంలో మార్గదర్శకంగా ఉంటుంది. పెద్దలైన మనం యీ విధంగా మన పిల్లలకు అవసరమైన సౌకర్యాలను ఏర్పాటుచేస్తే, యిక వారి భావి జీవితాన్ని గురించిన సమస్యలు మనల్ని అంతగా బాధించవు, పిల్లల మనస్సు చాలా సున్నితమైంది, వెన్నవంటి వారి హృదయాలను సహృదయంతో సముచితభావంతో మనం అర్థం చేసుకొని సంచరిస్తే తండ్రిగా మన ధర్మాన్ని మనం నిర్వర్తించినవాళ్ళ మవుతాం. మంచి అలవాట్లను నేర్పాలి. మంచి పనులు, మంచి మాటలు మన ద్వారా వారు నేర్చుకోవాలి. పిల్లల మంచి చెడ్డల బాధ్యత తలిదండ్రుల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది” (గులాబి బాలలు, పుట 13)

అని తలిదండ్రులకు రావుగారి పాత్ర ద్వారా పిల్లల్ని ఎలా పెంచాలనే సందేశాన్ని అంద జేసినారు. చిన్నారి బాలల హృదయాల్లో పెద్దలు ఏ విజ్ఞాన బీజాలు వెదజల్లితే అవే వారి కీర్తికిరణాలకు బీజాక్షరాదుగా ప్రకాశిస్తాయి అని “గులాబి బాలలు” నవల ద్వారా రచయిత ప్రబోధించినారు. చాపరాల సరళా తిలక్ గారి “చిన్నారి మనసులు”లో కులాలు, మతాలు వుండకూడదని అందరూ సమానంగా ఉండాలని గిరిజ పాత్రద్వారా పిల్లలకు సందేశాన్నిచ్చినారు.

“అసలు కులాలు, మతాలు వుండకూడదని లెక్కల మాష్టారు మొన్న చెప్పలేమా. అందరూ

సమానంగా వుండాలని, కలిసి చదువు కోవాలని
 కలిసే ఆడుకోమని తెలుగు మేష్టారు కూడా
 చెప్పారు కదా !

(చిన్నారి మనసులు, పుట 8)

పిల్లలందరూ కలిసి ఉండాలని పేద, గొప్ప తారతమ్యం ఉండకూడదని ఈ
 నవల ప్రబోధిస్తుంది రచయిత పిల్లలకు గాంధీజీ ఆదర్శాలను మాష్టారు పాత్ర ద్వారా
 సందేశంగా అందచేసినారు.

”గాంధీజీని గురించి పిల్లలు తెలుసుకోదగిన
 విషయాలు చాలా వున్నాయి. ఆయన ఎల్లప్పుడూ
 నిజమునే పలికేవారు. హింస అంటే గిట్టేదికాదు, దొంగతనం
 చేయటం తప్పు అని, చిన్నతనం నుంచి ఆయన
 తెలుసుకున్నారు. అంతేకాదు, ఆయనకు పేదలన్నా,
 హరిజనులన్నా ఎంతో ప్రేమ. వారికి సహాయం
 చేయాలన్నదే గాంధీజీ ముఖ్య ఉద్దేశము. మానవులంతా
 సమానమని అనేవారు. సంఘ సేవ చేస్తూ దీనులకు అండగా
 వుండాలన్నదే ఆయన ఆశయము. గాంధీజీని ఆదర్శంగా
 పెట్టుకుని మీరంతా ఓక చేతనయిన సంఘ సేవ
 చేయాలి. తెలిసిందా బాలలూ!”

(చిన్నారి మనసులు, పుట 31, 32)

పిళ్ళా సుబ్బారావుగారి “చిన్నారి విజయం” లో రచయిత వేణు అనే కుర్రాడి ద్వారా
 మంచి సందేశాన్నందించినారు. పెద్దవాళ్ళు చెయ్యలేని పనిని ఒక చిన్న కుర్రవాడు
 సాధించినాడు కులమత భేదాలు, బీద, గొప్ప తేడాలు ఉండకూడదని, పెద్దలు చేసిన
 తప్పుకు పిల్లల్ని శిక్షించకూడదని రచయిత ఈ నవల ద్వారా సందేశ మిచ్చినారు.

అలారి భుజంగరావుగారి “కుక్క ఆత్మకథ” లో రచయిత ఒక కుక్క పాత్ర
 ద్వారా సందేశ మిప్పించినారు. ధర్మం, న్యాయం, సత్యం, మనం మన కర్తవ్యాన్ని

చుర్చిపోకుండా ఉండటం, స్నేహాన్ని, కృతజ్ఞతనూ సర్వకాలాల్లోను కాపాడుకోవడం, కష్టాలకు భయపడకుండా ధైర్యంతో ఎదుర్కోవడం మొదలైన గొప్ప గుణాలుంటే అందరూ గౌరవంగా చూస్తారు. అని ఈ నవల ప్రబోధిస్తుంది. నవల చివర రచయిత పిల్లలకు ఒక సందేశ మిచ్చినారు.

“చూసారా! ఒక సామాన్యమైన కుక్కని కర్తవ్యాన్ని అనుసరించి ధర్మం తప్పకుండా నడవడం వల్ల ఎలా వుచ్చస్థితికి వచ్చానో పిల్లలూ! మీరు అలాగే గొప్పవాళ్ళు కావాలి” (కుక్క అత్మకథ, పుట 100)

ఆడిన మాట తప్పితే ఎటువంటి తీవ్రపరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి వస్తుందో నార్ల చిరంజీవి నవల “వీధిగాయకుడు” లో పిల్లలు తెలుసుకుంటారు.

పాలంకి వెంకట రామచంద్రమూర్తి గారి బంగారుతల్లి” లో హెర్మియా పాత్ర పిల్లలకు ఆదర్శవంతమైనది. పిల్లలు నిజాయితీగా ఉండాలని ప్రాణం పోయినా ఆడిన మాటతప్పకూడదని, ధైర్యసాహసాలు కలిగి ఉండాలని, ఒకవని సాధించాలను కుంటే ఎన్నికష్టాలైనా ఎదుర్కొని పట్టుదలతో సాధించాలని హెర్మియా పాత్ర ద్వారా ప్రబోధించినారు. హెర్మియా ధైర్యానికి అలెగ్జాండరు మెచ్చుకుంటూ హెర్మియా తండ్రి రోహిలనుతో -

“ఇంతటి ధైర్యవంతురాలైన పిల్లకు తండ్రివై నందుకు నువ్వు గర్వించాలి” (బంగారుతల్లి, పుట 71)

అని మెచ్చుకుంటాడు.

తలిదండ్రులు లేని పిల్లలకు గీతా సుబ్బారావుగారి “పూల మనసులు” మంచి సందేశాత్మకమైన నవల, తల్లిదండ్రులు ఉన్నా లేక పోయినా పిల్లలు అక్రమమైన మార్గాలు పట్టి దొంగలుగా తయారు కాకుండా, తలిదండ్రుల యొక్క ఆశలు ఆశయాలు అర్థం

చేసుకుని వాటి కనుగుణంగా నడుస్తూ, న్యాయంగా, సీతిగా ధర్మంగా బ్రతకాలని గోపి పాత్ర ద్వారా రచయిత పిల్లలకు సందేశమిచ్చినారు.

ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే ప్రతి పిల్లల నవల ఒక సందేశాత్మకమైనదే. ఈ నవలల్లో పిల్లలకు ఒక మంచి సందేశం అందించాలనే ద్యేయం తప్పనిసరిగా ఉంటుంది పౌరాణిక నవలలు సందేశాన్నిచ్చి ఉదాత్త జీవితానికి మార్గం చూపుతాయి. ఈ పౌరాణిక నవలల ద్వారా పిల్లల హృదయాలలో ఒక నదుపదేశం పాడుకొల్పుతుంది. చారిత్రక నవలలు పరిశీలిస్తే ప్రధానంగా వీరగాధలే ఉంటాయి. ప్రతిగాధ, ప్రతి వీరుని జీవిత చరిత్ర పిల్లలకు సందేశాత్మకాలే. పిల్లలనవలల ద్వారా చెప్పే సందేశాలను పిల్లలు అర్థం చేసుకుని సత్రప్వర్తన కలిగి ఉంటారు. ఈ విషయాలను గ్రహించి ఆచరణలో పెట్టుకోవాలి. ఈ విషయాలకు దూరంగా ఉండాలి, అనే విచక్షణాజ్ఞానం పిల్లలో కలుగడానికి ఈ సందేశం ఎంతగానో ఉపయోగపడుతుంది.

ఈ విధంగా బాలల నవలల్లోని వివిధాంశాల్ని పాత్ర చిత్రీకరణ, సన్నివేశ కల్పన, సంభాషణలు, శైలి, భాషలను పరిశీలించడం జరిగింది ఇవన్నీ పిల్లల నవలల్లో ఆయా సందర్భాలను అనుకూలంగా, సులభశైలిలో పిల్లల్ని ఆకర్షించే విధంగా ఉన్నాయనడంలో సందేహం లేదు. సేకరించిన బాలల నవలల్ని నాలుగు అధ్యాయాలుగా విభజించి పరిశీలించడం జరిగింది. పిల్లల నవలలు ఎక్కువగా వెలువడడంలేదు. పిల్లలకు మారదర్శకంగా ఉండి, వాళ్ళకు ఉత్తేజాన్ని కలిగించే నవలలు రావాలి. పిల్లల నవలల్లో కొత్తదనం రావాలి. పిల్లల ప్రగతికి దోహదమిచ్చే నవలలు వెలువడాలి.

అనుబంధం

బాలల నవలల జాబితా

1. అగ్నిగుండం : మదనగోపాల్,
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1980
2. అంగుళీ మాల : బొమ్మరిల్లు పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1980.
3. అంశాగమ్మత్తు : భుజంగరావు, ఆలూరి,
శ్రీనివాస పబ్లిషింగ్ హౌస్,
విజయవాడ, 1962
4. అందాల ఆవ్వ
తంటాలతాత : హితయిషి
జాబిలి పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1980
5. అదృష్టవంచుతు : మదన్ బాబు
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1981
6. అన్నదమ్ములు : కనకమేడల
దేశికవితా మండలి,
విజయవాడ
7. అమ్మేకావాలి : శ్రీమతి ధనం
న్యూసూడెంట్స్ బుక్ సెంటరు.
విజయవాడ, 1978

8. అల్లీబీ లోకంలో అమ్మాయి కథ ; దుర్గా ప్రసాదరావు, వి
ఆంధ్ర గంధమాల,
మద్రాసు
9. ఆకాశ దీపం ; రాజారాం, మధురాంతకం,
విశ్వప్రభ ప్రచురణలు:
పాకాల, 1967
10. ఆకాశ వీరుడు ; రమేష్ బాబు
బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు
11. ఆనందలహరి ; చిన్నికృష్ణశర్మ, దేవరకొండ
ప్రేమ్చంద్ పబ్లికేషన్స్,
విజయవాడ, 1957
12. ఆషాకిరణం ; లీలావతిదేవి, కోడూరి
వాహిని పబ్లిషింగ్ హౌస్,
విజయవాడ, 1973
13. ఇంద్రజాలం ; మదనగోపాల్, వి.యం.జి.
పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1981
14. ఇద్దరు వీరులు ; పండరీ బోసు
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్,
విజయవాడ, 1979
15. ఉడుతా ఉడుతా హూల్ ; ఫిరోజెము, యం,

16. ఉదయ సుందరి

17. ఎగిరే గుర్రం

: మధులత
బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు

18. ఎవరు భర్త?

: బొమ్మరిల్లు పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు

19. ఒకరోజు రాజు

: శీతంరాజు
మారుతి పబ్లికేషన్స్,
విజయవాడ, 1979

20. ఓ పాప కథ

: గిరిజశ్రీ భగవాన్,
ఐ.యన్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్
నెల్లూరు

21. కంకాల దుర్గం

: గాయత్రి
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1981

22. కపాలగృహ

మధురాధర్
బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు

23. కపాల దీపి : రామేశం, డి
యన్.యు.యన్. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1982
24. కపాల పక్షి : సాయికుమార్
రాజా పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1982
25. కపాల రాణి : కిరణ్ కుమారి
లక్ష్మిపబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1982
26. కలము—భద్రము : బాలచెన్నారెడ్డి, జీరెడ్డి,
వెంకట్రామ అండ్ కో,
విజయవాడ, 1954
27. కలియుగ దేవత : కిరణ్ కుమారి
బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు
28. కవిగారి బాల్యం : నరసింహం, అంతటి
సమతా సాహి
విశాఖపట్నం, 1972
29. కవీ-గాయకుడు : సభా. కె,
విజ్ఞాన విపంచి,
విజయవాడ, 1961
30. కాపాలికుడి రహస్యం : కుమారి గాయత్రి

- వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1980
31. కార్యసిద్ధి : చిట్టిబాబు, ముద్దా,
ప్రేమ్చంద్ పబ్లికేషన్స్,
విజయవాడ, 1965.
32. కాలసర్పిణి : శివకుమార్
విజయలక్ష్మి పబ్లికేషన్స్:
మద్రాసు, 1981
33. కాలాక్షి : పాణి
ఎన్.యు.ఎస్. పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1982
34. కిలాడి కిట్టయ్య : కిరణ్ కుమారి
బొమ్మల బాలపబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు
35. కీలుగుఱ్ఱం : మధురాధర్
బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు
36. కుందేలల్లుడు : శ్రీమతి దుర్గాపినోద్ బాబు,
బొమ్మల బాల పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు
37. కుక్క ఆత్మకథ : భుజంగిరావు, ఆలూరి
సాహితీ కేంద్రం, తెనాలి, 1954

38. కుమార రాముని కథ : కొండమాచార్యులు, ముదివర్తి,
ఎన్.ఆర్.కె. పబ్లికేషన్స్,
గూడూరు, 1988
39. కేటు-డూప్లికేటు : రామకృష్ణరావు, అవసరాల,
బుడుగు బుక్స్,
విజయవాడ, 1972
40. కోట వీరన్న సాహసం : నరసింహం, అంతటి,
సమతా సాహితీ,
విశాఖపట్నం
41. కోయదిబ్బ మాయకప్ప : కేశి,
హరివిల్లు పబ్లికేషన్స్.
మద్రాసు, 1980
42. కోహలుడు : లక్ష్మీకాంత శాస్త్రి, శిష్యా
లీలా పబ్లికేషన్స్,
విజయవాడ, 1960.
43. ఖడ్గమాల : పాణి
శ్రీకృష్ణ పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు
44. గందర గోళంలో ఇంద్రలోకం : ప్రకాష్.వి.యస్
ఐ.యన్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్
నెల్లూరు
45. గలివరు పాహన యాత్రలు : రామకృష్ణ, ప్రయాగ

- న్యూసూడెంట్స్ సెంటర్
విజయవాడ. 1980
46. గుడ్ గూబ వై ద్యం : సాయికుమార్, ఎ.
బొమ్మలబాల పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు.
47. గులాబి బాలలు : పాండురంగ శర్మ. తంగెళ్ళ
శర్మా పబ్లికేషన్స్.
విజయవాడ. 1965
48. గుళ్ళో దేవుడు : చిట్టిబాబు, ముద్దా
ప్రెమ్చంద్ పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ. 1967
49. గోపీచదువు : మురళికృష్ణ, కప్పగంతుల
క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్
విజయవాడ. 1978
50. గోస్వామి తులసి దాసు : అప్పారావు, సింగం పల్లి
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1978 .
51. గౌతమి : లక్ష్మీకాంత శాస్త్రి, శిష్టా
లీలా పబ్లిషర్సు
విజయవాడ. 1961
52. గౌతమి పుత్ర శాతకర్ణి : ఆస్పారావు, సింగంపల్లి
భార్గవి బుక్ లింక్స్

విజయవాడ, 1982

53. చందమామరావె : కిరణ్ కుమారి
ఐ.యన్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్
నెల్లూరు.
54. చంద్రం : సఖా, కె
దేశి బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
విజయవాడ, 1965
55. చింటూ తెచ్చిన తంటా ! కనకాంబరరాజు. సి
వాహినీ ప్రచురణాలయం
విజయవాడ. 1976
56. చిట్టిరాజు : సత్తి బాబు, యర్రంకెట్టి.
నవ్వులు - పువ్వులు: పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1978
57. చిత్రధవళుడు : మదనగోపాల్
వి.యం.జి వివల్గ్ కేషన్స్
మద్రాసు, 1931
58. చిన్ననాయకుడు : జాషువ, గుర్రం
ప్రభు అండ్ కో
గుంటూరు 1958
59. చిన్నారి మనసులు : సరళా తిలక్, చాపరాల,
బుడుగ్గు బుక్స్
విజయవాడ, 1983

60. విన్నారి నిజయం : సుబ్బారావు, పిళ్ళా
అన్నపూర్ణ పబ్లిషర్స్
విజయవాడ, 1962
61. చీకటి రాకాసి : ప్రకాష్. కుమారి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు
62. జలకన్య : బొమ్మరిల్లు పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు
63. జలసింహ : వెంకటరావు, వద్దిపర్తి
ఉమా పబ్లిషర్స్
విజయవాడ, 1956
64. జల్తారు జాబిలి : శ్రీవాత్సవ
కల్యాణి పబ్లికేషన్స్
తెనాలి, 1960
65. జన్వంత సింహుడు : అప్పారావు, సింగం పల్లి
భార్గవీ బుక్ లింక్స్
విజయవాడ, 1982
66. టింకూ-బుడిగి : యుగంధర్
యుగంధర్ బుక్స్
విజయవాడ
67. టింకూ సాహసాలు : యుగంధర్
యుగంధర్ బుక్స్
విజయవాడ, 1979

68. టక్కరిదొంగ-తిక్కల చక్రవర్తి : రాజ్యలక్ష్మి. పన్నూరి
జాబిల్లి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు. 1979
69. టామ్ మామ ఇల్లు : రంగనాయకమ్మ
స్వీట్ హోమ్ పబ్లికేషన్స్
హైదరాబాదు 1979
70. టామ్ సాయ్ : రామమోహనరావు. నండూరి
నవోదయ పబ్లిషర్స్
విజయవాడ. 1982
71. డిటెక్టివ్ వాలి , టెంపోరాన్
స్యాసూడెంట్స్ బుక్ సెంటర్
విజయవాడ. 1979
72. తానాజి : నరసింహం, కొండూరి
రావు బ్రదర్స్
తెనాలి, 1952
73. తారకాసురుడు : పండరీబోస్, బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
74. త్రాగుబోతు దెయ్యం : దేవేంద్ర బూచి
బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు
75. తిక్క-దయ్యం : సాయికుమార్, ఎ.
బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు

76. త్రిలోక సుందరి : కిరణ్ కుమారి
శ్రీనాణి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు
77. తుగ్లక్ : కొండమాచార్యులు, ముదివర్తి
షిర్డి పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజయవాడ, 1982
78. తెలుగు దళవాయి : రామకృష్ణమాచార్య, నండూరి
79. దక్షిణతార : చెన్నారెడ్డి, జీరెడ్డి
ప్రభు అండ్ కో,
గుంటూరు
80. దయ్యం మనుషులు : కుమారి గాయత్రి
యుయం, జి. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1980
81. దయ్యాల పోలన్న దైర్యం : నరసింహం, అంతటి
శ్రీకొండపల్లి ముద్రాక్షరశాల
రాజమండ్రి
82. దళవాయి రామప్పయ్య : అప్పారావు. సింగం పల్లి
భార్గవీ బుక్ లింక్స్
విజయవాడ, 1982
83. దాదర్ వంటెన పిల్లలు : జ్ఞానేంద్ర
విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజయవాడ, 1974

92. నాగార్జున : శార్వరి
పద్మశ్రీ ఆండ్ కో
చిత్తూరు, 1962
93. నాలంద : సోహయాజులు, వావిలాల
ద్వి. ఓరియంట్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ
తెనాలి
94. నైహూ క్లబ్బు : ఉప్పటూరి, ఆర్.ఆర్
శ్రీరమణా పబ్లిషర్స్
చిత్తూరు, 1964
95. పరకాయ ప్రవేశం : లింగయ్య, గద్దె, భరద్వాజ
రావూరి
ఆదర్శగ్రంథ మండలి
విజయవాడ, 1956
96. పసిహూదయాలు : సభా.కె
బాల విజ్ఞాన విపంచి
విజయవాడ, 1961
97. ప్రచండ సేనుడు : మదన్ బాబు
యు.యమ్.జి. పబ్లికేషన్స్.
మద్రాసు, 1980
98. ప్రభావతీ పరిణయం : బోసుబాబు
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979

99. పారిపోయిన పిల్లవాడు : అవధాని, మల్లాది
విద్యోదయ పబ్లికేషన్స్
కడప, 1962
100. పారిపోయిన బరాణి : సుబ్బారావు, గీతా,
విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజయవాడ, 1979
101. పాపుకోళ్ళు కిరీటము : బొమ్మరిలు పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1980
102. పిచ్చివాడి అదృష్టము : అప్పారావు, సింగంపల్లి
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
103. పిన్ననాటి చదువు : అనంతాచార్యులు, కొమండూరు
వావిళ్ళరామస్వామిశాస్త్రులుఅండ్
సన్స్
మద్రాసు, 1948
104. పిల్లదొంగ : వేణుగోపాలరావు, కొమ్మూరి
కవితాపబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1964
105. పిల్లలరాజ్యం : సభా, కె
ఆదర్శ గ్రంథ మండలి
విజయవాడ, 1958
106. పిల్లి_పులి : బొమ్మరిలు పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1981

107. పూల మనసులు : సుబ్బారావు, గీతా
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
108. పేను-పెరర చేసు : చిరంజీవి, నార్ల
విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజయవాడ, 1977
109. ప్రేతాత్మ, అబ్దుల్లా : అప్పారావు, సింగంపల్లి
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
110. ప్రేమమంత్రం : మణి,ఎ,ఎస్. (అరవింద)
నవజ్యోతి పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజయవాడ, 1978
111. పోలీసు కుక్క : నాగమూరెడ్డి, ఐ
విజయసాహితీ
నెల్లూరు, 1966
112. బంగారం ఏలా చెయ్యాలి? : పురుషోత్తం, చివుకుల,
వాహినీ పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజయవాడ, 1980
113. బంగారు తల్లి : వెంకటరామచంద్రమూర్తి, పాలంకి
న్యూ స్టూడెంట్స్ బుక్ సెంటర్,
విజయవాడ, 1978
114. బంగారు తిమ్మరాజు : మదన్ బాబు
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1980

115. జంజానూరి : వెంకటాచారి, యస్.కె.
మారుతి రామా అండ్ కో,
విజయవాడ, 1955
116. బంగారు నడిచిన బాట : నదానంద, కథావకౌలము
పద్మశ్రీ అండ్ కో, చిత్తూరు,
1965
117. బ్రహ్మపుత్ర : లక్ష్మీకాంత శాస్త్రి, శిష్టా
లీలాపబ్లిషర్స్,
విజయవాడ, 1961
118. బాలరాజ్యం : చందూర్, ఎన్.ఆర్.
కుబేర ప్రింటర్స్, మద్రాసు, 1949
- 1) బాల్య స్నేహతులు శీతంరాజు
మారుతీ పబ్లికేషన్స్,
విజయవాడ, 1979
120. బుడుగు,2 : వెంకటరమణ, ముళ్ళపూడి
బుడ్లుగు బుక్స్
విజయవాడ, 1981
121. బూచాడు : గిరిజ శ్రీభగవాన్
ఐ.యస్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్
నెల్లూరు
122. భక్త తుకారాం శ్రీమతి సరోజ, శీతంరాజు
రాధామాధవ పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1976

123. భద్రాచల రామదాసు : శ్రీమతి సరోజ, సీతంరాజు,
రాధామాధవ పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1976
124. భూత సుందరి : మధు ప్రీయ
బుడుత పబ్లికేషన్స్. మద్రాసు.
125. భూవ్రవక్షిణం : చిన్నికృష్ణశర్మ, దేవరకొండ
ప్రెస్ బిచండ్ పబ్లికేషన్స్,
విజయవాడ, 1967
126. భూలోక సుందరి : సుబ్బారావు, గీతా
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్,
విజయవాడ, 1979
127. జేతాళ దుర్గం : కిరణ్ కుమారి
బాలభారతి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1981
128. జైరవ స్వామి : మదనగోపాల్
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1979
129. మంత్ర దీపం : కుమారి గాయత్రీ
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు, 1981
130. మంత్రాల మంత్ర
తంత్రాల సుందరి : శివప్రసాద్, పల్లారి
హరివిల్లు పబ్లికేషన్,
మద్రాసు, 1981

131. మంత్రాల రామన్న : నరసింహం, అంతటి,
మొండితనం సమతా సాహితీ,
విశాఖపట్నం
132. మంత్రాలయం : జయశ్రీ మల్లిక్
మారుతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
133. మందారాలు : ఎల్లోరా
అన్నపూర్ణ పబ్లిషర్స్
విజయవాడ, 1963
134. మణిహంస : కిరణ్ కుమారి
లక్ష్మి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1981
135. మహాబలి రాక్షసుడు : బొమ్మరిల్లు పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు; 1980
136. మహామాయ : మదన్ బాబు
వి. యం. జి. పబ్లికేషన్స్,
మద్రాసు 1981
137. మహా మేధావి శకుని : కిరణ్ కుమారి
ఐ. యన్. ఆర్. పబ్లికేషన్స్,
నెల్లూరు
138. మహారాజా హమీర్ సింహుడు : అప్పారావు, సింగంపల్లి,
భార్గవీ బుక్ లింక్స్,
విజయవాడ 1982

139. మహా వీరుడుకర్ణుడు : అవధాని, రావి.ఎస్
సీతికథాకల్పవల్లి
విశాఖపట్నం, 1970
140. మృత్యుంజయుడు : మదన్ బాబు
యు.యం.జి. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1979
141. మాటలు నేర్చిన చిరుక : సుజాత
జాబిల్లి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1979
142. మాట్లాడే బొమ్మ : శ్రీమతి లక్ష్మీరమణ
శ్రీవాణి పబ్లికేషన్స్
143. మాణిక్యవీణ : చిన్నికృష్ణశర్మ. దేవరకొండ
శ్రీగణేశ్ పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1973
144. మాయాబజార్ : ప్రకాష్ వి. యస్
ఐ.యన్.ఆర్ పబ్లికేషన్స్
నెల్లూరు
145. మాయా ద్వీపం : కుమారి గాయత్రి
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1980
146. మాయా మందిరం : సాయికుమార్, ఏ
బొమ్మలబాల పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు

147. మాయా నుందరి : గా. వి. సుబ్బారావు, బుచ్చిరెడ్డి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు
148. మాయాహస్తం : ధనుంజయరావు, బి. అన్నపూర్ణ
పబ్లిషర్స్
149. ముగ్గురు మూర్ఖులు : సాయికుమార్
ఎ. బుచ్చిరెడ్డి పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు
150. ముగ్గురు యోధులు : వెంకటాచారి
మారుతి రామా అండ్ కో
విజయవాడ, 1955
151. ముసుగు మనిషి : ప్రకాష్
బుజ్జాయి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1980
152. ముత్యాల దీవి : సాయికుమార్, ఎ. బొమ్మల బాల
మద్రాసు
153. యంత్రాల పడవ
ఊత్రాల గొడవ : నాగేశ్వరరావు, రెంటాల
జాబ్బిలి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1981
154. రక్త చండి : కుమారి గాయత్రి
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1930
155. రజనీకాంత్ : మారుతీరావు, గొల్లపూడి
నవోదయ పబ్లిషర్స్
విజయవాడ, 1960

156. రతనాల లోయ : దింగిమొట్టె, గిద్దె ఓరవ్వాడ రాజ్మారి
ఆధర్వ గ్రంథ మండలి,
విజయవాడ, 1956
157. రత్నద్రభ : లక్ష్మీకాంత శాస్త్రి శిష్యా
లీలా పబ్లిషర్సు, విజయవాడ, 1960
158. రత్నాల దీవి : ఆలెగ్జాండరు
ఐ.యన్.ఆర్. పబ్లికేషన్స్
నెలూరు
159. రాకాసి వాచం : రాజ్యలక్ష్మి, పన్నూరి
జాబిలి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1979
160. రాజఖండం : విశ్వేశ్వరరావు, కె
లక్ష్మీపబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1982
161. రాజభక్తి : బోసుబాబు
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
162. రాజమాత -
గాజుకోట : కేశి
హరివిల్లు పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1981
163. రాజాధిరాజు : కిరణ్ కుమారి
బుతుత పబ్లికేషన్స్

164. రాజు — పెద ; రామమోహానరావు, నండూరి
నవోదయ పబ్లిషర్స్
విజయవాడ, 1982
165. రారాజు దుర్యోధన ; కిరణ్ కుమారి
ఐ.యన్,ఆర్. పబ్లికేషన్స్
నెల్లూరు
166. రాజకూర్మీ గుర్రం ; శీతంరాజు
మారుతిపబ్లికేషన్స్
విజయవాడ. 1979
167. లంబు — జంబు ; హాన్యరాజు
వికటకవి పబ్లికేషన్స్ మద్రాసు
168. లోర్నాడూన్ ; ఉదయశంకర్
ఉదయశంకర్ పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1961
169. వజ్ర కిరీటం ; రమేష్ బాబు
బొమ్మల బాల పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు
170. వజ్రాయుధం ; కుమారి గాయత్రి
వి.యం.జి. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు. 1981
171. వనంతము ; రాథా కృష్ణమూర్తి, బదెపూడి
కల్చరల్ బుక్స్ లిమిటెడ్

172. వాసుచదువు : హనుమంతరావు, ముద్దకశెట్టి
ఆదర్శ గ్రంథ మండలి
విజయవాడ, 1955
173. వింత ఎలుగు : సాయికుమార్.ఎ
బొమ్మలబాటపల్లి కేషన్
మద్రాసు
174. వింత లోకంలో పీరన్నశోకం : భవాని శంకర్
హరివీలు పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1980
175. వింత సరోవరం : రమేష్ బాబు, ఎన్
లక్ష్మి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1982
176. విచిత్ర కవచం : శీతంరాజు
శ్రీ విశ్వేశ్వర పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
177. విచిత్రలోయ : మదన గోపాల
యు.యం.జి పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1981
178. విచిత్ర వ్యక్తి : రామమోహనరావు, శంకూరి
నవోదయ పబ్లిషర్సు
విజయవాడ, 1979

179. వీధి గాయకుడు : పిరంజీవి, నార్ల
దేశికవితా మండలి
విజయవాడ, 1955
180. వీరమల్లుడి సాహసాలు : శీతంరాజు
ఐ.యస్.ఆర్, వల్లికేషన్స్
నెల్లూరు
181. వేణీ సంహారము 1,2 భాగాలు : వేంకటరమణ శర్మ, నుదురుమాటి
మారుతి వల్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
182. వైకుంఠ వికాదళి : శీతంరాజు, మారుతివల్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
183. శంపాలక : దీక్షితులు. చింతా
కల్చరల్ బుక్స్ లిమిటెడ్
మద్రాసు, 1956
184. శాంతి చక్రం : లింగన్న, కాణిపాకం
చిత్తూరు జిల్లా రచయితల సహకార
ప్రచురణ సంఘము
చిత్తూరు, 1979
185. శాంతి పావురం : సుబ్రహ్మణ్యం, పాయసం
చిత్తూరు జిల్లా రచయితల సహకార
ప్రచురణ సంఘము
చిత్తూరు, 1979

186. శీతాశభూతం : :రాజ్యలక్ష్మి, పన్నూరి
జాబ్లిల్ల పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1982
187. శునక చక్రవర్తి : : మదన్ బాబు
యు.యం.జి. పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1980
188. సముద్రపు దొంగలు : : అప్పారావు, సింగం పల్లి
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
189. సర్పలోయ : : బొమ్మ
బాలప్రపంచం, విజయవాడ. 1982
190. సాగరిక : : శార్వరి
పద్మశ్రీ అండ్ కో,
చితురు, 1962
191. సామ్రాట్ అజాత శత్రువు : : అప్పారావు, సింగంపల్లి
బాలజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1979
192. సాహసి గోపి : : రవి
కె.యస్.ఆర్. అండ్ సన్స్,
విజయవాడ
193. సింహధ్వజము : : సుహాసిని
శ్రీకృష్ణ పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు

194. సింహ బలుడు : సాయిరాం, యస్.యస్ బొమ్మలబాల పబ్లికేషన్స్ మద్రాసు
195. స్థిరంలేని జీవితం : శ్రీరాంచంద్
జనతా ప్రచురణాలయం
విజయవాడ, 1962
196. సిరుమూలా సాహసం : శ్రీహరి
బుక్ మన్స్ మద్రాసు, 1949
197. సుఖీభవ : ప్రసన్నం, పాతూరి
న్యూస్టూడెంట్స్ బుక్ సెంటర్
విజయవాడ, 1975
198. సునరమాల -
అందాల బాల : యామిని ప్రసన్న
హరివిలు పబ్లికేషన్స్
మద్రాసు, 1981
199. సూర్యం : సభా కే
ఆదర్శ గ్రంథ మండలి
విజయవాడ, 1959
200. హకల్ టెగ్ ఫిన్ : రామమోహనర్షాభు, నండూరి
నవోదయ పబ్లిషర్స్
విజయవాడ, 1978
201. హెర్కులిస్ : శ్రీరామమూరి, యరబర
సావని పబ్లిషర్
విజయవాడ

202. హెర్కులిస్ సాహసయాత్రలు : శ్రీరామమూర్తి, యరబల్ల
పావని పబ్లిషర్స్
విజయవాడ

ఉవయక్త గ్రంథ సూచి

1. ఎలిజబెత్ కుమారి జవ్ : తెలుగులో చారిత్రక నవలలు
శ్రీ వేంకటేశ్వరవిశ్వవిద్యాలయానికి
పి.హెచ్.డి. కోసం సమర్పించిన
అముద్రితసిద్ధాంత వ్యాసం
2. కమల, ఎ.ఎస్ : బాలల జాతి సంపద
విశాలాంధ్ర పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, 1982
3. కుటుంబరావు, కొడవటిగంటి : బాలసాహిత్యం - సాతీహీ
ప్రయోజనం
విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హవు
విజయవాడ
4. కృష్ణకుమారి, నాయని : నవల - భాష - అభ్యుదయ ఈ
దశాబ్ది
సంచిక జనవరి, 1980
5. కృష్ణకుమారి, నాయ : తెలుగు జానపద గేయగాథలు
ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు
హైదరాబాదు, 1971
6. గంగాధరం, నేడునూరి : జానపద విజ్ఞాన వ్యాసావళి
7. చంద్రశేఖర్, ఎం : ఆధునికరచయిత్రులసాంఘికనవలలు
శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయానికి

పి. హెచ్. డి. పట్టాభిషేకం
సమర్పించిన
అముద్రిత సిద్ధాంతవ్యాస

8. చలం : 1 బిడ్డల శిక్షణ
స్టూడెంట్స్ బుక్ సెంటర్
విజయవాడ, 1968
9. దక్షిణామూర్తి, పోరంకి : తెలుగు నవల - ఆంధ్రప్రదేశ్
సాహిత్య
అకాడమి, హైదరాబాదు, 1975
10. దేవకి, యం.కె : తెలుగు బాలగేయ సాహిత్యం
పండువెన్నెల ప్రచురణలు, 1983
11. నరసింహం, బి.వి. : బాలవాఙ్మయం
ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి
హైదరాబాదు, 1975
12. నరసింహారావు, మునిమాణిక్యం : "మనహాస్యం"
ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు
హైదరాబాదు, 1968
13. నవీన్ : నవల - శిల్పపరిణామం అభ్యుదయ
విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం, 1980
14. నాగభూషణశర్మ, మొదటి : తెలుగు నవల వికాసం
నాట్యకళాప్రెస్, హైదరాబాదు 1974
15. ప్రేమలత, రావి : తెలుగు జానపద సాహిత్యము - పురా
గాథలు హైదరాబాదు, 1989

16. మలయశ్రీ : మలయశ్రీ బాలసాహిత్యము
జనవరి, 1982
17. మోహన్. జి.యస్. : జానపద విజ్ఞాన వ్యాసావళి
శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్
మలయనూరు, 1981
18. రజని, మైరెడ్డి : తెలుగులో బాలనాటికలు - ఒక
పరిశీలన
శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిజ్ఞానాలయానికి
యం.పిల్. పటాకోసం సమర్పించిన
సిద్ధాంతవ్యాసం (అముద్రితం)
19. రమావతి, అక్కిరాజు : తెలుగు నవల - ఆంధ్రప్రదేశ్
సాహిత్య
అకాడమి, హైదరాబాదు, 1975
20. : తొలి తెలుగు నవల
భారతి డిశంబరు, 1965
21. రామారావు, చేకూరి : నల్లచేపస్థలకథ
హైదరాబాదు బుక్ ట్రస్ట్
ఐదదరాబాదు, 1984
22. రామరాజు బి : జానపద గేయాలు - సాంఘిక
కృష్ణకుమారి, నాయని పరిశ్ర
ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి
హైదరాబాదు, 1974
23. వెంకటప్పయ్య, వెలగా : బాలసాహితీ వికాసం
సిద్ధార్థ పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ

- 4 వేంకటాచార్యునిచే, కాకా : నవల - ప్రాశస్త్యము
సాహిత్య దర్శనము తె.హరనాద్
& బ్రదర్స్, విశాఖపట్నం, 1973
5. వేంకట కుటుంబరావు బొడ్డపాటి, : ఆంధ్ర నవలాపరిణామము
హైదరాబాదు, 1971
26. వేంకటేశ్వర్లు, పుల్లభొట్ల : తెలుగు నవలా సాహిత్య విశాసము
వై.యస్, ప్రెస్, ఖమ్మం 1974
27. విలియమ్స్, టోరా,ఎచ్ : మన బిడ్డలు
ఓరియంటల్ వాచ్మన్ పబ్లికేషన్స్
హావు
పూనా-1, ఇండియా
28. శ్రీరామమూర్తి, కోడూరి : తెలుగు నవలా సాహిత్యంలో మనో
విశేషణ
ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి
కిరణ్ కిశోర్ పబ్లికేషన్స్
బొబ్బిలి, 1979
29. సంగమేశం, ముట్నూరి : తెలుగు హాస్యము, ఆంధ్ర సారస్వత
పరిషత్తు, బొగులకుంట
బదిదరాబాదు, 1954
30. సుబ్బారావు, ధూర్జటి : పిల్లల మనస్తత్వశాస్త్రం
విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజయవాడ, 1977
31. సుందరం, ఆర్వీయస్ : జానపద సాహిత్య స్వరూపము
జానపద విజ్ఞాన సమితి
బెంగుళూరు 1976

32. : జానపద విజ్ఞాన సర్వస్వము
జానపద విజ్ఞాన భారతి.
మైసూరు. 1980
33. : జానపద సాహిత్య స్వరూపము
జానపద విజ్ఞాన భారతి
బెంగుళూరు. 1976
34. : ఆంధ్రుల జానపద విజ్ఞానం
ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి
కళాభవన్. సెఫాబాదు.
హైదరాబాదు. 1983
15. : నవలా వాఙ్మయము
తెలుగు విజ్ఞాన సర్వస్వము
4వ సంపుటము. పుట 876
తెలుగు భాషా సమితి
మద్రాసు. 1961

వ్యాసాలు

1. కుటుంబరాయశర్మ, బొడ్డపాటి : నవలా లక్షణములు
స్రవంతి, 1962
2. కృష్ణమూర్తి, రాంబొట్ల : శిల్పం అంటే ఏమిటి?
వీచిక జనవరి, 1977
3. చిరంజీవి, నార్ల : బాలసాహిత్యం
అభ్యుదయం జూలై, 1955
4. జింగయ్య, పీలా : బాలసాహిత్యం - ఒక పరిశీలన
తెలుగు జూలై, సెప్టెంబరు, 1977
5. నికొలన్ హాబ్స్ : పిల్లల పెంపకం - భాషాబోధన
కిన్నెర మార్చి 1954
6. పరాశర : బాలవాఙ్మయం - దానిపుట్టువూర్వోక్త
రాలు స్రవంతి, 1961
7. బాపిరాజు, ఆచంట : నవల
భారతి పిబ్రవరి, 1931
8. బ్రహ్మజీరావు, మండికోట : నవల - దానిరచన
స్రవంతి జూలై 1970
9. రంగారావు, మాదిరాజు : నవల - ఒక పరిశీలనం
భారతి సెప్టెంబరు, 1978
10. రమావతిరావు, అక్కిరాజు : తొలి తెలుగు నవల
భారతి, డిసెంబరు 1967

11. : నవల - వసువు
 ప్రవంతి. సంపుటము 18, 1972
12. రాధాకృష్ణశర్మ, చల్లా : తెలుగులో నవల
 కిన్నెర. మే. 1954
- రామారెడ్డి, ముకురాల : స్వతంత్ర శకంలో బాలసాహిత్యం
 ప్రవంతి. 1977
14. లక్ష్మన్న, క్రొవ్విడి : తెలుగు నవల
 భారతి. సెప్టెంబరు, 1944
15. లక్ష్మీరమణ, ఎ : బాలసాహిత్యం
 మహితి. యువభారతి ప్రచురణ
 సికిందరాబాదు. 1972
16. లక్ష్మీనారాయణ శిషా : నేటి నవలా సాహిత్యము
 ప్రవంతి ఏప్రిల్ 1988
17. లలిత జి : తెలుగు నవల తెన్నలు
18. లలితకుమారి, డి : ఆధునికాంధ్రనవలలు - ప్రక్రియలు
 భారతి. డిశంబరు. 1974
19. విశ్వమిత్ర. జె : నవల - కథాసంవిధానము
 శిల్పము ప్రవంతి. జూలై 1960
20. : నవల - వరనా శిల్పము
 ప్రవంతి. 1968
21. : నవలయందలి పాత్ర పోషణ
 ప్రవంతి, 1961

21. వెంకట కృష్ణారావు, ముళ్ళపూడి : నవలా రచన
భారతి, 1967
23. వెంకట సుబ్బయ్య, గొర్రెపాటి : బాలసాహిత్యం
కిన్నెర, జనవరి 1954
24. వేంకట కుటుంబరాయశర్మ
బొడ్డపాటి : నవలా లక్షణములు
ప్రవంతి, నవంబరు, 1962
25. శ్రీవాత్సవ : తెలుగు సాహిత్యంలో నవల
కిన్నెర జనవరి 1955
26. సత్యనారాయణ, గరిమెళ్ళ : సాంఘిక నవల
భారతి ఆగస్టు, 1932
27. సత్యనారాయణాచార్య, ఉత్పల : బాలసాహిత్యం
తెలుగు వాణి. ప్రపంచ మహానభల
ప్రత్యేక సంచిక. 1975
28. నరస్వతీదేవి, ఇల్లించల : బాలల వాఙ్మయము. తల్లులు
కల్యాణకల్పవల్లి, 1976
29. సీతాపతి, గిడుగు : బాలవాఙ్మయం - ఆవశ్యకత
సుజాత మే 1953
30. సుదర్శనం, ఆర్ యస్ : తెలుగు సాహిత్యంలో నవల
భారతి, జూలై, 1965
31. సోమనాథ్ : మరపురాని దీక్షితులుగారు
ప్రవంతి, మార్చి, 1961
32. : బాలవాఙ్మయము - దానిపుట్టుపూర్వో
త్తరాలు ప్రవంతి ఆగస్టు 1961

33. : పిల్లలుచిరునవ్వులో తెలుగు వెలుగు
కిన్నెర డిశంబరు 1952
34. సోమశేఖరశర్మ. మల్లంపల్లి రేడియో అన్నయ్య - అక్కయ్య
కిన్నెర. నవంబరు. 1950
35. స్ఫూర్తి శ్రీ : నవల - ప్రధానాంగాలు

- Alic Ellis** : A History of children s Reading and Literature,
Peraamon Press Ltd., 1968
- David Cecil** : Hardy the Novelist,
Constaste and Co Ltd ;
1946/1960,
- David Daiches** ; The Novel and the Modern World.
London. Phoehix Books,
Chicago.
- Edwin Muir** ; The Structure of the Novel'
Allied Publishers Pvt Ltd.,
Bombay, 1966.
- Forster, E.M.,** ; Aspects of the Novel,
Edward Arnold publishers,Ltd,
London, 1961.
- Ralph Fox** : The Novel and the people.
- : Childrens' BritannicaVolume-10,
- ; Encyclopaedia Britanica,
International Ltd., London. 1965.,
- : Literature for children,
(In world book Encyclopaedia),
Field Enterprises,
Educational Corporation, Volume
12,1973
- Fuuk and wagnalls Stander Dictionary of Folk Lor^e
Mythology and Legend,Vol.Two, J.2,
Funk and Wagnalls Ccmpany, New york.**
- Encyclopaedia of Britanica, Volume-4.**

శోధిత

తప్ప

ఒప్పు

4—1	భాషల్లో బాల	భాషల్లోని	
11—16	బాలము	బాల్యము	
15—4	కొకొక్కత్త	కొత్త కొత్త	
17—5	పాలు	దీపాలు	
18—26	వాసవం	వాస్తవం	
19—15	విజాన	జ్ఞాన	
22—28	దీప్తివయాత్ర	దీప్తివయాత్ర	
24—19	ఆయిదు అధ్యాయాలు	నాలుగు అధ్యాయాలు	
34—4	విజ్ఞానాన్ని	విజ్ఞానాన్ని	
34—22	నాగభైరవి	నాగభైరవి	
35—12	సెంటిఫిక్	సెంటిఫిక్	
37—24	చెప్పా	చెప్పా	
40—6	టామ్సాయర్	టామ్సాయర్	
40—16	ఆలివర్ ట్విన్	ఆలివర్ ట్విన్	
41—20	పేను—పెసరచేను	పేను—పెసరచేను	
43—10	విధోముఖవృక్షం	ఆధోముఖవృక్షం	
56—18	కాపు	కాపు	
57—14	కల్పముకుంటుంది	కల్పముకుంటుంది	
58—16	చేతతి	చేత	
60—8	వ్రథావతి	వ్రథావతి	
60—21	తల్లణుచుకొని	తలదాచుకొని	
69—15	వ్యవహార	వ్యవహార	
73—3	గురువైన	గురువైన	
73—8	తెలింది	తెలివైంది	
78—24	కుమారె	కుమార్తె	
85—15	రాజభక్తి	రాజభక్తి	

102—12	నరసింహమూ	నరసింహమూరి
106—3	రహస్యాలు	రహస్యాలు
117—10	కరువి	కరువి
122—23	జుగు	జుగు
126—1	శాతకర్త	శాతకర్త
131—9	చెప్పిస్తాడు	చెప్పిస్తాడు
134—13	చేడు	చేడు
145—20	కబుచ్చ	కబుచ్చ
169—6	చాక	చాక
183—7	జనవది	జనవది
183—17	కష్టమైవ	కష్టమైవ
184—15	వ్యక్తులు	వ్యక్తులు

